

கவின்தயிழ்

2007, 2008

தமிழ்விழாத்தின டலர்

டாகாணக்கல்வித்திணைக்காடும் - வடடாகாணம்

சென்னை மாநகராட்சி
சென்னை நகராட்சி
சென்னை நகராட்சி
சென்னை நகராட்சி

Handwritten text in a rectangular box, likely a library or archival stamp, containing several lines of illegible characters.

கவ்வீதமிழ்

வடமாகாண
தமிழ் மொழித்தின மலர்

2007, 2008

மாகாணக்கல்வித்திணைக்களம்
வடமாகாணம்
திருகோணமலை

நூல் விபரப் பட்டியல்

இதழின் பெயர்	:	கவின்தமிழ்
வகை	:	இலக்கிய ஆக்கங்களின் தொகுப்பு
இதழாசிரியர்	:	த.தர்மலிங்கம்
வெளியீடு	:	தமிழ் மொழித்தினக்குழு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் வடமாகாணம்
முகப்பு வடிவமைப்பு	:	முத்து இராதாகிருஷ்ணன்
பதிப்பு	:	2008
பக்கங்கள்	:	180
பிரதிகள்	:	1000
அச்சுப்பதிப்பு	:	ரெயின்போ மினிலேப் பிரைவேட் லிமிடட் திருகோணமலை

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்

நீராரூங் கடலுக்குத்
நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராரூம் வநனமெனத்
திகழ்பரத கண்டமிதில்
தக்கசிறு பிறைநடுதலும்
தரித்த நறுந் திகைமுமே
தெக்கணமு மதிற்சிறந்த
திராவிடநற் றிருநாடும்
அத்திலை வாசனையோ
லனைத்துலகு மின்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க
இருந்தபெருந் தமிழணங்கே

பல்லுயிரும் பலவுலகும்
படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள் முன்
இருந்தபடி இருப்பது போல்
கன்னடமுற் களிதெலுங்குக்
கவின்மலையா எழுந்துளுவும்
உன்னுகரத் துதித்தெழுந்தே
ஒன்று பல ஆயிரினும்
ஆரியம் போ லுலகவழிக்
கழிந்தொழிந்து சிதைப்பாவன்
சீரளமைத் திறம் விபந்து
செயல்மறந்து வாழ்ந்துகுமே.

- மனோன்மனியம் -

“ கவித் தர்ப்பு ”

மலர்க் குழு

திரு.மு. இராதகிருஷ்ணன்
(மேதைக மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்)

திருமதி.பி.செல்வின் இரேனியஸ்
(மேதைக மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்)

திரு. T. தர்மலிங்கம்
ஆசிரியர் வளவாளர்
மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம்

இ. இராஜேஸ்வரன்
(உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்)

இதழ் ஆசிரியர்
திரு. T. தர்மலிங்கம்

வடக்கு மாகாணக்கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை

அமைச்சின் செயலாளர்

திரு. இ.இளங்கோவன் அவர்களின்

ஆர்ச் செய்தி

“ தமிழுக்கு அமுதென்ற பேர் - அந்த
தமிழ் தேன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

மொழி என்பது தொடர்பாடல், ஊடகம் என்ற அடிப்படை விடயத்திற்கு அப்பால் அது ஒரு இனத்தின் கலாசாரம், பண்பாடு, விழுமியங்கள், வரலாறு, பாரம்பரியங்கள், சம்பிரதாயங்கள் போன்ற பல்வேறு சேர்மானங்கள் செறிந்ததாக திகழ்கின்றது.

தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியானது, இன்றைய நவீன விஞ்ஞான யுகத்தின் வளர்ச்சிக்கு பூகோளமயமாதலின் போக்கிற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் மொழியின் செறிவு, பிரயோகம் என்பன நவீன தொழில்நுட்பத்தினை பயன்படுத்தி விரிவுபடுத்தப்பட உதவுவது மாகாணக்கல்வி அமைச்சின் கீழ் சேவையாற்றும் அனைவரதும் கடமையாகும்.

இக்காலகட்டத்தில் பண்பாடுகளையும் கிராமியக்கலைகளையும் கூத்து வகைகளையும் அழியாமல் மெருகூட்டப்பட்டு அவைபாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

தமிழ்மொழித்தினம் மொழி சார்ந்த திறன்களை மாணவர்கள் மத்தியில் வளர்ப்பதற்கு ஊக்கப்படுத்தும் ஒரு களமாக திகழ வேண்டும். இதற்கு பாடசாலை மட்டத்தில் மாணவரின் பங்குபற்றுதல், பெற்றோரின் ஊக்கப்படுத்துதல் என்பன மிக முக்கிய விடயங்களாக உள்ளன.

வாசிப்பு, மனனம் செய்தல், பாடுதல், பாவோதல், கதை கூறுதல், கட்டுரை வரைதல், நடனம், கிராமியக்கூத்து, நாடகம் போன்ற திறன்களை வளர்ச்சியடையச் செய்வதன் மூலம் மாணவர்களின் மொழி சார்ந்த திறன்கள் மேம்பாடு அடைகின்றன.

இதன் மூலம் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் திறன் விருத்திகள், கற்றல் தேர்ச்சிகள் என்பன முழுமைபெறும்.

தமிழ்மொழித்தின போட்டிகளுக்கு மிகவும் அக்கறையுடன் உழைத்துவரும் மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர், மேலதிக மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர்கள், பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர்கள், தமிழ் உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர்கள், தமிழ்மொழி ஆசிரியர்கள் மற்றும் பங்குபற்றிய அனைத்து மாணவர்களையும் வாழ்த்துகின்றேன்.

வடக்கு மாகாண தமிழ்மொழித்தின மலர் வெளியீட்டிற்கு எனது உள்பூர்வமான ஆசியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இ.இளங்கோவன்,

செயலாளர்,

கல்வி அமைச்சு, வடமாகாணம்.

மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திரு. வீ. இராசையா அவர்களின்

ஆச்ச் செய்த்

மாணவர்களிடத்தே பல்பரிமாண ஆளுமையினை வளர்ப்பதில் மொழித்திறனும், கலைத்திறனும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இதனைக் கருத்திற் கொண்டே வடமாகாணக் கல்வித்திணைக்களம் அகில இலங்கை ரீதியில் நடாத்தப்படுகின்ற தமிழ்மொழித்தினப் போட்டியையும் இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக முன்னெடுத்து வருகின்றது.

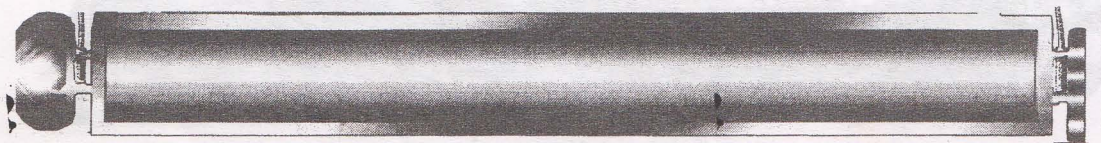
இயல், இசை, நாடக கலைத்துவப்பண்புகளை தமிழ்மொழி தன்னகத்தே கொண்டமைந்து விளங்குகின்றமை சிறப்பிற்குரியதாகும். அத்தகைய கலைத்துவத்தையும் கலைத்துவப்பண்புகளையும் மாணவர்கள் அறிந்து அதன் சிறப்பினை மெருகூட்டி மொழியாற்றல் மிக்கவர்களாக, கலைத்துவப்பண்பு மிக்கவர்களாக மிளிர்வதற்கு ஆண்டு தோறும் பாடசாலை மட்டத்திலிருந்து தேசிய மட்டம் வரை போட்டிகளில் பங்கு பற்ற சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மேலும் வடமாகாணத்தில் காணப்படுகின்ற பாரம்பரிய கூத்துக்கலை வடிவங்களை அழிந்தொழியாது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு பேணிப்பாதுகாத்து வழங்கும் நோக்கில் தமிழ் மொழித்தினப் போட்டியுடன் இணைத்து நாட்டுக்கூத்துப் போட்டி, இசை நாடகம் முதலான போட்டிகள் மாகாண மட்டம் வரை நடாத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

தமிழ் மொழித் தினப் போட்டிகள் சிறப்புற நடைபெற வடமாகாணக் கல்வித்திணைக்களத்தின் மேலதிக மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்கள், பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர், உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர்கள், கணக்காளர், முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள், அலுவலகப் பணியாளர்கள் மற்றும் மாகாணக்கல்வி அமைச்சியக் செயலாளர் ஏனைய அலுவலர்கள் வலயக்கல்விப்பணிப்பாளர்கள், பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர், உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் ஆகியோரை நன்றியுணர்வோடு பாராட்டுகின்றோன்.

2007, 2008ம் ஆண்டிற்கான “கவின் தமிழ்” சிறப்பு மலர் நறுமணம் வீசி மேலும் சிறக்க என் நல்லாசிகள்

வீ. இராசையா,
மாகாணக்கல்விப்பணிப்பாளர்,
வடமாகாணம்

தமிழ் மொழித்தன்மைச் செய்தி !

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

இது மகாகவி பாரதியாரின் கனவு, இந்த நூற்றாண்டில் தமிழ் சர்வதேசமெங்கும் ஒலிக்கும் வகையில் செம்மொழியாயிற்று. பக்தி, இசை, அன்பு, மனுநீதி, கருத்தாழம் போன்ற உயரிய பண்புகளை ஏந்தி நிற்கும் சால்புடைய உன்னதமான மொழி. அதுமட்டுமல்லாது நவீன மொழில்நுட்ப மாற்றங்களையும் கணிப்பொறி, கணிணி தொழில்நுட்பங்களையும் உள்வாங்கி மிளிரும் மொழி. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வாழும், உயிர்ப்பான மொழி. இத்தகைய தமிழ்மொழியினதும் அதன் அகத்தமைந்த சால்பினதும் திறன் வெளிப்படும் வகையிலேயே முத்தமிழ் வித்தகர் விழாவாக தமிழ்மொழித்தினம் கொண்டாடப்படுகின்றது. தமிழ்பேசும் மாணவ மணிகளை பங்காளர்களாகக் கொண்டு இத் தமிழ்மொழித்தினம் தொடர்ச்சியாக நடாத்தப்படுவது அவர்களிடையே தமிழ் உணர்வையும் மொழிகடந்த மனித நேயத்தையும் ஏற்படுத்தும். தமிழ்மொழித்தினம் சார்பாக வடக்கு மாகாணக்கல்வித் திணைக்களத்தின் அனுசரணையுடன் “கவின்தமிழ்” என்ற சிறப்பு மலர் வெளிவருவது மிகவும் மகிழ்ச்சிதரும் ஒன்றாகும். கவின்தமிழ் 1999 இலிருந்து வட கிழக்கு மாகாணக்கல்வித் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்பட்டு வந்தபோதும், வடமாகாண உருவாக்கத்தின் பின்பு 2007, 2008 இருவருட இதழாக வடமாகாணக்கல்வித் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்படுவது இதுவே முதன்முறையாகும். மாணவர்களினதும், துறைதோய்ந்த படைப்பாளிகளினதும் ஆங்கங்களுக்கு சிறந்த ஒரு களமாக இவ்விதழ் இருப்பதும் இன்னும் ஒரு சிறப்பாகும்.

வடமாகாண கல்விப் பணியின் புதிய ஒளியாய் பிரகாசிக்கின்ற வடமாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் செயலாளர் திரு. இ.இளங்கோவன் அவர்களது, தமிழின்பால் கொண்ட பற்றுறுதியும் தமிழ் மாணவரது கல்வி வளர்ச்சியில் காட்டும் சிரத்தையும் போற்றிப் பாராட்டுக்குரியது. தமிழ்மொழித்தினப் போட்டிகள் சிறப்புடன் நடைபெற ஊக்கத்தைத் தந்த அவருக்கு எமது நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதுடன் சத்தியம், உத்தமம், சமத்துவம் என்பன மேலோங்க சகல நிலைகளிலும் கல்வியை மேம்படுத்தும் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்தி மூச்சாக இருக்கின்ற எமது மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர் திரு.வீ.இராசையா அவர்தம் சீரிய வழிகாட்டல்களையும் பாராட்டி மகிழ்கின்றோம்.

மொழிவழி மிளிரும் கலைத்துவமும் பண்பாடும் கல்வியும் சிறக்கும் வகையில் தமிழ்மொழித்தின போட்டிகள் நடைபெறவும் கவின்தமிழ் வெளிவரவும் பங்காற்றிய அனைவருக்கும் அவர்தம் பணிக்கும் பெருமையுடன் பாராட்டி நன்றி தெரிவிக்கின்றோம்.

முத்து. இராதாகிருஷ்ணன்,

வடமாகாண தமிழ்மொழித்தின இணைப்பாளர்,
மேலதிக மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர்.

இதழாசிரியரிருந்து

தமிழ் மொழி வழங்கும் பிரதேசங்களில் கலைச் செழுமை மிக்க பிரதேசமாக விளங்குவது வடமாகாணம் ஆகும். தமிழ்மொழியின் இயல், இசை, நாடகம் எனும் பண்புகள் கூறுகளை பல்பரிமாண நோக்கில் மாணவரிடத்து வளர்க்கும் நோக்கில் வருடா வருடம் தமிழ்மொழித்திண்ப் போட்டிகளை நடாத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

வடமாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் தமிழ்மொழித்திண்ப் போட்டியுடன் தமிழர்தம் பாரம்பரியக் கலை வடிவங்களான நாட்டுக்கூத்து, இசைநாடகம் ஆகியவற்றையும் இணைத்து போட்டியாக நடாத்தி இக்கலை வடிவங்களை பேணி எதிர்கால சந்தரியினரிடம் கையளிக்கின்ற செயற்பாட்டை காலாகாலமாக மேற்கொண்டு வருகின்றது.

அத்துடன் வருடா வருடம் “கவின்தமிழ்” என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒவ்வொரு மாணவரிடமும் மொழித்திறன் விருத்தியை மேம்படுத்தும் நோக்கில் பாடசாலை, வலய, மாவட்ட நிலைகளில் தமிழ்மொழித்திண்ப் போட்டிகளை நடாத்தி அவர்களை ஊக்குவித்து வருகின்ற அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், வலயக் கல்வி பணிப்பாளர்கள், பிரதிக் கல்வி பணிப்பாளர்கள் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் மாகாணக்கல்வி திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர், மேலதிக மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர்கள், பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்கள், மற்றும் ஏனைய அலுவலர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றி!

மாகாண நிலையில் தமிழ் மொழித்திண்ப் போட்டிகளும் நாட்டுக்கூத்து போட்டிகளும் சிறப்புற நடைபெற வேண்டுமென ஊக்குவித்து வருவதுடன் கவின் தமிழ் இதழுக்கு ஆசிச் செய்தியை வழங்கிய வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை, இளைஞர் விவகார அமைச்சின் செயலாளர் திரு.இ.இளங்கோவன் அவர்களுக்கு எமது நன்றி!

மாவட்ட மாகாண நிலைகளில் போட்டிகளை நடாத்த உந்துதல்களையும் ஆலோசனைகளையும் பொருத்தமான அறிவுரைகளையும் ஏற்ற தருணங்களில் வழங்கி இடையறாது எம்மை வழிப்படுத்தியதுடன் ஆசிச் செய்தியை வழங்கியமைக்கு மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு.வீ.இராசையா அவர்களுக்கு எமது நன்றி!

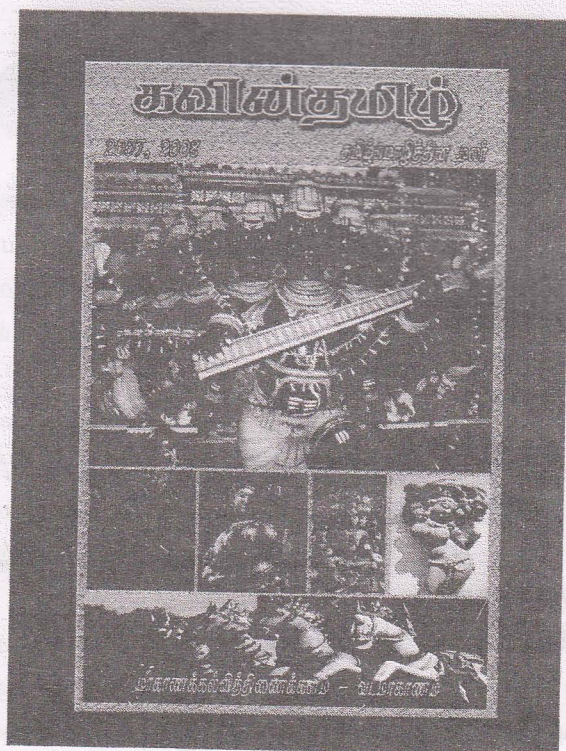
மாவட்ட மாகாண நிலைகளில் போட்டிகளை நடாத்துவதில் துணையாக நின்று அறிவுரை பகன்று வழிகாட்டிய மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் மு. இராதகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு எமது நன்றி!

ஆக்கங்களை அனுப்பிய எழுத்தாளர்களுக்கும் ஆக்கங்களை அச்சேற்றிய அஸ்ரா பின்னீடீர்ஸ் நிறுவனத்திற்கு எமது நன்றி

நிறைவாக தமிழ்மொழித் திண்ப் போட்டிகளும் கவின் தமிழ் இதழும் சிறப்புற வெளிவர உதவிய அனைத்து நல்ல உள்ளங்களுக்கும் எமது நன்றி!

தி. தர்மலிங்கம்,
செயலாளர்,
தமிழ் மொழித்திண்குழு

“கவின்தமிழ்” அட்டைப்படி விளக்கம்

வங்கக் கடலையும் தாண்டி ஓசையெழுப்ப வல்லது சங்கத்தமிழ் என்பர்” சங்கத்தமிழ் இசைத்தமிழ், இயற்றமிழ், நாடகத்தமிழ் (இயல், இசை, நாடகம்) என மூன்றாக முத்தமிழாக அடையாளம் கண்டது. இயல், இசை, நாடகம் மூன்றும் முத்தமிழால் ஆனவையே. இயல் தனித்துவமானது, இசையில் இயலுண்டு, நாடகத்தில் இயலும் இசையுமுண்டு. நாடகத்தின் ஒரு பிரிவே நடனமாகும். இயல் இசை நாடகம் மூன்றும் நடனத்தில் உண்டு. இறைவன் நடன வடிவமானவன், இசைமயமானவன், அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்ற உணர்வு மயமானவன். இத்தகைய இறைவனை தன் பத்துத்தலைகளில் ஒன்றையும் கரங்களில் ஒன்றையும் கொண்டு உருவாக்கிய இசைகருவியின் மூலம் இசை வேள்வி செய்தவன் இராவணேஸ்வரன். இதிகாசத்தில் இவன்நிலை எவ்வாறாக இருப்பினும் தமிழ்கண்ட முதல் இசைவல்லோன் இவன் என்பர்.

உள்ளடக்கம்

1. அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்
2. பாடசாலை முதல் நாள் அனுபவம்
3. பெரியோரை மதிப்போம்
4. வாசிப்பின் அவசியம்
5. வாசிப்பின் பயன்கள்
6. தொழிநுட்ப விநோதங்கள்
7. நூலகம் நுழைவோம் உலகை வெல்வோம்
8. பண்புடமை
9. சங்க இலக்கியத்தில் பெண்களின் வீரம்
10. சமயமும் வாழ்வும்
11. கானல் நீர்
12. எனது செல்லப்பிராணி
13. விடியலைத்தேடி.....
14. மானுடம்
15. நல்ல முடிவு
16. உதிர்ந்து போகும் வானத்து நட்சத்திரங்கள்
17. என்றென்றும் உன்னோடு.....
18. ஒரு நாள் இரவில்
19. செய்யும் தொழிலே தெய்வம்
20. பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்த இலக்கிய முன்னோடியாக
பெரியாழ்வார் திருமொழி
21. பாரதியின் சுயசரிதை சுயசரிதையல்ல நீங்கா நினைவுகளே
22. இலங்கை ஓவியக்கலை வளர்ச்சி ஓர் பார்வை
23. கவிதையும் வகைப்பாடும் சில குறிப்புக்கள்
24. துணை நின்ற நூல்கள்
25. பரிகார கற்பித்தலுக்கான அரங்கச் செயற்பாடு
26. தேனகம் - சிறுவர் நாடகம்
27. ஈழ வரலாற்றில் சிவவழிபாடு
28. மாகாண தமிழ் மொழிகள் போட்டி முடிவுகள் - 2007
29. மாகாண தமிழ் மொழிகள் போட்டி முடிவுகள் - 2008

பிரிவு - 04 கவிதை

டீ. ரஜீவன்,
யா/ஹாட்ஸ் கல்லூரி.

அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்

தமிழே ! எம்தாய் மொழியே!
அமிழ்தே ! எம் உயிர்க்கு அணியே
அன்புடை மொழியே! தீஞ் சொற்சுவைத்
தேனே ! உன்னடி தொழுதே உன் புகழ்படிப்பேன்.

தமிழ், தமிழ் எனகத் தொடர்ந்து உரைத்திடில்
அமிழ்து அமிழ்தெனும்படி ஒலித்திடும் தமிழே!
அறிவிலே உயர்ந்து உன் பெருமையை நாங்கள்
அகிலம் போற்றிட மேன்மைகள் செய்வோம்.

எம் உயிர்த்தமிழினை ஏற்றம் செய்குவோம்.
என்று இளைஞர்கள் எண்ணம் கொள்ளுவோம்
ஏற்றம் கண்டுள்ளை போற்றுதி செய்குவோம்
வேற்றுமை நீக்கியுள்ளையே தேற்றமாய்க் கொள்ளுவோம்.

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆகியும்
பாயிரம், பாட்டுகள் அன்னைத் தமிழ் அதன்
மாய்ந்திடாது வாழ்ந்திடும் அன்னைத் தமிழ் அதன்
தாய்மையை பார் போற்றிச் செய்குவோம்.

உலகப் பொதுமறை தோன்றிய தமிழதை
உலகப் பொது மொழியாகச் செய்குவோம்
உண்மைகள், உரிமைகள் தமிழினில் எழுதியே
எண்ணங்கள் யாவையும் வளர்த்து நாம் உய்குவோம்.

அன்னையே உந்தன் இனிமையும்
தொன்மையும் அறிந்தே நாமுனக்கு
முன்னமே அணிதரும் 'செம்மொழி'
என்னும் பெயரினைப் சூட்டினோம்

ஆரிய மொழிகளில் ஆதியானதும்
 கூரிய மொழிச்சுவை கொண்டு இலங்கிடும்
 பாரினில் இனிய மொழிச்சுவை கொண்டதும்
 போரினில் அழிந்திடாப்புதுமை கொண்டதும்

அன்புடன், பண்புடன் கனிவு கொண்டதோர்
 பண்புடை மொழியதாம் தமிழ் அன்னையே - உன்னை
 எண்ணியே நாமினி உயர்நதிட வேண்டிடி - நீர்
 என்னுரை கேட்டு நீர் ஒழுக வேண்டுமே

என்னதான் நாமிங்கு உரைக்கும் போதினும்
 வன்முறையாளர்கள் நம்மை நசுக்குவார்
 ஆகையால் நாம் முதல் உயர்வுகாணுவோம் -
 அப்போது தமிழும் ஏற்றம் கண்டிடும்

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆனபோதிலும்
 வாயிலும் மனத்திலும் இளமை கொண்டதான்
 கன்னித்தமிழ் என இன்றும் விளங்கிடும்
 அன்னைத் தமிழினை அறிவினால் போற்றுவோம்.

கீழ்த்திசை மேல்த்திசை ரென்றுநம்
 கீழ்மைகள் நீக்கி
 சாதி, மத பேதங்கள் இன்றுடன்
 வாழ்வினில் போக்கி
 யாதும் ஊரே!
 யாவரும் கேளீர் ! எனும்
 கணியன் புக்குன்றன்
 கருத்தினைப் போற்றி
 தமிழன்னை ஊடே நாமினிக் காண்போம்
 அழிவுகளற்தோர் புதுஐம் உலகு

அன்புக்கே உரித்தான
 அன்னைத் தமிழிலே
 பிற்பல அறிஞர்கள் கருத்தினைப் புகுத்தி

கற்றிடச் செய்குவோம் கருத்துடன் நாளும்
 தமிழர்கள் அறிவால் உயர்ந்திந்தப் பாரில்
 அமிழ்தென அன்னைக்கு பெருமைகள் சேர்ப்போம்
 கலைகள், கல்வியை தமிழிடு சேர்த்து
 பற்பல நவீனங்கள்
 புதுமைகள் செய்வோம்.

விண்ணிலே மண்ணிலே
 தமிழ்க் கொடி நாட்டி
 மண்ணுலகெங்கனும்
 தமிழதன் வெற்றி
 கண்குளிரக் காணும் பேற்றினைப்
 பெற்றால் அன்றி
 வாழ்வின் பயன் பேறேதும் உண்டோ

காற்றிலும் தமிழ் கீதம் ஒலித்திடச் செய்வோம்
 வேற்றுமை நீக்கியே மேன்மைகள் கொள்வோம்
 மேற்குலகின் நவீனங்கள் பலவும்
 ஏற்புடையமைவில் நம் மொழிக்கு சேர்த்து
 போற்றிடும் கலைகளை நாமிங்கு சேர்ப்போம்

மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்
 என்ற மேற்கோளைச்
 சொல்லத் துணிந்ததை
 வென்று நாம் இனி
 செல்லத் தமிழமை
 நன்றே வளர்த்து
 செல்லத் தமிழாய் போற்றியே
 மகிழுவோம்.

பகுத்தறிவென்னும் பண்பதைக் கொண்டு
 மனிதர்கள் எனும் மாண்பதைப் பெற்றோம்
 தமிழர்கள் என்னும் பேற்றினைப் பெற்று
 அமிழ்தினும் இனிய மொழியினைக் கொண்டோம்

கவிகள் பலவற்றை மொழிதனில் செய்து

இலக்கிய கலைகளில் ஏற்றங்கள் கொண்டோம்
தவிக்க வைக்கும் கீழ்மைகள் நீக்கி இனித்
தமிழன்னை பேராலே வாழ்வதை வெல்வோம்.

ஏற்றுயர் அறிவுடன்

ஏனைய மொழிகளின்

ஏற்புடை நூல்களை

எம் மொழி கொள்ள

ஏற்றங்கள் கொண்டு நாம்

மாற்றங்கள் செய்து

ஏற்றுயர் வெற்றியை தமிழிற்கு அளித்து

இன்பமுடன் இனிதாய் வாழ்வோம்.

மேதினி போற்றிட மேன்மைகள் செய்வோம்

அன்பேனும் பண்பாலே உலகினை வெல்வோம்
ஏதினி தமிழிற்கு இழிவென்ற நிலைகாண

போதனை பல செய்து புகழினை வளர்ப்போம்
நாமினி பேதைகள் தம்நிலை மாற்றி

சாதனையாளர்கள் என்றுயர்ந்தே
இனி வேதனை நீங்கி எம் வாழ்வினை
வெல்வோம்.

தெம்ஸ் நதிக் கரையிலும்

தமிழ்தன் உலகம்

சிக்காக் கோ நகரிலும்

தமிழர் ஆன் மீகம்

விவெளிப் பயணமும்

தமிழர் வண்மையின்

வண்ணமாய் மிளிருது

தமிழ் மொழி வளருது

வெண்மலைச் சாரலாம்

சமாதானத் தூறலாம்

தமிழ் மொழி ஊற்றினால்
அமைதிப் பேற்றினை
உலகது பெற்றிடும்
பேற்றினைச் செய்குவோம்.

ஆற்றினை எதிர்த்தங்கே
ஒற்றுமையாய் நீந்தும்
அயிரை மீன்களாய் தமிழர்கள்
ஒற்றுமை கொள்ளுவோம்
வானிலே மிளிரும்
வெள்ளிப் பூக்களாய்
பாரினில் தமிழர்கள்
உயர்ச்சி கொள்ளுவோம்
வேற்ற மரம் போல
வெறுமைகள் இனிச்சாயும்
தமிழ் மொழி அன்பினால்
வேற்றுமை மறைந்துபோகும்

தமிழ் எங்கள் உயிருக்குநேர் என்ற
தமிழ் அறிஞன் தம் அடி போற்றுவோம்
அமிழ் தெனும் தமிழிற்கு அமிழ் தெனநாம் மாறி
நிலைபெறு கொள்ளவே நாமிங்கு வெல்லுவோம்.
நித்தமும் இவற்றினை நம் சிந்தையில் இருந்தினால்
சித்தம் கொண்டு இறைவன் இவ் வெற்றியை நல்குவார்.

எத்தனை காலம் நாம் இப்படி
வெறும் கனவினைக் கண்டது
இத்தனை சாதனை எண்ணமும்
நனவாக தமிழர் நாம்
சத்தியம் செய்தினி நல்வழி
செல்க வோம்

ஏ! என் இனிய தமிழ் மகனே
ஏன் எனக்கிந்த இழிநிலை
என்றுன் அன்னை உரைப்பதுன்
செவிகளில் விழவில்லையா

கன்னித் தமிழ் மகளின்
 அன்புச் செல்வங்களே - உங்கள்
 அன்னையை
 உங்கள் செயல்களால்
 இழிவு செய்யும்
 தன்மை என்னவோ?

ஆகையால் பகுத்தறிவு கொண்ட
 தமிழனே
 அன் பெனும் பண்பினை
 மீளக் கொள்ளுவாய்
 அகிம்சை வழியிலே நீயும்
 செல்லுவாய்
 அன்றுதான் அமிழ்தினும் இனிய உன்
 அன்னைத் தமிழ் மொழி
 ஏற்றம் கொள்ளுவாள்.

இத்தனை சோகமும் கொண்டு
 தமீனத் ஒற்றுமையின்றியே
 வேதனை கொள்வது
 நீதியோ
 அத்தனை துன்பமும் அகன்றுபோயிட
 அன்னைத் தமிழினை போற்றுதி செய்யுவோம்.

அன்னையே ! தமிழே
 எமக்கினிய அமிர்தமே
 உயிர்க்கு நிகர் தெய்வமே
 உன் உயர்ச்சிக்காய் தமிழர் இனிக்
 கொள்ளுவர் நல்வழிச் சபதமே.

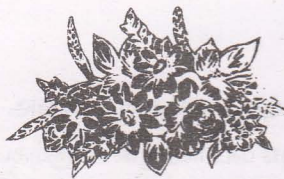
சத்தியம் செய் ! தமிழன்னை
 வளம் பெற்று உயர்ந்திட
 நித்தியம் நீதி வழிநின்று
 பெற்றுயர் மேன்மையைக் கொண்டு
 கல்வியில் சாதனை கொண்டு
 பாரினில் மேன்மைகள் செய்வோம்.

சித்தார்த்தன் சித்தாந்தம் சிந்தையிலிருத்தி
 நித்தமும் மகாத்மா வழிநின்று
 யுத்தங்கள் நிறுத்தி இம்சைவழிநின்று
 சாந்தம் கொண்ட தோர் புதுயுகந்தன்னை
 தமிழன்னை பேராலே அன்பு வழியிலே
 நாமினிச் செய்குவோம்.

அன்புடை சொற்கள் கொண்டவள்
 கனிவுடன் இனிமைசேர் மொழியுதாம்
 தனிமையைப் போக்கிடும் கனிவுடை
 பணிவுடை மொழியுதாம் மேன்மைகொள்.....

அமிழ்தினும் இனியது எம் தமிழ் மொழி
 கன்னடம், தெலுங்கு மலையாளம்
 எனக் களிப்புடன் கிளைமொழி பலகொண்ட
 ஆதியாம் கங்கை நதியென.....

நிறைவுடன் சொற்சுவை தேன்பாயும்
 அன்னைத் தமிழவள் அடியிணை போற்றியே
 பாரினில் தமிழர் நாம் உயர்வு கொள்ளவே
 அமிர்தமாய் அவளுக்கு நாம் சேவைகள் ஆற்றியே

பீர்வு - 01 ஆக்கம்

ப. பெற்சன் மத்திய

மன்/ புன்த சவேரியர் ஆண்கள் கல்லூர்

பாடசாலை முதல் நாள் அனுபவம்

- 1) அன்றொரு நாள் எதையும் அறியாத வயது அன்று எனது முதற் பாடசாலை நாள்
- 2) அன்று காலை எனது அப்பா என்னைப் பாடசாலைக்கு ஆயத்தப்படுத்தி என்னை தனது உந்துருளியில் அழைத்துச் சென்றார்.
- 3) பாடசாலைக்கு வந்ததும் பெரிய கட்டடங்கள், பெரிய விளையாட்டு மைதானம் என்னைப் போன்ற மாணவர்கள் இவற்றையெல்லாம் பார்த்து எனக்கு ஒரே பிரமிப்பு
- 4) பின்பு எனது அப்பா என்னை அதிபரின் அலுவலகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்.
- 5) அங்கு வந்ததும் என்னை வணக்கம் கூறச் சொன்னார். நானும் அவருக்கு வணக்கம் கூறினேன்.
- 6) அப்போது அதிபர் எனது அப்பாவை இருக்கையில் அமரச் சொன்னார்.
- 7) அதன் பின் எனது அப்பாவும் அதிபரும் தங்களுக்கிடையில் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.
- 8) அந்நேரம் நான் அதிபரின் அலுவலகத்தில் இருந்த புகைப்படங்கள் வெற்றிக் கேடயங்கள் என்பவற்றை நோட்டமிட்டேன்.
- 9) சிறிது நேரம் சென்ற பின் எனது அப்பா அவரிடம் சில பத்திரங்களைக் கையளித்தார்.
- 10) அதன் பின் நானும் எனது அப்பாவும் அதிபரிடம் இருந்து விடைபெற்றுச் சென்றோம்.
- 11) பின்பு நான் எனது அப்பாவுடன் ஓர் வகுப்பறைக்குச் சென்றேன்.
- 12) அங்கு ஆசிரியரும் என்னைப் போன்ற பல மாணவர்களும் காணப்பட்டார்கள். அப்போது எனது அப்பா என்னை வகுப்பறையில் விட்டு விட்டு சென்று விட்டார்.
- 13) அச்சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு அழ வேண்டும் போல் இருந்தது எனினும் என்னைப் போன்ற மற்ற மாணவர்களை பார்த்ததும் ஓரளவு நம்பிக்கை பிறந்தது.
- 14) பின்பு ஆசிரியர் ஒவ்வொரு மாணவனையும் பெயர் சொல்லி அழைத்து ஒரு படத்தை ஒழுங்கமைக்கச் சொன்னார்.
- 15) அதன் பின் பாடசாலை நிறைவுற அப்பா என்னை அழைத்துச் சென்றார்.

பீர்வு - 02 கட்டுரை

ப. கதிர்தர்சன்

யா/வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை

பெரியோரை மதிப்போம்

நாம் அனைவரும் இவ்வுலகிலே பிறந்து வளர்ந்து வாழும் வரை பலர் எமக்கு உதவி புரிகின்றார். அவ்வாறானவர்கள் எம்மை வழிப்படுத்துபவர்கள். அவர்களின் உதவியோ அல்லது துணையோ இன்றி நாம் செய்யும் காரியங்கள் முற்றுப்பெறாது. அவர்கள் எமக்கு முன் வாழ்ந்தமையால் அவர்களிடம் சிறந்த அனுபவம் காணப்படுகிறது. இதனால் அவர்களின் துணையுடன் நாம் செய்யும் காரியங்கள் யாவும் வெற்றிபெறும்.

இவ்வாறு எமக்கு உதவுபவர் யாவர்? அவர்கள் தான் பெரியோர். அவ்வாறான பெரியவர்கள் எம்மைவிட வயதில் மூத்தவர்கள் மட்டுமல்ல ; எம்மைவிட அதிக நற்குணங்களை கொண்டிருந்தும் சிறியவர்களாக இருப்பின் அவர்களும் பெரியவர்கள். எனவே பரந்த மனப்பாங்கும் வாழ்வியல் நற்பண்புகளும் அனுபவமும் வாய்ந்தவர்களே உயரிய பெரியோர். ஆனால் வயதில் பெரியவராக இருப்பினும் குணத்தில் சிறியவராயின் அவரும் சிறியவரே. இவ்வாறான ஒரு கருத்தையே பொய்யா மொழி தந்த வள்ளுவனும்

“மேலிருந்தும் மேலல்லர் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லர் கீழல்லர்”

அதாவது ஒருவர் பெரியவராக இருப்பினும் சிறிய குணங்களை கொண்டிருப்பின் அவர் பெரியவரல்ல ஆயினும் ஒருவர் சிறியவராயினும் சிறந்த குணங்களை கொண்டிருப்பின் அவரும் பெரியவர் என்பதே இவருடைய கருத்து.

இவ்வாறான உயரிய சீரிய குணங்களை தன்னகத்தே கொண்டவர்களை நாம் மதிக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் எமது வழிகாட்டிகள் எமது வாழ்வை ஏற்றிவிடும் ஏணிப்படிகள். எம்மை கரைசேர்க்கும் தோணிகள், வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்குகள் விடியலிலே வழிகாட்டு விடிவெள்ளிகள், தனது ஒளியை தந்து எம்மை ஒளிர வைக்கும் சூரியன். இறுதியில் எமக்கு பிரகாசம் தந்து தான் தேயும் மெழுகு திரி போன்றவர்கள் பெரியவர்கள்.

பெரியவர்கள் நல்ல அனுபவங்களை நற்பண்புகளை எமக்காக விட்டுச் சென்றிருக்கின்றார்கள். என்பதற்கு சான்றுகள் பல எத்தனையோ நூல்கள், காப்பியங்கள்,

இதிகாசங்கள், நன்னெறிக் கதைகள் இவையாவும் எமக்கு தந்த பெரியோரை நாம் மதிக்க வேண்டும். என்றென்றும் போற்ற வேண்டும்.

நாம் பெரியோரை மதிப்பதால் என்ன பயன் என்று கேட்டுவிடலாம். அதற்கும் பல நன்னெறிக் கதைகளை கூறலாம். அந்த வகையிலே ஒரு கதை : ஓர் ஊரிலே ஒரு திருடன் நன்மை என்றால் என்னவென்று தெரியாது. ஆனால் அவன் தனது குருவை பெரியோரை மதிப்பவன் ; அவர்கள் சொற்படி நடப்பவன். எனவே அவனை திருத்துவதற்கு குரு நீ எனக்காக ஒரு தீய குணத்தை விடுவிக்க வேண்டும். என்று கூறவே அவனும் நீங்கள் ஒரு பெரியவர் என்பதற்காக செய்கிறேன் என்று கூறி என்ன செய்ய வேண்டும் என்றான். குருவும் நீ பொய் சொல்ல வேண்டாம் என்று கூறுகிறார். அன்றிலிருந்து அவனும் பொய் கூறுவதில்லை. ஒரு நாள் அவன் அரண்மனையில் களவாட சென்றான். அப்போது நகர பரிசோதனைக்காக வந்த மன்னன் இவனை கண்டு என்ன செய்கிறாய் என்று கேட்க களவெடுக்கின்றேன் என்றான். அரசன் ஆச்சரியமடைந்து நானும் அதற்கு தான் வந்தேன். எனக்கு நீ அரைவாசி தர வேண்டும் என்றான். அவனும் அதற்கு உடன்பட்டு மூன்று முத்துக்கள் இருந்த போது இரண்டு முத்துக்களை எடுத்து வந்து ஒன்றொன்று இருவரும் எடுத்துக் கொண்டு சென்றனர். பின்னர் அரசர் அங்கு போய் பார்த்தபோது ஒரு முத்து இருந்தது.

அரசர் மறுநாள் அரண்மனையில் அமைச்சரிடம் நேற்று அரண்மனையில் களவு போய் உள்ளது. பார்த்து வாரும் என்று கூறி அனுப்பினார். அமைச்சர் தான் ஒரு முத்தை கவர்ந்து கொண்டு மன்னா மூன்று முத்தையும் திருடன் திருடிவிட்டான் என்று கூற மன்னனும் உண்மையை உணர்ந்து கொண்டு அமைச்சருக்கு தண்டனை வழங்கி அன்றிலிருந்து திருடனை அமைச்சனாக்கினான்.

இதிலிருந்து நாம் உணர்ந்து கொள்வது என்னவென்றால் அவன் பெரியோரை மதித்தாலேயே உயர்வு அடைந்தான். எனவே நாம் பெரியோரை மதித்து வாழ்வில் வெற்றி பெற்று வாழ்வை வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டும்.

பீர்வு - 02 கட்டுரை

ம. கீர்த்தனா

மு/ கலைமகள் வித்தியாலயம்

வாசிப்பின் அவசியம்

மனிதன் தோன்றிய காலந்தொட்டே அவன் பல விந்தைகளைச் செய்து வந்துள்ளான். பல கண்டுபிடிப்புக்களையும் நிகழ்த்தினான். “ வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகின்றான் ” இது ஆன்றோர் வாக்கு. பாடசாலையிலே மாணவர்கள் படித்தால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் பாடசாலை நூல்களை மட்டும் படித்தால் போதுமென்று நினைக்கின்றனர். ஆனால் அது ஒரு பெரிய மூடநம்பிக்கையாகவே இருக்கின்றது. நாம் எமது பாடசாலையில் உள்ள நூலகங்களில் பல நூல்களை தேடிப்படிக்கவேண்டும் அவற்றில் பொதறிவு நூல்கள், கதைப்புத்தகங்கள் , அறிவியல் நூல்கள் என்பன அடங்கும். நாம் வாசிக்கும் போது அவை எமது மனதில் பல எண்ணங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. நாம் வாசிக்கும் போது பல எண்ணங்கள் தோன்றுவது போலவே, நூல்நிலையங்களில் “ எந்த நூல்களைத் தெரிவு செய்யலாம் ” என மனதில் எண்ணமுண்டாகும்.

அதற்காக தான் அறிஞர் தம் கருத்துக்களும், அருளாளரின் போதனைகளும் அவசியமாகும். வாசிப்பதற்காக எமக்கு சரியான சூழ்நிலைகள் தேவை. விருந்தினர் வருகை, வாகனங்களின் இரைச்சல், வானொலி, தொலைக்காட்சிப்பெட்டிகளின் இரைச்சல் போன்றன இருக்கக்கூடாது. எமது அறிவு விருத்தியடைய வேண்டுமானால் வாசிப்பு மிக அவசியம். வாசிப்பதற்கு பொறுமை அடக்கம் எனும் இரண்டும் மிக முக்கியமாக இருக்கிறது. கல்வியும், வாசிப்பும் இணைந்த வாழ்வே எமது பாடசாலை “ ஆபிரிகாம் இலிங்கன் ” எனப்படும் ஜனாதிபதி கூடவீட்டில் கஸ்டத்தால் தெருவிளக்கில் படித்துத்தான் ஜனாதிபதியானார். “மாணவர்களிற்கு கல்வியும் வாசிப்பும் இருகண்கள்” என்ற கூற்றை நீங்கள் கேட்கவில்லையா? “ நேரம் பொன்னானது” இது ஆன்றோர் வாக்கு இந்த பொன்னான நேரத்தை மாணவர்களாகிய நாம் மண்ணாக்கக்கூடாது. வாசிப்பின் போது நாம் கவனத்தில் கொள்ளக்கூடிய படி நிலைகள் மூன்று உள்ளன. அவையாவன கற்றல் பிழையறக்கற்றல், கற்றபடி ஒழுகுதல் இதனால் தான் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பொய்யா மொழிப்புலவராகிய திருவள்ளுவர்.

“ கற்கக் கசடற கற்றபவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக ”

எனக்கூறிப் போந்தார். நூல்நிலையங்களில் உள்ள புத்தகங்கள் அனைத்தும் அறிவியில், தொழில் நுட்ப கதைகள் சார்ந்தவைகளாகத்தான் இருக்கின்றன. இந்த உலகில் உள்ள எந்தவொரு மானிடரும் வாசிப்பு இல்லாமல் இருக்க முடியாது. உலகின் பல நாடுகளில் “கற்றதாய்தொழு” என்னும் கூற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. எமது உள்ளத்தில் பல விடயங்களை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் உள்ளது.

இன்றைய கணிணி உலகில் வாசிப்பை அறிந்திருக்காதவன் வெறும் மூடனாகத்தான் இருக்கமுடியும். பத்திரிகை பல நாடுகளில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை எமக்கு அழிக்கின்றது. இந்தப்பத்திரிகையை நாம் ஒவ்வொருநாளும் வாசித்தல் வேண்டும். உலகில் நூல்நிலையங்களே இல்லாத நாடுகள் பலவுள்ளன: “ஆனால் அந்த நாட்டு மாணவர்களின் அறிவு விருத்திக்கு பாடசாலை நூல்கள் மட்டும் தான் துணை புரிகின்றன.” என்பது வெறும் கண்துடைப்பாக போவதற்குப்பல வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. அந்த மாணவர்கள் பல நூல்களை கடைகளில் கூட வாங்கிப்படிக்கலாம். அது தான் அவர்களின் அறிவுக்கு விருத்தி வாசிப்பது எமது மூளையில் பசுமரத்தாணி போல் பதிய வேண்டுமானால் சூழ்நிலைகளும், வாழ்நிலைகளும் சரியாக அமைதல் வேண்டும். ஒரு மாணவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மிகச்சிறந்த செல்வம் கல்வியாகும். இக்கல்வியை அடிப்படையாக வைத்தே வாசிப்பு நிகழ்த்தப்படுகின்றது. சிறந்த உச்சரிப்பாக வாசிக்கக்கூடிய மாணவன் எதிர்காலத்தில் ஒரு பெரிய வாசகனாவான். வாசிப்பு முறை என்பது “ஒற்றை வழித்தொடர்பாடல்” ஆகும். ஒற்றை வழித்தொடர்பாடல் என்றால் எழுத்தாளருடன் நூல்கள் மூலம் கருத்துக்களை அறிந்து விளங்கிக்கொள்வதாகும். நாம் இவ்வுலகில் வாழும் போது எம்மிடம் சில தீயபழக்கங்கள் எளிதில் வந்தடைகின்றன இதற்கு நல்ல நூல்களின் வாசிப்பு அவசியமாகும். இதனால் எம்மிடமுள்ள தீயபழக்கங்கள் குறைந்து விடும் நூல்களிலும் நல்ல நூல்கள் உண்டு அவற்றில் விளம்பரங்களிற்காக இடப்படும் தீய படங்கள் பார்த்தல் கூடாது. இவ்வாறு அவற்றை வாசிப்பதால் இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் கெட்டுவிடும் “பள்ளமான இடத்தை நோக்கிப்பாயும் வெள்ளம் போல், நாழும் நல்ல நல்ல நூல்களை தேடிச்செல்ல வேண்டும்.” அரசியல், சமூக பொருளாதாரக் கொள்கைகளை நாங்கள் வாசிப்பின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். கிரேக்கர்களில் ஆதிகாலத்தில் சோகிரட்டீஸ் போன்ற அறிஞர்களும் வாசிப்பின் அவசியத்தைக் கூறியுள்ளனர். மாணவர்களரிய நாம் நல்ல நூல்களை பொறுமையுடன் கற்றாய்ந்தொழுவுவோமாக.

பீர்வு - 03 கட்டுரை

ஓ. நீத்தியா

கள்/ நாகேந்திரா வீத்தியாலயம்

வாசிப்பின் பயன்கள்

இன்று மாணவர்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் அருகி வருகின்றது. தொலைக்காட்சி பார்ப்பதில் அதிக நேரத்தைச் செலவிடுகின்றனர். சில மாணவர்கள் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பாகும் கிரிக்கெட் போட்டிகளையும் திரைப்படங் களையும் பார்ப்பதற்காக பாடசாலைக்கே செல்லாது நின்று விடுகின்றனர். மாணவர்கள் தமது பொழுதைப் போக்குவதற்காக தொலைக்காட்சியை நம்பி உள்ளனர். அதேவேளை நல்ல நண்பர்கள் எனக் கருதத் தரும் நூல்களை வாசிக்கத் தவறி விடுகின்றனர்.

இதை உணர்த்தும் வகையிலே “நூல் பல கல்” என்றார் ஓளவையார். நல்ல நூல்களைக் கற்பது நல்ல பழக்கம். நல்ல நூல்களே நமது நல்ல நண்பர்கள். வாசிப்புப் பழக்கம் உள்ளவர்கள் ஒருபோதும் தனிமை உணர்வைக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஓய்வு நேரம் கிடைக்கும் போது நூல்களை நாடிச் செல்வார்கள். சோர்வு வரும் போது நூல்களை வாசித்தால் அவை அனைத்தும் இல்லாமல் போகும். நூல்கள் எமது அறிவை வளர்க்கின்றன. மென்மேலும் திறன்களையும், ஆற்றல்களையும் வளர்க்கின்றன. “நூல்களைப் போன்ற ஒரு சிறந்த கருவூலம் எதுவும் மனிதனுக்கு இருக்க முடியாது” என்றொரு ஆங்கிலக் கவிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார். வாசிப்புப் பழக்கம் இல்லாதவர்களின் வாழ்க்கை இருண்டதாகவே காணப்படும். வாசிப்பின் மூலமே நாம் எதனையும் வெற்றிகரமாக எமது முயற்சியாலே அறிந்து செயற்பட முடியும். அனைவருமே வாசிப்பால் பயன் பெறலாம். நாம் எமது பொழுதைப் போக்க நல்ல பயன் தரக்கூடிய புத்தகங்களை வாசித்தல் வேண்டும்.

அன்னப்பறவை நீரை அகற்றி விட்டு பாலைக் குடிப்பது போல நாமும் எமது வாழ்க்கைக்குப் பயன் தரக்கூடியதாக உயர்த்தக் கூடியதாக உள்ள நூல்களை வாசிப்பதே நன்மை தரும். “என்னை எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் கைவிடாத நண்பன் புத்தகமே” என்றொரு ஆங்கில அறிஞர் கூறினார். நாங்கள் நல்ல நண்பர்கள் எனக் கூறும் எமது நண்பர்கள் மனமாற்றம் அடைந்து எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விடலாம். ஆனால் புத்தகங்கள் ஒரு போதும் எம்மை விட்டுப் பிரிவதில்லை. அவை எம்மோடு கலந்து உரையாட என்றும் காத்திருப்பவை. புத்தகங்கள் எமது இரு கண்களைப் போன்றவை. அவற்றை பாதுகாத்துப் படிப்பது எமது கடமை. வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகிறான். மற்றவர்கள் மதிக்கும் அளவிற்கு உயர்ந்திருப்பவன்

வாசிக்கக் கூடியவனே. வாசிப்பதால் நாம் எதையும் சாதித்தும் கொள்ள முடியும்.

மேலும் நோக்கினால் ஒருவன் பெற்ற வாசிப்பின் இன்பங்களை மற்றவர்கள் தட்டிப் பறித்துவிட முடியாது. வேறு செல்வங்களை கள்வர்கள் களவாடிச் சென்று விடலாம். ஆனால் கல்விப் பெருஞ் செல்வத்தை யாரும் களவாட மாட்டார்கள். வாசிப்பு ஒரு உயர்ந்த செல்வமாகும். இது அனைவராலும் விரும்பக் கூடிய ஒன்றாகும். நாம் எமது ஓய்வு நேரத்தை பயனுள்ளதாகக் கழிக்க வேண்டும். வாசிப்பின் பின்னணியில் விடாமுயற்சியோடு வெற்றியும் உள்ளடங்கி உள்ளது. இந்த உண்மையை நாம் நன்கு மனதில் நிறுத்திக் கொண்டு செயற்பட வேண்டும். வாசிப்பின் மூலம் மனிதன் எதையும் இழந்து விட முடியாது

தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு - என்றார் வள்ளுவர்

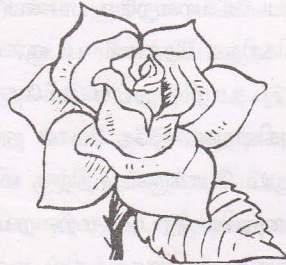
நாம் நன்மை எது தீமை எது என்பதை வாசிப்பு என்னும் அறிவின் மூலமே பெற்றுக் கொள்ள முடியும். மனித குலத்தின் மாண்பிற்கும் வெற்றிக்கும் எழுச்சிக்கும் உரிய மார்க்கம் வாசித்தலே ஆகும். வாசித்தல் சிறந்த ஒரு ஆதாயமாகும் என்றால் அது மிகையல்ல. சிறுவர்களிற்கு வாசிப்பின் பயன்பற்றி அறிவூட்டுதல் வேண்டும். இறந்தாலும் நாம் வாசிப்பை நிறுத்தி விடக்கூடாது. நம்பிக்கை வைத்தால் நாம் நிச்சயம் வாசிப்பில் முன்னேறலாம். வாசிப்பே எமது வாழ்க்கைக்கு நிச்சயம் வழிகோலும். எமது உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை வாசிப்பின் மூலமே வெளிப்படுத்த முடியும். எனவே வாசிக்க முயற்சிக்க வேண்டும். வாசிப்பதால் நன்மை பெறுபவர்கள் மாணவர்களே.

நாங்கள் வாசித்துப் பயன் பெற புத்தகம் அவசியம். எனவே நாம் புத்தகத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாணவர்களாகப் பிறந்த நாங்களும் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். எமது வாழ்வு சிறக்க வேண்டுமாயின் வாசிப்பதை இலக்காக்க வேண்டும். வாசிப்பதால் அறிவு விருத்தியும் மேலதிக அறிவு கிடைக்கும். நல்ல நண்பர்கள் எனக் கருதத் தகும் நூல்களை நாம் தேர்ந்தெடுத்துக் கற்றல் வேண்டும். நூல்களில் பல வகையான நூல்கள் உண்டு. வாழ்க்கை வரலாறு, தத்துவம், இலக்கியம் என்பன உண்டு எனவே நாம் அவற்றில் நல்லது எது தீயது எது என அறிந்து கற்றல் வாசித்தல் வேண்டும். வாசிப்பதையே எமது குறிக்கோளாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். கண்டது கற்கப் பண்டிதன் ஆவான் என்பது நமது ஆன்றோர் வாக்கு. அவர்களின் வாக்கிற்கு இணங்க நாம் கற்க வேண்டும். வாசிப்பதால் அறிவு பெருகும், வளர்ச்சி பெருகும், ஆற்றல் பெருகும், திறன்கள் பெருகும், வெற்றி பெருகும்.

இவை அனைத்திற்கும் நாம் பாடுபட்டு உழைக்க வேண்டும். அனைத்து நாட்டவரும் வாசிப்பின் பயன் அறிந்து அவற்றிற்காகப் பாடுபட்டு உழைக்கின்றனர். நாம் ஏன் சோம்பி இருக்க வேண்டும். அன்பும் அறனும் இல்வாழ்க்கையும் நன்றாய் அமைய நாம் வாசிக்க வேண்டும்.

நாம் அனைவரும் கற்பதிலேயே கண்ணாயிருக்க வேண்டும். கல்வியே எமது இரு கண்கள் எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். நாம் அனைவரும் புத்தகத்தின் குழந்தைகள் நாம் ஏன் வாசிக்கத் தவறுவான்? எமக்கென எவ்வளவோ புத்தகங்கள் இருக்கின்றனவே பின்பு எதற்காகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். வள்ளுவரும் வாசிப்பின் பயன்கள் பற்றி எவ்வளவோ கூறியிருக்கின்றார். அவரும் வாசிப்பினாலேயேதான் இவ்வாறு உயர்வடைந்தார். இவ்வாறாக தான் ஒவ்வொரு கவிஞர்களும், ஒவ்வொரு பெரியார்களும் ஒவ்வொரு கட்சித் தலைவர்களும் முன்னேறினார்கள். இன்னும் கூறிக்கொண்டே போகலாம். கல்வியின் அல்லது வாழ்க்கையின் முதற்படி வாசிப்பே ஆகும். முயன்றால் முடியாதது எதுவும் இல்லை. அதிபர்களானாலும் சரி, ஆசிரியர்கள் ஆனாலும் சரி அனைவரும் வாசித்தறிந்தே உயர்ந்துள்ளனர். நாம் விரும்பிய அனைத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமாயின் வாசிப்பின் மூலமே ஆகும். இல்லாவிடில் மற்றவர்கள் எம்மை ஏமாற்றி விடுவார்கள். நமது வாழ்வில் நம்பிக்கை அவசியம். நம்பிக்கையுடன் வாழ்ந்தால் தான் எதனையும் சாதித்துக் கொள்ள முடியும். வாசிப்பின் மூலமே மனிதன் பூரண மனிதனாக மாறுகின்றான். வாசிப்பதால் பயனுண்டு என்பதை எமது தாரக மந்திரமாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். நண்பர்களிடத்தில் வைக்கும் நம்பிக்கையை விட புத்தகங்களிடம் வைத்தால் அது எமக்குப் பயனைத் தரும். ஓய்வுள்ள பொழுதில் புத்தகம் வாசிப்போம். அந்த வாசிப்பின் மூலம் பயனடைவோம்.! இவை அனைத்தும் வாசிப்பின் பயன்கள் ஆகும்.!

வாசிப்போம் பயனடைவோம்.

பர்வு - 03 கட்டுரை

ஞா.செந்துஜா

மு.அம்பலவன் பொக்கணை ம.வ்

தொழிநுட்ப விநோதங்கள்

இன்று உலகில் தொழில் நுட்பத்தின் விநோதங்கள் ஏராளம் ஏராளம். மனிதனின் சிந்தனை ஆற்றல் அதிகரிக்க தொழில் நுட்பம் வேகமாக வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது. ஆதிகாலத்தில் மனிதன் இயற்கையோடு ஒன்றி இயற்கையின் பிள்ளைகளாக இலை, குழைகளை ஆடையாக அணிந்து இயற்கையாக கிடைக்கும் கிழங்கு தானியங்களை உண்டு மகிழ்ந்தான். போக்குவரத்து செய்வதென்றாலும் காலால் நடந்தே தனது தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டான். ஆனால் இன்று அவ்வாறு இல்லை. தொழில்நுட்பத்தின் விநோதங்கள் எம்மை நவீன யுக மனிதனாக்கி எம்மை மகிழ்வடையைச் செய்கின்றது .

நாம் இன்றைய உலகின் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிகளை ஒவ்வொன்றாக போக்குவரத்து தொடர்பாடல், மற்றும் விண்வெளிப்பயணம் போன்ற வளர்ச்சிகளை எடுத்து நோக்குவோம். முதலில் போக்குவரத்தை எடுத்து நோக்குவோமாயின் ஆதிகாலத்தின் மனிதன் தனது போக்குவரத்தை கால்நடைப்பயணம் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொண்டான். அதன் பின் மனிதனின் சிந்தனை ஆற்றல் அதிகரிக்க தனது போக்குவரத்தை குதிரை பூட்டிய வண்டி மாட்டு வண்டில் போன்றவற்றில் பயணம் செய்தான். அதன் பின்னர். படிப்படியாக , ஈருளி, உந்துருளி, முச்சக்கரவண்டி, கார், பஸ், லொறி, இரட்டைத் தட்டு பஸ் போன்ற போக்குவரத்திற்கு தொழில் நுட்ப உதவியால் பல போக்குவரத்து வாகனங்கள் இன்று வந்திருக்கின்றன.

தரையில் போக்குவரத்து செய்யும் வாகனங்கள் மட்டுமல்ல கடலிலும் வானிலும் பயணம் செய்யும் விமானங்கள் விஞ்ஞான தொழில் நுட்பத்தால் வந்திருக்கின்றது. கடல்விட்டு கடல் தாண்டி பயணம் செய்ய கப்பல், நீர்மூழ்கிக் கப்பல் போன்ற தொழில் நுட்ப கண்டு பிடிப்புகளின் கொடைகளாகும்.

ஆனால் ஆதிகாலத்தில் ஆற்றிலே இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட தடிகள் அல்லது மூங்கில்கள் கொண்டு பிணைக்கப்பட்டவற்றையே பயன்படுத்தினர் அதன்பிறகு மனிதனின் மூளை வளர்ச்சி அதிகரிக்க அதிகரிக்க தோணி, படகு, வள்ளம், கப்பல்கள், நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் என்று விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப விநோதத்தால் போக்குவரத்திற்கு நீர்ப்போக்குவரத்து மிகவும் உதவுகின்றன. இதே போல் தான் ஆகாய மார்க்கமாக. ஆகாய விமானம் நாடு விட்டு நாடு செல்லும் போக்குவரத்திற்கு மிகவும் உதவுகின்றது.

மேலும் நாம் தொடர்பாடல் துறையில் ஏற்பட்ட மற்றைய தொழில் நுட்ப விநோதங்களை சற்று விரிவாக எடுத்த நோக்குவோம். ஆதிகாலத்தில் மனிதன் தமது தொடர்பாடல்களை

புகைமூலம், கூக்குரல் மூலம், பறையொலிமூலம், புறாமூலம் என்று தொடர்பாடல்களை நடத்தினர். மார்க்கோனி எனும் விஞ்ஞானி வானொலியைக் கண்டுபிடித்தார். மார்க்கோனி வானொலியைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு முன்னர் கடிதம் முறை இருந்தது. இவ் வானொலியால் நாம் பல நன்மைகளைப் பெறுகின்றோம். மூலை முடுக்கில் இருக்கும் எம் உறவுகள். நண்பர்களோடு தகவல்களைப் பரிமாறு கின்றோம்.

இதை விட நாம் பல நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கின்றோம். இனிமையான பாடல்களை கேட்டு இரசிக்கிறோம். அரிய தகவல்களை அரிய தகவல்களைக் கேட்டு அறிகிறோம். பலப்பல பொதுச் செய்திகள், பொது அறிவான செய்திகளைக் கேட்கின்றோம். மற்றும் மாணவர்கள் தமது ஆற்றல்களை இன்னும் இன்னும் விருத்தி செய்து கொள்ள பல போட்டிகளை நாடாத்தி அறிவாற்றலை வானொலி வளர்க்கின்றது. வானொலி ஒரு சிறு பெட்டி என்றாலும் அதனால் பல நன்மைகள் எமக்கு கிடைக்கின்றது. இதனால் தான் எம் நாட்டில் “ கடுகு சிறிதானாலும் காரம் பெரிது ” என்ற பழமொழி ஆதிகாலம் தொட்டே இருந்து வருகின்றது.

வானொலியை விட தொலைக்காட்சி இன்று எமக்கு பெரும் நன்மைகளைச் செய்கின்றது. வானொலியை நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை நாம் காதல் மட்டுமே கேட்க முடியும். ஆனால் தொலைக்காட்சியில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை நாம் காதல் கேட்டும், கண்ணால் பார்க்கவும் முடியும் தொலைக்காட்சியின் பயன்களாக நாம் சொல்லப் போனால் நிறையவே சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்கு முன்னால் நாம் இருந்தால் பற்பல விடங்களை நாம் அறியலாம் எங்கேயோவெல்லாம் நடக்கும் காட்சிகளை நாம் எமது கண்களால் முன்னால் பார்ப்பது போன்று காணக்கூடியதாய் இருக்கும் இவையாவும் தொழில் நுட்பத்தின் விந்தைகளே!

அடுத்ததாக நாம் தொலைபேசியை எடுத்துப் பார்ப்போம். இவ் அரிய சாதனத்தை கிரகம்பெல் என்ற விஞ்ஞானியே கண்டுபிடித்தார். தொழில் நுட்பத்தின் விநோதங்களில் தொலைபேசியும் ஒன்றாகும். நாம் இங்கிருந்து வேறொரு நாட்டில் இருக்கும். உறவினருடன் கதைக்கலாம். தொலைபேசியின் வடிவம் தான் சிறிது. ஆனால் அதன் பயனோ பெரிது இன்று தொழில் நுட்பத்தின் விநோதங்களால் பல வடிவங்களில் தொலைபேசி உருவாக்கப்படுகின்றன.

தொலைபேசிக்கு அடுத்தாக கணினி, இணையம், பக்ஸ் போன்ற பயன்கள் பல கொண்ட சாதனங்கள் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் இன்று வந்துள்ளன. இச்சாதனங்கள் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும் வங்கி வர்த்தக சேவையாளர்களுக்கு மற்றும் பலருக்கும் உதவி புரிகின்றன. இன்று எல்லோர் வீட்டிலும் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு விஞ்ஞான தொழில் நுட்பச் சாதனம் இருக்கும். இன்று ஆசிரியர் இல்லாமலே மாணவர்கள் கணினி மூலம் பல தகவல்கள், வரலாற்று தகவல்கள் விஞ்ஞான ஆயுள்களை கண்டறிகின்றனர். சிலவேளைகளில் பாடசாலைகளில் ஆசிரியரே தேவைப்படாமல் போகலாம். மாணவர்களே ஆசானாகவும் மாணவராகவும் செயற்படுவர். இத்தகைய விநோதங்கள் யாவும் தொழில் நுட்பங்களினாலே ஆனவை.

அடுத்ததாக நாம் விண்வெளிப் பயணங்கள் விண்வெளித் தகவல்கள் பற்றிப் பார்ப்போம் இன்று விண்வெளிப் ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றி நாம் அறியும் போது எமக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் வியப்பாகவும் வினோதமாகவும் இருக்கின்றன அல்லவா? சந்திரனில் முதல் முதலில் காலடி எடுத்த வைத்த விண்வெளி வீரர் நீல் ஆம்ஸ்ரோங் ஒரு அற்புதமான மனிதன். அவரே சந்திரனுக்குச் சென்று ஆராய்ச்சிகள் செய்ய அத்திவாரமிட்டவர் ஆவார். விண்வெளிக்குச் செல்ல விண்வெளி விமானங்கள் மிகவும் உதவுகின்றன. இவ் விண்வெளி விமானங்கள் மிகவும் தொழில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் பயனாக செயற்கைக் கோள் கண்டு பிடிப்பு தகவல்களைப் பெற்றுத் தரும் ஒரு அரிய பொக்கிஷமாகும்.

விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப விநோதங்களால் எமக்கு தீமையும் இருக்கின்றது. குறிப்பாக சூழல் மாசடைகிறது. இதற்கு காரணம் நவீன போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் விடும் புகையினால் வளி மாசடைகின்றது. இக்காற்றை சுவாசிக்கும் உயிரினங்கள் இறக்கின்றன. அல்லது நோய்வாய்ப்படுகின்றன. மரத்தை வெட்டுவதால் வரட்சி ஏற்படுகின்றது. பிளாஸ்டிக் பொருட் பாவனையால் சூழல் வெப்பமடைகிறது. தொழில் நுட்பத்தால் தானே பிளாஸ்டிக் பொருட் பாவனை விருத்தியடைந்தது. அத்துடன் நகரமயமாக்கல் மூலம் மக்கள் தொகை அதிகரிக்கின்றது. யுத்தத்தின் போது தொழில் நுட்ப ஆயுதமான அணுகுண்டைப் பாவிப்பதனால் சூழல் மாசடைகிறது. மற்றும் அணுகுண்டுப் பரிசோதனை மூலம் நச்சு வாயுக்கள் வெளிவிடப்படுகின்றன. இதன் மூலம் சூழல் மட்டுமல்ல அனைத்து உயிரினங்களுமே பாதிப்படைகின்றது. குறிப்பாக 2ம் உலக மாக யுத்தத்தின் போது அமெரிக்கா யப்பான் மீது ஏவியது. இதன் போது பாதிப்படைந்தவை எவையென உங்களுத் தெரியும் தானே அடுத்ததாக சமூக சீர்கேடு தொலைக்காட்சிப் பார்பதனால் உருவாகிறது.

எனவே இன்றைய தொழில் நுட்ப விநோதங்களை நாமும் கண்டு களித்து பல பயன்களைப் பெறுவோம். இனிவரும் காலங்களில் இன்றைய சிறுவர்கள் நாளை தலைவர்களாகி விஞ்ஞான தொழில் நுட்பத்தின் விந்தைகளை பார்த்து களிப்படைவோமாக!

“ தொழில் நுட்ப விநோதங்களைப் பார்த்து மகிழ்வோம் ”

பீர்வு - 04 கட்டுரை

தே.பீரணவன்
யா/ஹாட்ஸ் கல்லூரி

நூலகம் நுழைவோம் உலகை வெல்வோம்

இன்றைய உலகம் ஒரு போல்ஸ்ட்ரோய் [Tolstoy - ரஷ்யஞானி. புகழ்பெற்ற War and Peace எனும் நூலை எழுதியவர்] ஒரு பேர்னாட்ஷா [உலகின் தலைசிறந்த நாடகாசிரியர்], ஒரு ஜே.கே நௌலிங் [புகழ் பெற்ற Harry Potter நூலை எழுதியவர்] போன்றோரை பிரசவித்து தனது அங்கமெங்கும் அழகை ஊட்டுவதற்கு அடி நாதமாக விளங்கியது நூலகங்களே ஆகும். மிகப்பெரிய நூலகமான அமெரிக்காவின் காங்கிரசிலிருந்து யாழ் நூலகம் வரை ஏராளமான நூலகங்கள் மனிதத்தை ஏற்படுத்துவதில், சிந்தனை விருத்தியில், புதிய அறிவுப் பரிமாணங்களை தோற்றுவிப்பதில், எழுத்தாளர்களை தோற்றுவிப்பதில் பங்காற்றியுள்ளன.

“ வாசிப்பு ஒரு மனிதனை பூரணமாக்குகிறது ”

என்ற கருத்தை நூற்றுக் நூற்றுக் நூறு விழுக்காடு உண்மையாக்குவதில் நூலகங்கள் பெரிய அளவில் ஊன்றுகோல்களாக அமைந்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை எமது சமுதாயத்தை வெற்றி கொண்டு சமூகத்தில் உன்னத நிலையை அடைய அறிவு, பழக்க வழக்கம் ஆகிய இரு துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். இதனை ஏற்படுத்துவதில் நூலகங்கள் சிறந்த பங்களிப்பை நல்கியுள்ளன. வேலை வாய்ப்புக்கள் குறைந்து வருவதால் வேலைக்கான போட்டி அதிகரித்து வருகிறது இதனால் திறமையாக படித்தவனுக்கே தொழில் புரியும் வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கின்றன. இதனால் அவன் பகுதி ஊழியமாக சமூக அந்தஸ்தையும் உழைத்துக் கொள்கிறான். எனவே நூல்களை வாசிக்கும் அளவு ஒருவனின் கல்வித்தரத்தையும் நுண்மதியையும் பன்மடங்குகளால் உயர்த்தி அவனை நற்பிரஜையாக மாற்றுகிறது. நற்பிரஜை ஒருவனாலேயே உலகை வெல்லமுடியும் ஆகவே இதன்மூலம் உலகை வெல்வதற்கு நூலகங்கள் உதவியுள்ளன.

ஜவஹர்லால் நேரு தனது ரெயில் பயணங்களில் ஒரு பெட்டி நிறைய புத்தகங்களை எடுத்துச் செல்வார். இதைப்பார்த்து வியந்து நேருவின் அபிமானி ஒருவர் நேருவிடம் இதற்கான காரணத்தை வினவினார். அப்போது நேரு கூறிய பதில்

“ நான் இவ்வளவு நூல்களையும் கொண்டு செல்லும் போது இவ்வளவு நூலாசிரியர்களுடன் செல்வதாக உணர்கிறேன் ” நேருவின் பதிலில் இருந்து நேரு நூல்கள், நூலாசிரியர்களுக்கு அளித்த கௌரவம் தெரிகிறது. பெரியார்களின் பேச்சில் உட்கிடைப்பொருள்களே அதிகம் காணப்படும் இதை நேருவின் பதிலுக்கு பொருத்திப் பார்க்கும் நூலகங்கள் நேருவால் மதிக்கப்பட்ட விதம் தெளிவாக காட்டப்படுகிறது. இதன் மூலம் நூலகங்களின் விலைமதிக்கமுடியாத பெறுமதியை உணர முடிகிறது.

மாணவர்களிடையே வாசிப்புப்பழக்கம் குறைந்து வருவதாக மக்களால் பெரிதும் பேசப்படுகிறது. இக்கருத்து எவராலும் மறுக்க முடியாது ஏனெனில் மாணவர்களுக்கு கல்விக்கு தேவையான வளங்களை இலகுவாக கிடைக்கும் நிலை யாழ்ப்பாண மாணவர்களிடையே ஏற்பட்டமையால் வளங்களின் பெறுமதியை மாணவர்கள் உணரவில்லை இதன் பெறுமதியை உணர்ந்த ஒரு உயரிய பெறுபேற்றை பெற்ற பருத்தித்துறை ஹாட்லி கல்லூரி கல்லூரி மாணவன் விமலநாதன் றஜ்வனை செல்வி கண்ட போது அவர்கூறிய வசனங்கள் சில கீழே உள்ளன.

“..... எமது பாடசாலையில் ஆசிரியர்கள் நல்ல வழிகாட்டல்களை தந்து நூலகத்தை பயன்படுத்த உதவினார்கள் எவ்வகையான நூல்களை படிக்க வேண்டும் என ஆசிரியர்கள் உதவி செய்தார். எமது ஹாட்லித்தாய் எமக்களித்த அருஞ்சொத்தாக எமது நூலகத்தை நான் கருதுகிறேன்.....”

மேலைத்தேயத்தில் மாணவர்கள் சுயதேடல் முறை மூலம் கல்விச் செயற்பாடுகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். இதனால் அந்நாட்டு கல்வித்திட்டங்கள் மாணவர்களை நூலகம்பால் ஈர்க்க வைக்கிறது இதனால் மாணவன் நூலகத்தை பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலைக்கு வருகிறான். சிறிது காலம் மாணவன் தேடிக் கற்கையில் நூலகத்தின் பெறுமதியை உணரக்கூடிய வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன. மேலைத்தேய, கீழைத்தேய மாணவர்களின் அடைவு மட்டங்களை எடுத்து நோக்குகையில் மேலைத்தேய மாணவர்களே கூடிய அளவில் உயர்சித்திகளை பெறுகிறார்கள். இதன் மூலம் நூலகங்கள் ஊடான கல்வியின் முதன்மை வெளிக்கொணரப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

1982ம் ஆண்டளவில் யாழ்நூலகம், பருத்தித்துறை ஹாட்லிக்கல்லூரி நூலகங்கள் உள்நாட்டு யுத்தம், இராணுவ நடவடிக்கைகள் காரணமாக அழிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாண மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு பெரும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது எனக் கூறமுடியாதுள்ளது. ஏனெனில் நூலகங்களின் அறிவு அக்காலப்பகுதியில் மக்களிடையே தேடற்பசியை அதிகரிக்க வைத்தது. இதுவே யாழ்ப்பாண மக்கள் மீண்டும் நூலகங்கள் அமைப்பதில் செல்வாக்குச் செலுத்தியது. இதன் காரணமாக யாழ்ப்பாணம் இலங்கை ரீதியில் கல்வியில் முதலிடம் பெற்று விளங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது.

போர் நிறுத்த, சுனாமி மீள்கட்டுமான நடவடிக்கைக் காலங்களில் வெளிநாட்டவர்களாலும், சர்வதேச நிறுவனங்களாலும் கிராமிய அளவில் சிறு நூலகங்கள் அமைக்கப்பட்டன தற்போதும் அந்நூலகங்கள் இயங்குகின்றன. ஆனால் வாசகர்கள் இல்லாத காரணத்தால் நூலகங்கள் சோபை இழந்துள்ளன.

இன்றைய இளைஞர்கள் மாணவர்கள் கல்வியற்ற ஒரு எதிர்காலத்தை கற்பனை மூலம் கூட பார்க்கமுடியாது நிலை காணப்படுகிறது. எனவே மாணவர்களும் கல்வியை கற்பதற்கு ஆவலை ஏற்படுத்த முனைய வேண்டும் நூலகங்களை இயன்றவரை பயன்படுத்தி முன்னேற்றம் பெற மாணவர்கள் உழைக்க வேண்டும் நாளை உலகை வெல்ல நல்லதோர் ஆயுதமாக

நூலகங்கள் பயன்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் உணரப்பட்டுள்ளது. மேலும் நூல்களை செல்லரிப்பதற்கு விடாது அதனை பயன்படுத்தி நற்பயனை பெற முனைய வேண்டும்.

சனத்தொகை வெடிப்பு காரணமாக மக்கள் தொகை பன்மடங்குகளால் அதிகரிக்கிறது. இதனால் எதிர்காலத்தில் உணவு, வதிவிடம், சேரி, குடிநீர், சுகாதாரம் தொடர்பான பல பிரச்சனைகள் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளன இப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுத்திட்டங்களை வகுப்பதற்கு பல நூல்களை படித்த அறிஞர்களாலேயே முடியும். இன்றுள்ள இளைஞர்களே எதிர்கால அறிஞர்களாக பரிணமிக்க வேண்டும். இன்றுள்ள அறிஞர்கள் அனைவரும் எதிர்காலத்தில் இறந்திருப்பார்கள். அப்போது ஏற்படும் சவால்களை போக்க நூலகம் சென்று அறிவை வளர்த்து பலரது கருத்துகளை அதன்மூலம் பெற்றே தீர்வுத்திட்டங்களை வகுக்கலாம்.

மலையைக மக்கள் கல்வி தொடர்பான பெறுமதியை உணர்ந்து தமது நூலக வளங்களை பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அதைத்தவிர இந்தியாவின் துரித வளர்ச்சிக்கு கல்வியறிவுள்ள இடைத்தர வர்க்கம் உருவாகமையே காரணமாகும் அண்மையில் கூட தமிழ் நாடில் ஒரு கோடிக்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களை வைத்து கல்விக் கண்காட்சி ஒன்று நடைபெற்றது. இத்தகைய நிகழ்வுகள் இந்தியாவின் துரித அபிவிருத்தியை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அதுட்டுமல்லாது இளையோரிடையே நூல், நூலகம் பற்றிய விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துகிறது.

நூலகங்களை பயன்படுத்துவதன் தேவையை அனைத்து மக்களும் உணரவேண்டும் இதன் மூலம் நூலகங்களுக்கு சென்று நூல்களை படித்து நற்பழக்க வழக்கங்கள் உள்ள மனிதர்களாக மாறி நல்லதோர் எதிர்காலத்தை உருவாக்க முனைய வேண்டும். தனியாள் மட்டத்தில் ஒவ்வொரு உள்ளமும் நூலகத்தின் தேவையை உணர்ந்து சிந்தித்து செயற்பட வேண்டும் பிரச்சனைகள் ஒழிந்து வளமான பூமியை உருவாக்க நூலகம் நுழைந்து உலகை வென்று வையத்துள் வாழ்வாங்கி வாழ்வோமாக !

நன்றி

பீர்வு - 04 கட்டுரை

மு. தர்சனா

யா/ மகாஜன வித்தியாலயம்

பண்புடமை

பண்பெனப்படுதல் பாடறிந்து ஒழுகலே என்பர் அறிஞர். சீலம், திருந்திய உணர்ச்சி, கல்வி, கலை, ஆசாரம், சமயம் இவைகளின் ஒன்றிணைந்த கூட்டே பண்புடமை என்பதுவும் சாலப் பொருந்துவதேயாம். பண்புடை மக்கட் பிறவிகளுக்கும் அ.:தில்லார்க்கும் இடையே பொருந்தும் வேற்றுமை யாதெனின், “பசிய நெல்மணிகள் விளையும், திருமகள் நின்றிலங்கும், ஒப்பற்ற களமாகிய வயலுக்கும் மனிதர் காலடிகள் சிறிதும் பட்டறியாத நெருஞ்சி முட்கள் நிறைந்த காட்டுக்கும் இடையேயுள்ள வேற்றுமை தாம்” என்கிறார் மறைமலையடிகள்.

வட ஈழம் பண்பாட்டின் விளைநிலம் கல்வியே அதன் மூலதனம். பாரிற் சிறந்தது தமிழ்கூறு நல்லுலகாகும். எனப்போற்றப்பட்டு வந்த நந்தமிழர் வழித்தோன்றல்களின் பழம்பெரும் பண்புடைமை இன்று இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் நடுவிலே பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய் போமாமோ? நாவலரின் காலத்தை அடுத்து வந்த காலப்பிரிவில் நம் இலங்கைத்தமிழ் மகனாரிடையே நிலவும் உயர் மத்திய தரப் பண்பாட்டுக் கல்வி நிலை இங்கே முன்னிலை பெறுவதை இப்பருப் பொருளினூடு இங்கே காண்பதுவும் பொருத்தமேயாம்.

“பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத் திருப்பிலே இருந்து வைகையேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்து ரேன மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளருகின்றாள்”

என்பது பாரதத்தை இயற்றிய வில்லிப்புத்தூராழ்வாரின் மகனாரும் ஒல்காப்புக்ழ் தொல்காப்பியம் தந்தவரின் இலக்கண நூலுக்குப் பாயிரம் தந்தவருமாகிய வரந்தருவாரின் எக்களிப்புடன் கலந்த கூற்றாகும்.

பொருப்பிலே பிறந்து எனும் தொடர், தமிழ் பொதியமலையிலே திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளினால் அகத்திய மாமுனிக்கு அருளிச் செய்யப்பெற்று அகத்தியரால் இலக்கணம் வகுக்கப்பெற்ற சிறப்பினைச் சுட்டுவதாகும். தென்னன் புகழிலே கிடந்து எனும் தொடர், தென்னாட்டை ஆண்டு வந்த பாண்டியரால் புலவர் மகனார்க்கு நல்ல பரிசில் அளித்து யானையும் தேரும் குதிரையும் ஈந்து மகிழ்வித்ததோடல்லாமல் அவர்கட்குப் பொன்னும் பட்டும் பொற்றாமரையும் தந்து பாராட்டியதோடல்லாமல் தாமே முன்னின்று பல தமிழ் நூல்கள் உலகிற்கு எழுதித்தந்த இருஞ்செயலைக் குறிப்பதாகும். வைகையேட்டிலே தவழ்ந்ததென்றும், நெருப்பிலே நின்றதென்றும், சுட்டுதலால், சம்பந்தர் சமணருடன் வாது புரியும் காலத்தே அனல்வாதத்தினின்றும் புனல் வாதத்தினின்றும் தமிழ் அன்னை புரிந்த பராக்கிரமத்தை நினைவுறுத்தலாகும். சங்கத்திருப்பிலே இருந்த தென்பது, சங்கச் சான்றோர் தமிழை நிலை

நிறுத்திய அருஞ்செயலைக் காட்டுவதாகும். முழுமுதற் பிரானாகிய சிவபெருமானும் குன்றம் குடி கொண்ட முருகப் பெருமானும் கூட இச்சங்கத்தேயிருந்து தமிழை ஆராய்ந்தன ரென்பது கற்பனையானாலும் கூட சங்கச்சான்றோரின் பெருமையைச் சுட்டுவதாகும். தென்மதுரை தனில் தலைச்சங்கமும் கபாடபுரத்தில் இடைச்சங்கமும் மதுரையில் கடைச்சங்கமும் ஆக முப்பெருஞ் சங்கங்கள் நாட்டி இப்பெரியார் ஆற்றிய பணிகள் நினைவிற் கொள்ளத் தக்கதும் ஆகும். தரமற்ற நூல்களை ஒதுக்கி அவற்றை இயற்றியோர்க்குத் தண்டனை வழங்கியும் தரமுள்ள நல்ல இலக்கியங்களைப் பேணப்பண்ணி அரங்கேற்றியும் தமிழுக்கும் தமிழின் வாயிலாகப் பண்புடைமைக்கும் தொண்டாற்றிய இப்பெரியோர் இன்று நம்மிடையே இல்லையென்பதை நகைபடக் கூறும் கீழ்வரும் குறும்புக்கவிஞனைப் பாருங்கள்

“குட்டுதற்கோ பிள்ளைப் பாண்டியனீங்கில்லை

குறும்பியளவாய்க் காதைக் குடைந்து

எட்டின மட்டறுப்பதற்கோ வில்லியில்லை.

முடிந்து தலையிரண்டை யொன்றாயிறங்கப்போட்டு

வெட்டுதற்கோ தமிழினொட்டக் கூத்தனிங்கில்லை

கவி விரைந்து பாடி

தெட்டுதற்கோ தமிழறியாத் துரைகளுண்டு

தேசமெங்கும் புலவரெனத்திரியலாமே.”

இச்செய்யுளினூடு சங்கச் சான்றோர் புலமை இனிதே புலனாவதாயிற்று.

நளின நடையுடையாளாகிய தமிழ் நங்கைக்கோ இருவகை நடைகளுண்டு ஒன்று செய்யுள் நடை. இதைப்பயிற்றியோர் சங்கச் சான்றோர், காவியப்புலவர்கள், தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தக் கவிஞர்கள், திருமுறை தந்த வல்லாளர் மற்றும் இஸ்லாமிய கிறிஸ்தவ அன்பர்களுமாவர். மற்றையது வசனநடை. இது தற்போது தமிழ் அணங்கின் புகழ்பூத்த நடையாகி புவியரங்கில் மிளிர்க் காண்கின்றோம். இதனை முதலில் பயிற்றியவர் வசன நடை கைவந்த வல்லாளராகிய ஆறுமுகநாவலராவார். இத்தகைத்த சிறப்புக்கள் பொருந்திய தமிழ்த்தாய் இனிப்புவிமாதின் ஒக்கலையில் எக்களிப்புடன் வளருவாள் என்பதே வரந்தருவாரின் குதூகலத்துடன் தோன்றிய களிப்புக்குக் காரணமாகும்.

ஆயினும் இங்கே பண்புடைமைக்கும் நம்மொழிக்கும் யாது சம்பந்தம்? உண்டென்ற பிரக்கையாலல்லவோ மொழிக்கு இக்கட்டுரையில் யாம் இத்தனை இடம் தந்தோம் என்பது இவ்விடத்தே மேலே படிப்போர்க்குத் தெளிவாகும் என நம்புகிறேன்.

மொழிக்கு மாத்திரமேயன்றி வாழ்வியலுக்கும் இலக்கணம் அமைத்தது. தமிழ்மொழியென்பது ஆன்றோர் கருத்து. நீர் தோன்றும் முன்னரே வியன் உலகில் தோன்றப் பெற்ற தமிழ்க்கல்வி உலகியல் பொருட்களை அடிப்படையாய்க்கொண்டே அமைக்கப்பெற்றது. இதன்பால் உலகியல் பொருட்களை முதல், கரு, உரியென வகுத்து மேலே அதற்கமைவாய்த் தமிழினை அருளிப் போந்தார். வாழ்வியலை அகப் பொருளாயும், புறப்பொருளாயும் வகுத்து உண்மை கண்டார். தமிழ்க் கல்வியின் ஊடே ஆங்கு பண்புடைமையினையும் கலைகளையும் அருளிக்கண்டு இன்புற்றார்.

பண்பினைப் பேணும் பெரும் பரத்துடன் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் இருக்கும் நாம் மொழியினைப் பேணும் பிரக்களையும் இதன் வழியானதே. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்கிற கற்பியலையும் ஒருவனே தேவன் என்கின்ற அடிப்படைத்தத்துவத்தினையும் நமக்கு இதுகாலும் கற்பித்து தமிழ் கருவிப்பயன்பாடு, மொழிப்பேணல் எனும் இரு துறைகளால் தமிழுடன் பண்புடைமையும் வளர்ந்தது எனப்பன்னுதலே சிறப்புடையதாகும்.

விருந்தோம்பல் எனும் நற்காரிய அறத்தினையும் நல்லதே செய் எனும் மேலான அறிவையும், இறைவனார் ஒருவரே எனும் தார்ப்பரியத்தையும், இத்தகைத்து நின் ஒழுக்கலாறுகள், இத்தகைத்து நின் எல்லைகள், என தாமாகத் தோன்றிய நியதிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு பண்பெனும் மகவை ஈன்ற தமிழ் அன்னையின் பொருட்டே பண்புடைமை நிலைக்கும் என்பது மறுக்கப்பட முடியாததொரு உண்மையென்பதில் ஐயமின்று

பண்பாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் தேவையில் உள்ள நம்மவர்க்கு பண்புடைமையின் அவசியத்தை உணர்த்தும் காலம் வெகுதொலைவில் இல்லை என்பது கவனிக்கற்பாலது ஆமே. பண்புடைமை விழிப்புணர்வின் அவசியம் உலகோரால் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்ற இந்நிலையில் மொழிக்காப்பு அவசியம் என்பது போலவே பண்புடைமையைப்பற்றிய விளக்கத்தைக் கொண்டிருந்தலும் இன்றியமை யாததொன்றே.

பண்புடைமை இருவகைப்படும். ஒன்று மனிதன் எனும் வட்டத்திற்கு அப்பால் சமூக ஒன்றிணைப்பு எனும் பெயரில் தோன்றக்கூடிய கட்டுப்பாடுகளும் நியதிகளும் அடங்குவதாகும். இதனைத் தனிமனிதன் மாற்றியமைக்கவோ மீறவோ முடியாத நிலை நேற்று வரையிலும் இருந்ததென்பது உண்மையே ஆயினும் இன்றோ “அது எங்ஙனம்?” என்ற வினாவினை இளைஞர் மட்டம் எழுப்புவதும் கசப்பானதொரு உண்மையாகும். மற்றைய வகையார் அறிவுரையின்றியும் மனிதன் தன்னோடு தானாகக் கைக்கொள்ளும் பழக்கங்கள் ஆகும்.

வடவேங்கடம் தொட்டு தென்குமரி ஆன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகால் இவ்விருவகையும் சிறப்புறப் பேணப்பட்டு வந்ததே, இன்றைய சமூகவியல் ஆராய்ச்சியாளர்களின் சுட்டுப் பொருளாகும். தனிமனிதப் பண்புடைமையினை நம்மவர் தமிழில், “ஒழுக்கம்” என்பதே சாலச்சிறந்தது ஆகும்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப்படும்”

என்பது வள்ளுவர் வாக்காகும். பிற உயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் விளைக்காத வாய்மை, பிறர் பொருளைத்தீண்டும் களவின்மை. மது உண்ணாத பெருந்தன்மை, பெண்ணாசை இன்மை ஆகிய ஐங்குணத்தொடும் பணிவு, கீழ்ப்படிவு, இறை நம்பிக்கை இவையாவும் ஒழுக்கத்துள் அடங்குவதாகும். ஒழுக்கம் ஒருவனை தெய்வத்தினும் மேலாக இருத்தக்கூடியது. இதனை பொய்யா மொழிப்புலவர்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழுவோன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்

என்கிறார் “நீங்கள் கணிதத்தைக் கற்றுவிட்டால் நான் மகிழ்ந்து விட மாட்டேன். சமயத்தையும் சமஸ்கிருதத்தையும் பயின்றாலும் பயிலாவிட்டாலும் அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் நீங்கள் முக்கியமாக ஒழுக்கத்தைப் பயில வேண்டும்” என்றார். மகாத்மாகாந்தியடிகள்.

இக்கூற்றின் மூலம் தனிமனிதப் பண்புடைமையின் சிறப்பு இனிது விளங்குவதாயிற்று - பூவுலகில் ஓர் மனிதன் புகழுற்றவனாகிச் சிறத்தலும், தாழ்வுற்றனாகி இகழ்ச்சியடைதலும், அவரவர் பண்புடைமையின் அளவினைப் பொறுத்ததேமாம்.

கடல் சூழ்ந்த இலங்கையின் வெவ்வேறு திக்கில் வெவ்வேறு இனத்தோர் வாழ்கின்றோம். அவரவர்க்கு வேறுபட்ட பழக்க வழக்கங்களும் கட்டுப்பாடுகளும் ஆசார நியதிகளும் இருப்பதேன்? வேறுபட்ட சமூகங்களிடையே பண்புடைமை மாறுதல் அடைவதே இதற்குக் காரணமாகும்.

மக்கள்தம் வாழ்வியலைப்படம் பிடித்துக் காட்டுவதே இலக்கியம். மொழிக்கு விளக்கமாய் அமைவது இலக்கியம். மொழியோடு சேர்த்துப் பண்புடைமையினை வெளிக்கொணர்வதும் இலக்கியம். ஆயின் இலக்கியம் அழிவடைவதாலும் மொழி சிதைவுறுதலாலும் பண்புடைமை அழியும் வாய்ப்புள்ளதன்றோ?

யுத்தம் ஒன்று ஏற்பட்டால் எல்லாப் பண்டங்களினதும் விலைகள் உயர்வடைகின்றன. உயிர்களின் விலைமட்டும் சரிகின்றன. அதுபோல எப்பொருளும் எப்பண்டமும் நம்மிடையே மிகுந்து கிடக்கும் பொழுது அதைப்பற்றிய எண்ணமே நமக்குத் தோன்றுவதில்லை. மாறாக அப்பொருளுக்குத் தட்டுப்பாடு நிலவும் பொழுதில் தாம் அப்பொருளைப்பற்றிய எண்ணமும் விழிப்புணர்வும் உண்டாதல் இயற்கையே.

அவ்வாறெனின் இன்று பண்புடைமை விழிப்புணர்வின் அவசியம் பற்றி அடிக்கடி கேள்வி எழுப்பப்படுவதேன்? அஃதாவது இக்காலத்தில் பண்புடைமை அருகிப்போயுள்ளதோடு பண்புடைமையினைப் பேணும் மொழியும் அருகி வருகின்றது என்பதே அக்கேள்விக்கு விடையாகும். சிந்திப்போமாக.

வரந்தருவாரின் கூற்றுப்பிரகாரம் தமிழ் இனிபுவிமருங்கில் எண்திசையும் வாழுவாள். வளருவாள். குறைவின்றிச் செழிப்புற ஓங்குவாள். ஆயினும் தமிழினைப் பற்றிய பாரதி கூற்றுத்தான் என்ன?

“புத்தம் புதியகலைகள் - பஞ்ச

பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்.

மெத்த வளருது மேற்கே - அந்த

மேன்மைக் கலைகள் தமிழினுக்கில்லை.

சொல்லவும் கூடுவதில்லை - அதைச்

சொல்லும் திறமை தமிழ்மொழிக்கில்லை.”

பாரதியின் கருத்துப்படி தமிழ் இனிமானும். செத்து மடிந்துவிடும் போன்றல்லவோ தெரிவிக்கிறான். மேலும்,

“மெல்லத்தமிழினிச்சாகும் - அந்த
மேற்கு மொழிகள் புவிமிசையோங்கும்”

என்கிறானே பித்தர் சொன்னவும் பேதையர் சொன்னவும் பன்னுதற்பாலவோ என்ற பிரமாணத்தின்படி பேதை பாரதி தமிழ் இனிச்சாகும். என்பதற்குக் கூறிய காரணங்களை விசாரணையின்றி ஒதுக்கி விடலாமோ?

அறவியலிலே மேற்கு நாடுகள் பாரிய வெற்றி நிலையினைச் சந்தித்துள்ளன. ஆயின் இந்நிலையில் நம்மவர்களோ அவ்வறிவியலை தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்பதோ மிகவும் கடினம் ஆதலால் காலம் காலமாய் வழங்கி வந்த தமிழும் அதன்பால் வளர்ச்சி கண்ட பண்புடைமையும் செத்துமடிந்திடுங்காலம் வந்துவிட்டது என்பதே கொடியும் பேதையுங் கொண்டது விடா வென்பதற்குப் பாரதி சொல்லும் நியாயம்.

இந்நியாயம் பாரதி வாழ்ந்த சமகாலத்திலேயே நிலை பெறுவதுமாயிற்று. அந்நியர் பலர் முறையே நம் நாட்டை ஆக்கிரமித்த போழ்து, வேலை வாய்ப்புகள்கருதியும் மேலைத்தேய பலர் சொந்த மொழியினையும் தனிப்பெருஞ்சொத்தான பண்புடையினையும் துறந்து வேற்றவராகினர்.

இருப்பினும் அதன் பின் வந்த தமிழர் பண்புடைமைப் பற்றாளர்களால் நம்மொழியும் பண்பும் பேணப்பட்டது எனலாம். கற்றளியாம் ஆலயங்களினைக் கட்டியும் கல்விக்கூடங்கள் பலவற்றைத் திறந்து வைத்தும் பிரசங்கம் வைத்தும் தமிழர் பண்புடைமையின் தனிப்பெரும் சால்பு எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. அவ்வாறான மகான்களில் சேர் பொன். இராமநாதன், இந்து போர்ட் ச. இராசரத்தினம், ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியோராவர். நாவலர் காலத்தில் வெளியிடப்பெற்ற யாழ்ப்பாணத்துச் சமயப்பண்பாட்டுச்சூழல் எனும் கட்டுரையில் அவரால் வலியுறுத்தப்படுவது யாதெனின், மொழிக்காப்பும், பண்புடைமை பேணலுமே யாம். தனிமனிதப் பண்புடைமையாகிய சுயஒழுக்கமும், சமூகப் பண்புடைமையும் சிறக்க மொழி பேணப்படுதல் அவசியம் என ஈண்டு நாவலரால் இடித்துரைக்கப்படுகின்றது.

பண்புடைமையிற் சிறந்து விளங்கியதால் புகழுற்றுப் பெருமையடைந்தோர் பலர். காந்தியடிகள், நாவலர், விபுலானந்தர், அரிச்சந்திரன், இராமன் போன்றோர் அத்தகைத்தோராவர். இராவணன், துரியோதனன் போன்றோர் பண்புடைமையிற் தவறிய காரணத்தால் பரிதாபகரமாக உயிர்நீத்த வரலாறுகளையும் காவியங்களில் சுவைத்து அறிந்து வைத்திருக்கின்றோம். மேலும் காலம் காலமாய் நமக்கென வழங்கிவரும் பண்புகளையும் தெரிந்து வைத்திருக்கின்றோம். ஆதலின், மொழியினைப் பேணி, சிறந்த நற்பண்பாளராய் வளர்ந்து, தமிழ்ப்பெருமாத் இனி புவிப்பெருமாதின் ஒக்கலையில் இனி எக்களிப்புடன் வளருவாள் என்ற வரந்தருவாரின் களிப்பிலே மூழ்கிச்சாலவே பண்புடைமை சாற்றுவோமாக.

“ஒங்கலிடை வந்துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலி ஞானத்திருளகற்றும்
மின்னேர், தனியாழி வெண்கதிரோன்றேனையது
தன்னேரிலாத் தமிழ்.”

பீரீவு - 05 கட்டுரை

அ.யப்யோலா
மன்/கருங்கண்டல்
றோ.க.த.க.யா

சங்க இலக்கியத்தில் பெண்களின் வீரம்

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த குடி தமிழ்குடி. தமிழன் என்றாலே வீரமும், மானமும் மிக்கவன் என்பது உலகறிந்த உண்மை. மூத்த குடியாக தமிழினம் தோன்றிய காலத்தே இனிமையும் செழுமையும் மிக்க தமிழ் மொழியும் உதயமானது முடியுடை வேந்தர்களான சேர சோழ பாண்டியர்கள் முச்சங்கங்களை அமைத்து தமிழ் வளர்ந்தனர். சங்கம் அமைத்து தமிழ் வளர்த்த காலமான சங்ககாலத்திலே தமிழ்த்தாயானவள் மொழியோடு வீரத்தையும் ஊட்டி வளர்த்தாள்

ஐவகை நிலப்பாகுபாடிற்றேற்ப மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர் சங்க காலத்திலும் போர்களே மலிந்திருந்தன குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் நெய்தல், பாலை எனும் நிலங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் போர்களுக்கு செல்லும் போது முறையே வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை எனப் பூக்களை சூடிச்சென்றனர். போருக்கு செல்கின்ற தங்கள் கணவன்மாரையோ அல்லது மகன்மாரையோ நேருக்கு நேர் முகம் பார்த்து வெற்றித்திலமிட்டு “ சென்றுவா வெற்றியுடன் திரும்பி வா ” என்று வாழ்த்தி அனுப்புகின்றதெரியும் மிகுந்த. வீரம் மிக்க அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த வீரப்பெண்கள் சங்க காலத்திலேயே வாழ்ந்தார்கள் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்று பெண்களுக்குரிய நால்வகைக் குணங்கள் வரையறுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அவைகளையெல்லாம் தகர்த்தெறிந்து ஆண்களுக்கு நிகராகவே பெண்களும் சங்ககாலத்தில் வீரத்துடன் வாழ்ந்தார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. தமிழன் என்றாலே வீரம் உடையவன் அப்படியிருக்க தமிழ்ப் பெண்கள் என்ன சளைத்தவர்களா?

சங்க காலத்தெழுந்த இலக்கிய நூலான புறநானூறு சங்க காலப் பெண்களின் வீரம் பற்றி சிறப்புற இயம்பி நிற்கிறது பாய்ந்து பெரும் புலியைக் கூட முறத்தால் அடித்து விரட்டுகின்றவர்கள் சங்க கால வீரப் பெண்கள் இதிலிருந்து அவர்களின் வீரம் எப்படிப்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

சங்ககாலப் புறத்திணையின் இரு பிரிவுகளான காஞ்சித் திணை, பாடாண் திணை என்பவற்றில் பெண்களின் வீரம் சிறப்புற எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. பரிபாடல், முல்லைப் பாட்டு, பட்டினப்பாலை எனும் இலக்கியங்களில் ஆண்பாற் காஞ்சி, பெண்பாற் காஞ்சி என்பன

சுறப்பட்டுள்ளன போர்களத்திலே விழுப்புண் அடைந்த ஆண்மகன் அந்த வடுவுடன் வாழ விரும்பாது புண்ணை கிழித்து வீரமரணம் எய்த பெண்ணானவள் அவ் வீரனுடைய பெருமைகளை பலவாறு சொல்லிப் புலம்புவதும் அந்தத் திருக்கிடும் போர்களத்திலே நாய், நரி போன்ற மிருகங்கள் தன் கணவனின் உடலைத் தீண்டாத வண்ணம் காவல் காத்து நிற்பதும் அவனோடு உடன் கட்டை ஏறுவதும் சங்ககாலப் பெண்களின் துணிவுக்கும் வீரத்துக்கும் சான்று கூறி நிற்கின்றன.

அன்பின் ஐந்திணையில் முல்லை நில மக்களுக்கு இருந்தல் எனும் ஒழுக்கம் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மந்தை மேய்க்க செல்லும் தலைவன் அடுத்த பருவகாலத்திற்கு தான் திரும்பி வரும் வரை தலைவியை இரு என்று சொல்லிச் சொல்வதாலும் தலைவியானவள் தலைவன் திரும்பி வரும் வரை தன் கற்பினைக் காத்துக் கொண்டு உறுதியுடன் இருப்பதாலும் இந்நில ஒழுக்கம் இருந்தலாயிற்று என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் சித்தரிக்கின்றர். அங்கு தன் கற்பைப் பாதுகாப்பதில் எவ்வளவு உறுதியுடன், அதேபோல் தன் கணவனைப் பிள்ளைகளைப் போருக்கு அனுப்புவதிலும் வீரத்துடன் இருக்கிறாள். தன் ஐந்து வயதுச் சிறுபாலகனைக் கூட தன்கையால் வேலெடுத்துக் கொடுத்து வெற்றித் திலகமிட்டு அனுப்புகின்ற வீரம் துணிவு சங்க காலப் பெண்களிடமே இருந்தது என புறநானூறு எடுத்துக் கூறுகிறது.

போரிலே தன் கணவனை பறிகொடுத்த ஓர் விதவைத்தாய் தன் முதல் மகனை போருக்கு அனுப்புகிறாள் அவனும் போரிலே வீரமரணம் எய்துகிறான். அவளுக்கு மகன் இறந்து விட்டான் என்று செய்தி வருகின்றது அவள் அழவில்லை. தன்னுடைய இரண்டாவது மகனையும் போருக்கு அனுப்புகிறாள் அங்கே அவனும் வீர மரணத்தை தழுவுகிறான். இச்செய்திக்கும் அவள் கலங்கவில்லை. தன்னுடைய கடைசி மூன்றாவது மகனை அனுப்புகிறாள். போரின் உக்கிரத்தால் அவனும் வீரமரணம் எய்துகிறான். “ அம்மா உன் மூன்றாவது மகனும் இறந்து விட்டான் எனச் செய்தி தெரிவிக்கிறார்கள் அவள் மனம் வெதும்பி அழுகிறாள். ஏன்? கடைசி மைந்தன் அவனும் இறந்து விட்டானே! எனும் பாசத்தாலா? இல்லை இனிமேல் போருக்கு அனுப்ப என்னிடம் மைந்தர்கள் இல்லையே இன்னொரு பிள்ளையை பெற்றெடுத்து வீரப் பாலுட்டி போர்களத்திற்கு அனுப்பவும் என்னால் இயலாது இருக்கிறதே என்று அந்த விதவைத் தாய், வீரத்தாய் அமுததாக புறநானூறு எடுத்துக் காட்டுகிறது. எவ்வளவு வீரம் செறிந்த பெண்கள் சங்க காலத்தே வாழ்ந்திருந்தார்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

புறநானூற்று நூலிலே சுறப்பட்டுள்ள இன்னுமொரு சம்பவம் பெண்களின் வீரத்தை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போல தெளிவாகக் காட்டுகிறது. தன் மகனை போருக்கு அனுப்பி

வைத்து விட்டு வரும் செய்திக்காக காத்திருக்கின்ற தாய்க்கு மகனைப் பற்றிய செய்தி வருகின்றது. உன் மகன் புறமுதுகிட்டு ஓடிவரும் போது எதிரியின் அம்பால் கொல்லப் பட்டான். என்கிறது. இடியோசை கேட்ட நாகம் போலே தாயானவள் பதறுகிறாள் இல்லை அப்படி நடந்திருக்காது. விதி வசத்தால் அவ்வாறு நிகழ்ந்தாயினும் அவனுக்கு பால் ஊட்டிய எனது கொங்கைகளை வாளால் அறுத்தெறிவேன் என்று போர்க்களத்துக்கு செல்கிறாள். எவ்வளவு வீரம் அத்தாயிடம் செறிந்திருக்கிறது.

போர்க்களத்திலே பிணக்குவியல்களின் மத்தியில் தன் மகனின் உடலைக் தேடுகிறாள். குப்புறக் கிடக்கும் தன் மகனின் உடலினை திருப்புகிறாள். அவன் மார்பிலே அம்பு பட்டு இறந்திருக்கிறான். அவள் ஆறுதல் அடைகிறாள். மகனே! உனக்கு நான் சாதாரண பாலா ஊட்டினேன்? வீரப்பாலல்லவா ஊட்டினேன். “என் மகன் கோழை மரணம் அடைந்தான்” என்ற பழிச்சொல்லிருந்து நான் தப்பித்து விட்டேன் எனச் சொல்கிறாள்.

இவ்வாறு பெண்களின் வீரத்தைப் பற்றி துணிவும் வீரமும் மிக்க அவர்களது வாழ்வினைப்பற்றி சங்ககால இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. வீரனாகிய தன்மகன் வீரனாகவே வாழவேண்டும் வீரனாகவே மரிக்கவும் வேண்டும் என சங்ககாலத்தாய் விரும்புவாள். ஏனென்றால் தான் வீரத்தாய். தாய்ப்பாலுடன் வீரத்தையும் சேர்த்து ஊட்டுகின்றவள். இப்படியான வீரம் நிறைந்த பெண்கள் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்தார்கள். ஏன் தற்காலத்திலும் வாழ்கிறார்கள். இப் பெண்களின் வீர தீரச் செயல்களை கண்டே கவிஞர் புதுவை இரத்தின துரை அவர்கள் பாடியுள்ளார்கள் காலை விடிந்ததென்று பாடு

சங்காலம் திரும்பியது ஆடு என்று ஆகவே சங்க கால இலக்கியங்கள் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை படம் பிடித்துக் காட்டுவனவாகவே தோற்றம் பெற்றன அதிலும் பெண்களின் வீரம் சங்க கால இலக்கியங்களில் உணர்வு பூர்வமாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்பது வெள்ளிடை மலையாடும்.

பீர்வு - 05 கட்டுரை

ஓரா.முகாசீன்
மன்/தலைமன்னார் பியர்
அ.த.க.பாடசாலை

சமயமும் வாழ்வும்

இவ் உலகிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அனைவரும் ஏதோ ஒரு சமயத்தை பின்பற்றித்தான் வாழ்கின்றனர். மனித வாழ்க்கைக்கு சமயம் இன்றியமையாத ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. மனிதனை மனிதனாக வாழ வைப்பது சமயம் ஆகும். தீய விடயங்களைச் செய்யாதே ; உயிர்களைத் துன்பப்படுத்தாதே; ஏழைகளுக்கு உதவி செய் ; நேர்மையான முறையில் பொருளைத் தேடு; என வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நல்ல பழக்க வழக்கங்களைக் கற்றுக் கொடுப்பது சமயமாகும். எனவே சமயமும் வாழ்வும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்தவை ஆகும்.

சமயம் என்பது கடவுள் நம்பிக்கையை வலியுறுத்துகின்றது. மக்கள் வாழ்வில் கடவுள் நம்பிக்கையுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். சமயம் மக்களை நல்வழிப்படுத்தி நல்ல முறையில் வாழ வழிவகுக்கின்றது. கொலை, களவு, பொய், கள்ளுண்ணல், காமம் ஐந்தும் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய பஞ்சமாபாதகங்கள் என சமயங்கள் கூறுகின்றன. சமயம் பல்வேறாகக் காணப்படாலும் எல்லாச் சமயமும் ஒரே விடயங்களைத்தான் பேசுகின்றன. ஏனையோர் மீது இரக்கம், அன்பு காட்டச் சொல்கின்றன. இந்து சமயம் இறைவன் அன்பே உருவாகவர். ஏனையோரிடத்தில் செய்யும் அன்பு இறைவனுக்குச் செய்யும் அன்பு எனக் கூறுகின்றது. இதனைத் திருமந்திரம் “அன்பு சிவம் இரண்டென்பர் அறிவிலார் ; அன்பே சிவமாவதாரும் அறிகிலார்...” எனக் கூறுகின்றது. மக்களுக்கும் ஏனைய உயிர்களுக்கும் செய்யும் தொண்டு இறைவனுக்குச் செய்வதற்கு ஒப்பாகும் என்பதை “மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை” எனும் வாசகம் வலியுறுத்துகின்றது. ஏனையோரிடம் அன்பு காட்டுவதை கிறிஸ்தவ மதம் “உன்னைப் போல் அயலானையும் நேசி” என்கிறது. எனவே சமயம் வாழ்க்கைக் கூறுவதால் சமயமும் வாழ்வும் தொடர்புபட்டதாகும்.

மனித வாழ்வில் சக்கரம் போல் இன்ப துன்பங்கள் மாறி மாறி வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இன்பம் வரும் போது தலை கால் புரியாமல் துள்ளிக் குதிப்பதும் வரும் போது சோர்ந்து துவண்டு போவதும் மனித இயல்பாகும். வாழ்வில் துன்பப்பட்டு துன்பப்பட்டு விரக்தியடைந்து போய் சிலர் தற்கொலை செய்யும் முடிவிற்கும் வந்துவிடுவர். “இன்பங்கள் சேர்ந்து வருவதில்லை ; துன்பங்கள் தனித்து வருவதில்லை” எனும் பொன்மொழிக்கமைவாக மக்கள் வாழ்வில் துன்பங்கள் முட்கள் போல் குத்திக் கொண்டே இருக்கும். இவற்றைக் கண்டு விரக்தியுற்று எல்லோரும் வாழ்க்கையை வெறுத்து மாண்டு விட்டால் மானிடரின் வாழ்வு எங்கே?

இங்குதான் சமயம் கைக்கொடுக்கின்றது. “எல்லாத்தையும் கடவுள் பார்த்துக் கொள்ளுவார். எல்லாம் அவன் செயல்” எனக் கூறி மக்கள் தம்மைத்தாமே தேற்றிக் கொண்டு ஆறுதற் பட்டுக் கொள்வர். துயரங்கள் துரத்தினால் ஆலயத்திற்குச் சென்று அவர்களின் சுமைகளை எல்லாம் இறைவனிடமே இறக்கி வைத்து விட்டு மன அமைதியுடன் வீடு திரும்புவார். எனவே இந்த விடயத்திலும் வாழ்விற்கு சமயம் இதயம் போல் காணப்படுகின்றது.

மேலும் உலகிலுள்ள உயிர்கள் எல்லாவற்றிலும் மனிதனே மேன்மை உடையவனாகக் காணப்படுகின்றான். ஆனால் சில மனிதர்களைப் பார்த்தால் உருவத்தாலன்றி மனிதனிற்கும் விலங்கிற்கும் வேறுபாடின்றிக் காணப்படுகின்றனர். கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் இறைவன் எங்கும் இருக்கிறார். எமது ஒவ்வொரு செயலையும் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார். என எண்ணிக் களவு செய்ய அஞ்சுவான், கொலை செய்யப் பயப்படுவான். இவ்வாறு தீமைகளைக் கண்டு அஞ்சுவான். இதனால் மனிதத் தன்மையுடன் செம்மையாக வாழ்வான். பிறருடன் சண்டை சச்சரவின்றி எல்லோருக்கும் நல்ல மனிதனாக வாழ்வான். சமயங்கள் கூறுவதைக் கடைப்பிடித்து ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து பல்லாண்டு காலம் அமைதியாக நிம்மதியாக வாழ்வார். எனவே இதிலும் சமயமும் வாழ்வும் ஒன்றிணைந்ததாகவே காணப்படுகின்றது.

மேலும் சமயம் நற்பண்புகளோடு மட்டும் நின்று விடாமல் வாழ்வில் நோயில்லாமல் சுகாதாரமாக வாழ வேண்டியதன் அவசியத்தையும் கூறுகின்றது. குளித்து, தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை அணிந்து கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று சமயம் கூறுகின்றது. இங்கு புதிய ஆடை அணிய வேண்டும் என்று கூறப்படவில்லை. சுத்தமான ஆடை அணிய வேண்டும் என்றுதான் கூறுகிறது. “கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டு” என்ற முது மொழியை சமயம் என்றோ மக்கள் வாழ்வில் புகுத்திவிட்டது. இதனை உணராத மக்கள் புத்தாடை அணிந்து ஆலயம் செல்ல வேண்டும் என குடும்பகஷ்டத்தைக் கருத்திற் கொள்ளாமல் ஒற்றைக் காலில் நிற்கின்றனர். ஆனால் சமயம் இருப்பதை வைத்து சுகாதாரமாக சந்தோஷமாக வாழ வேண்டும் என்பதையே கூறுகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பமும் இவ்வாறு வீண் செலவைக் குறைத்து வாழாமலால் நாடு பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்து விடும் எனவே இதிலும் வாழ்வில் சமயம் நல்ல முறையில் பயன்படுகிறது.

“விரதத்தைக் கடைப்பிடிப்பது ஏன்? ஏன் சும்மா பட்டினி கிடக்க” எனப் பலர் நினைப்பதுண்டு. ஆனால் விரதத்திற்கு விஞ்ஞான ரீதியான காரணம் உண்டு. விரதம் இருப்பதனால் எல்லாவற்றையும் உண்டு இருந்த வயிறு சுத்தப்படுத்தப் படுகின்றது. நோய்கள் ஏற்படாமல் தடுக்கின்றது. மரக்கறி உண்பதனால் சாந்த குணம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பல உடல் நலங்களையும் சமயம் வாழ்வில் ஏற்படுத்துகின்றது.

மேலும் சமயங்கள் பல காணப்பட்டாலும் இறைவன் ஒருவன்தான் மொழி, சமயம், இனம் என வேறுபட்டுக் காணப்பட்டாலும் இறைவன் ஒருவன்தான் மனிதர்களாகிய நாம் அவனுக்குப் பல நாமங்களைச் சூட்டி வழிபடுகின்றோம். என்சமயம் பெரிது உன் சமயம் பெரிது என சண்டையிடுகின்றோம். வேதம் என்ற நூலில் “ஏகம் சத் விப்ரா பகுதா வதந்தி” எனக் கூறப்படுவது இறைவன் ஒருவன்தான். அவனை அறிஞர்கள் பல்வேறு பெயர்களால் கூறுகின்றார். எனும் பொருளைத் தருகின்றது. மேலும்

“ஒன்றே குலம் என்று பாடுவோம்.

ஒருவனே தேவன் என்று போற்றுவோம்” எனும் பாடல் வரியும் அதனையே வலியுறுத்துவதாக அமைகின்றது. எனவே சமயம் வேறு வாழ்வு வேறு அல்ல. வாழ்வு சமய ரீதியில் அமைந்தால் செம்மையாக வாழலாம். அதற்கென்று தேவையற்ற மூடநம்பிக்கைகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தாலும் வாழ்வில் துயரம்தான் ஏற்படும். வாழ்வில் சமயத்தைக் கடைப்பிடித்து மனிதனாக வாழ வேண்டும்.

எனவே சமயமும் வாழ்வும் என்பது சமயம் வாழ்வில் பயன்படுகின்றது. செம்மையான வாழ்வு சமயத்தில் தங்கியுள்ளது. எனவே வாழ்வில் சமயத்தைப் போற்றி தவிர்க்க வேண்டிய விடயங்களைத் தவிர்த்து சமயம் கூறும் நல்ல பழக்க வழக்கங்கள், நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து சமயத்திலேயே உயர்ந்த சமயம், தாழ்ந்த சமயம் எனப் பாகுபாடு காட்டாது ஒரே இறைவனைப் போற்றும் எல்லாச் சமயமும் உயர்ந்த சமயமே. அதனால் எந்த மொழியாயினும் எந்த இனமாயினும் எல்லோரும் ஒரே கடவுளின் பிள்ளைகள் என்ற எண்ணத்துடன் சமத்துவமாக சமாதானமாக சமயத்தையும் வாழ்வையும் போற்றி சமயமும் வாழ்வும் சிறப்புற வாழ்வோம்.

பீர்வு - 04 கவிதை

சு. சுபந்லா யா/புன்த ஜோன் வசுஸ்கோ வித்த்யாலயம்

கானல் நீர்

பார் பார்க்க சாதனை பல செய்து
சீர் பல பெற்று வாழ்ந்த
பேர் படைத்த யாழ் தமிழர் நாம் - இன்று
ஊர் அற்றுக் கிடக்கின்றோம்.

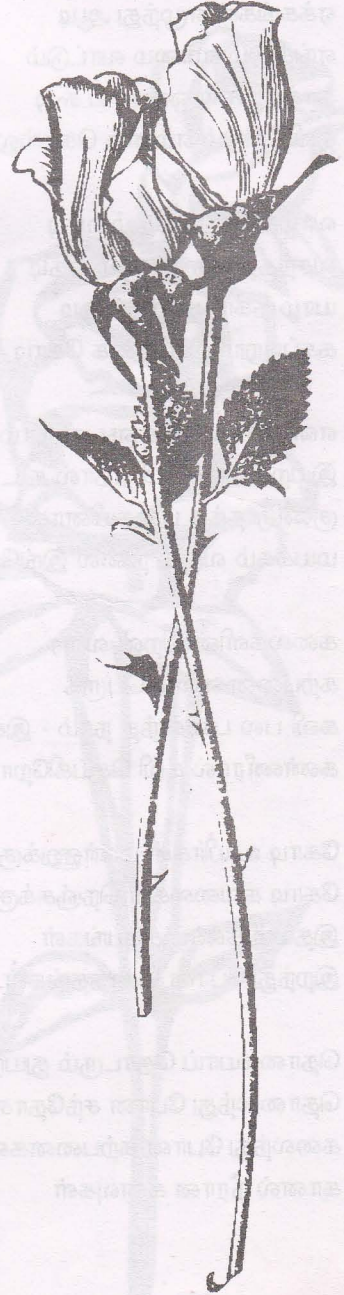
விண்ணேறி சாதனை பல படைத்து
மண்ணில் சீருடன் வாழ்ந்த தமிழர் நாம் - இன்று
உண்ண உணவின்றி உடுக்க உடையின்றி
கண்ணில் நீர் வழிய வாடுகின்றோம்.

போரில் சிதறிய உயிர்கள் ஏராளம்
ஊரில் கதறிய உறவுகள் தாராளம்
யாழில் பதறிய மக்கள் நிலை கண்டு
பாரில் அலறிய சொந்தங்கள் ஏராளம்

மாறாத கவலையுமாய் மாண்டுபோன மனமுமாய்
ஆறாத அழுகையுமாய் ஆயிரம் துயரமுமாய்
தேறாத மனமுமாய் தேம்பியமும் நிலையுமாய்
ஊறாத நீர் போல எம் துயரங்கள்

போர் ஒன்று வருமென்று எம்
ஊர் மக்கள் கனவிலும் நினைக்கவில்லை
போர் ஒன்று வந்த பின்பு எம்
ஊர் மக்கள் கனவோடு வாழவில்லை.

எங்கள் உறவுகள் வாடுவது கண்டு
எங்கள் இதயங்கள் இறந்து போகும்
எங்கள் இதயங்கள் இறந்து போனால்
எங்கள் நிலை என்னவாகும்?

ஊரான ஊரிழந்தோம் - நாம்
உற்றானின் உறவிழந்தோம்
உணர்வை அழிக்கும் போரினால்
உயிரையே நாமிழந்தோம்.

ஏக்கங்கள் எழுந்து ஆடி
ஏங்கிடும் எம்மை வாட்டும்
தாக்கங்கள் ஒன்றாய் கூடி
தவித்திடும் எம்மை கொல்லும்

வாழ்நாள் முழுதும் வாடி
வசந்தத்தை நாளும் தேடி
யாழ் நகர் முழுதும் ஓடி
கசப்புறும் வாழ்க்கை கோடி

எண்ண அலைகளுடன் நாம்
இயற்கையை ரசித்தால் கூட
குண்டு தந்த புகையினால்
மயக்கம் வரும் நிலை இங்கே.

கலைகளின் திறன் வளர
கற்பனை வளம் பெருக
கவி பல புனைந்த நாம் - இன்று
கண்ணீரால் கவி செய்கிறோம்.

கோடி உயிர்கள் மண்ணுக்குள்
கோடி கவலைகள் நெஞ்சுக்குள்
இதயம் கண்ட காயங்கள்
இறந்து போன சொந்தங்கள்.

தொகையாய் தொடரும் துயரங்கள்
தொலைந்து போன சந்தோசங்கள்
கலைந்து போன கற்பனைகள்
கானல் நீரான கனவுகள்

நிறைந்து போன கவலைகள்
குறைந்து போன சொந்தங்கள்
முறைந்து போன மகிழ்ச்சிகள்
கறை பிடித்த இதயங்கள்

இவை தான் யாழின் அவலங்கள்
இவையே கானல் நீரான கனவுகள்
இவற்றுக்கெல்லாம் முடிவுகள்
என்று வரும் சொல்லுங்கள்

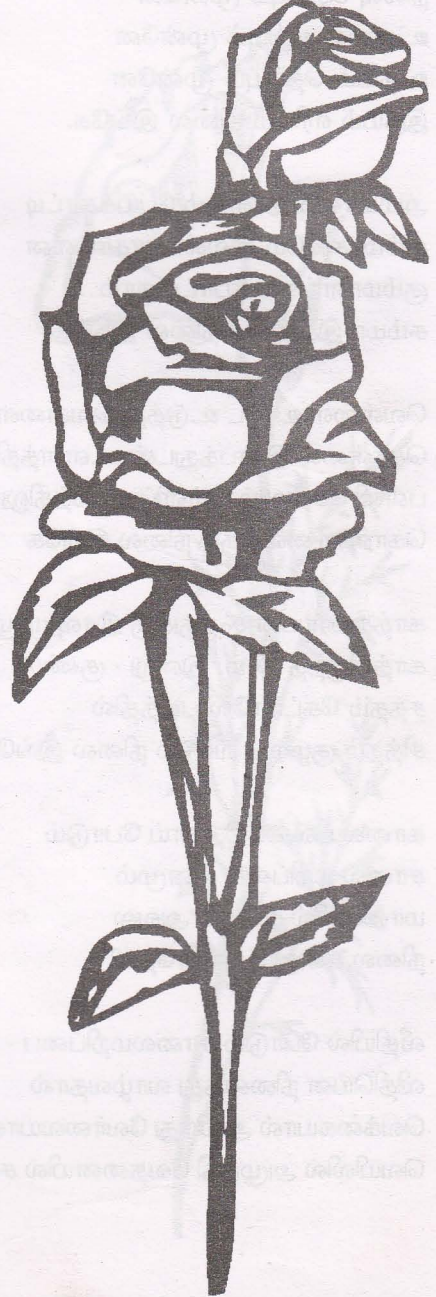
மேனி நனைந்தது கண்ணீரிலே
இதயம் இறந்தது துயரத்திலே
குண்டுச் சத்தங்கள் கேட்கும் காதினிலே
கண்ணீர் வழியும் கண்களிலே

மாறாத கவலைகள் நெஞ்சினிலே
தேறாத சுபாவம் மனதினிலே
ஆறாத அழகை இதயத்திலே
மாறாதோ இந்த அவலங்கள் யாழினிலே?

வெடி வெடிக்க பயத்தினால்
துடி துடித்து இறக்கும் எமக்கு
விடிவொன்று கிடையாதா? - இதற்கு
முடிவொன்று வாராதா?

தினமும் குண்டுச் சத்தங்கள் கேட்கும்
மனமும் பயத்தினில் நடுநடுங்கும்
கனவுகள் எல்லாம் கானல் நீராகும்
மனதில் மகிழ்ச்சி மறைந்து போகும்.

இன்பங்கள் எல்லாம் கானல் நீராக
தினமும் வாடும் எம் நிலைகண்டு
வானம் கூட கண்ணீர் சொரியும் - அக்
கண்ணீரெல்லாம் மழையாய் பொழியும்.

இடியோசை கேட்ட நாகம் போல
வெடியோசை கேட்க தினமும்
துடிதுடிக்கும் எம் நிலைக்கு
விடிவொன்று கிடையாதா?

நிலவு தெரியும் முன்னே
உலகை அறியும் முன்னே
உதயம் தெரியும் முன்னே
இதயம் எரியும் நிலை இங்கே.

அம்மாவை தினமும் பேய்க்காட்டி
சிம்மாசனமே இல்லா ராசாவென
கும்மாளங்கள் போட்ட நாம்
சும்மா இருக்கும் நிலை இங்கே

வெள்ளை உடை உடுத்து வெள்ளைக் காலணியுடன்
கொள்ளை இன்பத்துடன் உள்ளத்தில் நஞ்சின்றி
பள்ளி செல்லும் பள்ளிப்பருவத்திலும்
கொள்ளி வைக்கும் நிலை இங்கே

காத்தவராயன் கூத்துக்கு இரவு முழுதும்
காத்திருந்த நாம், இன்று - குண்டு
சத்தம் கேட்டாலே பயத்தில்
சித்தம் குழம்பி வாடும் நிலை இங்கே.

காலையில் கச்சிதமாய் போடும்
சாலை மறிப்பை தினமும்
மாலையில் நீக்கும் அவல
நிலை என்றும் மாறாதோ?

வீதியில் போடும் சாலைமறிப்பை - எம்
விதியென நினைத்து வாழ்வதால்
வெக்கையால் அவிந்து வேர்வையால் குளித்து
வெயிலில் அழுந்தி வேதனையில் சலிக்கின்றோம்.

மண் செழிக்க மண்ணுயிர்கள்
பண் இசைக்க மழைவருவது அந்தக்காலம்
குண்டு வெடிக்க புகை வானுயர
பிணமழை பொழிவது இந்தக்காலம்

கற்புடைமாது சொற்றனை இனிதாய்
ஏற்று மழை பொழிவது அந்தக்காலம்
எங்களின் துன்பம் கண்டு - வானம்
பொங்கி மழை பொழிவது இந்தக்காலம்

காலைப் பொழுதினிலே யாழ் தமிழர் நாம்
வேலைப் பழுவிடுக்க மரங்களை - எண்ண
அலைகளுடன் ரசிக்கையில் மரங்களும்
இலையை உதிர்த்து எமக்காக அழுகின்றன.

பஞ்சைப் போல் மகிழ்ச்சி பறந்ததனால்
கொஞ்சமும் வாழ்வு பிடிக்கவில்லை
கசப்புற்று வாழும் எம் வாழ்வில்
வசந்தத்தின் வருகை இல்லை.

பருப்பு, அரிசி கூட கடைகளில்
இருப்பு இல்லாததால் - யாழ் தமிழர் நாம்
தெருக்கோலம் பூண்டு தெருவினிலே
உருக்குலைந்து மடிகின்றோம்.

வாழ்வை நாம் தொலைத்ததனால்
வாழ்வை தினமும் தேடி ஓடி
ஓடாகி கூடாகி உருக்குலைந்து
நாடற்று வாடுகின்றோம்.

எங்கே செல்கிறோமெனக் தெரியாமல்
தங்க இடமின்றி தினம் தினம்
நொந்து நொந்து வாடி வாடி
வெந்து வெந்து இறக்கின்றோம்.

யாழ் வாழ் தமிழர் எங்கள்
வாழ்வில் ஏனிந்த துன்பம் தானோ?
தாழ்ந்து போன எங்கள்
வாழ்வில் வசந்தம் வராதது போமோ?

அல்லல்கள் குவிந்து எம்மை
கல்வினை தீயில் வாட்ட
நடந்திடும் யுத்தம் எம்மை
நரகத்தின் பக்கம் ஓட்டும்

கானல் நீரான கனவுகளுடன்
ஈனப் பட்டழியும் எம் நிலைக்கு
முடிவொன்று வராதா?
விடிவொன்று கிடையாதா?

தோலின் நிறத்தை ஒழித்து விட்டு
தோன்றிட வேண்டும் ஓர் நிறமாய்
இன மத பேதத்தை தகர்த்து விட்டு
இணைந்திட வேண்டும் ஓர் இனமாய்

சாதி மத பேதம் பார்க்கும்
சண்டாளரை விரட்டி விட்டு
சாதி ஒன்றாய் மதம் ஒன்றாய்
சாகும் வரையும் வாழ்ந்திட வேண்டும்.

பேதம் பார்த்து வாழும்
பேதைகளை விரட்டி விட்டு
ஒன்றே குலமென ஒதிட வேண்டும்
நன்றே யாவுமென நவின்றிட வேண்டும்

இனங்கள் எல்லாம் இறந்திட வேண்டும்
மதங்கள் எல்லாம் மறைந்திட வேண்டும்
பேதங்கள் எல்லாம் ஒடிட வேண்டும்
கனவுகள் கானல் நீராகும் நிலை மாறிட வேண்டும்

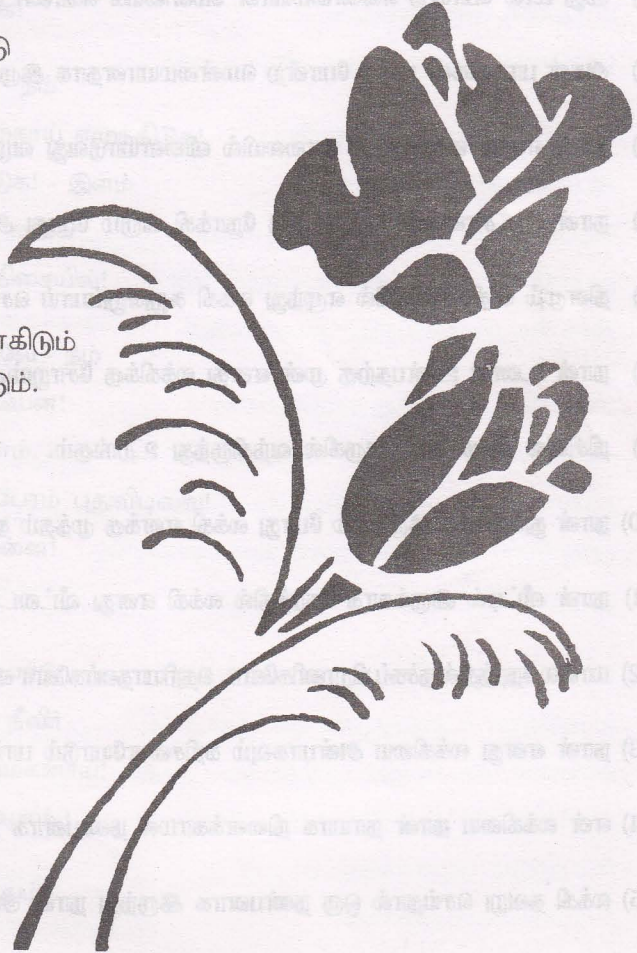

இனங்கள் எல்லாம் இறந்து விட்டால்
மதங்கள் எல்லாம் மறைந்து விட்டால்
பேதங்கள் எல்லாம் ஓடி விட்டால்
கானல் நீராகும் கனவு நனவாகிவிடும்

இவைகள் இங்கே நடந்துவிட்டால் - எம்
இதய காயங்கள் ஆறிவிடும்
இன்பநிலை வந்து எய்திவிடும்
இனிதாய் இச்சகம் செழித்து விடும்

சண்டையை முழுதாய் நீக்கிவிட்டு
சமாதானமே நோக்கென்று
சமத்துவமாய் வாழ்ந்து விட்டால்
சரித்திரம் பல படைத்திடலாம்.

யுத்தம் நீங்கி விட்டால் - எம்
சித்தம் தெளிந்து விடும்
தீர்த்தம் போல இரத்தம் புனிதமாகிடும்
கானல் நீரான கனவு நனவாகிவிடும்.

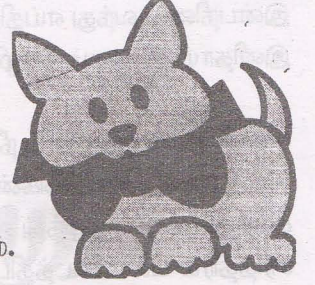
பீர்வு - 01 ஆக்கம்

சு.சுபாந்லா

யா/புன்த ஜோன் பசுஸ்கோ
வீத்தியாலயம்

எனது செல்லப் பிராணி

- 1) உலகில் நாய், பூனை, முயல் என எவ்வளவு பிராணிகள் உள்ளன.
- 2) அவற்றுள் என் உள்ளங் கவர்ந்த செல்லப்பிராணி லக்கி ஆகும்.
- 3) இது பால் போன்ற வெண்மையான மேனியைக் கொண்டது.
- 4) அதன் பாதங்கள் பஞ்சு போன்ற மென்மையானதாக இருக்கும்.
- 5) நான் எனது லக்கியுடன் மாலையில் விளையாடுவது வழக்கமாகும்.
- 6) நான் மாடசாலையிலிருந்து வீடு நோக்கி வரும் போது அது தனது சிவந்த வாலை ஆட்டும்
- 7) தினமும் அதிகாலையில் எழுந்து லக்கி சுறுசுறுப்பாய் செயற்படும்
- 8) நான் உணவு உண்பதற்கு முன் எனது லக்கிக்கு சோறும், பாலும் உண்ணக் கொடுப்பேன்.
- 9) நிசியில் லக்கி என் அருகில் வந்திருந்து உறங்கும்.
- 10) நான் துக்கமாக இருக்கும் போது லக்கி எனக்கு முத்தம் தரும்.
- 11) நான் வீட்டில் இருக்காத நேரத்தில் லக்கி எனது வீட்டைப் பாதுகாக்கும்.
- 12) மாலை நேரத்தில் நச்சுப் பிராணிகளோ, தெரியாதவர்களோ என் வீட்டிற்கு வந்தால் லக்கி குரைக்கும்.
- 13) நான் எனது லக்கியை அன்பாகவும் கரிசனையோடும் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.
- 14) என் லக்கியை நான் நாயாக நினைக்காமல் நண்பனாக நினைக்கிறேன்.
- 15) லக்கி தவறு செய்தால் ஒரு நண்பனாக இருந்து நான் அதற்கு அறிவுரை கூறுவேன்.

பீர்ப்பு - 05 கவிதை

வே.சுதன்
மு/புதுக்குடி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை

விடியலைத் தேடி

விழித்தெழுக்! விரைந்திடுக்! வென்றிடுக்!

வாழ்வின் நெறியாவும் திறனுடனே

மிளிர்ந்திடனும் என்பதற்காய்...

சோதனைகள்; வேதனைகள் யாவினையும் - ஆங்கே

சாதனைகள் ஆக்கிடவே எழுந்திடுக்!

சாகச உணர்வுடனே நிமிர்ந்திடுக்! - நம்

காயங்கள் யாவினையும் களைவதற்காய் எழுந்திடுக்!

இலட்சிய நோக்குடனே முனைந்திடுக்! - இளம்

இதயங்கள் ஒன்றாக திரண்டிடுக்! - ஈங்கே

வாழ்வும் வளமாக சென்றிடுக் விடிதிசையில்!

யாமெல்லாம் ஒன்றாக முனைந்திடவே - நம்

வாழ்வெலாம் சுடர் பிறக்கும் சடுதியென!

வாரீரோ நல்லவராய் வாழ்ந்திடுவோம்.

இஞ்ஞாலம் வியந்திட வார்த்தெடுப்போம் புதுவிடிவை!

ஊற்றிடுவீர் என்றுமே இலட்சிய நீரினை!

அச்சம், பேதமை எதுவுமின்றி

அயர்ந்திடா மனத்திறன் துணைகொண்டு

குற்றங்கள் ஏதுமிலா வகையறிந்து - நீவீர்

குதித்தெழுவீர் குவலயத்தில் நற்குடிமகனாய்!

அற்றைநாள் நமக்கெல்லாம் விடிவேயாம்.!

நாள் ஒன்று ஆயுளென தெரிந்திருந்தும்

நறுமண பூக்கள்தனில் சுகம் பாரீர்!

வாழ்வெல்லாம் உனக்கேது துன்பமுண்டு!

வென்றிடுவீர்! வளம் கொண்டு வாழ்வதாயின்

பசுங்கொடியென நீவீர் வாழ்ந்திடல் நன்று!

வானத்தில் நடைபோடும் நிலா பாரீர்! - ஆங்கே
 கீதம் இசைக்கும் ஓடையை பாரீர்!
 காலுண்டா நிலாவுக்கு நடைபோட அன்றி
 வாயுண்டா ஓடைக்கு பாட்டிசைக்க!
 அனைத்துமே யுனக்குண்டு அதில் வெற்றி காண்பீரோ!

சாத்திரங்கள் ; மூடக் கொள்கைகள் - மேதினியில்
 இந்நாளில் நிகழல் நன்றோ!
 மேதினியே மெய்ச்சிடனும் நம் வாழ்வை!
 மாற்றிடுக மனப்பாங்கால்
 பாரிலொரு புதுமை தரும் வாழ்வுதனை!

களைபிடுங்கி வயல் உழுவீர்!
 கடல் சென்று மீன்பிடிப்பீர்!
 தொழில் பல கற்றாங்கே வாழுகையில்
 துன்பமேது நம்வாழ்வில் உரைத்திடுவீர்!
 இன்பமே இழையோடும் நம்வாழ்வில்!

விடியலின் சுகமறிந்து வாழ்வினிலே
 வருதுயரெதிர் கொண்டு வாழ்ந்திடுவீர்!
 சூழல் காற்றில் வதைந்திடும் மனமின்றி
 சுனாமியை எதிர் கொள்ளும் நின் மனமாயின்
 நாளைய விடியலும் உனக்காகவே!

ஊர் சுற்றும் வாலிபனாய் வாழ்ந்திடாதே!
 உறுதியிலா உளத்துடனே வளர்ந்திடாதே!
 நாசகாரச் செயலேதும் புரிந்திடாது - ஞாலம்
 வளர்ந்திடவே அருந்தொண்டு புரிந்திடுவாயாயின்
 போற்றிடும் ஊரெல்லாம்; மாலை
 சாற்றிடுமேயிக்குவலயம்!

நேற்றைய அவலங்கள் நினைந்திடலேது?
 நேசமாய் இன்றை அனுபவிதோழா!

துன்பத்தை யெண்ணி துவண்டிடல் நன்றா?
 துரத்திடு இன்றே கயமைக் கொடுமைதனை!
 திகழ்ந்திடு என்றுமே நிகரிலா சுகத்துடன்!

பேதமை அகற்றி பேணுக சுகத்தை!
 மானிடர் நாமென மனதினில் கொண்டு
 நிமிர்ந்து வா இங்கே; இடிந்திடும் துன்பம்
 பகைமனம் கொள்ளாது பற்றுக் கரத்தை!
 பணிந்திடும் அதனால் பார்கூட அறிவீரோ!

சேற்றுடை நீரில் ; சகதிக் காற்றில்
 சோர்வேதுமின்றி மலர்ந்தது கமலம்
 பாரினில் நீ மானிடன் தவிர
 சாதி ; மத பேதமேது நமக்கெல்லாம்!
 கைகோர்த்து களிப்புறுக! வாழ்வின் அந்தமெலாம்!

விதியென் றெண்ணி நீவிர் வாழ்ந்திடலேது?
 விதிக்கு சிறையிடு உன்மனத்திறனால்!
 கதியேதுமில்லையென கலங்கிதாது
 கவிபாடு சுகம் கொண்டு வாழ்விலென்றும்
 அன்றையுனக்குண்டு வைகறைப் பொழுதொன்று!

அடம்பன் கொடியென திரண்டிடு தோழா!
 அவனியே யினிநம் சொந்தமாகும்.
 சாதிகள் பாராது வாழ்ந்தனமாயின்
 சோதியே யொளிரும் எமக்கென்றும் பாரீர்!
 வேற்றுமை யறுத்தெறிந்து வாழ்ந்திட வாரீர்!

இளைய இதயங்கள் எழுந்திடுக இன்றே!
 வருதுயர் எதிர்கொண்டு அமைத்திடும் வசந்தம்!
 விந்தைகொள் இக்குவலயம் என்றும்
 உன் பணிகேட்டு நிற்பது திண்ணம்!
 ஆதலால் அணிதிரள்க! அவனி சிறக்க!

எறும்பினம் ஒன்றாக வாழ்தல் கண்டீர்!
கதிரவன் கொண்டிட்ட வலிமை பாரீர்!
கண்டிடவேயன்றி இவையெல்லாம்
நீவீர் பின்பற்றி பகிர்ந்திடனும்
விடியலின் விந்தைதனை

காரிருள் அகற்றி களைந்திடு கயமையை!
வீரம் ; ஞானம் மாமென முத்திறன்களை
முழுமையாக பெற்றிடுவீர் குறைவேதுமின்றி
முத்திறனின் துணைகொண்டு முழுவீச்சு பெற்றிட்டால்
உதயமே உன் வாழ்வின் இருப்பெனவாகுமே!

படைத்தளிப்பீர் புதுவுலகை - நின்
இளைய சோதரர்க்கு! - விடியலின்
முற்பொழுது எமக்கு மட்டுமல்ல
தலைமுறை வாழ வழி செய்வீர்!
தழைத்திடுமதனால் உவகைப் பெருவாழ்வு.

முனிவேதுமின்றி துஞ்சலுமின்றி
மனமார திடங்கொண்டு
அடியிட்டு வைப்பீரே! நல்வாழ்வின் சிறப்புக்காய்
களங்கமிலாவுறுதியுடன் கலங்கமிலா நெஞ்சுடன்
பரிசளிப்பீர் நற்சுகத்தை! பகிர்ந்திடுவீர் இன்பந்தனை!

திரண்டிடுக அனைவரும் யாம் ஒருவரென்ற சிந்தனையுடன்!
கீழ்த்திசையும் வெளுத்திருக்கு உலகே விடிகிறது!
வானமும் வையகமும் வாழ்ந்திடும் பொழுதிது!
ஒன்றாய் இயங்குவோம் ஒன்றுபட்டு உழைத்திடுவோம்!
ஓ.....! தெரிகிறது விடியல் நம் வாழ்விலும் கூட!

பீர்வு - 05 கவிதை

தி.தமிழ்நீயாள்
மன்/முருங்கன் ம.வ்

மானுடம்

என் இதயத்திலிருந்து வெளியான இசைத்தட்டுக்கள்
பிரளயமாக வெடித்துச் சிதறியது
என் ஒவ்வொரு துளி பேனா மையுமே
ஒரு லட்சம் பேரைச் சிந்திக்க வைக்க வேண்டும்

மானிட அவலங்களை எழுத நினைக்கும் இத்தளிரை
மலிந்து விட்ட மரணம் தான் கருகவைத்துவிட்டது.
இறைவன் துணை கொண்டு எழுதுகிறேன்
என்கவிதையை
கருகிய தளிர் இலையாவதற்கு

கருணை என்ற சொல்லுக்கே
களங்கம் இப்போ எம்மிடையே
உள்ளத்தில் இல்லை - இந்த
உண்மையான மானுடப்பண்பு

போராட்டம் எனும் பேராட்டத்தால்
பேதலிக்கின்றோம் - நாம்
மனித நேயம் கொண்டவர்கள் - இம்
மண்ணிலே மட்டமாகத்தான் உள்ளனர்.

பிஞ்சுகளின் இரத்தத்தை ஈனமின்றிக்குடிக்கும்
வஞ்சமுள்ள பீரங்கிகளும்
கருவிலுள்ள சிசுவுக்கு
கல்லெறி கொடுக்கும் செல்வீச்சுக்களும்

சொல்லவந்தால் நீதியை அச்சுறுத்துவர்
செல்லும் வழியில் மீதியை எம் மனதுக்கு
அநீதி என்பது எம் கண்ணெதிரே
நீதி என்பது எமக்குக் கண்ணாம்பூச்சியே!

ஆயுத முனையில் அச்சுறுத்தப்படும் - எம்
அன்பான உறவுகளும்
அகதி என்ற போர்வைக்குள் நெருப்புப்பாதையில்
பாதம் பதிக்கும் - எம் உணர்வுகளும்

இனவாதம் என்ற வெறியால்
இன்ப வாழ்வு எங்கே எமக்கு
கருணை என்ற கடவுளே - எம்
கண்ணெதிரே யார்க்குமில்லை

கடற்கரைக் காற்றை களிப்பாக
சுவாசிக்கும் மக்களிடையே
ஒருவாய் சோற்றை தாயுடன் சேர்ந்து
உண்ணத்தவிக்கின்றது எங்கள் கதறல்கள்

அரசியல் வாதிகளின் இனசுத்திகரிப்பை
இதயசுத்தியுடன் எழுதவிரும்பும் எனக்கு
இன்னொரு நாள் அவகாசம்
இல்லை யென்று அறிந்து விட்டேன்

பணமென்றால் பிணமும் வாய்திறக்கும் - இப்போது
பிணமெல்லாம் பணத்தைக் காரணம் காட்டி.....
புண்ணியங்கள் செய்வாரில்லை இப்பூவுலகில்
புதிய தரணி எப்படி பிறக்கும் இந்த நவீன உலகில் ?

நாகரீகம் என்ற பெயரால் - நாம்
நன்மதிப்பை இழக்குன்றோம்
ஆடம்பரம் என்ற பெயரால்
அரை மனிதர் ஆகி விட்டோம்

சொல்லப்போனால் பழைய காலம்
சொர்க்கமாகத் தெரிகிறது. - அவர்கள்
ஆடையை அறியாததால் அரைகுறையாயினர் - இன்று
ஆயிரம் விலை கொடுத்து வாங்குகின்றோம் அரைகுறையாய் அணிவதற்கு

இனவாத வேட்கையோடு - இன்று
வேட்டையாடும் வெறிநாய்களின்
நாட்டமதிலே அகப்பட்ட
நம் மானுட நேயங்கள்

மனிதனது கொடுரத்தால் உலகமே
தன் அச்சிலிருந்து மாறி விட்டது - என்றாய்
மானுடப் பண் பென்பது மாறுவது
மட்டும் என்ன விதிவிலக்கா?

வெடிக்கின்ற தோட்டாக்கள் - என்பேனாவின் முனையாகட்டும்
வடிக்கின்ற கண்ணீர்கள் இனி - என் தாளில் தளிர் விட்டும்

எம்தாய் நாட்டிலே நடுவீதியிலே - எமக்கு
நாய்க்குள்ள மதிப்பில்லை - ஏனென்றால்
நம்மிடையே மானிடர் என்று யாருமில்லை
நல்ல மானிடப்பண்பும் எமக்கில்லை

அநியாய ஆக்கிரமிப்புக்களாய் - இன்று
அன்பான எத்தனை உறவுகள்
கல்லறைக்கு காணிக்கையாகிவிட்டன
கண்ணீர் சொரிகிறது என் கடதாசியில்

மானிடப்பண்பில்லாத மடையர்கள் - என்
மனக்கோயில்களை இடித்து விட்டார்கள்
மலைமீது ஏற்றிவைத்த தீபமாகிய என் பெற்றோரை
மண்ணிற்குள்ளே அனைத்து விட்டார்கள்.

மரணித்துப் போனது என் உறவுகள் மட்டுமல்ல
என் மானிடப் பண்பும் தான்
மனிதரிடையே நான் ஒரு அனாதை - என்னை
மாற்றியது இந்தக் கொடூரம்

மானுடம் என்று கவி வடிக்கின்றேன்
 என்னில அந்த தன்மையுண்டா - என்று
 எண்ணிக்கூடப் பார்க்க முடியவில்லை
 என்னகத்தே அவ்வளவு இரத்தக்கறை உறைந்துள்ளது.

என் கண்ணிலிருந்து வடிவது கண்ணீரல்ல
 என் உடலில் ஓடுகின்ற அதே செந்நீர்
 என் உள்ளத்திலிருந்து வருவது உணர்வல்ல உண்மைகள்
 என் கவிதை கற்பனையல்ல மானுடர் எமது நிஜவாழ்வு

மனித மாண்பு மதிக்கப்பட்டு - சகல
 மனிதர்களும் "மானுடம்" - என்ற
 மரியாதையுடன் நம்மிடையே
 மலர்ந்திட ஆசிக்கின்றேன்.

நன்றி

பீர்வு - 04 சீறுகதை

நா. ஆர்த்தனா
மன்/அடம்பன் ம.ம.வ்

நல்லை முழவு (விழயதைத் தேற)

டொக், டொக் என வீடே அதிர்ந்தது அவளது வீட்டுக்கதவு தட்டப்படும் ஓசையால். அதை கேட்டு ஐந்து மாதமான அந்த சிறு குழந்தை வீரிட்டு அழத்தொடங்கியது. நித்திரையில் கிடந்த சுமதி கலைந்து போன தனது முடியை கொண்டை போட்டுவிட்டு குழந்தையை நித்திரையாக்க தொடங்கினாள். அப்போது பெருங்குரலில் அவளது குடிசை கணவன் பேசுவது கேட்டது.

“அடி சுமதி எடியே என்னடி செய்யிறாய்
உள்ளுக்க எவனடி நிக்கிறான் கெதியா துறக்கிறியோ,
இல்லை கதவை உடைக்கட்டோ ”

என்று கேட்ட போது அவசரமாக ஓடிவந்து, கதவை திறந்தாள். திறந்தது தான் தாமதம் முதலாவது அடி முகத்தில் விழுந்தது.

“ என்னடி இவ்வளவு நேரமா செய்தனி ” என்று அவன் கேட்க, அவன் வாயில் வீசிய மதுவாடையைக் கூட பொறுத்துக் கொண்டு “ இல்லைப்பா பிள்ளை அழுதது என்று சொல்ல அவளது கணவன் அவளது முடியை பிடித்து சிவ சிவா.....என அவள் அழ அழ சுவரில் மோதினான். அவள் அழுத சத்தத்தை கேட்டு “அட நீ வேற எழும்பிட்டியோ” எனக் கேட்டவாறு அந்தக்குழந்தைக்கு அடிக்க போனான் . இதை கண்ட அவள், ஓடிச் சென்று குழந்தையை அணைத்தாள் குழந்தை மீதிதிருந்த கோபம் அவள் மீது மீண்டும் நிலை கொண்டது இப்படியே வீட்டையே ஒரு சுடுகாடு போல் ஆக்கிவிட்டு பெரிய வீரனை போல் தூங்கினான்.

தனது குழந்தையை மடியில் வளர்த்தி விட்டு சுவரில் சாய்ந்து அழுது கொண்டிருந்தாள். அவள் கணவன் பெயர் சுதாகரன் ஒருமகா போக்கிரி ஒரு குடிசை என்றே சொல்லலாம். சுமதிக்கோ ஒவ்வொரு இரவும் பெரும் போர்க்களம். அவன் ஒரு சந்தைக் போர்வழி, என்று கூட சொல்லாம்.

இவளின் சொந்த இடம் யாழ்ப்பாணம் வீட்டின் மிகப்பெரிய சொத்து இவள்தான். எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான சொத்துக்கு ஏகாதிபதி, எப்படி வாழ்ந்தாள். பாடசாலையில் நடனம், இசை பேச்சு ஏன் வகுப்பில் முதல் மாணவியும் கூட எல்லாவற்றிலும் திறமையானவளாக திகழ்ந்த போது ஒரு நாள் இவளின் பிறந்த தினத்திற்கு பரிசுப் பொருட்கள் வாங்கச் சென்ற வேளை, குண்டு வீச்சு தாக்குதலில் எதிர்பாராமல் இறந்து போனார்கள். இவள் சோகம் என்பதையே என்னென்று அறியாதவள். இந்த செய்திகேட்டு அழுதாள், துவண்டாள், அவனது இழப்பை இன்று அல்ல, என்றும் நிவர்த்தி முடியாது. என அறிந்த அயலவர் அவளை, ஆற்றுவதற்கு முயன்றனர். அவளோ அனலிலிட்ட மொழுகாக துவண்டாள். சாவு வீட்டிற்கு வந்த அவளது அம்மாவின் சகோதரன் எல்லாருக்கும் முன் பாசமானவன் போல் நடந்து அவளை தங்களது வீட்டிற்கு கூட்டிச் சென்றான்.

அடுத்த விபரீதம் அங்கு ஆரம்பம் ஆனது. அவள் அங்கு ஒரு வேலைக்காரி போலவே நடத்தப்பட்டாள். வாழ்வே சூனியமானது சாப்பாடு கூட ஒழுங்கில்லை மாமியின் அடி உதை இத்தனை மத்தியிலும் கல்வியை, தொடர்ந்து கற்று உயர்தரம் வரை தொடர்ந்து கற்றாள். அன்று பாடசாலைக்கு சென்று வந்த போது அவளது மாமாவும் மாமியும் கதைப்பது விளங்கியது இவளுக்கு தலை சுற்றுவது போல் இருந்தது.

“என்னங்க அந்த கழுதைக்கு ஒரு திருமணத்தை முடியுங்க அது ஏதோ படிச்ச கிழிக்குதாம். படிச்ச பெரிய பட்டம் எடுக்கப் போகுது ” என்ற போது மாமனார்.

“ பொறடி பொறு அதுண்ட சொத்தை எல்லாம்
எங்கட பெயரில் எழுதினாத்தான் நல்லது
மூத்தவளுக்கு சீதனம் கொடுக்கலாம். எப்படியாது
கையெழுத்தை வாங்கோணும் ”

என்று சொல்லியது போல் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வேறு இடம் போக வேண்டும், என்று நினைக்கும் போதெல்லாம் ஒரு வித பயம் இவளை ஆட்கொள்ளும் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் சொத்து கைமாறப்பட்டது.

சுமதி இப்போது தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் வேலைக்கு செல்லத் தொடங்கினாள். சென்று வரும் வழியில் ஈருளிதிருத்தகத்தில் இருந்த சுகாகரனும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. பின்பு சிறிது சிறிதாக பழகி அது காதலாக மாறியது. அப்போது சுமதி தனக்கு மாமன் வீட்டில் நடப்பவற்றை கூறும் போது அவன் பரிதாபப்படுவான். இப்படியே இருந்து ஒரு கோவில் இருவரும் திருமணம் செய்து கொண்டனர்.

பின்பு பிரச்சினை அதிகமாகியது இவள் வேலைக்கு போவதும் அவனுக்கு தாழ்வுச்சிக்கலை கொடுத்தது அப்போ தெல்லாம் அவன்பொய் சாட்டுகள் கூறத் தொடங்கினான்.

“சுமதி நீர் வேலைக்கு போக வேண்டாம்

நீர் சைக்கிளில் போகேக்க எல்லா ஆம்பிளையளும் உம்மை பாக்கினம் ”

என்பான் ஊர் சனமும் சுமதி “வேலையால வரேக்க அவனோட கதைச்சவள் ” எண்டு சொன்னால் காணும்.

சிகரட் ஆல அவளது முக மெல்லாம் சுடுவான் அடிதடி குடித்து விட்டுவந்து அடிக்கிறது இப்படி இருக்கும் போது அவன் கருவுற்று இருந்தாள். அடி உதை நடக்கும் போது அவன் அடித்த அடி வயிற்றில் பட்டுவிட கருகலைப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்படியே தான் வீட்டில் இருந்த சட்டி, பாணையில் இருந்து உடுத்தும் புடவைவரை விற்று குடித்தான் இப்படியே நகர்ந்து வாழ்கை.

இப்போது ஒரு குழந்தைக்கு தாய் சுதாகரனுக்கு தெரியாமல் மாவிடித்து கூலி வேலை செய்து தனது வாழ்க்கை சக்கரத்தை ஓட்டினாள்.

இதுவும் தெரிந்து விட்டது “என்னடி என்ற மானம் போகவா வீடுவீடாய் திரியிறாய் ” அன்றும்

அடி அன்றுபிள்ளையைத் தூக்கி எறிந்தான். பிள்ளையின் தலையில் காயம் இவள் சத்தமிட்டு அழுது வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு செல்வோம் என்று கூறிய போது “அது சாகட்டும் விடுடி” என்று சர்வசாதாரணமாகக் கூறிவிட்டு அலட்சியமாக கூறிவிட்டு சென்று விட்டான். பிள்ளைக்கோ, இரத்தப் பெருக்கு அதிகமானது. அயலவரின் உதவியுடன் வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு சென்றனர். இரண்டு தினம் வைத்தியசாலையில் இருந்து திரும்பினார்.

பிறகும் தொடர்ந்தது அதே நிலைதான் முன்பென்றால் தற்கொலைக்கு முயன்றிருப்பாள் இப்போது அவளுடன் சேர்த்து இரண்டு உயிர் “ நான் விட்டுவிட்டு செத்தா என்ற பிள்ளை அனாதை ஆகிவிடும் ” என அடிக்கடி நினைப்பாள். ஆனாலும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் பயன் ஏனென்றால் அன்று வைத்தியர் இப்படித்தான் சொன்னார் “அம்மா, இனி பிள்ளைக்கு அடிபட விடாதேங்கோ பிள்ளை பலவீனமாக இருக்கு இனியும் அடிபட்ட உயிருக்கே ஆபத்து பிள்ளைக்கு சத்தான உணவு கொடுங்கோ”

என்றார். ஆனால் அவர் குடித்தால் திரும்பவும் இதே நிலமை தான். அழுது விட்டு யோசித்த போது அவளது நண்பி சுதா சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது

“ சுமதி நீ பழைய வேலைக்கு வரலாம்

இங்க இப்ப வேலைக்கும் ஆக்களில்லை

பிள்ளையை மழலைகள் பூங்காவில விட்டா ”

வேலைக்கு போகக்க விட்டுட்டு வேலைமுடிய கூட்டிட்டு வரலாம் நல்ல பராமரிப்பு இது அண்டைக்கு குழந்தையை வைத்திய சாலையில் வைச்சிருக்க போது சுமதி சொன்னது தான். வீட்டை விட்டுப் போய் பிள்ளையை நல்லா வளர்க்கலாம். என மனச்சாட்சி உறுத்தியது எத்தனை நாள் பயந்து பயந்து வீட்டுக்க இருக்கிறது இந்த அடிமை தனத்தை உடைக்க வேணும் எத்தனை நாள் ஊருக்கு பயப்படுவது என நினைத்தாள். ஒரு வைராக்கியத்துடன் எழுந்து ஒரு பேப்பர் எடுத்து எழுதத் தொடங்கினாள்.

என்றும் என் கணவனுக்கு,

நீங்கள் வரும்போது நான் இருக்க மாட்டேன். நான் சிறுவயதில் இருந்து சோகத்தை தான் அனுபவித்தேன் உங்களை மணந்த போது என் வாழ்வில் வசந்தம் வீசும் என எதிர்பார்த்தேன். இது தவிடு பெடியானது உங்களை மணந்த குற்றத்திற்கு எத்தனையோ வேதனைகளை தாங்கினேன். இந்த உலகிலே எனக்கு சொந்தம் சொத்து எல்லாம் என் குழந்தை தான். அந்த குழந்தைக்காக புதுவிடியலை நோக்கி புறப்படுகின்றேன். என்னை தேடவேண்டாம்.

இப்படிக்கு

புதுச் சுமதி

கடிதத்தை மடித்து பாயின் மேல்வைத்து விட்டு பிள்ளைக்கான முக்கிய பொருட்களையும் தனது கல்வி பெறுபேறுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு ஏனையில் கிடந்த பிள்ளையை தூக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டாள். புது விடியலை நோக்கி.....

பர்வ - 04 சிறுகதை

ஏ. கஜானன்

யா/சுண்டுக்குழி மகளிர் கல்லூரி

உதிர்ந்து போகும் வானத்து நட்சத்திரங்கள்

இரவின் நிசப்தம் . அழகிய மார்கழியின் நிசப்தமான இரவு. விடிவெள்ளிக்காய் நிலமங்கை தவமிருக்கும் மார்கழி மாதமது. வானக்கடலிலே நீந்தித்திரியும் நிலாவின் வெள்ளையோடு ஆரவாரமின்றி உறங்கிக் கிடக்கும் உலகம். காதலினின் வரவுகண்டு காத்திருக்கும் காதலிகள் போன்று நீண்டு கிடக்கும் சாலைகள். உறவுகளைத் தொலைத்து விட்டு அழுகின்ற குழந்தைகள் போல் காணப்படும் ஈரநிலங்கள். இத்தனையோடும் உறைந்து போகத் தோன்றுகின்ற அந்த இரவின் நிசப்தத்தில் கூட உறங்க மாட்டாமல் தவித்துக் கிடந்தாள், பாரதி ஆம்! பாரதிக்கு இரவெல்லாமே பகல் தான். தித்திக்கும் மாலைப்பொழுதுகள் கூட அவளுக்கு கசக்கும் காலங்கள் தான்.... இத்தனைக்கும் பாரதி ஒன்றும் பைத்தியமல்ல. நம்மைப் போல சாதாரணமானவள். ஆனால் அவளை இப்படி ஆட்டி வைத்திருப்பது வேறொன்றுமில்லை, வறுமையே தான்! இந்த பாழாய்ப் போன வறுமையால் அவள் பட்டது கொஞ்சநஞ்சமல்ல அவளது வானம் மட்டும் இருண்டு கிடக்கின்றது. அவளது வானத்து நட்சத்திரங்கள் எல்லாமே உதிர்ந்து விட்டன. அவளது வானத்தில் எனி ஒளி வீசச் செய்ய சூரியனுமில்லை; சந்திரனுமில்லை.

இத்தனைக்கும் பாரதி ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்தவள். அவளது தந்தை கூலித் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் குடும்பம் நடத்த அவரது வருமானம் போதுமானதாகவிருந்தது. பாரதி வறுமையையே அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் 95ஆம் ஆண்டுப் பிரச்சினையின் போது அவளது தந்தை இறந்த போது அவளும் தாயும் பட்டதை எழுத்தில் வடிக்கமுடியாது. அப்போது, பாரதிக்கு பதினேழு வயது பருவமடைந்து இரண்டே இரண்டு வருடங்கள் பருவ வயது மகளோடு தாய் பட்டபாடு! அப்பப்பா!.... வார்த்தைகள் போதாது.

பாரதியின் தாய் பக்கத்து வீடுகளில் வேலை செய்து கொண்டு வரும் பணம் சாப்பாட்டிற்கே காணாமல் இருந்தது. இப்படியிருக்க பாரதிக்கு படிப்புச் செலவுக்கு எங்கே போவது? தன் பதினேழு வயதில் படிப்பை நிறுத்தியவள், அம்மாவோடு சேர்ந்து அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் அடுப்படி வேலை செய்யச் சென்றாள். இந்த நிலையில் பாரதியின் தாய் ஒழுங்காகச் சாப்பாடு கிடைக்காததாலும் அன்றாடம் இருமுறை பட்டினி கிடப்பதாலும் நோய் வாய்ப்பட்டாள். பாரதி தன் உயிரினும் மேலான தாயை மரணத்திலிருந்து காப்பாற்ற எவ்வளவோ பிரயத்தனப்பட்டும் பிரயோசனமில்லை. அன்று ஓர் வெள்ளிக்கிழமை. அவளது தாய் அவளை விட்டுப் பிரிந்தாள். அன்றுதான், பாரதி புரிந்து கொண்டாள்? “வறுமை கொடிது” என்பதை

அம்மாவின் மரணத்தின் பின் அவளுக்கு ஆறுதல் தந்தது. அரவிந்தன் தான் அரவிந்தன், வேறுயாரும்ல்ல. பாரதி வேலை செய்யச் செல்லும் வீட்டிற்கு வேலை செய்ய வரும் ஒருவன் அவளது வேலை, இந்த வீட்டை நாளாந்தம் பெருக்கிச் தூசு தட்டி சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.

அவனும் ஓர் அநாதை வறுமையின் குழந்தை தான். வறுமையெனும் பொருத்தப்பாட்டோடு இருமனங்களும் ஒன்றித்தன. இருவரும் காதலித்தனர். காதலென்றால் கடற்கரைக்குப் போவதும் சினிமாக்குப் போவதுமான காதல் அல்ல, அது. இரு மரத்துப் போன மனதுகளின் சங்கமம். ஒரு நல்ல நாளில் இருவரும் பிள்ளையார் கோவிலிலே சென்று திருமணம் செய்து கொண்டார்கள்.

எல்லாத் திருமணங்கள் போன்றும் அது கோலாகலமாக நடைபெறவில்லை. மண்டபமில்லை ; சாப்பாடில்லை ; வாழ்த்த தாய் தந்தையரில்லை. இந்நிலையில் இருவரும் திருமணம் செய்து கொண்டனர். ஆரம்பத்தில் அவர்கள் வாழ்க்கை எனும் படகில் ஆனந்தமாகத் தான் பயணித்தார்கள். பாரதிக்கு அந்த நாட்கள் தித்திப்புத் தருவதாகவேயிருந்தது.

மூத்த மகன் அபினாஸ் பிறந்த போதும் அவர்கள் சந்தோஷமாகவேயிருந்தனர். கணவன் வீட்டுவேலை செய்து கொண்டு வரும் பணமும் அதுவரை சேமித்து வைத்த பணமும் சாப்பாட்டிற்கு போதுமாகவிருந்தது. அபினாஸிற்கு மூன்று வயது வரும் போது சேமித்து வைத்த பணம் முடிந்ததோடில்லாமல் அரவிந்தனிற்கும் வருமானம் அவ்வளவு கிடைக்கவில்லை ; அவன் அதுவரை வேலை செய்து வந்த வீட்டினார் அவனை வேலைக்கு வரவேண்டாமென்று கூறிவிட்டனர். அவர்களிடம் அவனிற்கு சம்பளம் தர பணமில்லையாம். அன்றோடு பாரதியையும் அவன் குடும்பத்தையும் வறுமை எனும் பேய் ஆட்டிப்படைத்தது.

வறுமையோடு சேர்ந்து குடும்ப நிம்மதியும் பறி போனது. அரவிந்தன் உண்மையிலே நல்லவன் தான் ஆனால் அவனிடம் காசில்லாத போது அவன் கொடுமானவனாயிருந்தான். பாரதி அன்றாடம் சாப்பாடு செய்யப் பணம் கேட்ட போதெல்லாம் அவளை அடித்தான். தன் அன்புக்கினிய கணவனா? இவன் என்று பாரதி சந்தேகப்படுமளவிற்கு அவன் மிருகமாயிருந்தான். பாரதி சாப்பாடு செய்ய மரக்கறி ஒன்றுமில்லாது பட்டினி கிடந்த போது அவளை அடித்தான். வீட்டிற்கு வரும் போதே,

“எடி பாரதி, சாப்பாட்டைப் போடுடி” என்பான். “இன்றைக்கு ஒன்றும் சமைக்கேல்லை.. மரக்கறியில்லை...”

முடிக்க முதலே பாரதியின் கன்னத்தில் “பளார் பளார்” என்று விழும்.

இதனால் அவனோடு கதைக்கவே பயப்பட்டாள், பாரதி வார்த்தைக்கு வார்த்தை “பாரதி,” “பாரதியம்மா” என்று செல்ல மொழி பேசினவன். இன்று “எடி, வாடி” என்று கூப்பிட்டான். தினமும் வந்தவுடன் தன் செல்ல மகனைத் தூக்கிக் கொஞ்சியவன், இன்று தன்னிடம் ஓடிவந்து நெஞ்சிலே ஏற வரும் மகனை எட்டித்தள்ளினான். எப்போதும் அவனிடம் எரிந்து விழுந்தான் பிஞ்சுப் பாலகனோ தந்தையைக் கண்டாலே மிரண்டான்.

இவ்வாறு இருந்தவன், ஒரு நாள் இரவு குடித்துவிட்டுத் தள்ளாடிய படி வந்தான். அதிர்ந்து போனான். பாரதி. அவனோடு வாக்கு வாதத்தில் ஈடுபட்ட அவனிற்கு உதைகளும் அடிகளுமே பரிசாகக் கிடைத்தன. அம்புபட்ட மானாய் துடித்ததன், அவன். அபினாஸ் மிரண்டு போயிருந்தான்.

இவ்வாறு நாட்கள் கொடியவனாய்க் கழிந்தன. அரவிந்தனோ கூலி வேலைக்குச் செல்லாமல் கடனுக்கு கசிப்பு வாங்கி குடித்துக்கொண்டிருந்தான்.

இந்நிலையில் பாரதி மீண்டும் காப்பமுற்றாள். அதன்பின் தெரிந்த வீடுகளிலே வேலை செய்து மகனிற்கும் குடித்துவிட்டு வரும் கணவனிற்கும் சமைத்துப் போட்டாள். என்னதானிருந்தாலும், அவள் தன் கணவனை விரும்பினாள். அவளிற்கு புரிந்தது. பணமில்லாததால்தான் தன் கணவன் இவ்வாறு இருக்கிறான் என்று.

இதற்கிடையில் அபினாஸிற்கும் ஆறு வயதாகிவிட்டிருந்தது. அவனையும் பாடசாலையில் சேர்த்து விட்டிருந்தாள். பாரதி அவனிற்கு பாடசாலைக்கு கட்டணம் கட்டவே அவளால் முடியவில்லை,

“அம்மா, இண்டைக்கு, ரீச்சர் என்ன வெளில விட்டவா”

“ஏன்? அப்பு”

“நான் இந்த மாதக் காசும் கட்டேல, அதோட என்னட்ட புதுக் கொப்பியுமில்ல” எனும் போதே பதைபதைத்துப் போவாள் பாரதி. தன் நிலையை எண்ணி வேதனைப்படுவாள் அவள். இந்நிலையில் தான் இரண்டாவது குழந்தை பிறந்தது. பெண் குழந்தை. பெண் குழந்தையென அறிந்ததுமே பாரதி பெருமூச்செடுத்தாள். “இந்தக்குழந்தையை எப்படித்தான் கரைசேர்க்கப் போறனோ தெரியேல” என்று வேதனைப்பட்டாள். அபிநயா பிறந்த போது அரவிந்தன் அங்கேயிருக்கவில்லை. அவனிற்கு குழந்தை பிறந்தது தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அந்நேரம் அவள் எங்கேனும் கசிப்புக் கடையில் இருந்திருப்பான்.

அபிநயா பிறந்து இரண்டு நாட்களின் பின் அரவிந்தன். வீட்டிற்கு வந்தான். அவனது உடம்பெல்லாம் மஞ்சளாகயிருந்தது. பாரதியிடம் வந்து நின்று அவனைப் பார்த்து பாரதியழுதாள். சாப்பாடையில்லாமல் வெறும் கசிப்பையே குடித்து வந்த அவளிற்கு மஞ்சள் மஞ்சளாக வாந்தி வந்தது. பாரதி பதைபதைத்துப் போனாள். இருந்த பணத்தை யெடுத்துக் கொண்டு அரவிந்தனை அருகிலிருந்து டொக்டரிடம் கூட்டிப் போனாள்.

டொக்டரோ, அரவிந்தனைப் பரிசோதித்து விட்டு,

“என்ன இப்ப கொண்டு வாரியாள், ஒழுங்கா ஒவ்வொரு நாளும் சாப்பிட்டிருக்கோனும், இத மாத்தேலா நுரையீரலும் சரியா பாதிக்கப்பட்டிருக்கு”

“டாக்டர்... பிளீஸ்...” இது பாரதி.

“என்ன பிள்ளை, நான் ஒண்டும் செய்யேலாது. ஆளினர் உயிரும் போயிடும்” என்று சாதாரணமாக கூறிவிட்டு அனுப்பினார்.

அதன்பின் அந்த நாளே இரவு, அரவிந்தன் கண்முடிவிட்டான். சாவதற்கு முன் பாரதியோடு சில வார்த்தைகள் அன்பாகப் பேசினான். அவனது உயிர் பிரிந்த போது இறக்கத் துணிந்த பாரதி, தன்னை நம்பியிருக்கும் இரு பிஞ்சுகளுக்காக தன் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டாள். அரவிந்தனின் ஈமக்கியையெல்லாம் முடிவடைந்தது. இருந்த பணமெல்லாம் கொண்டு அவனது

கிரியைகளை இம்மியும் குறையின்றி நடத்தி முடித்தாள். பாரதி

அத்தோடு அவனை விடவில்லை, வறுமைகோட்டிற்கு வந்தவள் தன் பத்து நாட்களேயான குழந்தைக்கு பால் கொடுத்தாள். ஆனால் தன் ஆறு வயது மகனிற்கு கொடுக்க அவளிடம் ஒன்றுமேயிருக்கவில்லை.

“அம்மா, பசிக்குது, ஏதாவது செய்து தாங்கோ” என்று மகன் கேட்ட போதெல்லாம் அவள் கண்ணீர் உகுத்தாள். அந்தப் பிஞ்சுப் பாலகனோ, குன்றிப் போனாள்” பள்ளிக்கூடத்தில் நாளைக்கு காசு கட்டோணும். இல்லாட்டி அடிவிழும்” என்ற நினைப்பே அவனை மிரளச் செய்தது. ஆனால் அந்தப் பிஞ்சு அதைத் தன் தாயிடம் சொல்லப் பயப்படான். “எங்கே தன் தாய் கண்ணீர் உகுத்து விடுவாளோ” என்று அஞ்சிக் கூறவில்லை. பட்டினி கிடந்த வயிறும் சேர்ந்து அவளை வாட்டியது. எங்கோ படித்த “கிணற்றில் விழுந்து மரணம்” என்ற வரி அவனிற்கு ஞாபகம் வந்தது. தானும் கிணற்றுக்குள்ள விழுந்தால், காசும் தேவையில்லை, சாப்பாடும் தேவையில்லை”, பிஞ்சுமனம் இவ்வாறு எண்ணியதோடில்லாமல் அதைச் செயலிலும் காட்டியது. அபிமானைக் காணவில்லையென்று பாரதி எல்லா இடமும் தேடிப்பார்த்தாள். கடைசியில் கிணற்றைப் பார்த்த போது அபிமானஸ் சடலமாக மிதந்து கொண்டிருந்தான். பாரதி உருக்குலைந்து போனாள். ஆனாலும் அவளது மனம் ஏற்கனவே நடந்த இழப்புக்களால் மரத்துப் போயிருந்தது. தன் பிஞ்சு மகனின் ஈமக்கிரியைகளைக் கூடச் செய்யப் பணமில்லாதது கூடலைக்குச் சென்று எரித்து விட்டு வந்தாள் பாரதி.

இத்தனைக்கும் அவளை வறுமை எனும் பேய் விடவில்லை. அபிநயா பிறந்து ஆறுமாதங்களாகி விட்டன. இந்த பாழாப் போன யுத்தத்தால் எகிறிக் கொண்டு போகும் விலைவாசிக்கு அவளால் முடியவில்லை. குழந்தையோ எதையும் சாப்பிட மறுத்தது. அவளைப் போலவே அதுவும் பட்டினி கிடந்தது. கொண்டு வரும் கொஞ்சப் பணத்தில் செய்து போடும் சோற்றை குழந்தை சாப்பிடவில்லை. ஒருநாள் குழந்தை வீறிட்டு அழுதது. வாந்திவாந்தியாக எடுத்த குழந்தை வாயிலிருந்து இரத்தம் வடிந்தது. உடனேயே குழந்தையின் மூச்சும் நின்றுவிட்டது. யாருக்காக அவள் உயிரைக் கையில் பிடித்து வாழ்ந்தாளோ, அதுவும் இன்று உயிரோடில்லை.

இன்றுடன் குழந்தை இறந்து இரு நாள்த்தான் ஆகின்றது. பாரதிக்கு என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை. அப்படியே படுத்துக்கொண்டேயிருக்கின்றாள். அவளது வானில் சூரியனில்லை. அவளது வானம் இருண்டு விட்டது. அவளது வானத்து நட்சத்திரங்கள் எல்லாமே உதிர்ந்துவிட்டன. அவளது வானம் மட்டுமே இருண்டு கிடக்கின்றது. இல்லை ; இல்லவேயில்லை பாரதியின் வானம் மட்டுமே இருண்டு கிடக்கவில்லை. அவளைப் போலவே பல பாரதிகள் நம்முள் இருக்கின்றனர். இந்த வறுமை எனும் பேயினால் எத்தனையோ பாரதிகளின் வானம் ஒளியழந்து கிடக்கின்றன. இந்த வறுமைப் பேய் ஒழியும் மட்டும் எத்தனையோ பாரதிகள் உதித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

பீர்வு - 05 கவிதை

சீ. உமாநந்தன்

வ/ சைவப்பிரகாசா மகளிர் கல்லூரி

“என்றென்றும் உன்னோடு.....”

அன்புடன் என்னருமை அம்மாவிற்கு,

எனது நலம் நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே அடக்கிக் கிடக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் நலம் வாழ பிரார்த்திக்கிறேன்.

மேலும் அம்மா நீங்கள் பத்து மாதம் சமந்து ஒரு தேசத்துரோகியையா பெற்று வளர்த்தீர்கள்? நான் ஒரு தேசத்துரோகி என்று இவர்கள் சொல்லும் போது உடம்பெல்லாம் பற்றி எளிகிறது. நான் இங்கு எப்படி வந்தேன் என்று உங்களுக்கு சரியாய்த் தெரியாது இல்லையா அம்மா? நேற்று உங்கள் பிறந்தநாளுக்கு அர்ச்சனை செய்வதற்காக காளி கோயிலுக்குப் போனேன் பூசை முடித்து திரும்பி வரும் போது குருமன்காட்டில் குண்டு வெடித்தது. அதில் எட்டு ஆமிகள் செத்து விட்டினமாம். பக்கத்தில் வந்து கொண்டிருந்த என்னையும் இன்னும் ஐந்து பேரையும் பயங்கரவாதிகள். தேசத்துரோகிகள் என்றெல்லாம் திட்டி கைது செய்தார்கள். காளி தேவி கண்திறந்து பார்க்கவில்லையே அம்மா! நேற்றிரவே இங்கு கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். எம் நாட்டில் சிறை சென்றால் மீள வழியில்லையே.

நீங்கள் அருகில் இல்லாது ஒரு நாளில் தூங்கியறியாத நான் இரவு விழித்திருந்த போது பழைய ஞாபகங்கள் வந்து என்னை வாட்டின. நடக்கக் கூடத் தெரியாத பருவத்தில் தந்தையை இழந்தேன். ஆனாலும் அந்தக்குறை தெரியக் கூடாது என்பதற்காகவோ என்னவோ கண்ணுங்கருத்துமாய் நீங்கள் இருந்தீர்கள் மல்லாவியில் நாங்கள் இருந்த போது நான் வயல் வரம்பில் காத்திருக்க நீங்கள் அருவி வெட்டியது இன்னும் என் நினைவில் நிழலாடுகிறது. என் பிஞ்சு விரல் பிடித்து சாலையோரம் நீங்கள் நடந்து வர பாசமுள்ள தாய், பண்பான பிள்ளை என்று உஊர் பேசியதால் திருஸ்டி பட்டு இன்று நான் சிறையில் நீங்களோ வேதனையில் என்ன இந்த வாழ்க்கை என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. என்னைப் பொறுத்த வரை என் சரித்திரம் இனிமேல் நாலு சுவர்களுக்குள் தான் என்பது நிரூபனமாகிவிட்டது.

பொல்லாத இனவாதத்தால் அகதிகள் என்ற பெயரோடு மல்லாவியில் இருந்து வவுனியாவிற்கு வந்து தவசிகுளத்தில் உங்கள் அண்ணன் வீட்டில் அதாவது எனது மாமா வீட்டில் நாங்கள் வாழ்ந்த வாழ்வை நினைத்துப்பார்க்கிறேன். அம்மா. “ வேறு வீடு பார்த்துப் போ” என்று அவர்கள் விரட்ட உங்கள் சங்கிலியை அடகு வைத்து வாடகைக்கு ஒரு ஒலைக்குடிசையில் வாழ்ந்ததை எப்படி மறப்பது சொந்தங்களின் அலட்சியந்தான் உன்னை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லிச் சொல்லிப் படிக்க வைத்தீர்களே இப்போது நான் படித்த படிப்பு எங்கே அம்மா ? அதை நினைக்கின்ற போது வேதனையில் தூக்கில் தொங்கி மடிந்து விடத் துடிக்கிறது என் மனது ஆனாலும் தங்களின் முகத்தை ஒரு தடவை பார்க்கும் ஆசை தடுக்கிறது.

உயர்தரத்தில் கலைப்பிரிவில் படிக்க ஆசைப்பட்ட என்னைத் தடுத்து விஞ்ஞானப்பிரிவில்

உயர்தரத்தில் கலைப்பிரிவில் படிக்க ஆசைப்பட்ட என்னைத் தடுத்து விஞ்ஞானப்பிரிவில் கற்க வைத்தீர்கள். “உனது விருப்பத்திற்கு படி” என்று அறிந்தவர்கள் தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் ஆலோசனை கூற உங்கள் விருப்பதற்காய்

இரவிரவாய் கண் விழித்துப் படித்தேன் “ நீ ஒரு வைத்தியர் ” என எல்லோரும் சொல்வதாய் கனவு கண்டு நனவாக்கியும் விட்டதை நினைத்து நேற்றுவரை பெருமைப்பட்டேன். வவுனியா மாவட்டத்தில் ஐந்தாம் இடம் பெற்று நீங்களும் நானும் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தது ஆண்டவனுக்குப் பொறுக்கவில்லையோ தெரியாது. சொந்தங்கள் எல்லாம் நம்மையும் மதித்து தேடிவரத் தொடங்கிய போது நான் மட்டும் சிறகொடிந்து கிடப்பது ஏன்? இன்னும் ஏழு வருடங்களில் நான் ஒரு வைத்தியன் என்பதை இங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு புரிய வைக்க முடியாது ஏனெனில் நான் ஒரு தமிழ்த்தாய் பெற்ற மகன் அல்லவா?

பாடசாலையில் என் திறமையை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். ஆனால் இந்தத் திறமை சிறையிலே வாடப் போகிறது என்று யாரும் அறியவில்லையே கண்ணை மூடினால் நீங்கள் தலையை வருடுவது போல இருக்கிறது. ஒரு இரவையே தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. இனிவரும் இரவுகளை என்ன செய்வது அம்மா? எனக்கு இந்த வாழ்வு சூனியமாய்த் தெரிகிறது. வறுமை தந்த வேதனையில் நான் அதிக நண்பர்களைச் சேர்த்ததில்லை. என் ஒரே ஒரு நண்பன் ஜீவாவை மட்டும் விசாரித்ததாகச் சொல்லுங்கள்.

ஏன் இவ்வாறு எழுதுகிறேன் என்று சிந்திக்கிறீர்களா? நான் உயிர்வாழ விரும்பவில்லை. எனக்கு இன்னும் ஏழாண்டுகள் சிறைவாசம் தரப்பட்டுள்ளது. பல்கலைக்கழகத்தில் சழித்த வேண்டிய நாட்களை சிறையில் கழித்து வெளியே வரும் போது நிச்சயமாய் பைத்தியமாகி விடுவென் ஒரு பைத்தியத்தோடு மாரடிக்க வேண்டிய துன்பத்தையும் உங்களுக்கு கொடுக்க நான் விரும்பவில்லை. தங்கள் மடிமீது தலை வைத்து உயிர் துறக்கவெ விரும்புகிறேன். எங்களை கண்திறந்து பார்க்காத காளிதேவிக்கு உயிரையே கொடுக்க முடிவு செய்து விட்டேன். அதற்கு முன் தங்கள் இன் முகங்காண விரும்புகிறேன். இங்கு வர முயற்சி செய்யுங்கள் அது வரை காத்திருப்பேன்.

அன்புடன் மகன்,
நவநீதன்
தவசிகுளம், வவுனியா

என் உயிர் நவாவிற்கு,

நான் உங்கு வரும் வரை நீ உயிர் வாழ வேண்டுமென இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

உனது கடிதத்தை வாசித்த போது பத்து மாதம் சுமந்த வயிறு பதைக்கிறது மகனே! எனது பிறந்த நாள் உன் வாழ்வையே கருக்கி விட்டதை தாங்கமுடியவில்லை. அழகை வருகிறது. ஆனால் எதற்காக அழுவது என்று புரியவில்லை. நான் இவ்வுலகில் பிறந்ததற்காகவா? உன் தந்தையை கைப்பிடித்ததற்காகவா? இல்லை உத்தமனான உன்னைப் பெற்று எடுத்ததற்காகவா? எதற்காக அழுவது சொல் மகனே!

அன்றைய தினம் உனக்குப் பிடித்த சப்பாத்தி செய்து விட்டு உன்னைக் காணவில்லை என்று இரவிரவாய் காத்திருந்தேன் காலைச் செய்தியில் கைதானோர் வரிசையிலே நீயும் நின்ற போது என் தலைமீது இடி விழுந்தது. பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் வெளியான போது உன் முகத்தை செய்தியில் கண்டு அகமகிழ்ந்தேன்

இன்று செய்தியைக் கண்டு பேயாய் அலறுகிறேன். உனக்குப் பிடித்த சப்பாத்தி காய்ந்து கருவாடாகி உனக்காகவே காத்திருக்கிறது. இரவுகளில் நீ கண் விழித்துப் படிக்கும் போது தூங்கப் பிடிக்காமல் நானும் விழித்திருந்தேன் இன்றும் விழித்திருக்கிறேன். நீயே இல்லாமல்.

என் தாலாட்டு மொழி கேட்க நீ காத்திருப்பாய் என நம்புகிறேன். அவசரப்பட்டு எந்த வொரு முடிவினையும் எடுத்து விடாதே உன் தந்தையை இழந்த போது கூட தனிமையை நான் உணரவில்லை. ஆண் மகனாய் நீ துணையிருந்தாய் உயர்தரம் வரை கற்ற நான் சான்றிதழ்களை தவற விட்டதனால் அரசாங்க வேலையின்றி வயல்களுக்கு அருவி வெட்டச் சென்றேன். அன்று படித்த படிப்பிற்கு வேலையின்றி நான் வருந்த இன்று நீயோ படித்த படிப்பை புரிய வைக்க முடியாமல் சிறையில் வாடுகிறாய். இப்போது தான் முதன் முதலாக தனிமையை உணருகிறேன். உன்னைப் பார்க்க வருவதற்கான தைரியத்தை இந்தத் தனிமை எனக்குத் தரவேண்டும் என நீயும் காளி தேவியை வேண்டி.

இங்கே தினமும் வீடுகளைச் சோதனையிடப் படையினர் வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இது தான் நம்மிருவருக்குமான உறவுப் பாலமோ தெரியவில்லை. என்ன சொல்கிறேன். என்று புரியவில்லையா? நேரில் சந்திக்கும் போது கூறுகிறேன் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் செல்ல காசுக்க என்ன செய்வது என்று நீ வருந்திய போது எத்தனை துன்பத்திலும் விற்காத எனது தாலிக் கொடியை விற்றுக் காசாக்க முடிவு எடுத்தேன். நீ தடுத்தாய் ஆனால் இன்று என் தொப்புள் கொடி உறவைக் காண்பதற்காக தாலிக்கொடியை விற்றுவிட்டேன். நீ உன் நண்பன் ஜீவாவிடம் வாங்கிய கடனையும் அடைத்து விட்டேன். எத்தனையோ வேதனைகளையும் சோதனைகளையும் கடந்து வந்த எனது தாய்மை உணர்விற்கு அன்னை காளி வைக்கும் இறுதிப் பரீட்சை இது தான் நீ ஒரு வைத்தியனாக வேண்டும். என்று கனவு கண்ட நான். இன்று உன்னருகில் நான் இருந்தால் போதும் என்ற நிலைக்கு வந்து விட்டேன் நீயும் அநாதையில்லை. நானும் அநாதையில்லை. உனக்கு நான் எனக்கு நீ இந்த நிலையில் நாம் நிச்சயமாய் வாழ்வோம் சிறையிலாவது. என் மடி மீது தலை சாய்க்கக்காத்திரு.

என்றும் அன்புடன்

உன் அம்மா

தவசி குளம், வவுனியா

அன்புள்ள நண்பன் நவாவிற்கு !

நான் நலம் நீயும் அண்ணையும் ஒன்றாய் இணைத்திருக்க இறைவனை வேண்டுகிறேன். ஆரம்பமே உனக்கு புரிந்திருக்க நியாயமில்லை “ வவுனியாவில் படையினர் ஒருவரைச் சுட்டுக் கொன்ற பெண் ஒருவர் களுத்துறைச் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளார்” என்ற செய்தியை நீ அறிந்திருப்பாய் அந்தப் பெண் யாரும்ல்ல உனது அம்மா தான். தனது மகனைப் பார்க்க

இப்போது வந்து கொண்டிருப்பார் என நினைக்கிறேன் நீ போனது முதல் இங்கு நடந்ததை விளக்கமாக கூறுகிறேன்.

உனக்காக இரவெல்லாம் காத்திருந்து நீ கைதானதை காலையில் அறிந்த அம்மா தனிமையை உணரத் தொடங்கினார். தாய்மை உணர்வு கொந்தளிக்க ஒரு வழக்கறிஞரை நாடிச் சென்றார் அங்கு உரையாடிய

போது தாயும் மகனும் ஒரே சிறையில் இருந்தால் ஒன்றாக வாழ உரிமை உள்ளது என்பதை அறிந்தார். நீ தனக்காக வாழ்வதை உணர்ந்த அந்தத் தாய்மனது தாலியையே விற்று துப்பாக்கி ஒன்றை வாங்கியது. தினமும் சோதனையிட படையினர் வருகின்ற போது ஒருவரைச் சுட்டு விட தீர்மானத்தார் உன் அம்மா. அதன்படி ஒரு நாள் என்னிடம் வந்து நீ வாங்கிய காசையும் தந்து விட்டு உன் கடிதத்தையும் காட்டி தான் செய்யப் போவதையும் கூறினார். தெரிந்தும் ஏன் தடுக்க வில்லை என்று நீ கேட்பாய். தனது முடிவிற்கு குறுக்கே வரக் கூடாது என்று சத்தியம் வாங்கிவிட்டார்.

அந்த உத்தமி. தனது தீர்மானத்தின் படி நேற்றைய தினம் சோதனையிட வந்த படையினர் ஒருவரை அடித்துக் கொலை செய்தமைக்காக கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். இப்போது மகனைத் தேடி வந்து கொண்டிருப்பார்.

இந்த உலகிலேயே நான் கண்ட உன்னதத் தாய் உனது அம்மா தான் நீ சாகப் போவதாகக் கூறியிருந்தாய். வர் உன்னோடு சில காலம் சிறையிலே வாழ்ந்து விட்டு அதன் பின் மரணிப்பது என்றால் இருவருமே சாகப்போவதாகக் கூறினார். வாழ்வோ சாவோ நீங்கள் இருவரும் பிரியக்கூடாது என்பது தான் எனது விருப்பம் இனிமேல் நான் உங்கள் இருவரையும் காண்பது சாத்தியமோ தெரியவில்லை. ஆனாலும் இப்போது கூட உன்மீது பொறாமைப்படுகிறேன். இப்படியொரு தாய் உனக்கு கிடைத்ததற்காக! நம் நாட்டு கைதிகளுக்கு என்றுமே விடியல் இல்லை. ஆனால் உங்கள் இருவருக்கும் தனிமை விடிந்து விட்டது. என்றென்றும் உன்னோடு உன் அம்மா இருக்க இறைவனைப் பிரார்த்தித்து வேதனையோடு விடை பெறுகிறேன்.

அன்புள்ள நண்பன்,
ஜீ வா

பீர்வு - 05 சீறுகதை

பி. சரண்யா,
வ/இறும்பைக்குளம்
மகளிர் மகாவித்தியாலயம்

ஒரு நாள் இரவில்

மெல்லிய காற்று, லேசான இருள், மச்சம் மார்கழிக் குளிர் இவையனைத்தும் ஒன்று சேர்த்து தாக்க போர்வை கலைத்து, உறக்கமும் கலைந்து எழுத்தாளர் வான்மதி இருட்டுக்குள் குருட்டுத்தவம் செய்து கொண்டிருந்த விளக்கை ஏற்றிப் பார்க்கவும், நானும் இருக்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு கடிக்காரம் மணி பன்னிரண்டு முப்பதை அடிக்கவும். சரியாக இருந்தது. நீண்ட நெடிய கொட்டாவியை விட்டாள் வான்மதி அது எதைப்பற்றியோ? யாருக்குத் தெரியும். உண்மையில் அவள் உறக்கம் கலைத்தது குளிருக்கோ, காற்றுக்கோ ஈடுகொடுக்க முடியாமல் அல்ல, கஷ்டத்துக்குள் கஷ்டத்தையும், வேதனைக்குள் வேதனையையும் அடக்கி காயங்களின் களமாகி விட்ட இதயத்தை இந்த இரவுப் பொழுதிலாவது இளைப்பாற்றலாமே? என்று எண்ணித்தான். உண்மையில் அவள் நொந்துதான் போயிருந்தாள்.

பகல் வேடமிடும் மனிதர்களின் உலகம், இரவுதான். அவர்களின் வேடம் கலையும், என்னத்தைப் பெரிதாக வாழ்ந்துவிட்டாள் வான்மதி. விளக்கையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டு சற்று தூரம் வீட்டுக்குள் நடந்திருப்பாள் போல ஒரு நாற்காலி காலில் தட்டுபட அதிலேயே இருந்து விட்டாள். மடிக்குள் முகம் புதைத்து தேம்பித் தேம்பி அழுதாள். அழுதழுது தேம்பினாள். அவளின் அழுகையைக் கேட்டோ என்னவோ வெளியில் இலைகளின் "சரசரப்பு" அதிகமாக இருந்தது. லேசான மழைத்தூறல் மண்ணை முத்தமிட்டது.

ஏதோ முனகல் சத்தம் கேட்கிறதே என்ற நினைவுடன் வான்மதியின் அம்மா எழுந்து வந்தாள். "இங்கு பார் மதி நீ அழுறதால் நடக்கிறது நடக்காம போயிருமா என்ன? விதிய யாரால் மாத்த முடியும் பேசமா வந்து பாடு" என்றாள். அதிகாரமும் அரவணைப்பும் கொண்ட மொழியில். அவள் இதயம் எரிமலையாய்ப் பற்றி எரிவது அவளின் அம்மாவுக்கு எங்கே புரியப்போகிறது. அது சரி அவனே புரிந்து கொள்ளவில்லையாம். அம்மா எம்மாத்திரம்?

அழகு மட்டும் கொண்ட பெண்கள் வெறும் சதை மலர்கள், அறிவு மட்டும் கொண்ட பெண்கள் பனை ஓலையில் எழுதிய கவிதைகள், வான்மதி, இந்த இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்து பெற்றெடுத்த பிள்ளை போல் காணப்பட்டாள். கொல்லும் அவள் விழிக்கே கோடி ரூபாய் கொடுக்கலாம். பிறகென்ன மூக்கு, வாய், கழுத்து, உடல் அப்பப்பா இதெல்லாம் சொல்லியா தெரிய வேண்டும். ஆனால் அதுதான் வாழ்க்கையையே விழுங்கிவிடப் போகிறது என்று அவள் அப்போது அறியவில்லை. அறியும் நிலமையிலும் அவள் இல்லை.

நெடுநேரம் கதிரையில் இருக்க முடியாதவளாய் எழுந்து வெளியே சென்றாள். இருள் அவளை வரவேற்று மெதுவாக நடந்தாள், காற்று அவளை வரவேற்று இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாக நடந்தாள். மெதுவாக மரத்தடியின் கீழ் சாய்ந்தாள். தன்னை ஒரு நிலைப்படுத்த முயன்றவளுக்கு முடியவில்லை. அவளது மனம் அவளுக்கு ஆணையிட்டுக் கொண்டே இருந்தது.

நினைவுகளை அடக்கி வைக்க முடியாதவளாய் தன் உடலை விட்டு மனதைப் பிரிந்து தன் இறந்த காலத்துக்கு கொண்டு சென்றாள். அது உண்மையிலேயே இப்போது இறந்துதான் போயிருந்தது.

அன்று விடியற்காலை இயற்கை அன்னை சூரியனை அப்போதுதான் பிரசவித்திருந்தார். "வான்மதி எனக்குக் காப்பி எடுத்திட்டுவா" அறையில் இருந்து வந்த ராகவனின் சத்தத்திற்கு வான்மதி காது கொடுத்தாளோ என்னவோ அடுத்த நிமிடமே ராகவனின் கையில் காப்பி சேர்ந்தது. அவள் கலக்கிக் கொடுத்ததை ஒரு உறிஞ்சு உறிஞ்சிவிட்டு "ஸ்" அப்பாடா விடிச்சிட்டு போல இருக்கு" என்றொரு நழுட்டுச் சிரிப்புடன் கட்டிலை விட்டு எழுந்து வந்தான். ராகவன்.

ராகவனும், வான்மதியும் திருமணம் முடித்து இப்போதுதான் மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. அந்த மூன்று மாதங்களுக்கும் வான்மதி ராகவனுடைய குணங்களை நன்றாகவே படித்து விட்டாள். என்ன செய்வது தமிழ் கலாசாரம், தாலி, கணவன், மாமியார், மாமனார் இது போன்ற விடயங்களுக்கு ஒரு தமிழ்ப் பெண் கட்டுப்பட்டுத்தானே ஆக வேண்டும். அது அவள் விரும்பினாலும் சரி விரும்பாவிட்டாலும் சரி அப்படி ஒரு கட்டுக் கோப்புக்குள்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள். வான்மதியும் ராகவனின் எல்லாக் குணங்களையும் பொறுமையோடு ஏற்றுக் கொண்ட அவளுக்கு அவளின் சந்தேகக் குணத்தை மட்டும் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. என்ன செய்ய ஏழைப் பெண்ணாயிற்றே கொஞ்சம் வாயை மூடிக்கொண்டுதான் இருக்க வேணும் என்று நினைத்திருப்பாள் போல

கொஞ்சம் அதையும் தாங்கிக் கொண்டாள். தாங்குவதுதான் காலம்காலமாக ஏழைகளின் கடமையாயிற்றே வேறென்ன செய்ய.

பால்காரன், பேப்பர்காரன், லைட்பில்காரன் இப்படி எத்தனையோ காரன்களை யெல்லாம் சம்மந்தப்படுத்தி சந்தேகப்படுவதே ராகவனின் பிறவிக் குணம். வான்மதியின் அழகுக்காகவே அவளை அவள் கட்டினாளே ஒழிய உண்மையான பாசம் மருந்துக்குத்தானேனும் இல்லை. அப்படி இருக்கவும் அவன் விரும்பவில்லை.

அன்றும் அப்படித்தான் ஒரு நாள் வான்மதி சீவி சிங்காரித்து, நேர் வகிட்டுத்து தலைவீசி, கண்ணுக்குக் கொஞ்சம் மை இட்டு ஏதோ ஒரு அலங்காரம் பண்ணிக் கொண்டு எத்தனையோ

அடங்காத ஆசைகளோடு, ஆர்வக் கோளாறாய் வாசல் படியில் உட்கார்ந்திருந்தாள் ராகவன் வருவான் என்று.

வான்மதி ஏதோ ஏதோ எல்லாம் கற்பனை பண்ணுவாளே தவிர ராகவன் அதைப்பற்றி ஒன்றும் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ள மாட்டான். அவனுக்கு எப்போதும் அவளைப் பற்றிய சிந்தனைதான். வான்மதி எங்க போயிருப்பாளோ? யாரைச் சந்தித்திருப்பாளோ, என்ன செய்வாளோ? இந்தச் சிந்தனையெல்லாம் அன்பினால் ஊற்றெடுத்திருந்தால் அவள் சந்தோசப்பட்டிருப்பாள். அது சந்தேகத்தினால் அல்லவா ஊற்றெடுத்திருந்தது.

ஏதோ எல்லாம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தவளின் காதில் “சறார்” என்றொரு சத்தம் கேட்கவே அச்சத்தம் வந்த இடம் நோக்கி தன் பார்வையைத் திருப்பினாள். ராகவன் அப்போதுதான் படலையைத் திறந்து வந்து கொண்டிருந்தான். அநேகமாக அவன் ஏதோ சண்டை பிடிக்கத்தான் வருகிறான் என்பதை அவனது நடையில் உணர்ந்து கொண்ட மதி மெதுவாக எழுந்து அறையை நோக்கி நடந்தாள். “அடியேய் எங்கடி போற செய்யிறதெல்லாம் செஞ்சிட்டு என்ன நல்லவளுக்கா நடக்கிறா”? என்று பெருஞ்சத்தமாய் அதட்டினாள். வான்மதியின் கண்கள் அச்சத்தால் அப்படியே செருகிப் போனது” இதயம் சற்று வேகமாகவே துடித்தது. ஆச்சரியத்தில் அவள் புருவத்தின் பாதி நெற்றிக்குப் பயணப்பட்டது. சற்று நேரம் அங்கே ஓசையற்ற உலகம் நிலவியது. சிறிது நேரத்தின் பின் மெதுவாக வான்மதி “ ஏன் என்ன நடந்தது எதுக்கு இப்படி கத்திறீங்க” என்று கேட்டாள். உடனே ஒரு சாக்கு மிளகாயைத் தின்றவன் போல் ராகவன் எனும் ராட்சன் கத்தத் தொடங்கினான்.

யாரடி அவன்?

எவன்?

அதுதான் இண்டைக்கு விடிய சந்தையில் கதைச்சிட்டு நிண்டனி

அவனா... அவன் வந்து

என்னடி இழுக்கிற எப்படி சொல்றதெண்டு யோசிக்கிறியா?

இல்ல அவன் என்னோட படிச்சவன் கனகாலத்துக்குப் பிறகு கண்டான்

அதுதான் கதைச்சன்

ஓ.... இவ்வளவு முன்னேறிட்டியா நீ உன்ன

என்று கூறிக் கொண்டே வான்மதியின் கன்னத்தில் “பளார்” என்றொரு அறை விட்டான். அவன். நீர்பூத்த மலர்போல் இருந்த அவள் முகம் சட்டென்று வாடிப்போனது. மேலும் அவள் எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. சொல்லியும் அவனுக்கு புரிய வைக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்த அவள் அங்கிருந்து சென்று தன் அறையைப் பூட்டிக் கொண்டு ஓலமிட்டு அழுதாள், ஒப்பாரி வைத்தாள், உருகி உருகி அழுதாள், அழுதழுது உருகினாள். அவளின் அழுகையை அங்கே யார் கேட்பது. நான்கு சுவரைத் தவிர அங்கு வேறு யாரும் இல்லை. சுவருக்குக் காத்திருந்தால் கூட அதாவது அவளின் அழுகையைக் கேட்டிருக்கும்.

அலுவலகத்தில் இருந்து வந்தவர் தன்னுடன் இரண்டு வார்த்தை அன்பாகப் பேசுவான் என்று எதிர்பார்த்திருந்தவளுக்கு இடி அல்லவா இறங்கி விட்டது. “படிச்ச பொடியனோட கதைக்கிறது தப்பா? ச்சீ என்ன இது” “இப்படியா சந்தேகப்படுறது” ஒரு சந்தேகப் பேர்வழியிட்ட மாட்டீட்டனே” என்று நினைத்து நினைத்து கண்ணீர் வடித்தாள். யாரிடம் போய் இதையெல்லாம் சொல்ல. அன்றைய மாலை அப்படியே இருளாகி விடிந்தது. அமுதமுது அப்படியே உறங்கிப் போனவள் எழுந்து அரைக் கண்களால் கடிகாரத்தைப் பார்த்தாள். நேரமோ காலை ஏழுமணி ஆகியிருந்தது. ஐயோ இவ்வளவு நேரம் தூங்கிட்டனே” என்று சொல்லிக் கொண்டே “பரபரப்பாக” எழுந்து வெளியே வந்தாள். ராகவன் பத்துலக்கிக் கொண்டு நின்றான். சட்டென்று உள்ளே சென்று வேகத்திலும் வேகமாக கலக்கினாள் காப்பியை சற்று நேரத்திற்குள்ளே. ராகவனிடம் காப்பியை நீட்டினாள். இருவரும் கதைத்துக் கொள்ள வில்லை. கதைக்கவும் விருப்பம் இல்லை. வான்மதி தன் வேலையில் மும்முரமாய் இருந்தாள்.

ராகவன் ஏதோ ஏதோ எல்லாம் செய்தான். உடுத்தினான். எடுத்தான் “டை” என்ற பெயரில் கழுத்தில் ஒரு சுருக்கைப் போட்டான். அலுவலகத்துக்குக் கிளம்பிவிட்டான். உருவத்தில்தான் ஏதோ பெரிதாக நல்ல மனிதன் போல் தெரிவான். உண்மையில் அவன் ஒரு குரூர புத்தி உள்ளவன்.

இனி என்ன தன்னுடன் வேலை செய்யும் நாலு பேரோடு அலட்டுவதும், தனக்குக் காரியம் ஆகவேண்டும் என்றால் “ஈ” என்று பல்லை இழிப்பதும், யாருக்காவது இரண்டு அதட்டு அதட்டி வேலை வாங்குவதும் என அன்றைய ராகவ ராட்சியங்கள் ஆரம்பமானது. வழமை போல் அன்று மதியச் சாப்பாட்டிற்காக ராகவனும் அவனது நண்பன் பாலனும் ஒரு மேசையில் அமர்ந்திருந்தார்கள். சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது பாலன் இடை நடுவில்

டேய் இந்தப் பள்ளிக்கூடக்காலம் திரும்பவராது. என்னடா, அதில எவ்வளவு சந்தோஷம், துக்கம் எல்லாமே சுகந்தானடா அப்பவாற காதல் கூட ச்சே சொல்லவும் வார்த்தைகளில்லடா உடனே ராகவன் “டேய் என்ன ஆச்சு உனக்கு காதல்கிதலுண்டு அலட்டுற” என்ன உனக்கு ஏதாச்சும் அப்ப இருந்ததா?

ஓமடா நான் படிக்கேக்க வான்மதியிண்டு ஒருத்தி என்னோட படிச்சா அவள நான் விரும்பினன். ஆனா அவ என்னய திரும்பியே பாக்கல அப்படி ஒரு அமைதியும் அடக்கமும் பிறகு நானும் கொஞ்சம் முன்னால பின்னால சுத்திப் பாத்திட்டு இது சரிவராது எண்டு விட்டுட்டன். ஆனா அவ ரொம்ப நல்லவ”

என்று “படபட” என தன் கதையை அழகாக சுருக்கமாகக் கூறி முடித்தான் பாலன். பாலன் “வான்மதி” என்ற பெயரை உச்சரித்ததில் இருந்து ராகவனுக்கு என்னென்னவோ எல்லாம் செய்தது. அவனுடைய சந்தேகப் புத்தி எதைஎதையோ வெல்லாம் கீழ்த்தரமாக நினைத்தது. “ச்சீ” அவள என்ன செய்யிறன் பார்” என்று மனதுக்குள் கருவிக் கொண்டாள். அட வான்மதியோட ஒன்றாகப் படிச்சவன் தானே, படிக்கிற காலத்தில் இதென்ன சகஜம்

தானே, அதிலயும் வான்மதி பாலனை விரும்பவே இல்லையோ என்று புரிந்துணர்வுடையவனாக நினைத்திருந்தான் அவன் மனிதன். அதைவிட்டு விட்டு அவன் என்ன செய்தானோ? எங்கே போனானோ? என்று குறுகிய வட்டத்திற்குள் நிற்பவனை என்னவென்று சொல்வது.

“டேய் என்னடா யோசனை எழும்பி வா கையக் கழுவுவம். என்ற பாலனின் குரல் கேட்டு நினைவில் இருந்து மீண்டான் ராகவன். அன்று எப்பொழுது மாலையாகும் வீட்ட போக என்றிருந்தது. ராகவனுக்கு.

வேலை எதுவும் ஓடவில்லை, அந்தக் கோவையையும் அவன் பார்க்கவும் இல்லை. கையொப்பம் இடவும் இல்லை அவன் மண்டை குழம்பிக் குழம்பி வெடித்தது. வெடித்து வெடித்துக் குழம்பியது. சந்தேகத் தீ அவன் உடலில் கொழுந்து விட்டு எரிந்தது.

மாலையானதும் விட்டகுறை, தொட்டகுறை என்று எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு ராகவன் வீடு நோக்கிச் சென்றான். ஒரு முடிவோடு.

வழமைபோல் வாசலில் காத்திருப்பவளை அன்று காணவில்லை. மேலும் கோபம் அவன் தலைக்கேறியது. வீட்டுக்குள் வந்தவன் “மதி மதி” என்று இயற்கையே குழம்பும் அளவிற்குக் கத்தினான். பின்னால் ஏதோ வேலையாய் இருந்த வான்மதி ராகவனின் சத்தம் கேட்டதும் சிட்டுக் குருவியாய் ஓடி வந்தாள். ஏன்? என்ன? இப்படிக்கத்திறீங்க ஆ... கத்தாம உன்ரு நடவடிக்கைக்கு உன்ன வெட்டிக் கொல்லோனும். அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட அவன் அப்படியே உறைந்து போனான்.

“அடியேய் உனக்கு பாலனைத் தெரியுமா? உன்னோட படிச்சானே அவள் தான்

“ஓ... எனக்கு அவனத் தெரியும்”

“தெரியுமா? அவன் உன்னய விரும்பினானாமே”?

“ஓ விரும்பினாள் ஆனா நான் அவன விரும்பல”

“அத எப்படி நம்பிறது. யாருக்குத் தெரியும் உங்களுக்குள்ள நடந்தது”

மீண்டும் அவள் தலையில் இடி அல்ல வானமே உடைந்து விழுந்தது. “ச்சீ” இப்படியெல்லாமா சந்தேகப்படுறது” அவன் நினைத்தானே தவிர வார்த்தையாய் உதிர்க்கவில்லை. அவள் வாய் திறந்தாள் அங்கு கொலையே விழும். ராகவன் தொடர்ந்து பேசினான். என்னவோ எல்லாம் கொச்சையாகப் பேசினான். அடித்தான் உதைத்தான் காறி உமிழ்ந்தான். அவன் ஆடி அடங்குவான் என்று எதிர்பார்த்திருந்தவளுக்கு ஏமாற்றமே. அவன் சந்தேகம் அவளைக் கொண்டு வந்து அவன் தாய்வீட்டில் சேர்த்தது.

“போ பின்னாலேயே விவாகரத்துப் பத்திரம் வரும். அதில சைன்வச்சிட்டு கோட்டுக்கு கொண்டு வா” என்று அவன் கூறியது இன்னமும் அவள் காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. “இவ்வளவு தானா என்ட வாழ்க்கை உதிப்பதுக்கு முன்னால மறஞ்சிட்டுதே” என்று அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வாள். நினைத்து என்ன செய்ய அவள் பல் துலக்குவதற்கும், சாப்பிடுவதற்கும் தவிர பல்லே வெளித்தெரிந்ததில்லையே. சிரிப்பை மறந்து அவள் சில காலம் அல்ல பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டது. அவள் கண் இமை காற்றுக்குக் கூட மூடுவதில்லை. அப்படி ஒரு விரக்தியாகிவிட்டாள்.

உடலை விட்டு மனதைப் பிரித்திருந்த வான்மதி இப்போது மனதை தன் உடலோடு சேர்த்துக் கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்தாள். “இப்படி சந்தேகப் புத்தி உள்ளவனோட வாழறத விட பிரியலாம்” என்ற எண்ணத்தோடு கைகளிலே வைத்திருந்த விவாகரத்துப் பத்திரத்திலே ஒரு ஒப்பம் இட்டாள். நாளை காலை கோட்டுக்குக் கொண்டு செல்வதற்காக

அவளைப் பொறுத்த வரையில் அந்த இருட்டுடன் அவள் வாழ்க்கை ஒரு கையொப்பத்தில் முடிந்திருந்தது. ஆனால் அந்த உலகம் இருட்டாகவே இருந்தது. அவள் மனதைப் போல.

எழுத்தறிவு கட்டுரைப் போட்டி

செய்யும் தொழிலே தெய்வம்

பரந்து பட்ட பூமியிலே பல் ஆயிரம் படைப்புகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்குள் மானுடப் பிறப்பும் ஒன்றாகும். மனித வாழ்விலே ஒவ்வொருவருக்கும் தொழில் அல்லது உழைப்பு முக்கியமாகிறது. செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்பது கவிஞர்கள், புலவர்கள், வியாபாரிகள், வைத்தியர்கள், ஆசிரியர்கள், சுயதொழில் செய்வோர், என்போரது வாதங்களாகும். ஒவ்வொருவரும் தாம் செய்யும் தொழிலை மனதார ஏற்றுக்கொண்டும் அந்தஸ்துகள் பாராமலும் செய்வார்களாயின் வாழ்விலே முன்னேற்ற மடைவார்கள்.

செய்யும் தொழிலே தெய்வம் - அதன்

திறமை தான் செல்வம் என பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் கூறியுள்ளார். நாம் எந்த தொழில் செய்கிறோம் என்பது முக்கியம் இல்லை. எப்படி செய்கிறோம் என்பதே முக்கியம். எந்த தொழில் செய்தாலும் அதில் உயர்வு, தாழ்வு என்ற பேதமை இல்லாமல் தொழிலினை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படி செய்கின்ற திறமை தான் வாழ்க்கையின் செல்வமாக கருதப்படுகிறது.

“உழவும் தொழிலும் செய்திருப்போரை வந்தனை செய்வோம் - வீண்

உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்.” என பாரதியார் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இங்கு வீணாகவே தொழில் எதுவும் புரியும். உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம் எனக் கூறும் பாரதியார் உழவுத் தொழிலை செய்வோரையும் வேறு தொழில் செய்வோரையும் வணங்குதல் வேண்டும் எனக் கூறியுள்ளார். இதன் மூலமாக எந்த தொழில் செய்தாலும் அதை மதிப்புடனும் மகத்துவத்துடனும் செய்தல் வேண்டும் எனவும் கூறுகின்றார்.

எந்த தொழிலை செய்தாலும் தொழில் செய்வோரை வணங்குகிறேன் என பாரதியார் பின்வரும் பாடலடிகள் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

“இரும்பை உருக்கி காய்ச்சிடுவீரே!

இயந்திரங்கள் வகுத்திடுவீரே!

கரும்பை சாறு பிழிந்திடுவீரே!

கடலில் மூழ்கி நன்முத்தெடுப்பீரே

அரும்பும் வியர்வை உதிர்த்து புவிமேல்

ஆயிரம் தொழில் செய்திடுவீரே!

பெரும் புகழ் உமக்கே இசைக்கின்றேன்.

பிரம்ம தேவன் கலையிங்கு நிரே” என தொழில் செய்வோரை வாழ்த்தியும் வந்தனையும் செய்கிறார் பாரதியார். “கை வருந்தி செய்யும் தொழிலே தெய்வம்” எனக் கூறும் பாரதியார்

தொழிலாளர்களை வணங்குவதோடு மட்டும் நில்லாமல் தொழில்புரிவோரை தெய்வத்துக்கு சமனாகவும் ஒப்பிடுகிறார்.

அரும்பம் வியர்வை உதிர்த்து புவியே

ஆயிரம் தொழில் செய்திடுவீரே” என்றும் சொல்லும் பாரதியார் என்ன தொழில் என்றாலும் செய்யுங்கள். வாருங்கள் என்கிறார். அத்துடன் தொழிலாளர்களை பிரம்ம தேவனுக்கு ஒப்பாகவும் பாடலடிகள் மூலம் எமக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இதன் மூலம் நாம் விளங்குவது செய்கின்ற தொழிலை நாம் திறமையுடன் மேற்கொள்ளுவோமாயின் தெய்வமே எம்மிடம் உறைகின்றது.

பாடுபடுபவர்க்கே - இந்தப் பாரிடம் சொந்தமையா!

காடு திருத்தி நல்ல - நாடு

காண்பதவரல்லவோ! என்று கவிமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். முன்னர் பாரதியார் உழவுத் தொழிலை எடுத்து காட்டியதைப் போன்று உழவர் தொழிலின் மதிப்பையும், காடு திருத்தி நல்ல நாடு செய்பவர்களே இந்த நாட்டை ஆளும் மைந்தர்கள் எனவும் கவிமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இப்படியே செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என பலதரப்பட்டவர்களாலும் பாடல்கள், கவிதைகள் கட்டுரைகள் மூலம் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

சித்திர சோலைகளை உமை அன்று

திருத்தப் இப்பாரினிலே அன்று

எத்தனை தோழர்

இரத்தம் சிந்தினரோ! உங்கள் வேரினிலே என்று பாடியுள்ளார். பாவேந்தர் பாரதி தாசன் அவர்கள். அதாவது தொழில் செய்பவர்களையும், அவர்களின் தொழிலையும் இமயத்தின் உச்சிக்கே அவர்களை உயர்த்தி பாடியுள்ளார். வாழ்க்கையில் கீழ் நிலையில் இருந்து தொழிலை தெய்வமாக மதித்து உயர்ந்த எத்தனையோ மனிதர்களின் வாழ்க்கை சரிதங்களை எடுத்து பார்த்தால் தெரியும். அவர்கள் எப்படி வாழ்க்கையில் முன்னேறினார்கள் என்பது அவர்கள் தாம் செய் தொழில் தமது அந்தஸ்துக்கு குறைவா, கூடவா என்ற எண்ணமே இல்லாமல் உழைத்து முன்னுக்கு வந்தவர்கள் ஆவர்.

தொழில் மகத்துவத்தையும் சிறப்பு நிலையினையும் அறிந்தவர்களே அதிகம் ஆகும். மேல் நாடுகளில் தொழிலினை சமத்துவமாகவும் உயர்வு, தாழ்வு என்ற பேதமை எண்ணம் இல்லாமல் சமனாக பார்க்கும் பெருமை அவர்களையே சாரும். எமது நாடுகளில் அப்படி இல்லை. ஆடம்பரமாக உடையணிந்து அலுங்காமல், நலுங்காமல் னதிரைகளில் இருந்து அரச சார்பாக தொழில் புரியவே விரும்புகிறார்கள். வேறு தொழில்களை சமனாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இதனால் தான் எமது நாடு தொழில் துறையில் பின்தங்கியுள்ளது. ஆனால் சமத்துவமாக மதிக்கும் மேல் நாடுகள் தொழில் துறையில் முன்னணியில் திகழ்கின்றன.

உழைக்கும் வர்க்கத்தினரை அல்லது தொழிலாளர்களை மதிக்காத சமூகமே இருக்க

முடியாது. அப்படி மதிக்காத சமூகம் இருக்குமா அவர்கள் என்றுமே வாழ்க்கையில் எழுச்சி பெற முடியாது. தொழில்களை மதிக்கும் முகமாக கௌரவிக்கும் முகமாக ஒவ்வோர் ஆண்டுமே மாதம் முதலாம் நாள் உலகம் பூராகவும் தொழிலாளர் தினம் மிகவும் சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகிறது.

சீனா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் வெள்ளிக்காசுக்கு மதிப்பில்லை. சிந்துகின்ற ஒரு துளி வியர்வைக்கே மதிப்பகம் ஏனெனில் அங்கு எல்லா தொழிலையும் சமனாக மதித்து மக்கள் அனைவரும் அயராது உழைக்கின்றனர். ஜப்பான் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அனைத்து மக்களும் வியர்வை சிந்தியே உழைக்கின்றார். இதனால்தான் உலக நாடுகள் எல்லாவற்றுக்கும் வழிகாட்டியாக தொழிற்துறையில் முன்னிக்கிறது.

“ஒரு கவிதை எழுதுவதில் உள்ள பெருமை ஒரு நிலத்தை உழுவதில் உள்ளது என்கிறார் ஜோர்ஜ் வாஷிங்டன். உழவுத்தொழில் மட்டுமல்ல எல்லாத் தொழிலையும் ந்தனை செய்கின்றார்.

“தாழாதே எவரையும் தாழ்த்தாதே” என்கிறார் எமிலி ஜோலா. இதையே இலட்சியமாக கொள்ள வேண்டும் என்றும், தொழில் செய்யும் அனைவரும் மனிதர்களே அவர்களை மதியுங்கள் என்றும் வற்புறுத்துகிறார்.

“வியர்வையை சிந்து நீ நன்கு காழ்வாய்” என்கிறது ஆபிரிக்க பழமொழி. இதன் மூலம் உடலும் நலம் பெறும், தொழிலும் வளரும். உளமும் வளரும் என்று கூறப்படுகிறது. இதன் மூலம் வியர்வையை சிந்தி அயராது பாடுபடுவன் வாழ்க்கையில் முன்னுக்கு வருவான்.

“என்ன எம் இல்லை இந்த திருநாட்டில்

ஏன் கையை ஏந்த வேண்டும் வேண்டும் ளெரிநாட்டில்

ஒழுங்காய் பாடுபடு வயல் காட்டில்

உயரும் உன் மதிப்பு அயல் நாட்டில்” என்று திரைப்பட பாடல் வரிகள் மூலம் எமக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. இங்கு எல்லா வளமும் இருக்கிறது அதனையே பயன்படுத்தி எமது நாட்டை வளப்படுத்துங்கள். மதிப்பு உங்களை தேடி வரும் என கவிஞர் தெரிவிக்கிறார்.

“கைத்தொழில் ஒன்றை கற்றுக்கொள். கவலை உனக்கில்லை என்று நாமக்கல் கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் தெரிவிக்கின்றார். இவை எல்லாவற்றின் மூலம் செய்கின்ற தொழிலை எப்படிச் செய்கின்றோம் என்பதையும் உயர்வு, தாழ்வு என்ற தேமை இல்லாமலும், அயராது உழைத்து வியர்வை சிந்தி மேற்கொள்ள வேண்டும் ஒவ்வொருவரும் எமக்கு தெரிவிக்கின்றனர்.

எனவே செய்கின்ற தொழிலை தெய்வம் என நினைத்து மன உறுதியுடனும், ஏனையர்களுடன் சமத்துவத்துடன் மேற்கொள்வோமாயின் வாழ்க்கையில் உயர்ந்த நிலையில் காணப்படுவதேராடு தெய்வமாகவும் மற்றவர்களால் மதிக்கப்படுவார்கள் என்பது உண்மை.

தி.தர்மலிங்கம்

மாகாணக்கல்வித் திணைக்களம்

பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்த இலக்கிய முன்னோடியாக பெரியாழ்வார் திருமொழி.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று பாரம்பரியத்தை சங்க இலக்கியங்களின் காலத்தில் இருந்தே நோக்க முடிகின்றது என்றாலும் சங்க இலக்கியங்களின் செழுமை அவை எடுத்துக்கூறும் பொருள்கள் எடுத்துரைக்கும் முறைமை முதலானவற்றை நோக்கும் போது சங்க காலத்திற்கு முன்பே தமிழில் வளம்பெற்ற சிறப்பார்ந்த இலக்கியங்கள் எழுந்திருந்தாலும் வரலாற்று பேண்புறையே பேணப்படாமையினால் அவ் இலக்கியங்கள் எமக்கு கிடைத்தில. இலக்கியங்கள் ஆரம்ப காலத்தில் வாய்மொழி இலக்கியங்களாக தோற்றம் பெற்று பின் வரிவடிவங்களோடு இலக்கண வரம்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்து வருவதென்பது நியதி. இந்நியதிக்குகேற்ப தமிழ் இலக்கியங்களும் விதிவிலக்கானதன்று.

இலக்கியங்களின் வடிவங்களும் அதன் பொருள்களும் தான் எழுகின்ற காலத்து சமுதாய போக்கிற்கும் வாழ்வியற் போக்கிற்குமிணங்க மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகின்றன. அவ்வகையில் தமிழ் நாட்டில் ஆரியர் வருகையின் காரணமாக வடமொழி செல்வாக்கும், வடமொழி இலக்கிய வடிவங்களும் தமிழ் இலக்கிய வடிவத்தில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாயின. இதனால் பிரபந்தங்களின் தோற்றத்தினூடாக, அதில் ஒன்றாகிய பிள்ளைப் பிரபந்தமும் வளர்ச்சி காணலாயிற்று. தமிழ் இலக்கியத்தில் இது சடுதியாக நடைபெற்றதொன்றன்று. படிமுறையாக காலவோட்டத்திற்கேற்ப நிகழ்வது. பிள்ளைப்பிரபந்தத்தோற்றுவாய்க்கு எவ்வாறு பெரியாழ்வார். வித்திட்டார் என்பதை நோக்குவதே இங்கு முக்கியம் பெறுகின்றது.

பல்லவ மன்னர்கள் தமிழ் நாட்டை ஆட்சி செய்த காலத்தில் வாழ்ந்த ஆழ்வார்களுள் பெரியாழ்வார் கண்ணன் மீது கொண்ட பக்த்தியையும் அன்பையும் வெளிப்படுத்த தன்னைத் தாயாகவும் கண்ணனைக் குழந்தையாகவும் பாவனை செய்து திருப்பாசுரங்களை பாடியுள்ளார். தன்னை வளர்ப்புத் தாயாக பாவனை செய்த பெரியாழ்வார். யசோதை கண்ணனை வளர்க்கும் போது பெற்ற இன்பங்கள் யாவும் தானே அவ் இன்பங்களை பெற்றதாக பாடப்பட்டிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழில் தோன்றிய தொண்ணூற்றாறு வகை பிரபந்தங்களுள் பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தமும் ஒன்றாகும். கடவுள், தேவன், அரசர் முதலானோரின் குழந்தைப் பருவத்தை

காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வாராணை, அம்புலி, சிறுபறை, சிற்றில், சிறுதேர் இவற்றை முறையே அகவல், விருத்தப்பாக்களால் பத்துப்பாடல்களாக பாடப்படுவது பிள்ளைத்தமிழ் ஆகும். இப் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இரு வகையாகும். ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழில் காப்பு, செங்கீரை, காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வாரணை, அம்புலி, சிறுபறை, சிறுதேர் என்பன இடம் பெறும் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழில் காப்பு செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வாரணை, அம்புலி, கழங்கு, அம்மாணை, ஊசல் என்பன இடம்பெறும்.

ஒட்டக்கூத்தரால் பாடப்பட்ட குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழே தமிழில் முதன் முதல் பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தம் இலக்கணத்திற்கு அமைவாக எழுந்ததாகும். இப்பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்திற்கு தோற்றுவாயாக, வழிகாட்டியாக விளங்கியது பெரியாழ்வாரின் பெரியதிருமொழியாகும்.

பெரியாழ்வார் கண்ணனது பிள்ளைப்பருவங்களை பிறப்பு, திருமேனி அழகு, தாலாட்டு, அம்புலி, செங்கீரை, சப்பாணி, தளர்நடை, அண்மை வருகை, புறம்புல்கல், அப்பூச்சி காட்டல், அம்மம் உண்ணல், காது குத்தல், நீராட்டம், குழல் வாரல், பூச்சுட்டல், காப்பிடல் என வகுத்துப்பாடுகின்றார்.

இவ்வாறாக பெரியாழ்வாரால் கண்ணனது பிள்ளைப்பருவத்தை பகுத்து, பல்வேறு பருவங்களாக பாடப்பட்டவற்றையும் அதற்கான எடுத்துக் காட்டுக்களையும் இனிநோக்குவோம்.

திருக்கோட்டியூர் ஊரிலுள்ள செளமிய நாராயணபெருமாள் ஆலயத்தை வணங்கிய போது பெரியாழ்வாரின் மனக்கண்ணிலே திருக்கோட்டியூர் ஆயர்பாடியாகவும் அவரிற்கு காட்சியளித்தது. இதனால் பெரியாழ்வார் தான் யசோதையாக மாறி கண்ணனின் திரு அவதாரச் சிறப்பை பாடுகின்றமைக்கு கீழ்வரும் பாடலை எடுத்துகூறலாம்.

வண்ண மாடங்கள் சூழ்ந்திருக் கோட்டியூர்

கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தீனில்

எண்ணெய் சுண்ணம் எதிரெதிர் தூவிட

கண்ணன் முற்றம் கலந்தள றாயிற்றே

இங்கே திருக்கோட்டியூர் மக்கள் கண்ணனின் திரு அவதாரச் சிறப்பினால் உளம் மகிழ்ந்து எண்ணெயையும் மஞ்சள் பொடியையும் ஒருவர் மீது ஒருவர் தூவ முற்றமெல்லாம் நனைந்து சேறாகின என கூறுவது நயத்தற்குரியது.

தன்னை யசோதைப்பிராட்டியாக பாவனை செய்த பெரியாழ்வார் கண்ணனது திருமேனி அழகை அடிமுதல் முடிவரை பாதாதிகேசமாக பார்த்து அனுபவித்ததை எடுத்துக் கூறுவதாக இரண்டாம் திருமொழி அமைகின்றது.

சீதக் கடலுள் அமுதன்ன தேவகி
கோதைக் குழலாள் அசோதைக்குப் போத்தந்த
பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்
பாதக் கமலங்கள் காணீரே, பவளவாயீர்! வந்து காணீரே!

தன்னுடைய கைகளால் தாமரைப்பு போன்ற தாள்களை வாயில் வைத்து சுவைத்து உண்ணுகின்ற அழகிய காட்சியை பாருங்கள் என்று கூறுவது இங்கு எமக்கோர் படிமத்தை உருவாக்குகின்றது. பெரியாழ்வார் கண்ணனை தொட்டிலிட்டு வளர்த்தித் தூங்கப் பண்ணும் தாலாட்டு பாடல்களாக நான்காம் திருமொழி விளங்குகின்றது.

மாணிக்கங் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி
ஆணிப்பொன் னால் செய்த வண்ணச் சிறுத்தொட்டில்
பேணி யுனக்குப் பிரமன் விடு தந்தான்
மாணிக் குறளனே! தாலேலோ! வையம்
அளந்தானே! தாலேலோ!

கண்ணன் தவழ்ந்து விளையாடும் பருவத்திலே புழுதி விளையாடி சந்திரனை அழைக்கின்றான். இதை ரசித்த யசோதை கண்ணனின் மகிழ்ச்சிக்காக சந்திரனை அருகே வரும்படி பல முறையே அழைக்கின்றான் இதை பாவனை செய்து பெரியாழ்வாரும் சந்திரனை கண்ணனுடன் விளையாட வருமாறு அழைப்பதை ஐந்தாம் திருமொழியின் அம்புலிப் பருவப்பாடல் வருமாறு.

சுற்றும் ஒளிவட்டம் சூழ்ந்து சோதி பரந்தெங்கும்
எத்தனை செய்யினும் என்மகன் முகம் நேரொவ்வாய்
வித்தகன் வேங்கடவாணன் உன்னை விளிக்கின்ற
கைத்தலம் நோவாமே அம்புலீ ! கடிதோடிவா

இங்கு சந்திரனின் அழகை விட கண்ணனின் அழகு எவ்வளவோ மேலானது என்று அவன் சந்திரனை அழைக்கின்ற கைகள் நோவதற்கு முன் விரைவாக ஓடி வரும் படி கூறுவது சிறப்பிற்குரியது.

குழந்தையானது தனது இருகைகளையும், முழந்தாளையும் ஊன்றி தலையை நிமிர்த்தி கொண்டு ஆடும் விளையாட்டு செங்கீரை விளையாட்டாகும். கண்ணன் இவ் விளையாட்டை ஆடுவது பெரியாழ்வாருக்கு மகிழ்ச்சியை தருகின்றதாகையால் இதனை இவரது ஆறாவது திருமொழியில் பாடுகின்றார்.

பாலொடு நெய்தயிர் ஒண்சாந்தொடு செண்பகமும்
 பங்கயம் நல்லகருப்பூரமும் நாறிவர
 கோல நறும்பவளச் செந்துவர் வாயினிடைக்
 கோமள வெள்ளிமுனை போல்சில பல்லிலக
 நீல நிறத்தழகார் ஐம்படையின் நடுவே
 நின்கனி வாயமுதம் இற்று முறிந்து விழ
 ஏலும் மறைப்பொருளே ! ஆடுக செங்கீரை,
 ஏழுலகும் உடையாய் ! ஆடுக ஆடுகவே.
 பலவகைப்பட்ட வாசனைகளோடு விளங்குகின்ற அழகிய கண்ணனது வாயிலிருந்து
 ஊருகின்ற அமுத நீர். இற்று இற்று விழ செங்கீரை ஆடும்போது மகிழ்ச்சி அனுபவித்ததை
 இங்கு காணலாம்.

ஒரு கையோடு மற்றொரு கையை சேர்த்து கொட்டி விளையாடும் பருவமே சப்பாணிப்
 பருவமாகும். கண்ணன் நிலத்தில் இருந்து சப்பாணி கொட்டி விளையாடுவதை அனுபவித்துப்
 பாடுவதாக பெரியாழ்வாரின் ஏழாம் திருமொழி அமைகிறது.

மாணிக்கக் கிண்கிணி யார்ப்ப, மருங்கின்மேல்
 ஆணிப்பொன்னாற் செய்த ஆண்பொன் உடைமணி
 பேணிப் பவளவாய் முத்திலங்க பண்டு
 காணி கொண்ட கைகளால் சப்பாணி, கருங்குழற்
 குட்டனே ! சப்பாணி.

கண்ணன் தளர் நடை நடந்ததை யசோதை கண்டு இன்புற்றதை போல பெரியாழ்வாரும்
 அன்பின் மிகுதியால் அச்செயல்களை நேரில் கண்டதை போல எட்டாம் திருமொழியில்
 பாடுகின்றார்.

செக்கரிடை நுணிக்கொம்பில் தோன்றும் சிறுபிறைமுளை போல
 நக்க செந்துவர் வாய்த்திண்ணை மீதேநளிர் வெண்பல் முளையிலக
 அக்கு வடம் உடுத்து ஆமைத்தாலி பூண்ட அனந்தசயனன்
 தக்க மாமணி வண்ணன் வாசுதேவன் தளர் நடைநடவானோ !

அவன் நடக்கின்ற போது பற்கள் ஒளி பிரகாசிக்கின்றன. நீல ரத்தினம் போல
 விளங்குகின்ற அவனையே தளர்நடை நடக்கவேண்டுமென வேண்டுகின்றார்.
 குழந்தைப்பருவத்து கண்ணன் ஓடி வந்து அணைப்பதும் அவனை அன்னை அரவணைத்து
 அதனால் பரமானந்தமடைவதைப் போல இப்பாடல்கள் அமைகின்றன. அச்சோ என்பதன்
 பொருள் அணைத்துக்கொள் என்பதாகும்.

நாறிய சாந்தம் நமக்கிறை நல்கென்ன
 தேறிய அவளும் திருவுடம் பிற்பூச
 ஊறிய கூனினை உள்ளே ஒடுங்க அன்று
 ஏற உருவினாய் அச்சோ ! அச்சோ !

எம் பெருமான்! வாராய் அச்சோ! அச்சோ!

இப்பாடல்களில் இணைக்கின்ற இன்பம் அதிகமாக இருப்பதனால் அச்சோ அச்சோ என இரண்டு முறை அழைக்கின்றமை இங்கு கவனிக்கப்படவேண்டியது. கண்ணன் ஓடி வந்து யாசோதையின் முதுகில் கட்டிக்கொள்வதே புறம்புல்கல் ஆகும். இதனால் அவருக்குக் கிடைக்கின்ற இன்பம் மிகுதியாகக் கிட்டுகின்றது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக,

கிண்கிணி கட்டிக் கிறிகட்டி கையினில்
 கங்கணம் இட்டுக் கழுத்தில் தொடர் கட்டி
 தன் கணத்தாலே சதிரா நடந்து வந்து
 என் கண்ணன் என்னைப் புறம்புல்குவான்.

எம்பிரான் என்னைப் புறம்புல்குவான்

கண்ணின் மேல் இமையை மடக்கிக் கொண்டு ஏனைய பிள்ளைகளை விரட்டுவது முதலான பாலர் சேட்டைகளுடன் விளையாடுவது அப்பூச்சி காட்டி விளையாடுகிறான் என்பதை மனக்கண்ணால் கண்டு பாடுகின்றார்.

செப்பிள மென்முலைத் தேவகி நங்கைக்கு
 சொப்பபடத் தோன்றித் தொறுப்பாடி யோம் வைத்த
 துப்பமும் பாலும் தயிரும் விழுங்கிய
 அப்பன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்.

கண்ணன் பகலெல்லாம் விளையாடி களைப்படைந்து போய் பாலுண்பதை மறந்து நீண்ட உறக்கம் கொள்கின்றான். நீண்ட நேரம் விழித்துக் கொள்ளாத கண்ணை யாசோதை துயில் எழுப்பி முலை உண்ண வேண்டுமென நிர்ப்பந்திப்பதை பெரியாழ்வார் தாமும் கண்ணனை அழைக்கின்றார். இதற்கு பின்வரும் பாடலை எடுத்துக்காட்டலாம்.

தந்தம் மக்கள் அழுது சென்றால் தாய்மாராவார்தரிக்கக்கில்லார்
 வந்துநின்மேல் பூசல் செய்ய வாழவல்ல வாசுதேவா!
 உந்தையார் உன் திறத்தல்லர் உன்னை நான் ஒன்றுரைப்ப மாட்டேன்

நந்தகோபன் அணிசிறுவா! நான் சுரந்த முலையுண்ணாயே

கண்ணனிற்கு காதணிகள் அணிந்து அணிபெருக்கி அவன் மகிழ வேண்டுமென எண்ணிய யசோதை காது குத்தும் விழா எடுக்கின்றாள். காது குத்தும் போது வலிக்கும் என்ற காரணத்தினால் கண்ணன் வர மறுக்கின்றான். இனிய சொற்களை சொல்லி இனிய பொருட்களை காட்டி அவனை உடன்பட வைக்கின்ற தன்மையை இப்பாடல்களில் காணலாம்.

போய்ப்பாடுடைய நின் தந்தையும் தாழ்த்தான் பெருதிறல் கஞ்சன்கடியன்
காப்பாருமில்லை கடல்வண்ணா! உன்னைத் தனியே போயெங்கும் திரிதி
பேய்ப்பால் முலையுண்ட பித்தனே! கேசவ நம்பி! உன்னைக் காது குத்த
ஆய்ப்பாலர் பெண்டுகள் எல்லாரும் வந்தார் அடைக்காய் திருத்தி நான் வைத்தேன்.

யசோதை பல வகைப்பட்ட திருமஞ்சனப்பொருட்கள் கொண்டு கண்ணனை நீராட்டுவதைப்போல் பெரியாழ்வாரது நீராட்டல் பாடல்களும் அமைகின்றது.

கன்றுகள் ஓடச் செவியில் கட்டெறும்பு பிடித்திட்டால்
தென்றிக் கெடுமாகில் வெண்ணெய் திரட்டிவிழுங்குமா காண்பன்
நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்! நீ பிறந்ததிருவோணம்
இன்று நீ நீராடவேண்டும் எம்பிரான்! ஓடாதேவாராய்
நீராட்டிய கண்ணனின் குழலை வாருவதங்காக யசோதை கண்ணனை அழைக்க
கண்ணன் ஓடுதல், ஆடுதல், அழுதல் முதலான செயல்கள் செய்யாதிருக்க காக்கையை
அழைப்பது போல பாடுவதாக குழல்வாரல் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

பேயின் முலையுண்ட பிள்ளை இவன் முன்னம்
மாயச் சகடும் மருதும் இறுத்தவன்
காயா மலர் வண்ணன் கண்ணன் கருங்குழல்
தூய்தாக வந்துகுழல்வாராய், அக்காக்காய்!

தூமணி வண்ணன் குழல் வாராய், அக்காக்காய்!

ஆயர்குலச் சிறுவர்களோடு கண்ணனும் கன்று மேய்க்க செல்லவேண்டும் என்று, கன்று மேய்க்கும் கோலைத் தருமாறு யசோதையை பணிக்கின்றான். ஆனால், யசோதை கண்ணனிற்கு பூச்சூட்டி மகிழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் கோலைக் கொடுக்காது “காக்கையே கோலைக் கொண்டு வா” என கூறுவது போல பெரியாழ்வார் கூறி மகிழ்வது இங்கு நோக்கற்பாலது.

ஒன்றே உரைப்பான் ஒரு சொல்லே சொல்லுவான்
துன்று முடியான் துரியோதனன் பக்கல்

சென்றங்குப் பாரதம் கைஎறிந்தானுக்கு
கன்றுகள் மேய்ப்பது ஓர் கோல் கொண்டுவாகடல்நிற
வண்ணற்கோர் கோல் கொண்டுவா

கண்ணனுக்கு பூச்சூட்டி மகிழ்வதற்காக அவனை பூச்சூட்ட வருமாறு அழைக்கும் வகையில் இப்பாடல்கள் அமைகின்றன.

கருவுடை மேகங்கள் கண்டால் உன்னைக் கண்டால் ஒக்கும் கண்கள்
உருவுடையாய்! உலகேழும் உண்டாக வந்து பிறந்தாய்!
திருவுடையாய் மணவாளா! திருவரங்கத்தே கிடந்தாய்!
மருவி மணம் கமழ்கின்ற மல்லிகைப் பூச்சூட்ட வாராய்

கண்ணனை நீராட்டி, குழல்வாரி, பூச்சூட்டிய பின்பு அவனுக்கு கண்திருஷ்டி வராதபடி காப்பு கட்ட அழைக்கின்ற முறையிலே இத்திருமொழி அமைகின்றது.

கண்ணில் மணல்கொண்டு தூவிக் காலினால் பாய்ந்தனை என்றென்று
எண்ணரும் பிள்ளைகள் வந்திட்டு இவரால் முறைப்படுகின்றார்
கண்ணனே! வெள்ளறை நின்றாய் ! கண்டாரோடே தீமை செய்வாய்
வண்ணமே வேலைய தொப்பாய் ! வள்ளவே காப்பிட வாராய்.

இயற்கையழகு, புராண இதிகாசக்கதைகள் கண்ணனது குறும்புச்வெயல் என்பற்றை வைணவ மதக்கருத்துகளோடு பெரியாழ்வாரின் பத்தி நிலை வெளிப்பாடு கண்ணனின் குழந்தைப் பருவச்செயல்கள் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆகவே கண்ணனை குழந்தையாகப் பாவனை செய்து கண்ணன் குழந்தைப்பருவத்தில் செய்த லீலைகள் அதனால் தாய் அடைந்த, அருபவித்த இன்பங்கள் முதலானவற்றைப் பெரியாழ்வார் தானும் அருபவித்துப் பாடியுள்ளமை அவர் பிற்கால பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்த வளர்ச்சிக்கு கால்கோலிட்டார் என்றும் கூறுவது பொருத்தமானதாகும்.

க.யுட் சீபாகரன் (ஆசிரியர்)
வ/மாணிக்க ஒலுப்பைக்குளம்
சு.த.க. பாடசாலை

பாரதியின் சுயசரிதை சுயரிதைதையல்ல நீங்கா நினைவுகளே

பாரதியார் 1882 - 1921 இடைப்பட்ட நான்கு தசாப்த காலம் வாழ்ந்தவர். இவர் காலத்தில் இந்தியத் தேசமே அடிமைத் தனத்தில் அகப்பட்டிருந்தது. இந்தியாவிலே ஆங்கிலேயரும், பிரான்சியரும் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலம். பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை ஆகிய பகுதிகள் ஆங்கிலேய நிர்வாகத்திடமும், சந்திரநகர், பாண்டிச்சேரி ஆகிய பகுதிகள் பிரான்சியரிடமும் இருந்தது. இவ்வேளை இவர்களுக்கு எதிராக சுதந்திரப் போராட்டம் நடத்தியவர் பாரதியார். சுதேச மித்திரன் என்ற பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராக பணியாற்றினார். பின்னர் சுதந்திரக் கருத்துக்கள் மக்களை சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்காக இந்தியர் என்ற பத்திரிகையை நடாத்தினார். இதனால் சில காலம் சிறை வாசமும் அனுபவித்தார். இந்திய சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்ட இவர் தனது கவிதைகளுக்கு ஊடாக சுதந்திர உணர்வையும், தேசிய ஐக்கியத்தையும் புகட்டியவர். இவரது பாஞ்சாலி சபதம் பாரத மாதாவின் அடிமைத்தளையை நீக்குகின்ற ஒரு காவியமாகவே அமைந்தது. அதுபோலவே வேதாந்த விசாரமும், கற்பனையும் பகற் கனவும் போல இவரது குயிற்பாட்டு விளங்குகிறது. இத்தகைய நூல்களின் வரிசையில் பாரதி எழுதியதே சுயசரிதை ஆகும்.

சுயசரிதை என்பது ஒருவர் தன் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தை தானே எழுதுவது ஆகும். இந்த வகையில் பாரதியின் சுயசரிதை கனவு, முன்னுரை, பிள்ளைக் காதல், ஆங்கிலப் பயிற்சி, மணம், தந்தை வறுமை எய்திடல், பொருட் பெருமை ஆகிய அம்சங்கள் இடம் பெறுகின்றன. பாரதியார் அந்தணர் குலத்தவர். ஐந்து வயதில் அன்னையைப் பறி கொடுத்து அன்புக்காக ஏங்கியவர்.

பாரதியால் விரும்பப்பட்ட பிள்ளையோ தாழ்குலத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளை. இதனால் தந்தை இவர்கள் காதலைப் பிரிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்து, வேறொரு பெண்ணைத் (செல்லம்மா) திருமணம் செய்து வைத்தார். இதன் பிரதிபலிப்புக்கள் யாவற்றையும் சுயசரிதையில் காணலாம். சுயசரிதையின் ஆரம்பத்தில் கனவு என்னும் பகுதியில் “பொய்யாய், பழங்கதையாய், கனவாய் மெல்லப் போனதுவே...” என பட்டினத்துப் பிள்ளையின் பாடல் ஒன்றைத் தந்து, தமது வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தோடு தொடர்புபடுத்தி தன் காதல் தோல்வியை கூறுவது போல அமைத்துள்ளார். அதன் தொடர்ச்சியாகவே முன்னுரை என்ற பகுதியில் “வாழ்வும் முற்றும் கனவு எனக் கூறிய மறைவலோர் தம் உரை பிழை....” என்று தொடர்புபடுத்தி தன் சோக வாழ்வை மீட்டு பார்ப்பது போல முகவுரையை அமைத்துள்ளார்.

சுயசரிதையில் தன் பத்தாம் வயதில் நடந்த சம்பவம் ஒன்றினை முகவுரையில் அமைத்தார். சிறுவயதில் தாயை இழந்திட தந்தையின் இறுக்கமான கட்டுப்பாட்டில் வாழ்ந்தவர்

என்பதை “ஆண்டோர் பத்தினியில் ஆடியும் ஓடியும் ஆறு குட்டையில் நீக்கினும் பேச்சும் நீண்டு.....” என்று தன் மன உளைச்சலைக் கொட்டுவது போல தன் பத்து வயது சம்பவங்களைக் கூறியுள்ளார். மேலும் பிள்ளைக் காதலியை “அன்ன போழ்தினிலுற்ற கனவினை அந்தமிழ் சொல்லில் எவ்வண்ணம் சொல்லுவேன்?” என்று கூறி அதனை மேலும் விரித்துக் கூறுகையில் ஒன்பதாய பிராயத்தான் எனச் சகுந்தலை போன்ற பெண்ணை உவமித்துக் கூறி இறுதியில் நல்குமால் என் செய்வேன்.? என்று கூறுவதன் வாயிலாக பின்னால் தந்தையின் விருப்பப்படி செல்லம்மாவைத் திருமணம் செய்ய வேண்டி நேர்ந்தால் கண்ணம்மாவுக்குத் தீங்கு இழைத்து விட்டேன் என்ற உள்ளக் குமுறல் பிள்ளைக் காதலில் தெரிகிறது. தன் காதலை தெய்வீகக் காதல் என பாரதி கூறுவது “வயது முற்றிய பன்னுறு காதலே மாசடைந்தது தெய்வீக மன்றுகாண்” என்ற தொடரின் வாயிலாக அறியக் கிடக்கிறது. கண்ணம்மாவை ஆரம்பத்தில் விரும்பிய நேரத்தில் தான் அவளுக்குத் தெரியாமல் அவளைப் பின் தொடர்ந்த செய்தி தேச பக்தர்களை ஒற்றர்கள் தொடர்வது போல என்பதை “நீரெத்து வருவதற்கவள் மணி நித்திலப்புள் னகைச் சுடர்.....” என்ற பாடல் வாயிலாக அறியக்கிடக்கிறது. இது ஒரு வகையில் கைக்கிளைக் காதல் எனலாம். பின்னர் கண்ணம்மாவும் விருப்பம் தெரிவித்த செய்தி

“கானகத்தில் இரண்டு பறவைகள்
காதலுற்றது போலவும்! ஆங்ஙனே
வாகனத்தில் இயக்க ரியக்கியர்
மையல் கொண்டு மயங்குதல் போலவும்”

என்று கூறி மார்கழி திருவெம்பாவை நாளிலே நடந்த நிகழ்வு ஒன்றினை “ஆதிரைத்திரு நாள் ஒன்றில் சங்கரன்

ஆலயத்தொரு மண்டபந் தன்னில் யான்
சோதி மானொடு” சேதி! நெற்றியில் பொட்டு வைப்பேன் என்றார்.
என்று இங்கு நடந்த சம்பாசணைகளை மீட்டுப் பார்க்கிறார்.

பாரதி கண்ணம்மா காதல் விவகாரம் தந்தைக்குத் தெரியவே தந்தையார் இவரை ஆங்கிலம் படிப்பதற்கு நெல்லை மாவட்டத்திற்கு அனுப்புகிறார். ஆங்கிலப் பயிற்சி கசப்பானது என்றும் சுதேசிகளை நாட்டுப் பற்று இழக்கச் செய்வது என்றும் தீவிரவாதக் கண்கோட்டத்தில் ஆங்கிலப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டார்.

“நெல்லையூர் சென்றவ்வுணர் கலைத்திறன்

நேரு மாறெனை எந்தை பணித்தனன்.....” என்று கூறுவதன் வாயிலாக அவரின் தீவிரவாதப் போக்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. அதே வேளை “அருமை மிக்க மயிலைப் பிரிந்தும் அற்பர் கல்வியில் நெஞ்சு பொருந்துமோ?” என்று கூறியதன் விளைவாக ஆங்கிலப் பயிற்சியில் பாரதிக்கு வெறுப்பு இருக்கவில்லை. கண்ணம்மாவை விட்டுப்பிரிய நேருதே என்ற கவலை இக் கவிதையில் தொனிப்பதைக் காணலாம்.

திருமணம் பற்றிக் கூறுகையில் திருமணம் பொதுவாக சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. என்றும், பலரும் பலவாறு பேசிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் பாரதி

“நினைக்க நெஞ்ச முருகும் : பிறர்க்கிதை

நிகழ்த்த நாநனி சுமை தன்றியே எனைத்திங் கெண்ணி வருந்தியும் இவ்விடர்.....” என்று கூறுவதன் வாயிலாக ஏக்கம் மேலிடுவதையும் “வசிட்டுருக்கும் இராமருக்கும் பின்னொரு வள்ளுவருக்கும் முன் வாய்த்திட்ட மாதர் போல் பசித்தோர் ஆயிரம் ஆண்டு தவம் செய்து பார்க்கினும் பெறல்” என்று ஏக்கத்தோடு கூறுவதையும் திருமணம் என்ற பகுதியில் காணலாம். இவ் ஏக்கத்திற்கு காரணமாக பத்து வயதில் கண்ணம்மாவை விரும்பி பன்னிரண்டு வயதில் தந்தைக்காக செல்லம்மாவிற்கு தாலி கட்டிய செய்தியை “அங்கோர் கன்னியைப் பத்துப் பிராயத்தில்

“ஆழ நெஞ்சிடை யூன்றி வணங்கினன்.....” என்று கூறுவதன் வாயிலாக தந்தையின் விருப்பத்திற்காக மணமுடித்த செய்தியைக் கூறுகின்றார்.

சுயசரிதையில் தந்தையின் வறுமையை பாரதி குறிப்பிடத் தவறவில்லை. ஆரம்பத்தில் தந்தை

“வேர்ப்ப வேர்ப்பப் பொருள் செய்வ தொன்றையே

மேன்மை கொண்ட தொழிலெனக் கொண்டனன்;

ஆர்ப்பு மிங்குப் பல பல வாணிகம்

ஆற்றி மிக்க பொருள் செய்து.....” என்று தந்தை பெருஞ் செல்வந்தனாய் இருந்த நிலையையும், பின்னர் தாய் இறந்திட வறுமைக்கு உள்ளானதையும், செல்வம் மிகுந்திருந்த வேளையில் உற்றார் உறவினர் ஒட்டி உறவாடியதையும், வறுமை எய்திட செத்த நாயில் இருந்த உண்ணி கழன்றது போல் அவர்கள் விட்டு நீங்கியதையும் தந்தை வறுமை எய்திட என்ற பகுதியில் குறிப்பிடுகின்றார்.

அடுத்து பொருட் பெருமையைக் குறிப்பிடும் இடத்து பொருள் இழந்த பின்னர் தான் பொருளின் அருமை தெரியும், இதனை “பொருளில்லார்க்கில்லை இவ்வுலகம்”, என்ற “நம் புலவர் தம் மொழி பொய்யா மொழி அன்று காண் என பொருட் பெருமையை பெரிதாக கணிக்கிறார். இவ் வேளையில் தான் தந்தை மரணமடைந்தார். வறுமை வந்தெய்தியது முதல் தேறுதல் கூறுவார் யாருமில்லை. உழைக்கும் திறனும் இவருக்கில்லை. கற்ற கல்வியால் என்ன பயன்? இந்த நாட்டில் நான் ஏன் பிறந்தேன்? எனப் பாரதி கவலை கொள்வதை

“தந்தை போயினன் பாழ்மிடி சூழ்ந்தது

தரணி மீதினில் அஞ்சலேன்.”

நான் ஏன் பிறந்தேன் எனக் கூறுவதையும் காணலாம். இவ்வாறாக பாரதியார் சுயசரிதை என்ற பகுதியில் கனவு, முன்னுரை, பிள்ளைக்காதல், ஆங்கிலப் பயிற்சி, மணம், தந்தை வறுமை எய்திடல், பொருட் பெருமை ஆகிய பகுதிகளுடாக கூறியிருக்கின்றார்.

பாரதியின் சுயசரிதை வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதல்ல. வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த மறக்க முடியாத சம்பவங்களே சுயசரிதை இடம்பிடித்துச் செல்வதால் சுயசரிதைக்குரிய இலக்கணத்தில் இருந்து வழுவி நீங்கா நினைவுகளாகவே பாரதியின் சுயசரிதையில் காண முடிகிறது.

உசாத்துணை

- 1) பாரதியார் கவிதைகள்
- 2) பாரதியார் சுயசரிதை (மொகடீன் ராஜா)

ந. விஜயராசா
விடய நிபுணர்
மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம்
வடமாகாணம்

ஓலங்கை ஓவியக்கலை வளர்ச்சி ஓர் பார்வை

மனிதன் என்று தோன்றினானோ அன்றே கலையும் தோற்றம் பெற்றது எனலாம். அவன் செய்கின்ற செயற்பாடு ஒவ்வொன்றினையும் நோக்குகின்ற தன்மைக்கு ஏற்ப கலை உணர்வு வெளிப்படுகின்றது. ஆதிமனிதன் குகையில் வாழுகின்ற போதே குறியீட்டு மொழியிலான கலை தோற்றம் பெற்றது. அவன் தான் சொல்ல வந்த கருத்தை ஏதோ ஒரு குறியீட்டு வடிவில் ஓவியமாக வரைய முயன்றதன் பயனே ஓவியக்கலைக்கு வித்திட்டது.

பண்டைய மனிதனின் பட்டறிவும் அழகியல் உணர்வும் கருவிக் கையாள்கையும் மேலோங்க சிந்தனா சக்தி வலுப்பெற கைகளினால் அவன் உணர்வு கலையாக வெளிப்பட்டது. கட்டற்ற கற்பனையுணர்வு வெறுமனே இயற்கையில் கிடந்தவற்றை மட்டுமன்றி தான் கண்டு, கேட்டு, உய்த்து, உணர்ந்த விடயங்களை பிறர் அறியக் கலையுணர்வுடன் வெளிப்படுத்துவதே கலை எனப்படும். இது சமூகமயமாக்கலில் பெருஞ்செல்வாக்கைப் பெறுகின்றது. காலப்போக்கில் கலையானது ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடம் எனப் பலவாறாக கலைகள் பன்முகப்பட்டவாறாக வளர்ச்சியுறலாயின.

கலையின் பரிமாணங்கள் எனப் பார்க்கும் போது கலையென்பது வடிவமைப்புடன் தொடர்புடையதுடன் சமூகவியல் ஆதாரங்களையும் கொண்டது. பிரதானமான பரிமாணங்களில் ஒன்றாக அதன்வழியாகக் கையளிக்கப்படும் "செய்தி" ஆகும். பாரம்பரியமான திறனாய்வில் செய்தி என்பது உள்ளடக்கம் எனவும் கூறப்படும். செய்தியும் வடிவமும், அழகுணர்வும், பண்புகளும் ஒன்றிணைந்த முழுமை வடிவமாக கலை கருதப்படும் கலைப்படைப்புக்கள் அகவயமானதும் புறவயமானதுமான பண்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும். உள்ளத்து ணர்வுகளை வெளிப்படுத்தல் கலைப்படைப்பின் தூண்டல்களாக அமையும் உணர்வு, சிந்தனை, கற்பனை, புலக்காட்சி என்பனவற்றைக் கொண்ட தொழிற்பாடுகளைத் தழுவி அழகியல் உணர்வுகளை வெளிப்படச் செய்தல் என்பன கலைப்படைப்புக்குரிய பரிமாணங் களாகும்.

சிறப்பாக ஓவியக்கலையில் இவை பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. மனம் லயிக்கின்ற ஒரு சம்பவத்தை மூளை கற்பனை வடிவமாக்கி கைகளின் வழியாக வெளிக்கொணர்கின்றது. இதற்கு கோடுகள், வண்ணங்கள், வடிவங்கள், என்பவற்றினூடான வெளிக்கொணர்கிறது. ஓவியவளர்ச்சியானது தொன்று தொட்டு உலகநாடெங்கிலும் தோன்றி வளர்ந்திருப்பினும் இன்று எம்மத்தியில் நவீன ஓவியம்வரை வளர்ச்சி பெற்று ஓவியக்கலை

உன்னத வளர்ச்சி நிலை கண்டுள்ளது. இதன் வெளிப்பாட்டை நோக்கின்.

இலங்கை நாடு இந்தியத்துணைக் கண்டத்திற்கு அண்மையில் அமைந்துள்ளமையால் பெரும்பாலான ஓவியங்களில் இந்திய ஓவியங்களின் செல்வாக்கைச் காணலாம்.

இலங்கையின் ஓவியங்கள்

1. தனித்துவமான பண்புகள்
2. இந்தியாவின் கலைச் செல்வாக்கை உள்வாங்கல்
3. பிரதேச, இன, மொழி, கலாசாரத்திற்கேற்ப தோற்றம்பெறும் தனித்துவம் என்பவற்றை கொண்டமைந்தன

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலந்தொட்டே ஓவியங்கள் தோற்றம் பெறத்தொடங்கின. அவை இந்திய (அஜந்தா, எல்லோரா) குகை ஓவியங்களுக்கு ஒப்பான ஓவியங்களும் காணப்பட்டன. அவை முறையே தந்திரிமலை, ஆண்டியாகம, பிந்தனை முதலான குகைகளை நோக்கலாம். இங்கு காணப்படும் ஓவியங்கள் ஏதோ ஒரு செய்தியை வெளியிடுவதற்காக வரையப்பட்ட கோட்டோவியமாக இருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இதுவே எழுத்துமொழியான குறியீட்டு ஓவியத்திற்கு வித்திட்டது.

ஓவியக்கலையின் செல்வாக்கு விஜயனின் வருகையுடன் மீள் பரிமாணம் பெற்றது. இதற்கு பௌத்த சமய வருகை மேலும் வலுவூட்டியது அனுராதபுரக்காலத்து ஓவியங்கள் பெரியளவில் பௌத்தமத செல்வாக்கினை கொண்டதாக அமைந்தது. பௌத்த மரபினையும், கலாசாரத்தினையும், அவர்கள் தம் கோட்பாட்டினையும் கொண்டதாகவே ஓவியம் காணப்பட்டிருப்பினும் இங்கு மதச்சார்பற்ற ஓவியங்களும் தோற்றம் பெறத்தொடங்கின. சிகிரியாவிலே வரையப்பட்ட "பிரஸ்கோ" எனும் ஈரச்சுதை முறையில் வரையப்பட்ட தேவலோகத்து கன்னிகை எனும் ஓவிய நுட்ப முறை சிறப்பிற்குரிய ஓவியமாகும். இதில் முகிற்கூட்டத்துள் மலர்த்தட்டுகளை ஏந்திய வண்ணம் இக்கன்னிகைகள் காணப்படுகின்றனர். மஞ்சள், செம்மஞ்சள், மண்ணிறம், நீலம் முதலான வர்ணங்களைக் கொண்டு வரையப்பட்டுள்ளது. இவ்வோவியம் இன்றும் தன் பொலிவுடன் மிளிர்ந்த வண்ணம் உள்ளது.

சிகிரியா ஓவியங்கள் பற்றி பல்வேறுபட்ட கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அரச கன்னிகைகள் என்றும், தேவலோகத்துப்பெண்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. மஞ்சள் வர்ணப்பெண்கள் அரச மகளிர் என்றும், நீலவர்ணப்பெண்கள் சாமானியர் என்றும், சமூகக்கட்டமைப்பை மையமாக வைத்தும் கருத்துக்கூறப்படுகின்றது.

இந்த ஓவியங்கள் ஊடாக வெளிப்படும் சில உண்மைகளை மறைக்கும் பொருட்டு 1963 ஆம் ஆண்டு தார் பூசப்பட்டது. இதனை ஓவியப் பேராசிரியர் லூசியானோ மாரானஸ் எனும் இத்தாலி நாட்டு ஓவியரால் தார்ப்பூச்சு நீக்கப்பட்டு ஓவியம் மீள் எழுச்சி பெற்றது. சமயச்சார்பான ஓவியங்கள் இக்காலப்பகுதியில் பல எழுந்துள்ளன. அவற்றில் குறிப்பாக தம்புள்ளைக் குகை ஓவியம் சிறப்பு பெறுகின்றது. இது நீண்ட ஒரு பாறைக்குகையில் வரையப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை ஓவியக்கலை வரலாற்றில் அடுத்த கட்டமாக விளங்குவது பொலநறுவைக் காலமாகும் இங்கும் இந்தியக்கலைச் செல்வாக்கு வெளிப்படுகின்றது. கல்விகாரை ஓவியங்களில் இருக்கும் நிலையுடைய (தியான) புத்தரையும் அவரை வணங்கும் பெண்களின் ஓவியமும், தேவ உருவங்கள், போதி சத்துவ உருவங்கள், முதிய சந்நியாசி உருவம் என்பன பொலநறுவைக்கால கல்விகாரை, திவங்க பிலிமகேயிலும் காணப்படுகின்றது. திவங்க பிலிமகே ஓவியங்கள் உலர்சதைமுறையில் வரையப்பட்டன. இது ஒரு கதையினை தொடர்ந்து சொல்லும் ஜாதகக்கதையமைப்பில் வரையப்பட்டது. சமூக பண்பாடுகளை வெளிப்படுத்தக்கூடிய ஓவியங்களான குற்றம் செய்யும் பெண் மன்னிப்புக்கேட்கும் காட்சி, பேய்கள் குடைபிடிக்கும் காட்சி, மான், முயல், நரி, குதிரை முதலான மிருகங்கள் என்பன வரையப்பட்டன.

இலங்கை ஓவியக்கலை வரலாற்றில் கண்டிய கால ஓவியங்கள் அடுத்த சிறப்பு மிக்க ஓவியமாக விளங்குகின்றன. ஓவியக்கலை வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றிய மன்னர்களில் கீர்த்திராஜசிங்கன், இராஜாதிராஜசிங்கன் முக்கியமானவர்கள். இங்கே தொடர்முறை ஓவியங்கள் சிறப்பு பெற்றன. அதாவது ஒருசெய்தியை தொடராக ஓவியங்களில் வெளிப்படுத்துவது. (உதாரணம் ஜாதகக்கதைகள்) ஒரு ஓவியத்திலிருந்து மற்ற ஓவியத்தை வேறுபடுத்திக்காட்ட பூ, மரம், சந்திரன், சூரியன் போன்ற வடிவங்களைப்பயன்படுத்தினர். இவ்வோவியங்களையும், ஓவிய மரபினையும், தொடரோவியப்பாணியையும் தலதா மாளிகை, தெகல்தொறுவா, ரிதிவிகாரை, தம்புள்ள போன்ற இடங்களில் சிறப்பாகக் காணலாம். கண்டிய காலத்திலேயே இயற்கையிலிருந்து வர்ணங்களைப்பெற்றனர். நீலவர்ணத்தைப் பெற ஆவாரி மரத்தின் பாலையும், மஞ்சள் கொக்கட்டி மரப்பாலிலும், சிவப்பினை சாதிலிங்க மரத்திலும் பெற்றுக்கொண்டனர். ஓவியங்கள் பழுதடையாமல் தொரணதெல் எனும் எண்ணெய் வகையும் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. இக்கால ஓவியங்களை வரைந்தவர்களில் தேவந்துமூலாச்சாரி, ஹிமப்புசித்திரர், தேவரகம்பொலசில்வத்த உணான்சி, ஹரியல்நைதே போன்றோர் சிறப்புமிக்கவராவார். பொத்திகட என்று சொல்லப்படும் தமிழில் “எழிலினி ஓட்டு ” எனும் துணியில் ஓவியம் வரைந்து குகைள் மரங்களில் ஓட்டும் முறையும் இக்காலப்பகுதியிலேயே காணப்பட்டது.

கண்டிய காலத்திலேயே இலங்கைக்குரித்தான தனித்துவமான ஓவியப்பண்புகள் வெளிவந்தன. அவை அலங்கார ஓவியங்களை மையமாகக் கொண்டமைந்தன. இலங்கையின் கலாசார, பண்பாட்டு, விழுமியங்களை மையமாகக் கொண்ட அலங்கார உருக்களாக வரையப்பட்டன. அவை பலாப்பொத்தி, அரும்பு, குந்திரிக்கம், கல்பிந்து, தாழம்பூ, கடுபுல்லர், அன்னாசிமலர், வட்டதாகி மலர் போன்ற சிங்கள அலங்கார வடிவங்கள் ஆகும் மேலும் அவர்களின் கற்பனா வடிவங்களான கஜசிங்கம், கிந்துரா, பேரன்னபபட்சி, இரு அன்னம் பிணைந்த வடிவம் சிறப்புமிக்கனவாகும். இவ்வலங்கார வடிவங்களின் வெளிப்பாட்டை தம்புள்ள குகை ஓவியத்தில் காணலாம். இது ஒரு தனியிடத்தினைப் பெற்று விளங்குகின்றது.

இலங்கையின் வடபுலத்திலும் ஓவியக்கலையின் மிகுதியான வளர்ச்சி கண்டிய ஓவிய காலத்திலிருந்தே வளரலாயிற்று அவற்றில் முக்கியமாக சமயம் சார்ந்த ஓவியங்கள், புராண இதிகாச ஓவியங்கள், ஓலக்க ஓவியங்கள் (அரசு மாளிகை ஓவியங்கள்), நாட்டார் ஓவியங்கள், வணிகத்தில் ஈடுபடும் செட்டிமாரது கதைகளும் “சத்திரத்து ஓவியங்கள்”, அன்னசத்திரத்தில் வரையப்பட்ட சத்திரத்து ஓவியங்கள் “கிட்டங்கலி ஓவியங்கள்” என்பனவும் சிறப்பான கலைவெளிப்பாடுகளுடன் தோன்றிற்று பெரியபுராணம், கந்தபுராணம் என்பவற்றின் கதைப்பாங்கு ஓவியங்களே சத்திரத்து ஓவியங்களில் இடம்பிடித்திருந்தன.

கேத்திரகணித உரு, தாமரையிதழ், பருத்தியிலை, பொன்னொச்சிப்பு, முட்கிமுழைவிலை, ஈரப்பலாயிலை, சூரியன் போன்ற அலங்கார வடிவங்களை கொண்டு ஓவியம் வரையும் அலங்கார வெளிப்பாடு சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. ஆலயச்சுவர்களிலும், தூண்களிலும், பிரதான ஓவியங்களைச் சூழவும் இவ்வலங்கார மாதிரிகள் வரையப்பட்டன.

இலங்கை ஓவிய வரலாற்றில் கொழும்பு நகர்க்காலமும் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகின்றது. 1930 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கழனி விகாரையில் ஓவியர் சோலியஸ்மெண்டிஸால் வரையப்பட்ட முப்பரிமாணத் தன்மை கொண்ட உயர்ந்த மனித வடிவங்களும் சிறப்பு பெறுகின்றன.

“ஜோர்ஜ் கீற்றால்” கொழும்பு கோதமி விகாரையில் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் முக்கிய இடம்பிடித்துள்ளது. இவரது ஓவியங்களில் புதுமையும் பழைமையும் இணைந்து வரையப்பட்ட மாயாதேவியின் கனவு சிறப்பான ஓவியமாகும். இவர் பௌத்த ஓவியங்கள் மட்டுமன்றி இந்துமதம் சார்ந்த ஓவியங்களையும் கிறிஸ்தவ மதம்சார்ந்த ஓவியங்களையும் வரைந்துள்ளார் கிறிஸ்தவ மதச்செல்வாக்கும் ஆங்கிலக்கல்வியின் வருகையும் இக்கால ஓவியங்களில் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளது.

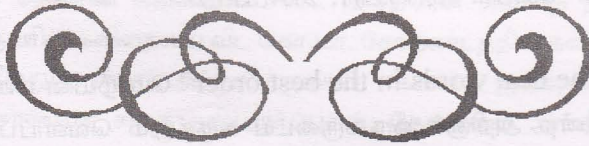
“டேவிட் பெயின்ரர்” வரைந்த கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையுடன் இணைந்த ஓவியங்கள் இக்காலத்தில் இடம் பிடித்துள்ளதுடன் கிறிஸ்தவ வருகையின் செல்வாக்கும் மேலோங்கியுள்ளதனைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. யாழ்ப்பாண ஓவியக்கலா சாரத்திலும், கிறிஸ்தவ ஓவியமரபின் செல்வாக்கைக் காணலாம். இதற்கெடுத்துக் காட்டாக இணுவில் மக்கினிய மருத்துவமனையின் முகப்பு மண்டபத்தில் ஓவியர் கெனடியால் வரையப்பட்ட யேசுநாதர் வைத்தியரையும் நோயாளியையும் ஆசிரவதிக்கும் காட்சி வரையப்பட்டுள்ளது. கற்பனையில் வரையப்பட்ட யேசு ஆவி நிலையில் ஆசிரவதிக்கும் ஓவியமும் இக்கால ஓவிய மரபை புலப்படுத்துகிறது.

1943 ஆம் ஆண்டு பல ஓவியர்கள் இணைந்து உருவாக்கிய “43ஆம் குழுவினர்” எனும் அமைப்பினர் இலங்கையின் ஓவியக்கலை வளர்ச்சியில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினர். இவர்களில் அமரசேகர, கரிபீரிஸ், லயனல்வென்ட், ஜோர்ஜ் கீற், மஞ்சசிறி, ஜோர்ஜ் கிளிசன், கொட்பிறிஸ், பீலிங், டேவிட் பெயின்ரர், ஐவர் பீரிஸ், ரிவேட் கப்ரியல், கொலட்ஸ், முதலியோர்

முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றனர். இவர்களால் ஓவிய வரலாற்றில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் ஓவியக்கல்வி வழங்கும் பொருட்டு ஜே.ரி.ஏ. பெரேரா எனும் ஓவியரால் கொழும்பு நுண்கலைக்கல்லூரி முதன்முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிறுவனமாகும். இந்தக்காலப்பகுதியிலேயே வடபுலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்ட ஓவியர்கள் சிலரின் முயற்சியால் “வின்சர் ஓவியக்கழகம்” நிறுவப்பட்டு ஓவியத்தில் தமிழ் கலை மரபினை வெளிக்கொணர்வதற்கு அடிநாதமாக விளங்கின. படிப்படியாக வடபுலத்தில் ஓவியக்கலை வளர்க்கும் நிறுவனங்கள் தோற்றம் பெற்றதுடன் இன்று யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் சித்திரக்கலைக்கு ஒரு துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டமை தமிழ் மரபில் பெரு வெற்றியை கண்டுள்ளது.

இலங்கை ஓவிய வரலாறு படிப்படியான மூன்று கட்டங்களாக வளர்ச்சி கண்டது. இதன் பின்னர் பல ஓவியர்கள் தோற்றம் பெற்றதோடு ஓவிய நிறுவனங்களும், ஓவியக்குழுக்களும் தோற்றம்பெற்றுள்ளன. சிங்கள தமிழ் ஓவியர்கள் அவர் தம் பண்பாடு கலாச்சார விழுமியங்களைக் கொண்ட ஓவியங்களை வெளிக்கொணர்வதில் பெரு வெற்றி கண்டுள்ளனர். இலங்கை ஓவியத்தில் தோற்றமும் இன்னைய வளர்ச்சியும் விண்ணைத்தொடும் அளவிற்கு சிறப்பு மிக்கதொரு இடத்தைப் பெற்றுள்ளது மட்டுமன்றி நவீன ஓவியத்தின் வளர்ச்சியிலும் நல்லதொரு இடத்தைப் பிடித்துள்ளது எனலாம்.

ப. ரா. ரதீஸ்

B.A. (Hons)

மன/புனிதஆனாள்.ம.ம.வி

மன்னார்.

கவிதையும் வகைப்படும் சில குறிப்புகள்

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் செய்யுள், பா, கவிதை எனப் பல்வேறு வகைகளில் அழைக்கப்பெறும் இலக்கிய வகைக்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு. பழமொழிகளைப் போன்று கவிதையும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கக் கூடியது. ஒரு காலத்தில் இலக்கியம் என்பது கவிதையாகவே இருந்தது. கவிதைக்கு உரிய இலக்கணமே இலக்கியத்திற்கு உரிய இலக்கணமாகக் கொள்ளப்பட்டது. அணிகளுக்கெல்லாம் 'உவமை அணி' தாய் அணியாகக் கருதப்படுவது போல இலக்கியங்களுக்கு எல்லாம் தாயாக விளங்குவது கவிதையே ஆகும். இக்கவிதை கலை கலைகளுள் உயர்வதாக கொள்ளப்படுகிறது. சாதாரண மானுடர்களால் சொல்லுக்குள் அடக்கப்படமுடியாத விடயங்களையும் இக்கலை நுட்பம் வாய்க்கப் பெற்ற சிலர் மிக இலாவகமாச் சொல்லிச் சென்றுவிடுகின்ற அற்புதம் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே நிகழ்ந்து வருகின்றது.

கவிதை என்றால் என்ன என்பதற்குப் பலரும் பலவிதமாக வரைவிலக்கணம் கொடுக்க முயன்றுள்ளனர் "குழம்பிய உணர்வுகளின் தெளிந்த வெளிப்பாடு" கவிதை என்பார் டபிள்யூ.எச். ஓடின் (W.H. Auden) (சிவலிங்கராசா. எஸ், 2003 ப-4) "நிலவு எழுந்து வருவது போல சந்தடியின்றி வரவேண்டும் கவிதை" என ஆச்சி போல்ட் மக்கெயில் கூறுவார். (சிவலிங்கராஜா எஸ், 2003, ப-4)

கவிதையைச் "சொற்சிற்பம்" எனக் காணும் எம்.ஏ.நு.:மான், "கவிதையை சொற்சிற்பம் என்று சொல்லுவார்கள். அனுபவங்களும், உணர்வுகளும், எண்ணங்களும், மொழிப்படிமங்களால் சொற்சிற்பங்களாக வர்க்கப்படும்போது அவை சிறந்த கவிதைகளாகின்றன." என்பார் (ரதீஸ்.பரா, 2004, ப-1,2)

இதனை "The best words in the best order" மொழியின் மிகச் செப்பமானதொரு வடிவம் கவிதை என்ற அறிஞர் ஒருவருடைய கருத்தும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. (காண்க.யேசுராசா.அ, 2002,ப-7) நல்லதொரு கவிதையில் ஒரு சொல்லையேனும் மாற்றவோ குறைக்கவோ முடியாது. கவிஞன் ஒருவன் செதுக்கிச் செதுக்கி தன் படைப்பிற்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்கின்றான்.

கோதாவரியின் சிறப்பினைப் பாடப்போந்த கம்பன் அப்பாடலினூடாகக் கவிதைக்கும் வரைவிலக்கணம் கொடுக்கிறான்.

“புவியினுக்கு அணியாய் ஆன்ற பொருள்தந்து புலந்திற்கு ஆகி
அவி அகத்துறைகள் தாங்கி ஐந்தினை நெறி அளாவிச்
சவி உளத் தெளிந்து தண் என்று ஒழுக்கம் தழுவிச் சான்றோர்
கவி எனக் கிடந்த கோதாவரியினை வீரர் கண்டார்”

(கம்பராமாயணம், சூர்ப்பனகை படலம், முதலாம் பாடல்)

சிறந்த அணியிலக்கணம் பொருந்தியதாய், மிகுந்த பொருட்சுவையை அளித்து, அறிவினதாகி, அகப்பொருள் இலக்கணத்துறை வகைகளை உடையதாய், ஐந்து திணைகளினதும் இலக்கணத்தைத் தழுவி, அழகு மிகும்படி, தெளிவினைக் கொண்டதாய், குளிர்ந்த இனியதாகிய நடையையும் கொண்டு விளங்குவது சான்றோர் கவி. இது கவிதைக்கு கம்பன் தரும் விளக்கம்.

எல்லோருக்கும் விளங்கக் கூடிய வகையிலே மிக எளிமையாக கவிதைக்கு விளக்கம் தருகின்றார்.

“உள்ளது உள்ளது கவிதை - இன்பம்
உரு எடுப்பது கவிதை
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உண்மை
தெரிந்து உழைப்பது கவிதை”

(பாலசுப்பிரமணியன் சி., 2001, ப-270)

எனவே, சமுதாய அவதானிப்புகளையும், அனுபவங்களையும், உள்ளத்து உணர்வுகளையும் ஓசை நயத்துடன் அல்லது ஒத்திசைவுடன் சொற்களால் செதுக்கி எடுக்கப்படுகின்ற படிமங்களை கவிதை என வரையறுக்கலாம்.

கவிதையானது கால மாற்றங்கள், சமூக எதிர்பார்ப்புக்கள் - தேவைகள், மொழி நுட்பங்கள், நெடும் பயணம் என்பவற்றிற்கு ஏற்ப உருவ ரீதியிலும் உள்ளடக்க ரீதியிலும் பல மாற்றங்களைச் சந்தித்துள்ளது. சமுதாயம் கவிதையின் பாடு பொருளைத் தீர்மானிக்கிறது. மொழி மாற்றங்கள், புரட்சிகள், புதுமைகள் கவிதையின் உருவத்தைத் தீர்மானிக்கின்றன.

“திருத்தக்க தேவரின் கவிதையை விட பாரதியின் கவிதை நம்மை அதிகமாகப் பாதிக்கிறது. இவ்விருவரின் கவிதையை விட கொ.மா. கோதண்டத்தின் கவிதை நம்மை இன்னும் அதிகமாகப் பாதிக்கிறது.” என்பார் அப்துல் ரகுமான். (காண்க. ஐங்கரன், பெரிய, 2007, ப-01) இக் கூற்று கவிதைசார்பான சமூக எதிர்பார்ப்புகள், தேவைகள் அங்கீகாரம் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. ஒரு காலத்தில் தேவையான இந்த ஒரு விடயம் இன்னொரு காலத்தில் தேவையற்றதாக மாறலாம். புதிய தேவை வந்து சேரலாம். “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” எனக் கணியன் பூங்குன்றானரைப் பாடவைத்த சமூகம்.

“பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே - வெள்ளைப்
பரங்கியைத் துரை என்ற காலமும் போச்சே”

என பாரதியை பாடவைத்த சமூகம்.

“வாசலிலே
துப்பாக்கி தோரணமாய்
பீரங்கிகள் வாழைகள்
பல்குழல்கள் மாவிலைகள்
மாலையாய் மரணித்த மனிதம்”

(ஆன் வறேஸ், எஸ்.பி.,2008, ப-33) என இளம் கவிஞர் வரேஜைப் பாடவைத்திருக்கிறது. உருவ ரீதியிலும் உள்ளடக்க ரீதியிலும் தமிழ்க் கவிதை மாறுபாடுகளை சந்தித்த காரணத்தினால், கவிதையின் வகைப்பாடு ற்றிப் பேச வேண்டிய தேவை ஆய்வாளர்களுக்கு ஏற்பட்டது. கவிதையை மரபுக்கவிதை நவீன கவிதை, புதுக்கவிதை என மூவகைப்படுத்துவர்.

மரபுக்கவிதை

மரபுக்கவிதை என்பது இறுக்கமான யாப்பு முறைமையைக் கொண்டமைந்தது. சங்கப்பாடல்கள், திருக்குறள், நாலடியார், கம்பராமாயணம் போன்றவை மரபுக்கவிதை பின்பற்றப்பட்டவை.

“நிலத்தினும் பெரிதே, வானினும் உயர்ந்ததன்று
நீரினும் ஆரளவின்றே, சாரல்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு
பெருந்தேனிழைக்கும் நாடனொரு நட்பே”

(குறுந்தொகை, 3ஆம் பாடல்)

இறுக்கமான யாப்பு முறைமையும் கடின நடையையும் இப்பாடலில் காண்கிறோம். இப்பாடல் மரபுக் கவிதைக்கு தக்க சான்றாகும். மரபுக் கவிதையில் யதார்த்தத்தைக் காண்பது அரிது என்று கூறுவாரும் உளர். மரபுக்கவிதையினூடாக ஒரு வகையான யாதார்த்த சிந்தனை எமக்குக் கிடைத்துள்ளது என்பதையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

“அங்கமெல்லாம் குறைந்து அமுகு தொழுநேயராய்
ஆ வுரித்து தின்று உழலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கு அன்பராகில்
அவர் கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே”

என்ற அப்பர் பாடலில் யதார்த்தம் வெளிப்படுவதை மனம் கொள்ள வேண்டும். ஆயினும், ஒப்பீட்டளவில் நவீன கவிதை, புதுக்கவிதை என்பன யதார்த்தத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன என்பது உண்மையே.

நவீன கவிதை

உருவ உள்ளடக்க ரீதியில் மரபுக்கவிதையில் இருந்து நவீனகவிதை வேறுபடுகிறது. மரபுக்கவிதையில் காணும் இறுக்கமான யாப்பு முறையை நவீன கவிதையில் காண முடியாது. அதே நேரம், புதுக்கவிதையைப் போன்று யாப்பமைதிகள் இல்லாதது அல்ல நவீன கவிதை.

“விட்டுக் கொடுக்காத தொரு பழைய யாப்பு முறை
தட்டிக் கொடுத்திடுமோ தமிழர்களின் கவி யுணர்வை ?
கட்டுப்படுத்தாது உன் கவியுளத்தில் பட்டவற்றை
கொட்டு.....” (மஹாகவி கவிதைகள், பாடுங்கள் அத்தான்)

என்று “பாடுங்கள் அத்தான்” என்ற கவிதையில் பாடுகின்றார் மஹாகவி து. உருத்திரமூர்த்தி. பாடு பொருளொன்றைச் சரியான முறையில் வாசகர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதற்கு தடையாக இருக்கின்ற பழைய யாப்பு முறை வேண்டாம் என்கிறார் இக்கவிஞர். “எதுகை மோனைக்காக எடுத்துக் கொண்ட கருத்தைச் சிதைப்பவன் சரஸ்வதியின் முகத்தை கரித்துணியால் மூடுகிறான்” என்கிறார் பாரதியார் (காண்க. இறையரசன். பா, 1997, ப-340) எனவே நவீன கவிதையைப் படைத்தவர்கள் இறுக்கமான யாப்பு முறையை விரும்பவில்லை. ஆயினும் யாப்பு முறையை ஒதுக்கித் தள்ளவில்லை. மஹாகவி சோர்வினை வெளிப்படுத்தப் போந்த போது, யாப்பு முறையில்லாத பாக்களைப் போல் சோர்ந்திருந்தேன் என்கிறார்.

“யாப்பு முறையற்று நெஞ்சிலே

ஊன்றாத நோஞ்சல் உரைநடை

பாக்களினைப் போன்றிருந்தேன் சோர்ந்து.....”

எனவே, யாப்பு முறையை நவீன கவிஞர்கள் ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படை. முடிவாக எளிமைப்படுத்தப்பட்ட யாப்பு முறையை நவீன கவிஞர்கள் ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை.

“தோடம் பழச் சளைபோல் தொங்கும் நில வொளியில்

ஆட வருவாய் என்று ஆற்றோரம் - ஓடத்தே

நான் காத்திருந்தேன் நடுச்சாமம் ஆமட்டும்

ஏன் காக்க வைத்தாய் எனை”

இது நீலாவணன் கவிதை. நவீன கவிதைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இப்பாடலில் யாப்பமைதியைக் காணலாம். நேரிசை வெண்பாவில் அமைந்துள்ளது. மரபுக்கவிதையைப் போன்று இறுக்கமான யாப்பமைதியைக் கொண்டமையாது, எளிமையான முறையில் அமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

“சுவைபுதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது

சொற் புதிது சோதி மிக்க

நவ கவிதை எந்நாளும் அழியாத.....

மகா கவிதை”

எளிமைப் படுத்தப்பட்ட யாப்பினையும் எல்லோருக்கும் விளங்கக்கூடிய எளிய நடைமையையும் யதார்த்தமான பொருள் மரபையும் கொண்டமைந்த கவிதைகளை நவீன கவிதைகள் எனலாம்.

புதுக்கவிதை

தமிழுக்கு புதுக்கவிதையை அறிமுகம் செய்தவர் பாரதியார். பெறுமானம் கொடுத்தவர் பிச்சமுர்த்தி. புதுக்கவிதைக்கு மு. மேத்தா பின்வருமாறு வரைவிலக்கணம் கொடுக்கிறார்.

“இலக்கணச் செங்கோல்

யாப்பு சிம்மாசனம்

எதுகைப் பல்லக்கு

மோனைத் தேர்கள்

தனிமொழிச் சேனை

பண்டித பவனி

இவை யெதும் இல்லாத

கருத்துக்கள் தம்மைத் தாமே

ஆளக் கற்றுக் கொண்ட

புதிய மக்களாட்சி முறையே

புதுக் கவிதை

(இராசா சி, 2001, ப-276 -277)

புதுக்கவிதையானது, யாப்பு வரம்புகளை மீறி வெளியே வருவதைக் காண்கிறோம். இறுக்கமான யாப்பு முறையையோ, எளிமைப்படுத்தப்பட்ட யாப்பு முறையையோ, புதுக்கவிதையில் காணமுடியாது. ஆயினும், ஒத்திசையைக் காணலாம். இவ்விடத்தில் துரை. மனோகரனின் கூற்று மனங்கொள்ளத்தக்கது. “மரபுக் கவிதைக்கு ஓசை முக்கியமெனில் புதுக்கவிதைக்கு ஒத்திசை அவசியம். ஒத்திசையே புதுக்கவிதைக்கு கவிதைக்குரிய பூரண பொலிவைத் தருகிறது. ஒத்திசை இன்றேல் புதுக்கவிதை என்பது வெறும் வசனமேதான்”

(மேரி மரிய கொற்றறி. டயஸ் . கி. 2007, ப-4) இவ்விடத்தில்

“வெண்டளைக்குள் அடங்குமா வெள்ளம்?

கட்டளைக் கலித்துறைக்குள் கட்டுப்படுமா காற்று

யாப்பிலக்கணத்துள் பிடிபடுமா பிரபஞ்ச காணம்?”

(ஐங்கரன் - பெரிய, 2007, ப-3)

என்று கவிஞர் எடுவார்டஸ் மிய ஜெனலடிஸ் பாடியதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

பொருள் மரபினைப் பொறுத்தவரையில் நவீனகவிதையைப் போன்று புதுக்கவிதையும் யதார்த்தத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. உதாரணமாக அப்துல் ரகுமானின் பின்வரும் கவிதையைச் சுட்டலாம்.

“வணிகர்களே!
உங்களையும் நீதிபதியாக மதித்து
உங்களுக்கும் தராசு தரப்பட்டது
ஆனால் விபரீதம்!
அவர்கள் வியாபாரம் செய்ய
ஆரம்பித்து விட்டார்கள்
நீங்களோ
தண்டனை தரத் தொடங்கிவிட்டீர்கள்”

(சுபாஷ் சந்திரபோஸ், ச,2002, ப-

279)

புதுக்கவிதையின் இன்னொரு பரிமாணமாக கைசு (Khaiku) என்ற வடிவம் இன்று தமிழில் நீடித்து நிலைத்து விட்டது. மனித வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை பாஷோ என்ற ஜப்பானியக் கவிஞன் மூன்று வரிகளில் அடக்கி விடுகின்றான்

“பழைய குளம்
தவளை குதித்து
நீர் ஒலி”

(ஐங்கரன் பெரிய, 2007, ப-4)

பழைய குளம் என்பது உலகத்தைக் குறிக்கிறது. எந்த விதமான சத்தமுமின்றி அமைதியாகக் கிடக்கிறது. தவளை குளத்துக்குள் குதிக்கிறது. மனிதர்களின் வரவு சிறிது நேரம் அமைதியைக் குலைக்கிறது. சிறிய சத்தம், தவளை குதித்த போது உண்டான நீர்க்குமிழி சொற்ப நேரத்தில் அடங்கிப் போகிறது. மனித வாழ்வின் ஆட்டங்களும் ஆடம்பரங்களும் கணநேரம்தான். அதிகாரத்தின் ஆட்டங்களை மூன்றடிக்குள் கொண்டுவருகிறார் கவிஞர் பெரிய. ஐங்கரன்.

“ஏதும் அறியாதவள்
தவறு இழைத்தவள்
மேலதிகாரியின் ஒத்தாசை”

(ஐங்கரன் பெரிய, 2007, ப-4)

குறியீடுகள் படிமங்கள் எனப்பலவற்றை உள்வாங்கி இன்று எல்லா மனங்களிலும் நிலைத்து வீறு நடை போடுகிறது புதுக்கவிதை.

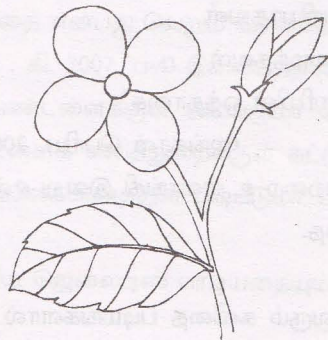
தருமு சிவராமுவின் பின்வரும் கவிதை படிமங்களால் வார்த்தைடுக்கப் ப்டிருப்பதை காண்கின்றோம்.

“பூமித் தோலின்
 அழகுத் தேமல்
 பரிதி புணர்ந்து
 படரும் விந்து
 கதிர்கள் கமழ்ந்து
 விரியும் பூ
 இருளில் சிறகைத்
 தின்னும் கிருமி
 வெளிச்சச் சிறகில்
 மிதக்கும் குருவி”

(சுபாஷ்சந்திரபோஸ், ச.2002, பக் 277-278)

படிமங்கள், குறியீடுகள் புதுக்கவிதைக்குப் பெறுமானத்தைக் கொடுக்கும் அதே நேரம், ‘புரிந்து கொள்ளாமையை’ அல்லது ‘கடினத்தன்மையை’ ஏற்படுத்திவிடுகின்றன என்ற கருத்தும் நம்மவர்களிடையே உண்டு. குறியீடுகள், படிமங்கள் பாடு பொருள் வாசகர்களைச் சென்றடையத் துணை செய்கின்றனவா அல்லது தடையாக உள்ளவா என்பதைக் கவிதையைப் படைக்கும் போது கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கவிதைகளை எந்தச் சமூகத்திற்குப் படைக்கின்றோமோ அந்தச் சமூகத்தைச் சென்றடைவதற்குப் படிமங்களும் குறியீடுகளும் தடையாக இருக்குமேயானால் அக்குறியீடுகளையும் படிமங்களையும் தவிர்த்துக் கொள்ளுவது நல்லது.

மரபுக் கவிதை, நவீன கவிதை, புதுக்கவிதை ஆகிய மூன்றும் ‘கவிதை’ என்ற வடிவத்தில் கீழ்ப் பல பொதுமைப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்டமைந்த போதும் ‘வகைப்படுத்தல்’ என்பதன் கீழ் மேலே உரிய வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளமையை இனங்காண முடிகின்றது.

துணை நின்ற நூல்கள்

01. ஆன் வரேஸ், எஸ்.பி.(2008) சருகும் சுடுதீயும், அகில இலங்கை இளங்கோ கழகம், மன்னார்.
02. இராசா, கி. (2001) தமிழர் இலக்கிய வரலாறு, அன்னை நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி.
03. இராமரத்தினம் (உரையாசிரியர்), (2002) குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
04. இறையரசன், பா. (1997) தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை
05. ஐங்கரன், பெரிய (2007) ஞானக்கண், அகில இலங்கை இளங்கோ கழகம், யாழ்ப்பாணம்.
06. ஐங்கரன், பெரிய (2007) வானவில், அகில இலங்கை இளங்கோகழகம், யாழ்ப்பாணம்.
07. சிவலிங்கராசா, எஸ். (2003) சொல்லினால் ஒரு மாளிகை, வான்முகில் பதிப்பகம், திருநெல்வேலி.
08. சுதர்சன், செ. (தொகுப்பும் பதிப்பும்) (2006) மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்.
09. சுப்பிரமணிய பாரதி, சி. (1998) பாரதியார் கவிதைகள், வானதி பதிப்பகம், சென்னை.
10. சுபாஷ்சந்திரபோஸ், ச. (2002) தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
11. நாராயண வேலுப்பிள்ளை, எம்., இராம சுப்பிரமணியம், வ. த. இராசாராம், துரை (1998) கம்பராமாயணம் மூலமும் உரையும், ஆரணிய காண்டம், திருமகள் நிலையம், சென்னை.
12. நு.:மான், எம்.ஏ (2000) லஸ்தீனக் கவிதைகள், மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பகம், கொழும்பு.
13. பாலசுப்பிரமணியன், சி. 92001) தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மலர் பதிப்பகம், சென்னை.
14. மேரிய மரிய கொற்றறி, கி. (2007) செதுக்கிய சிற்பம், புனித ஆனாள் ம.ம.வி, மன்னார்.
15. யேசுராசா, அ. (2002) பசு மழை, அலை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
16. ரதீஸ், பரா (2004) அன் ஒரு மெழுகுவர்த்தி, அகில இலங்கை இளங்கோ கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

பரிகாரக் கற்பித்தலுக்கான அரங்கச் செயற்பாடு

முத்து இராதாகிருஷ்ணன்

சிறுவர் அரங்கு ஒரு கற்றல் நுட்பமாக.

செயற்றிறன் மிக்க வகுப்பறையினை உருவாக்க இங்கு அரங்க நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தல் என்ற பரிகாரமுறை இவ்வாய்வில் முன்னிலைப் படுத்தப்படு வதனால் அரங்கு பற்றியும் அதன் பங்குபயன்கள் பற்றியும் இங்கு ஆராய வேண்டியுள்ளது. அதிலும் சிறுவர்களுக்கான அரங்கு அல்லது கல்வியியல் அரங்கு, கற்கை ஊடகமாக அரங்கு என்பன போன்ற விடயங்களும் நுணுகி ஆராயப்பட வேண்டியுள்ளன. அறிவூட்டி மகிழ்வைத் தருதல் கல்வியின் பணி. மகிழ்வூட்டி அறிவைத் தருதல் அரங்கின் பணி. இதன் காரணமாகவே கல்விச் செயற்பாடுகளில் அரங்கச் செயற்பாடுகளின் அவசியம் பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது என கலாநிதி குழந்தை சண்முகலிங்கம் அவர்கள் வரைவிலக்கணப்படுத்துகின்றார். இவ்வகையில் செய்து கற்றல் செய்து பிழைவிட்டு திரும்பச் செய்து கற்றல், கூடிக்கற்றல், கலந்துரையாடிக்கற்றல், சவால்களை எதிர்கொண்டு பிரச்சனைகளை விடுவிக்கக்கற்றல், தலைமை தாங்கக் கற்றல், கூடி உழைக்கக் கற்றல் என பலவகைகளை அரங்கின் வழியான கற்றல் விளைபயன்கள் என இவர் அடையாளப்படுத்து கின்றார்.

கல்வியில் அரங்கு என்பது கற்கை ஊடகமாக அரங்கைக் கையாள்வ தனாலேயே குறிப்பிடப்படுகின்றது. இது ஒரு புதிய வகையானது. 1965 இல் கொவன்றி இல் (Coventry) பெல்கிரேட் தியட்டரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல பாடசாலைகளில் கல்வி முறையாக (Education Method) பரிணமித்து, 20ஆம் நூற்றாண்டின் பின் அரங்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் தொடர்ச்சியாக இதனைக் குறிப்பிடலாம். பேட்டோல் பிரெஸ்ட் (Pertolt Brecst) ஓகஸ்டாப்போல் (Augastobool) போன்றவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட அரங்கின் தொடர்ச்சியாகவும் இதனைக் கொள்ளலாம்.

கல்வியில் அரங்கு என்பது சிறந்த முறையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கட்டமைக்கப்பட்ட செயற்பாட்டுக்கோலம் எனலாம். இது மாணவர் களின் கற்றலுக்கான தூண்டுதல்களை ஏற்படுத்தும் அனைத்து செயற்பாடுகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு செயற்பாட்டுக்கோலம் என்பதே பொருத்தமானது.

இவ்வகையில் சிறுவர் அரங்கு, வகுப்பறை நாடகம், களப்பயிற்சி, பாவனை விளையாட்டு, குழந்தைகளுக்கான நாடகம் என்பன வகுப்பறையில் கற்றல் கற்பித்தல் முறைகளுள் ஒன்றாகப் பயன் படுத்தப்பட்டு கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வகையில் செயற்றிறன் கொண்ட ஒரு வகுப்பறையினை உருவாக்க அல்லது வகுப்பறைச் செயற்பாட்டை ஊக்குவிக்க சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாட்டை ஒரு முறையாகப் பிரயோகித்து அதன் சாதக பாதக தன்மைகளை அறிந்துகொள்வதன் மூலம் கற்றலை ஊக்குவிக்கலாம்.

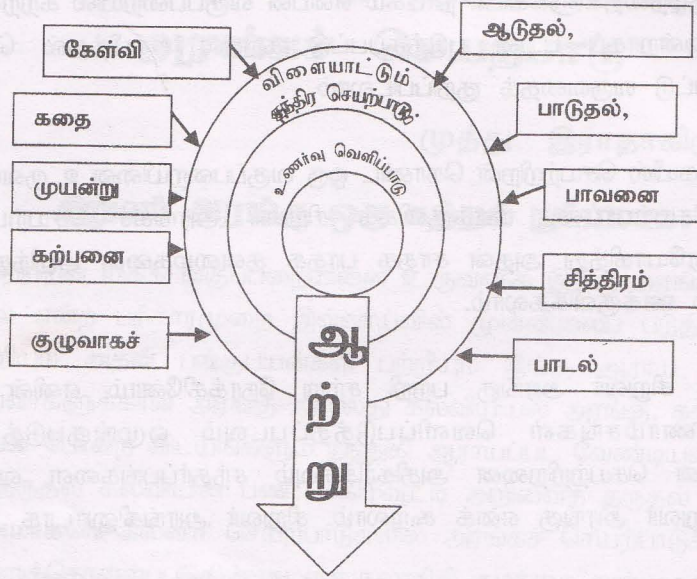
அடுத்து சிறுவர் அரங்கு பற்றி சற்று நோக்கினோம் எனின் சிறார்களின் இயல்பான குணம்சங்கள் வெளிப்படுத்தப்படவும் ஒழுங்குபடுத்தப் படவும் அதன்விளைவான செயற்றிறனை அதிகரிக்கவும் சந்தர்ப்பங்களை வழங்கும் ஒரு செயற்பாடே சிறுவர் அரங்கு எனக் கூறலாம். சிறுவர் அரங்கினூடாக

1. உணர்வு ரீதியிலான உறவு நிலை
2. உணர்வுகளை வெளிப்படையாக பகிரும் வெளிப்பாட்டுத்தன்மை
3. வெளிப்பாட்டுக்கான சுதந்திரமும் செயற்பாடும்.

ஆகிய மூன்று விடயங்களும் மாணவர்களிடையே வளர்க்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்படலாம்.

சிறுவர் அரங்கு எனும் போது வெறுமனே அரங்கில் சிறுவர்களால் வெளிப்படுத்தப்படும் கலைப்படப்பு அல்லது ஆற்றுகை என்பதல்ல. அதனை உருவாக்கும் செயல்முறை, அச்செயல்முறையின் படிப்படியான வளர்ச்சி, அதனூடாகக் கிடைக்கும் அனுபவம், சிறார்களிடையே ஏற்படும் உறவு நிலை, அவர்களுக்கும் ஆசிரியருக்கும் இடையிலான உறவு நிலை, மகிழ்ச்சி, கற்றல் அனுபவம், சுதந்திரமான செயற்பாடு எல்லாம் சேர்ந்த ஒன்றாகவே சிறுவர் அரங்கினை நோக்குதல் வேண்டும். இதில் இடம்பெறும் களப்பயிற்சிப்பட்டறையின் விளைவு அல்லது அனுபவம் சுதந்திரமான சிறார்களின் செயற்பாடும் உன்னதமான உணர்வுநிலையும் உறவுமே ஆகும்.

இத்தகைய ஒரு அம்சத்தை நோக்காகக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தப் படும் அரங்க பயிற்சிகளில் சிறார்களின் சுதந்திரமான செயற்பாட்டிற்கு இடம் கொடுக்கப்படுகின்றது.

“இடம்கொடுத்தல்” என்பது தான் இச்செயற்பாட்டின் இச்சிகிச்சையின் அடிப்படையாகவும் அமைகிறது. இடம் கொடுத்தல் என்பது சிறார்களை அவர்களின் சுதந்திர செயற்பாட்டுக்கு இடம்கொடுத்து அவர்களின் உள்ளாந்த படைப்பாற்றலை வெளிக்கொணர்தல் என்பதாகும். (சிதம்பரநாதன்.க- இடம்கொடுத்தல்-பக்கம்.-18) இன்னுமொரு முறையில் கூறினால் இடங்கொடுத்தால் மடம் கட்டுவினம், குழந்தைப்பிள்ளைக்கும் குட்டினாய்க்கும் இடங்கொடுக்கக் கூடாது என்ற ஒடுக்குமுறை மாயையில் இருந்து வெளியில் வந்து குழந்தைகளுக்கு சுதந்திரமாக இயங்க சிந்திக்க அனுமதி அளித்தல் என்பதாகவும் கொள்ளலாம்.

இத்தகைய ஒரு அரங்க செயற்பாடு முன்னெடுக்கப்படுகின்ற போது பல விடயங்கள் ஞானவெளிப்பு போல் குழந்தைகளால் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் செயற்றிறன் வாய்ந்தவர்களாக வெளிப்பட்டுள்ளனர். (இராதாகிருஷ்ணன்.மு, சிறுவர் அரங்கு பக்கம் 91)

பிள்ளையின் இடர்களை அறவோம்.

கற்றலில் இடர்களை கொண்டுள்ள பிள்ளையின் பாதிப்பை இரு வகைகளில் நோக்கலாம்.

1. அகக்காரணிகள்

அகக்காரணிகள் எனும் போது பிறப்பினூடாக பிள்ளை கொண்டுள்ள உடற்குறைபாடுகள், உளம் சார்ந்த குறைபாடுகள் என்பவற்றைக் கருத்திற் கொள்ளலாம். மந்தபுத்தி, பேச்சுவரமை என்பவையுட்பட மூளை வளர்ச்சி குன்றியமை, உடல்ரீதியான ஊனநிலை போன்ற குறைகள் இவ் அகக்காரணிகளில் உள்ளடங்கும்.

2. புறக்காரணிகள்

புறக்காரணிகள் என்னும் போது பிள்ளை வளருகின்ற சூழலில் வீடு, பாடசாலை, சமூகம் என்பவற்றின் மூலம் பிள்ளையிடம் ஏற்படும் பிறழ்வான தாக்கங்கள். பிள்ளையின் கற்றலில் இடர்களை ஏற்படுத்தும். உதாரணமாக ஆசிரியரிடம் உள்ள பயம் காரணமாக பிள்ளை கற்றலில் இடர்பாட்டை எதிர்கொள்ள முடியும். அது போல் சக மாணவர்களுடனான உறவு, பாடசாலை பற்றிய பயம், தாய், தந்தை தொடர்பான பிரச்சனைகள் போன்ற பல அம்சங்கள் கற்றலில் பிள்ளைகளுக்கு இடர்பாட்டை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்ட அகக்காரணிகளும் புறக்காரணிகளும் தாக்கத்துடன் செயற்படும் போது பிள்ளை சுயமாக செயற்றிறனுடன் செயற்பட இயலாத நிலையில் காணப்படுகின்றது. இது கற்றலில் தொடர்ச்சியான பின்னடைவு, இடர்ப்பாடு ஏற்படக் காரணமாகின்றது. இத்தகைய நிலையில் கற்றலில் பிள்ளை எதிர்நோக்கும் இடர்ப்பாடுகளை களைந்து அதற்கான ஒரு பரிகார நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுவது மிகவும் அவசியமாகின்றது. இரண்டு வகையில் இதனை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.

1. கற்றலுக்கான தயார் நிலையை உளரீதியாக பிள்ளையிடம் ஏற்படுத்தல்.

2. செயற்றிறன் மிக்க கற்பித்தல் முறைகளுக்கூடாக பாடவிடயங்களை கற்பித்து உரிய தேர்ச்சிகளை அடையச் செய்தல்

மேற்குறிப்பிட்ட இவ்விரு விடயங்களையும் சிறப்பான முறையில் பிள்ளைகளிடம் கொண்டு செல்ல அரசங்கச் செயற்பாடு சிறந்ததொரு பரிகாரக் கற்பித்தல் கருவியாக

செயற்பட வல்லது. அத்தகைய அரங்கவழி பரிகாரக் கற்பித்தல் செயற்பாட்டை இனிவரும் விடயங்களில் நோக்குவோம்.

அரங்கச் செயற்பாடுகளின் வலமையினை அறிவோம்

அரங்கு என்பது மகிழ்ச்சிகுரிய, உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தக் கூடிய, நம்பிக்கையான ஒரு இடம் எனப் பொருள்படலாம். இங்கு இடம் என்கின்ற போது அவ்விடத்தில் நிகழும் செயற்பாட்டையே கருத்திற் கொள்ளப் படுகின்றது. பிள்ளைகள் தமது ஆற்றல்களை, செயல்களை, விருப்புடன் எவ்வெவ் இடங்களில் வெளிப்படுத்துகின்ற தோ அவை எல்லாம் அரங்குகளாகவும், அரங்கச் செயற்பாடுகளாகவும் கொள்ளப்படலாம்.

சிறுவர்கள் விருப்புடன் செயற்படும் உணர்வு வெளிப்பாட்டு விடயங்களாக பின்வரும் விடயங்களை குறிப்பிடலாம்.

1. விளையாட்டு
2. ஆடல்
3. பாடல்
4. கவிதை
5. கதைசொல்லல்
6. சித்திரம்

இவ்விடயங்களுள் தனித்தும் கூட்டாகவும் பிள்ளைகளின் மனதில் மகிழ்வையும், உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்தும். சாதாரண கற்றல் கற்பித்தல் நிலைமையில் இவ்விடயங்கள் பயன்படுத்தப்படும் போது பிள்ளைகள் தமது மனவெழுச்சியை வெளிப்படுத்தவும், ஒழுங்குபடுத்தவும் அதற்கூடாக தமது ஆழுமையினை விருத்தி செய்யவும் இயலுகின்றது. அவ்வகையில் அரங்கச் செயற்பாடு என்பது மேற்குறிப்பிட்ட உணர்வு வெளிப்பாட்டு விடயங்களின் கூட்டுச் செயற்பாடு என்பதையும் இதன் மூலம் பல்வேறு வகையான தேர்ச்சிகளையும், திறன்களையும், படைப்பாற்றலையும் மாணவர்கள் பெறமுடியும் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். கற்றல் இடர்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கும்.

பிள்ளைகளுக்கான பரிகாரக் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் அரங்கச் செயற்பாட்டை பயன்படுத்தும் போது பின்வரும் விடயங்கள் நிறைவு செய்யப்பட இயலும்.

அரங்கச் செயற்பாடுகளினூடாக மாணவர் அடையும் தேர்ச்சிகள்

1. கூச்சமின்றி முன்வருவார்
2. பேச்சாற்றலை வெளிப்படுத்திப் பேசுவார்
3. முன் அனுபவங்களின் பயன்பெற்றுச் செயற்படுவார்.
4. தெளிவாக உரையாற்றுவார்
5. பாத்திரத்திற்குப் பொருத்தமாகப் போலச் செய்வார்
6. குழுவாகச் செயற்படுவார்
7. தனது எண்ணக்கருத்தை உணர்வைப் பயமின்றி வெளிப்படுத்துவார்
8. எப்பொழுதும் உற்சாகமாகச் செயலாற்றுவார்
9. செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுச் செயலாற்றுவார்.
10. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை உணர்ந்து சிந்திக்கும் ஆற்றலை வெளிப்படுத்திச் செயற்படுவார்.
11. புதிய விடயங்களைத் தேடியறிந்து வெளிப்படுத்துவார்.
12. சூழல் வளங்களைப் பயன்படுத்தித் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்துவார்.
13. புத்தளிப்புக் கருவிகளை ஆக்கிப் பயன்படுத்துவார்.
14. இணைபாடச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுச் செயற்படுவார்.
15. சுய ஆக்கங்களைத் திறம்படச் செய்து காட்டுவார்.

16. தன்னையும் பிறரையும் மகிழ்வுட்டுவார்.
17. சூழலுக்குப் பொருத்தமான மெய்ப்பாடுகளைச் செய்து காட்டுவார்.
18. கருத்துஅன்றிச் செவிமடுத்துச் செயற்படுவார்.
19. எந்நேரமும் எதற்கும் தயார்நிலையில் இருப்பார்.
20. நேரடி அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்
21. பல்வேறு ஓசைகளுக்கேற்ப அசைவுகளை வெளிப்படுத்துவார்.

அரங்க விளையாட்டுக்கள்.

அரங்க விளையாட்டுக்கள் மூலம் மாணவர்களின் உள்ளார்ந்த ஆற்றல்கள் தூண்டப்படுகின்றன. அவர்களின் இறுக்கமான நிலையினை களைவதற்கும், இலகுவான இலேசானதும் சுதந்திரமானதுமான மனநிலையை ஏற்படுத்துவதற்கும், கற்றலுக்கான தயார்நிலையை மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்தவும் உதவுகின்றது. உடனடிப்பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுக்கக்கூடிய செயற்திறனையும், மாணவர்களிடையே பிணைப்பையும், நற்பண்பு களையும், முதிர்ச்சியையும் ஏற்படுத்துகின்றது. ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதற்கும், அழகியல் ஆற்றல்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கும் உதவுகின்றது. மாணவர்களின் பாடவிதானம் சார்ந்த நடவடிக்கை களுக்காகவும் பயன்படுத்தக்கூடியது.

அரங்க விளையாட்டுக்களை இரண்டு வகையாக நோக்கலாம்.

1. உடலசைவுச்செயற்பாடுகள்
(உடலியக்கத் தொழிற்பாடுகளுக்கான பயிற்ச்சிகள்)
2. அரங்கவிளையாட்டுக்கள்
(நியம,வினோத விளையாட்டுக்கள்)

ஆசிரியரும் மாணவரும் இணைந்து இவ் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடும்போது, அரங்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் போது மாண வர்கள் பெறும் அனுபவங்களில்

ஆசிரியரும் மாணவரும் இணைந்து இவ் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடும்போது, அரங்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் போது மாண வர்கள் பெறும் அனுபவங்களில் முக்கிய சிலவற்றை நோக்கலாம்.

1. சிறார்களின் கற்பனை

இங்கு அறிவுபூர்வமானதும், உணர்வுபூர்வமானதுமான கற்பனை வளம் மாணவனிடம் வளர்க்கப்படுகின்றது. வேகமும், ஆழமும் நிறைந்த புலக்காட்சியை அவன் பெறமுடிகின்றது.

2. அவதானம்

சகல விடயங்களையும் நுணுகி அவதானிக்கும் பண்பு அவனிடம் வளர்கின்றது. ஆற்றல் நிறைந்த அவதானத்தை வளர்த்து, செயற்படும் திறன், அவதானித்ததை தகுந்த இடங்களில் பிரயோகிக்கும் திறன் வளர்கின்றது.

3. புலனுணர்வு

புலன்களை எந்நேரமும் விழிப்பாயிருக்குமாறு, கூர்மைப்படுத்தி பிரயோகிக்கும் தன்மை வளரும். தொடுபுலன், செவிப்புலன், கட்புலன், பேச்சுவன்மை வளரும்.

4. மனவெழுச்சி

மனவெழுச்சிகளை வெளிப்படையாக பகிரும், வெளிப்படுத்தும், தேவையான போது ஒழுங்குபடுத்தும் ஆற்றல் அவனிடம் வளரும்.

5. தளர்ச்சி நிலை

மனமும், உடலும், தளர்வாக பதட்டமின்றி இருக்கும், செயற்படும் தன்மையினை இது வளர்க்கும். உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை வளர்க்க இது உதவும்.

6. கருத்தூன்றல்.

எவ்விடயத்தையும் கருத்தூன்றி செய்யும் பண்பு வளரும். கற்றலுக்கும் செயற்றிறனுக்கும் கருத்தூன்றிச் செயற்படும் பண்பு மிக அவசியமானது.

7. சுதந்திர சிந்தனை

தடைகளற்ற சுதந்திரமான சிந்தனையே புதிய விடயங்களை கண்டுபிடிக்கவும், செயற்படவும், படைப்பாக்கத்திறனைப் பெறவும் வழிகோலும் சுதந்திர சிந்தனை மாணவர்களிடையே வளர வகை செய்யும்.

8. சமூக உணர்வு

கூடி செயற்படும் உணர்வு, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பாங்கு, பொதுநலனில் அக்கறை போன்ற பண்புகள் வளர்கின்றது. இது பரந்ததொரு சமூக உணர்வை வளர்க்கின்றது.

9. உளமுதிர்ச்சி

செயற்பாடுகளில் தமது உளவயதுக்கு அப்பாலும் சிந்திக்கக் கூடிய முதிர்ச்சி நிலை உருவாகின்றது. இது செயற்பாடுகளில் கருத்துான்றலை அதிகரித்து, ஆளுமையினையும் வளர்க்கின்றது.

10. படைப்பாக்க இன்பம்

செயற்பாடுகளின் போது அதன் நிறைவு மனதில் இன்பத்தை அளிக்கின்றது. இதனை அனுபவிக்கும் திறனை மாணவர்கள் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்நிறைவு இன்பம், செயற்பாடுகளை மீண்டும் மீண்டும் செய்ய, ஈடுபட அவனை ஊக்குவிக்கின்றது.

அரங்க விளையாட்டுக்களை ஆசிரியர் மாணவர்களை இணைத்து விளையாட வைப்பதுடன் இயன்றவரை தானும் இணைந்து விளையாடுவதன் ஊடாக மாணவர்களின் மனதில் இடம் பிடிக்கக் கூடியதாகவும், மாணவரின் விருப்பத்திற்குரியவராகவும் செயற்பட முடிகின்றது. இத்தன்மை கற்றலுக்கான விருப்பையும் தயார்நிலையையும் உளரீதியாகப் பிள்ளையிடம் ஏற்படுத்தும்.

1. உடலசைவுச் செயற்பாடுகள்

இவை சிறார்களின் உடல், உள தளர்ச்சி நிலையையும் புத்துணர்வினையும் ஏற்படுத்துமுகமாக செயற்படுத்தப்படும் உடலாரோக்கிய அசைவுகளாகும். இத்தகைய அசைவுகள் சிறார்களின் இரத்த ஓட்டத்தை அதிகரித்து கருத்துான்றிச் செயற்படும் பண்பினையும் ஏற்படுத்தும். காலை நேரங்களில் ஒவ்வொரு நாளும் இத்தகைய செயற்பாடுகளைச் செய்வது பயன்தரவல்லது. பரிகாரக் கற்பித்தல் அணுகுமுறை தேவையாக இருக்கும் சிறார்கள் இலகுவாக எல்லோருடனும் பழகுவார்களாக ஒதுங்கி இருக்காதவர்களாக வளர்க்கப்பட வேண்டும். இதற்கு இச்செயற்பாடு பெரிதும் உதவும். இச்செயற்பாடுகளை பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

செயற்பாடுகள்

1. கைகளை உயர்த்துதல், சுழற்றுதல், நீட்டுதல், சுற்றுதல்
2. உடலை வளைத்தல் - இடது, வலது, முன், பின்
3. பல்வகை நடைகள் - மெல்ல நடத்தல், விரைவாக நடத்தல், பக்கமாக நடத்தல், பின்னாக நடத்தல், நொண்டி நடத்தல், இடக்காக நடத்தல், குனிந்து நடத்தல், சார்ந்து நடத்தல், விரல் நுனியில் நடத்தல், குதியால் நடத்தல்,
4. துள்ளுதல், பாய்தல், சுயாதீனமாக பாய்தல், பாய்ந்து பாய்ந்து செல்லல், துள்ளி துள்ளி ஓடுதல், பக்கத்துக்குப் பாய்தல், பின்நோக்கிப் பாய்தல்.
5. பல்வேறு பறவை மிருகங்களின் நடை, துள்ளல், பாய்தல் என்பவற்றைப் போலச் செய்தல்

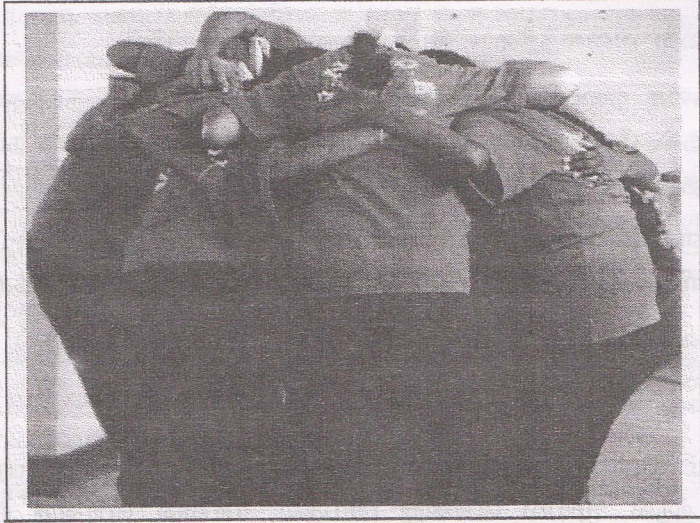
காகம் போன்று பறத்தல், வண்ணத்துப்பூச்சி போன்று பறத்தல், சேவல் போன்று நடத்தல், முயல் போன்று பாய்தல், யானை போன்று நடத்தல், தாரா, வாத்து போன்று நடத்தல், கரடி போன்று, நரி போன்று நடத்தல், உடும்பு போல் ஊர்தல், பூனை போல் நடத்தல், பதுங்குதல், தவளை போன்று பாய்தல், கங்காருப் பாய்ச்சல், குரங்குப் பாய்ச்சல், குரங்கு நடை

6. படிமங்களை உருவாக்கல்

இங்கு மாணவர்கள் இணைந்து குழுக்களாக்கி அம்மாணவர்களை கொண்டு இலேசான படிமங்களை உருவாக்குதல், இப்படிமங்கள் உறைநிலையில் இருப்பனவாகவோ அல்லது அசையக்கூடிய தாகவோ இருக்கலாம். இச்சிறார்களின் இயலுமையைக் கருத்தில் கொண்டே இப்பயிற்சி செய்யப்படுதல் வேண்டும். சில உதாரணங்கள் பின்வருமாறு

மரம்

பந்து

யார்னை

வகுப்பறை மட்ட அரங்கச் செயற்பாடுகள்

வகுப்பறை மட்ட அரங்கச் செயற்பாடுகள் பாடநோக்கம், புத்தளிப்பு படைப்பாற்றல் விளையாட்டு என்பவற்றின் மூலம் மாணவர்களை செயற்பட வைக்கின்றது. பரிகார கற்பித்தலை வகுப்பறையில் மேற்கொள்வதற்கு பாடரீதியான தேர்ச்சிகளை மாணவர்களுக்கு அடையச் செய்வதற்கு இவ்வகுப்பறைமட்ட அரங்கச் செயற்பாடு மிகப்பயனுள்ள முறையில் உதவுகின்றது.

அமெரிக்கா, ஐக்கியராச்சியம், ரஷ்யா, ஜேர்மனி, போலாந்து, போன்ற மேற்கு நாடுகளில் சிறுவர்களுக்கு மிக இளம் வயதிலேயே அரங்கச் செயற்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்துகின்றனர். முன்பிள்ளைப்பருவத்திலேயே அரங்க விளையாட்டுக்களும், அரங்கச் செயற்பாடுகளும் அவர்களுக்கு நன்கு அறிமுகமாகிவிடுகின்றன. அதுமட்டுமல்லாது சிறுவர்களின் அறிவூட்டல் சாதனமாகவும் முறையாக அரங்கச் செயற்பாடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

பிரித்தானியாவில் வகுப்பறை மட்டத்தில் பாடவிடயங்களை, பாடத்திட்டங்களை நிறைவு செய்ய மிகச் சிறந்த கற்றல் கற்பித்தல் சாதனமாக அரங்கச் செயற்பாடு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்லாது மிகவும் நுட்பமான, கடினமான விடயங்களை கற்பிக்கும் போது மாணவர்களை கற்றலுக்கான கற்றலில் ஈடுபடுத்தும் போது அரங்கச் செயற்பாடுகளை பிரயோகிப்பது மிகவும் பயன்தருவதுடன் ஒரு பரிகார நடவடிக்கையாகவும் அமையும்.

**வகுப்பறை மட்டத்திலான அரங்கச்
செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் போது
கவனிக்க வேண்டிய விடயங்கள்:**

1. ஆசிரியரின் தயார்நிலை

அரங்கு பற்றிய அறிவும், அனுபவமும் ஆசிரியரிடம் இருப்பதுடன், தான் நேரிடையாக பங்குபற்றுவதற்கான விருப்பும் ஆளுமையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். மேலும் பாடவிடயங்களை அரங்கச் செயற்பாடுகளுக்காக செயற்படுத்தும் போது அது எந்த அளவிற்கு சாத்தியப்பாடுகளாக கொண்டுள்ளது என்பது பற்றியும் ஆசிரியர் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். அதுமட்டுல்லாது இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு விடயத்தை அறிந்து அரங்க உத்திகளை கையாண்டு கற்பிக்க முயல்வது சில வேளைகளில் மாணவர்களுக்கு சலிப்பைத் தரலாம். இது பற்றியெல்லாம் ஆசிரியர் நன்கு அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

2. வகுப்பறைச் சூழல்

இங்கு அரங்கச் செயற்பாடுகளினூடாக கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு ஏதுவாக வகுப்பறை நிலையினை அமைப்பாக இல்லாது மாற்றத்துக்கு உட்படுத்த வேண்டிய ஒன்றாக இருப்பதே விரும்பத்தக்கது. தேவையான போது தளபாடங்களை ஒதுக்கி வைக்கவும். தரையில் கூடி இருந்து செயற்படவும் ஏதுவாக இருத்தல் வேண்டும். வகுப்பறை என்பது அரங்காகவும் அங்குள்ள தளபாடங்கள் உட்பட அனைத்துப் பொருட்களும் மேடைப்பொருட்களாகவும் கையாள ஏதுநிலை இருத்தல் வேண்டும்.

3. மாணவர்களின் பங்குபற்றல் ஈடுபாடு

மாணவர்கள் அரங்க விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டு அதனூடாக பெறப்படும் தேர்ச்சிகளை பெற்றிருத்தல் என்பது வகுப்பறை மட்ட அரங்கச் செயற்பாடுகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்த இலகுவாக்கும். அரங்கச் செயற்றிறனுடன் பங்குபற்றும், விருப்புடனும் பங்குபற்றும் நிலையினை வளர்த்தல் வேண்டும்.

4. ஆசிரிய மாணவ உறவு நிலை.

ஆசிரியருக்கும் மாணவனுக்குமான உறவுநிலை என்பது நேரானதாகவும் நட்புறவுடன் வெளிப்படையாக பழகும் பாங்குடையதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். மாணவர்களுடைய குடும்பநிலை, உடல் ஊனக் குறைபாடுகள் அனைத்தையும் ஆசிரியர் அறிந்து உணவுப்பூர்வமாக அவர்களுடன் ஒரு சகபாடியாக, ஒரு

தாயாக, தேவையான போது கண்டிக்கக் கூடிய ஒரு தந்தையாக என பல்வேறு நடிப்புகளைக் கொண்டதாக செயற்படக்கூடியவராக இருத்தல் வேண்டும்.

**வகுப்பறை மட்டத்திலான அரங்கச்
செயற்பாடுகளுக்கூடாக பாட விடயங்களை
முன்னெடுத்தல்**

வகுப்பறை மட்ட அரங்கச் செயற்பாட்டில் பாட விடயங்களை மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கும் அல்லது கற்றல் அனுபவத்தைப் பெறவைக்கும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடுகளைக் கீழ்வரும் உபிரிவுகளாக நோக்கலாம்.

1. மாணவர்களைக் குழுக்களாக்கி பாடவிடயங்களை கருப்பொருளாக்கி ஆற்றுகை செய்தல்

இங்கு வகுப்பில் உள்ள மொத்த மாணவர்களையும் நான்கு அல்லது ஐந்து குழுக்களாக்கி அவர்களுக்கு ஏற்கனவே திட்டமிட்ட பாட அலகை, அரங்கச் செயற்பாட்டிற்கான கருப்பொருளாக வணங்குதல் வேண்டும். ஆசிரியரின் உதவியுடன் இம்மாணவர்கள் அக்கருப்பொருளை ஒரு உரையாடல் நாடகமாகவோ, அல்லது மோடிப்படுத்தப்பட்ட நாடகமாகவோ நிகழ்த்துவர். இங்கு இம்மாணவர்களின் இவ் ஆற்றுகையின் பார்வையாளர்களாக சகமாணவர்களேயிருப்பர். இச்செயற்பாடு வகுப்பறையிலேயே நிகழும். இந்நிகழ்விற்கு ஏற்ற வகையில் வகுப்பறையின் தளபாடங்களை நகர்த்தவோ, அல்லது அவ்வாறேயிருக்கத்தக்கதாகவோ செயற்படமுடியும். இதன் நோக்கம் குறித்த பாடவிடயம் பற்றிய எதிர்பார்க்கப்படும் தேர்ச்சியை மாணவர் பெறுவதே. இதனால் குறித்த பாடத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். பாடவேளையிலேயே இது நிகழ்த்தப்படும்

இனிவரும் சில செயற்பாடுகள் இவ்வாறான வகுப்பறை மீது அரங்கச் செயற்பாடுகளுக்கு உதாரணங்களாக அமையும்.

2. மாணவரில் ஒருவரை/ஒரு சிலரை “குறித்த கருப்பொருளை ஏனைய மாணவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தக் கூடிய வகையில்” ஆற்றுகை ஒன்றை மேற்கொள்ள வழிப்படுத்தல்.

இங்கு வகுப்பில் உள்ள ஒரு மாணவனை முன்னரே அழைத்து குறித்த ஒரு பாட அலகினை விளங்கிக்கொள்ளக் கூடிய வகையிலான ஆற்றுகையினை மேற்கொள்ள தயார்செய்தல் வேண்டும். வேட புனைவும், கருத்தை வெளிப்படுத்தும் உரையாடல்களையும் தயார்செய்து வகுப்பறையில் ஏனைய மாணவர்களுக்கு ஒரு வினோத உணர்வை வழங்கக்கூடிய வகையில் மேற்கொள்வதன் மூலம் குறித்த பாடவிடயம் பற்றிய விளக்கத்தையும் தேர்ச்சியையும் ஏனைய மாணவர்கள் பெற்றுக்கொள்வர்.

3. ஆசிரியரும் மாணவரும் பெற்றாரும் இணைந்து குறித்த சில விடயங்களில் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையிலான ஆற்றுகையினை மேற்கொள்வார். பற்சகாதாரத்தின் அவசியத்தை மாணவர்களுக்கு உணர்த்தும் வகையிலான ஒரு அரங்க நிகழ்வை, அல்லது மலேரியா, டெங்கு, போன்ற நோய்களில் இருந்து விடுபடக்கூடிய விழிப்புணர்வை வழங்கக்கூடிய சகவாழ்வு பற்றிய அரங்க நிகழ்வை செயற்படுத்தலாம். இந்நிகழ்வுகளில் ஆசிரியர், மாணவர் பெற்றோர் என்போர் இணைந்து வேட்புனைவுகளை மேற்கொண்டு நிகழ்த்திக் காட்டமுடியும்.

இவ்வாறாக செயற்றிறன் மிக்க வகுப்பறைச் செயற்பாட்டினை ஏற்படுத்த அரசு நுட்பங்கள் மிகச் சிறந்த பரிகார நடவடிக்கையாகவும் கற்றல் அனுபவத்தை தூண்டக்கூடிய முறையிலாகவும் இருப்பதைக் காணலாம்.

தேனகம் (சிறுவர் நாடகம்)

திரை விலகும் போது மேடையில் சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருப்பர். சற்றுநேரம் விளையாடிய பின்னர் களைத்துப் போய் மெல்ல கீழே இருப்பர். அவ்வேளையில் ஒரு சிறுவன்.

சிறுவன்: அப்பாடா விளையாடி நல்லா களைச்சுப் போனம்
சிறுவன்: ஓம்.... ஓம்... நல்ல விளையாட்டு
சிறுவன்: கொஞ்சம் நேரம் இப்படியே இருப்பம்

எல்லாச் சிறுவர்களும் மேடையில் இருப்பர். அவ்வேளை திடீர் என்று அதிர்ச்சியான பல வித சத்தங்கள் கேட்கும். பிள்ளைகள் பயத்துடன் அங்குமிங்கும் பார்ப்பர். பின்னர் அவசரமாக எழுந்து அங்குமிங்கும் ஓடுவர்.... சத்தம் அதிகரித்து சுழல் காற்று விசுவது போல் கேட்க எல்லாச் சிறார்களும் மரங்களாக மாறி விடுவர். மரங்கள் காற்றிற்கும் புயலுக்கும் அலைந்து அடியோடு விழும் எங்கும் அமைதி காணப்படும். அமைதி காணப்படும். விழுந்திருந்த சிறுவர்களிடையில் இருந்து ஒருவன் எழுந்து அங்குமிங்கும் பார்த்து பின்னர் வாயைப் பொத்தியபடி சிரிப்பான்... ஏனைய சிறுவர்களும் கொல்லென்று சிரிக்க எங்கும் சிரிப்புச் சத்தம் கேட்கும் எல்லோருமே மெல்ல எழுந்து இருப்பர். அவ்வேளை ஒரு சிறுவன் எழுந்து சபையினரைப் பார்த்து.

சிறுவன் 1 : என்ன? எல்லோரும் பயந்து போனியளே...

சிறுவன் 2 : இதுவும் விளையாட்டுத்தான்

சிறுவன் 3 : சுமமா விளையாடிப் பாத்தனாங்கள்.

சிறுவன் 4 : ஓம் இனித்தான் ஒரு கதை சொல்லப்போறம்

சிறுவன் 5 இல்ல நாடகம் நடிக்கப் போறம்

சிறுவன் 6 நாடகமோ....

எல்லோரும்:- ஓம் ஓம்.... நாடகம் தான்
பின்னணியில் இசை ஒலிக்கத் தொடங்க சிறார்கள் வட்டமாக மேடையில் கூடி கீழ்வரும் பாடலை இனிமையாகப் பாடுவர். பங்குபற்றும் சிறார்களை பாடலைப் பாடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

சிறுவர் கூடி இங்கு நாங்கள்
நடிக்க வந்தோமே...
சிறிய கதை ஒன்றை நாங்கள்...
சுற வந்தோமே...
லாலலால லாலலல்லா
லலலளாலலா

(எல்லாச் சிறார்களும் பாடலைப் பாடிய வண்ணம்... இறுதியில் எலிபோன்று குனிந்து வரிசையாக நடப்பர். பின்னர் அரைவட்ட வடிவில் நின்று.... கொள்வர். சபையோரைப் பார்த்து வணக்கம் கூறுவர். அவ்வேளை அவர்களில் இருவர் உரைஞர்களாக செயற்படத் தொடங்குவர். அவர்கள் முன் மேடைக்கு வந்து சபையினரைப் பார்த்து)

உரை: நாங்கள் ஒரு கதையை நாடகமாக நடிக்கப் போறம்

ஒருவர் - அது ஒரு அழகான தீவு...
ஒருவர் - அங்கே... பசுமையான உயரமான மரங்கள்
ஒருவர் - அடர்த்தியான காடு.....

உரை: அந்த தீவில் தான் "தேனிராசன்" தன்ற கூட்டத்தோடு வாழ்ந்து வந்தான்.
எங்க தேனிராசன் வாங்கோ?

உரை: இந்தக் கதை நடக்கிற காலத்தில் தேனிராசாவுக்கும் அவரின் கூட்டத்துக்கும் இறக்கைகளே இல்லை.

அவர்களுக்கு பறக்கத் தெரியாது.

ஓம் ஐறும்புபோல உளர்ந்து உளர்ந்து ஊர்ந்து மரங்களில் ஏறி பூக்களில் தேன் எடுப்பினை தேனிராசனும் அவனது கூட்டத்தினரும் கீழ்வரும் பாடலைப் பாடியபடி மரங்களில் செடிகளில் தேன் எடுப்பர்.

பாடல்

ஓடி ஓடி தேன் எடுப்போம்
ஓய்வொழிச்சல் இல்லாமல் வேலை செய்வோமே..... நாம்....
ஓடி..... ஓடி.....

வெள்ளி முளைத்த நேரம்

வீடு விட்டுச் செல்வோம்.... எம்...

கூடு விட்டுச் செல்வோம்..... ஓடி..... ஓடி.....

மலரைத் தேடிச் செல்வோம்...

நறுமணத்தையுமே நுகர்வோம்

தேன் நிறைய எடுப்போம்.

சேகரித்து வைப்போம்.

ஓடி..... ஓடி.....

(பாடல் முடிவடைய தேனிராஜன் மேடைக்கு வந்து சபையினரைப் பார்த்து தன்னை அறிமுகம் செய்வான்)

தேனீராஜன்: நான் தான் தேனீராசன்.....

தேனீகூட்டம்: நாங்கள் ஒவ்வொரு மலராக போய் தேன் எடுத்து எங்கட கூட்டில்....

தே கூட்டம்: சேகரிச்ச வச்சிருக்கிறம்....

தே.கூட்டம்: ஓம் உழைப்பாளிகளுக்கு நாங்கள் தான் உதாரணம் பாருங்களேன்
ஓடி ஓடி தேன் எடுப்போம்..... (பாடல்)

[இவ்வேளை உரைஞர் மேடைக்கு வந்து சபையினருடன் மீண்டும் உரையாடத் தொடங்குவார்.]
உரை: தேனீராசாவுக்கும்.....ஒரு சோதனை வந்துச்சது அதுதான் அந்த கரடிக் கூட்டம்.

தடதட என எங்கும் சத்தம் கேட்க மேடையில் நின்ற தேனீக்கூட்டம். நடுநடுங்க கரடிக் கூட்டம் ஆர்ப்பாட்டமாக மேடைக்கு வருகை தரும்.

பாடல்

தந்த தகிட தகிட தாம்

திந்த திகிட திகிட தை

தேன் குடிக்கும் கரடி நாம்.....

தேடியலையும் கரடி நாம்.....

காடு முழுக்கத் தேடுவோம்....

கண்டவுடன் சுவைத்திடுவோம்....

மரத்தில் தாவி ஏறுவோம், வதையை பிடுங்கி உண்ணுவோம்.

கரடிக் கூட்டம் வந்து மரங்களின் அடிப்பகுதிகளில் நின்ற தேனீக்களை விரட்டியது... அங்கு சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த தேனை நன்றாக குடித்தன... பின்னர்.... போதையுடன் மேடை முழுவதும் பாடி ஆடி அட்டகாசம் செய்தன. பின்னர் மேடையின் முன்னால் வந்து சபையினரையும் பார்த்து

கரடி:- தேனிராசன்.... எனது அடிமை
 அவர்கள் தேனை சேகரிக்க நாங்கள் குடிப்போம்
 ஆ . . . ஹ . . . ஹ . . . ஆஹ . . . ஹா . . .

தந்தத்கிடதகிடதா . . . திந்ததிகிட திகிட தை . . . (பாடல்)
 தமது தேவை முடிந்தவுடன் அட்டகாசமாக கரடிக்கூட்டம் மேடையை விட்டு அகலும்
 கரடிக்கூட்டம் சென்றவுடன் தேனிக்கள் கவலையுடன் வந்து தமது தேன் வதைகள்.....
 பறிபோனதை நினைத்து கண்ணீருடன் பாடலை பாடின.

பாடல்

போச்சுதையோ தேன்
 போச்சுதையோ
 நாங்கள் . . . சேகரித்த தேன்
 போச்சுதையோ
 ஓயாமல் நாம் சேகரித் தோமே
 அந்த கரடிக் கூட்டம் வந்து பறிச்சதுவே
 பறித்து போச்சுதையோ

உரை: பாவம் . . . தேனிராசன் . . . அவயள் கஷ்டப்பட்டு சேர்த்த தேன்முழுவதையும்
 அந்த கரடிக்கூட்டம் குடிச்சிட்டுது.

தே.ரா: எவ்வளவு காலத்துக்குத் தான் நாங்கள் இப்பிடி
 அடிமையாகக் கிடக்கிறது....

தேனீ: இதுக்கு ஒரு விடிவில்லையா....

உரை: ஏன் இல்லை.... நீங்கள்... அந்த வெள்ளைத் தாடி தாத்தாவிடம் போய்.....
 கேட்டுப்பாருங்கோ...

உரை: ஓம் ஓம்... அவர்தான் இதுக்கு வழி சொல்லுவார்.

உரை: அவருக்கு ஆயிரம் வயசாம்.

சடுதியாக மேடையில் பரிவாரங்கள் வாழ்த்திப் பாட ஆலவட்டம், குடை கொடியுடன்
 அலங்காரமாக வெள்ளைத் தாடி தாத்தா, ஊர்வலமாக வருவார்.

தேனிக்கூட்டம் மெல்ல வெள்ளைத் தாடித் தாத்த விடம் செல்ல மேடையில் நின்ற மரங்கள்
 தமது இடத்தை மாற்றி வேறு ஒரு இடம்போல் காட்டுவர் . . . அங்கு மரத்தின் அடியில்
 வெள்ளைத்தாடி முனிவர் அமர்ந்திருப்பர். தேனிராசன் அங்கு தனது கூட்டத்துடன். . . வருவான்.....

தே.ரா: ஐயா
 நீங்கள் தான் எங்களுக்கு ஒரு வழி செல்ல வேண்டும். . . .

நாங்கள் உழைத்து களைச்சு சேர்கிற தேனை அந்த கரடிக்கூட்டம் கனகாலமா பறிச்சுக் கொண்டு போகுது . . .

என்னதான் நாங்கள் செய்யிறது

முனிவர் : தேனிராசா . . .அவசரப்படாததை

முனிவர் : இந்த உலகத்தில நாங்கள் எல்லோரும் ஒருத்தரில் ஒருத்தர் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தங்கித்தான் இருக்கவேணும்.

தே.ரா : இல்லை ஐயா . . . நாங்கள் இனி இப்படி கஷ்டப்படமாட்டம்.
தேனை சேகரிக்கமாட்டோம்
எங்கட பசியைப் போக்க ஒரு வரம் தாருங்கோ
இந்த கரடியால நாங்கள் சரியா கஷ்டப்பட்டுபோனம்.

முனிவர் : சரி . . . நீங்கள் இந்த காட்டில இருந்து போய் . . . அந்த மலை உச்சியில இருக்கிற குகையில வாழுங்கோ

தே.ரா : அப்ப எங்களுக்கு உணவு

முனிவர் : உங்களுக்கு தேவைக்கு மேலாக உணவையும், தேனையும் நான் தாறன் போங்கோ

தே.ரா : நன்றி ஐயா,

[இப்படியாக தேனிராசன் தன் கூட்டத்துடன் . . . மலைக்கு போய் கொஞ்ச காலம் போயிட்டுது . . . முனிவரின்ற அருளால் அவயளுக்கு வயிறு நிறைய உணவும் தேனும் ஒரே கொண்டாட்டம் தான்]

* ஒடி ஒடி உழைச்ச தேனிக்கூட்டம்

* வேலையே செய்யாமல்இருந்த இடத்தில் சாப்பாடாம். .

* சும்மா இருக்க சோறாச்சு வாடா தம்பி காலாட்ட

பாடல்

சும்மா இருக்கச் சோறாச்சு

வாடா தம்பி காலாட்ட

எல்லாம் கிடக்கு மடியில

பிறகென்ன வேண்டும் வழியில

சும்மா இருக்கச் சோறாச்சு

வாடா தம்பி காலாட்ட

சும்மா இருக்க சோறாச்சு, வாடாதம்பி கலாட்ட எல்லாம் கிடக்கு மடியில பிறகென்ன வேண்டும். வழியில

[மேடையில் பங்குபெறும் அனைவரும் இணைந்து இப்பாடலுக்கு அட்டகாசமான ஒரு ஆட்டத்தை ஆடுவர்.]

உரை: மலையில் அடஞ்சு கிடந்த தேனிராசன் . . . தன் பழைய இடத்தை . . . பார்க்க ஆசைப்பட்டான்.

உரை: ஒரு நாள் மீண்டும் வெளியில் வந்தான்

தேனிராசனும் அவனது கூட்டத்தினரும் கீழ்வரும் பாடலுக்கு ஏற்ப அதனைப்பாடியபடி மீண்டும் மேடைக்குள் வருவர்.

பாடல்

“மீண்டும் தம்பி போறானாம் காட்டுக்கு
மலையை விட்டு கீழிறங்கி (மீண்டும்)

வாழ்ந்த இடத்தைப் பார்க்க
வாழ்ந்த மரத்தைப் பார்க்க
மீண்டும் தம்பி போறானாம் காட்டுக்கு... (மீண்டும்)

[மேடைவரட்சியான தன்மையில் காணப்படும் பட்டுப்போன மரங்களின் சித்திரங்கள் மேடைப் பொருள்களாக வைக்கப்படலாம். எங்கும் வறட்சி, பசுமையே இல்லை.]

தேனிராசன் கூட்டம் பழையபடி காட்டுப்புறத்தை வந்தடைந்து அந்த காட்டின் இன்றைய சூழலைப் பார்த்து அதிர்ச்சியடையும்

தே.ரா : என்ன . . . ஒரு மரத்தையும் காணல்ல

தே.கூட்டம் : எல்லாம் வறண்டு போய்கிடக்குது

தே.கூட்டம் : பறவைகள் மிருகங்கள் ஒன்றையுமே காணேல்ல

தே.கூட்டம் : ஓ . . . இந்த இயற்கைச் சூழலே பாராய்போய் கிடக்குது

தே.கூட்டம் : என்ன நடந்தது

மேடை முழுவதும் தேனிராசன் நடந்து திரிந்து காடு பாழாகி இருந்தமைக்கு என்ன காரணம் என தேடுவான் . . . இவ்வேளை முனிவர் அங்கு வருவார்

தே.ரா : ஐயா இங்கு என்ன நடந்தது

யார் இதற்கு காரணம்

இந்த இடத்தில் . . . ஒரு மரமும் இல்லாமல்

ஒரு பூவும் இல்லாமல்காய் கனி இல்லாமல் வறண்டு போய்...

யார் இதற்கு காரணம்

- முனிவர் : தேனிராசனே நீதான் இதற்கு காரணம்
உனது கூட்டம் தான் இங்கு காரணம்
- தே.ரா : நாங்களா? நாங்களா இந்த வரட்சிக்கு காரணம் - இந்த அழிவுக்கு
காரணம். . . . இல்லை . . . இல்லை. . . .
- முனிவர் : ஆம் நீங்கள் இனிமேல் மலர்களில் சென்று தேன் எடுக்க மாட்டோம்
என்று கூறி விட்டீர்களோ..... அன்றில் இருந்து இந்த அழிவு
ஆரம்பமாகிவிட்டது.
- தே.ரா : அதற்கும் இதற்கும் என்னையா..... சம்பந்தம்
- உரை : சம்பந்தம் இருந்தது.....
- முனிவர் : நீங்கள் மலர்களில் சென்று தேனை மட்டும் எடுக்கவில்லை. மலர்களில்
மகரந்த சேர்க்கையையும் செய்கிறீர்கள்.
- உரை : உங்களுக்கு தெரியாமல் மகரந்த மணிகள் உங்கள் கால்களில் ஒட்டி
வேறு மலருக்கு பரவி
- தே.ரா : பரவி
- முனிவர் : பூக்கள் காயாயாகி கனியாகி வித்தாகி
மரங்கள் வளர்ந்து சூழலே உங்களில் தான் தங்கியிருக்கிறது.
- உரை : நீங்கள் மலர்களில் தேன் எடுப்பதை நிறுத்தினீங்கள்
இந்த பசுமையான சூழலும் பாழாகி விட்டது.
- தேனிரர் : நாங்கள் கரடிக்கு பயந்து . . . எமது வேலையை செய்யாததால் இப்படியொரு
சூழல் சீரழிவுக்கு காரணமாகி விட்டோமா?
- [இவ்வேளை கரடி கூட்டத்துடன் மேடைக்குள் நுழையும்தேனிக்கள் பயந்து
நடுங்குவர்]
- கரடி : பயப்படாதீர்கள். நாங்களும் இந்தசூழல் அழிவுக்கு காரணமாகி விட்டோம்
என்பதை உணர்ந்து விட்டோம். இனி தேனீக்களுக்கு கெடுதல்
செய்யமாட்டோம்.
- முனிவர் : நாங்கள் தனித்து வாழமுடியாது.
இயற்கையுடன் இணைந்து தான் வாழவேண்டும்.

- தே.ரா : ஐயா நாங்கள் எங்கட மடத்தனத்தை உணர்ந்திட்டோம்....
முன்புபோல நாங்கள் தேன் எடுக்க வழி செய்யுங்கோ
- முனிவர் : எல்லோருமே நிலமையினை உணர்ந்து விட்டோம். அனுபவம் தான்
நல்ல ஆசான் எல்லாம் முன்பு போல மாறட்டும் எனவே எல்லோரும்
இயற்கையுடன் இணைந்து வாழ முயல்வோம்.
- முனிவர் : இயற்கையால் இணைந்து வாழ்வோம்.
இனிமையாய் சேர்ந்து வாழ்வோம்.

எல்லோரும் இணைந்து கீழ்வரும் பாடலைப்பாடி ஆடுவர். தேனீக்களும் கரடிகளும்
கைகோர்த்து மேடையில் ஆடுவர். மரங்கள் உரைஞர், ஏனையோர் என அனைவருமே மகிழ்வுடன்
பாடி ஆடுவர்.

பாடல்

இயற்கையை போற்றி வாழ்வோம்
இன்பமாய் கூடி வாழ்வோம்
அனர்த்தங்கள் எமக்கு இல்லை
ஆனந்த வாழ்வு வாழ்வோம்

- உரை : எமக்கென்று இருக்கும் இந்த உன்னதமான பூமி
இயற்கையால் எமக்களித்த செல்வம்
இதனை பாதுகாத்து அடுத்த சந்ததிக்கு கையளிப்பது எமது கடமை
அல்லாவிடில் மனித இனம்.
வாழ்ந்து அழிந்த இனமாகி விடும்....

எல்லோரும் ஸ்டில் ஆக நிற்க திரை மூடி நாடகம் நிறைவுபெறும்.

நன்றி

செல்வி. வசந்தகலா நாகேந்திரம்
மாகாணக்கல்வித் திணைக்களம்,
வடமாகாணம்,

ஈழ வரலாற்றில் சிவவழியாடு

தென்னாசியாவின் மிகப்பழைய வழிபாட்டு நெறிகளில் சிவ வழியாடும் ஒன்றாகும் என்பதற்கு ஆதாரமாக அமைவதுதான் சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் இவ்வழிபாடு பற்றிக் கிடைக்கும் தடையங்களாகும். சிந்துவெளி நாகரிக காலந்தொட்டு தழைத்தோங்கிய இந்நெறியில் புராண, இதிகாசக் காலத்தில் அகில இந்திய ரீதியில் மும்மூர்த்திகளில் ஒன்றாக சிவன் முதன்மை பெற்றான். எனினும் தமிழக சங்க இலக்கியங்களில் சிவன் என்ற நாமம் காணப்படுவதற்குப் பதிலாக சிவனின் முழுமுதல் கடவுள் தன்மையைக் காட்டும் “மழுவா நெடியோன்”, “ஆல்கெழு கடவுள்”, “முக்கட் செல்வர்நகர்”, “நீலமணிமிடற்றொருவன்” போன்ற வர்ணனைகள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இது எவ்வாறாயினும் உலகம் முழுவதும் உயர் சிறப்புடைய சைவத்தலங்கள் அமைந்திருக்கின்றமையை நாம் காணலாம். குறிப்பாக தமிழர்கள் வாழும் இடமெல்லாம் சைவக்கோயில்கள் அமைந்துள்ளதோடு தொன்மையும் தனித்துவமும் கொண்ட சைவப்பாரம்பரியங்கள் பேணப்பட்டு வருகின்றன. செந்தமிழ் மலர்ந்த ஈழமணித்திருநாடாம் இலங்கை உயர்வடைவதற்குப் பின்னணியாக செழுமையானதொரு சைவப்பாரம்பரியம் ஒளிர்கின்றது.

ஈழத்துச் சைவப்பாரம்பரியத்தின் தொன்மையை கர்ண பரம்பரைக்கதைகள், ஜாதகக் கதைகள் (மகாபாரதம், இராமாயணம்) தென்னிந்திய இலக்கியங்கள் (தேவாரம்), இலங்கையில் எழுச்சி பெற்ற இலக்கியங்கள் (மகாவம்சம், தீபவம்சம், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை) கல்வெட்டுக்கள், தொல்பொருள் சான்றுகள், அழிந்தும் அழியாமலும் காணப்படுகின்ற கட்டடச்சான்றுகள் போன்ற ஆதாரங்கள் ஊடாக அறியமுடிகின்றது. இவற்றினை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஈழத்துச் சைவப்பாரம்பரியத்தை வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட சைவம் எனவும் வரலாற்றுக் காலத்திற்குட்பட்ட சைவம் எனவும் இரண்டாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றது.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட சைவசமயத்தினை நோக்கின் இலங்கையை ஆண்ட இராவணன் சிவபக்தன் எனவும் அவனுக்கு சிவன் பாதுகாப்புக் கருதி வாளினை வழங்கினான். அவன் சிவலிங்கத்தினை தாயத்தாக அணிந்தான் எனவும் அவனும் அவனது தாயும் திருக்கோணேஸ்வரத் தலத்தினைத் தரிசித்தனர் எனவும் இராவணன் தனது தாயின் அந்தியேட்டிக் கிரியைக்காக கன்னியாய் வென்னீருற்றை வெட்டினான் எனவும் கூறப்படுகின்றது. ஒரு பொழுது இராமன் இராவணனைக் கொன்ற பொழுது இராமனுக்கு பிரம்மகத்தி தோஷம் பீடிக்க அவன் திருக்கேதீஸ்வரத் தலத்தினை தரிசித்து அங்குள்ள புண்ணிய தீர்த்தமாகிய பாலாவிடில் நீராடி அத்தோசம் நீங்கப்பெற பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஸ்தை செய்து மீண்டான் எனவும் கர்ணபரம்பரைக் கதை கூறுகின்றது.

இலங்கையின் தொன்மை நூலாகிய மகாவம்சத்தின் குறிப்பின்படி இயக்கர், நாகர், வேடர் எனும் மூன்று சாதியினர் இலங்கையை ஆட்சி புரிந்து வந்தனர் எனவும் இவர்கள் இயற்கை வழிபாடு, நாகவழிபாடு, இலிங்க வழிபாடு ஆகியவற்றை மேற்கொண்டனர் என்றும் இலங்கைக்கு வருகை தந்த விஜயனும் அவனது 700 தோழர்களும், உபதிஸ்ஸ என்ற பிராமணனும் ஈழத்தின் சிவத்தலங்களாகிய கோணேஸ்வரம், கேதீஸ்வரம், முன்னீசஸ்வரம், தொண்டேச்சரம் போன்ற தலங்களை வழிபட்டனர் எனவும் கூறுகின்றது.

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கும் 80 கல்வெட்டுக்களில் அக்கால சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட மக்கள் 'சிவ' என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதற்கு இம்மக்கள் சிவவழிபாட்டுடன் கொண்டிருந்த ஈடுபாடே காரணம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இதற்கும் பண்டைய நாணயங்களில் வரும் பெயர்களும் அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள சமயச் சின்னங்களும் மேலும் சான்றாக அமைகின்றன. விஜயனின் பின் அரசாட்சி செய்த பண்டுவாசுதேவனின் பதினொரு பிள்ளைகளுள் ஒருவன் 'சிவ' என்ற பெயரைத் தாங்கியுள்ளான். பண்டுகாபய மன்னனின் மாமன்மார்களில் ஒருவன் பெயர் 'கிரிகண்டசிவம்' என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தேவநம்பியதீசனின் சகோதரர்களில் ஒருவன் 'மகாசிவ' என்ற பெயரைத் தாங்கியுள்ளான் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாகரிக வளர்ச்சியில் முன்னின்ற கரையோரப்பட்டினங்களிலும் வழிபாட்டுத்தலங்கள் விளங்கின என்பதை சேர்.போல் பீரிஸ் என்ற அறிஞர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“விஜயன் இலங்கைக்கு வருவதற்கு அதிக காலத்திற்கு முன்னரே இலங்கையில் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கனவும் முழு இந்தியாவின் வழிபாட்டுக்குரியனவுமான ஐந்து சிவாலயங்கள் இருந்தன. அவையாவன மகாதீர்த்தத்திற்கு அண்மையிலுள்ள திருக்கேதீஸ்வரம், முத்துச்சிலாபத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த முன்னீச்சரம், மாதோட்டைக்கருகில் தண்டேஸ்வரம், பெரிய கொட்டியாரக் குடாவிற்கு எதிராகவுள்ள திருக்கோணேஸ்வரம், காங்கேசன்துறைக்கு அண்மையிலுள்ள நகுலேஸ்வரம்”

விஜயன் அரசாட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக நான்கு திசைகளிலும் தலங்களை எழுப்புவித்தான் என்பதனை யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குறிப்பிடுகையில், “அரசாட்சியை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னரே விஜயராசன் தன் அரசாட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக நாலு திக்கிலும் நான்கு சிவாலயங்களை எழுப்பித்தான். கீழ்த்திசைக்குத் தம்பலகாமத்துக் கோணேசர் கோவிலை நிறுத்தி, மேற்றிசைக்கு மாதோட்டத்திற் பழுதுபட்டுக் கிடந்த திருக்கேதீச்சரசர் சிவாலயத்தைப் புதுப்பித்து, தென்திசைக்கு மாத்தறையிற் சந்திரசேகர ஈச்சரன் கோயிலை எழுப்பி, வடதிசைக்குக் கீரிமலைச்

சாரலில் திருத்தம்பலை எனும் பதியிலே திருத்தம்பலேச்சரன் திருத்தம்பலேச்சவரி கோயில்களையும் அவைகளின் சம்பத்திலே கதிரையாண்டவர் கோயிலையம் கட்டுவித்து.....”

என்ற கூற்றிலிருந்து நான்கு திசைகளிலும் அரசுக்குப் பாதுகாப்பாக கோயில்களை அமைக்கும் மரபு மத்திய காலம் வரை ஈழத்தில் நிலைத்துக் காணப்பட்டாலும் கூட இதன் தொடக்கம் சங்க இலக்கியங்கள் கூறும் “நானிலக் கடவுளர்” கோட்பாட்டின் வளர்ச்சிபோற் தெரிகின்றது. இந்நூலில் வரும் இக்குறிப்பிலிருந்தும் ஈழவரலாற்றில் சிவவழிபாடு உறுதியாகின்றது.

வரலாற்றுக் காலத்தில் இலங்கையில் சிவ வழிபாட்டினை நோக்குகையில் அவற்றினை அநுராதபுர காலம், பொலநறுவைக் காலம், இடைப்பட்ட காலம், ஐரோப்பியர் காலம் (போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர்) தற்காலம் எனப் பகுத்து நோக்கலாம்.

அநுராதபுர காலத்தில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த மன்னர்கள் பல்லவர் பாணியில் ஆலயங்களை அமைத்தனர். இதற்கு ஆதாரமாக நாலந்தா என்ற இடத்தில் 100 இற்கு மேற்பட்ட ஆலயங்கள் காணப்பட்டமையைக் குறிப்பிடலாம். அத்துடன் இக்காலத்தில் இலங்கையின் புராதன சிவத்தலங்களாகிய கேதீச்சரம், கோணேச்சரம் ஆகிய இரண்டின் மீதும் சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியோர் தேவாரம் பாடியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சம்பந்தரும் கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சுந்தரரும் திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகிய தலங்கள் மீது பாடிய பதிகங்கள் நோக்கத்தக்கவை.

“மாதோட்டத்துள் மன்னு பாலாவியின் கரைமேல் கேதீச்சரமே..” எனச் சம்பந்தரும் “பாலாவியின் கரைமேல் செய்ய சடைமுடியான் திருக்கேதீச்சரத்தானே” எனச் சுந்தரரும் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருக்கோணேச்சரம் பற்றிச் சம்பந்தர் “குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாயத் தோன்றும் கோணமாலையமர்ந்தாரே..” என்ற பாடலடியிருந்தும் நாயன்மார்கள் ஈழத்துச் சிவாலயங்களை விழித்துப் பாடியுள்ளமையிலிருந்தும் ஈழவரலாற்றில் சிவவழிபாட்டின் மேன்மையினைக் கண்டுணர முடிகின்றது.

பல்லவ இந்துச் செல்வாக்கு அநுராதபுர அரண்மனையில் வேருன்றியதை உறுதிப்படுத்துவதாக அநுராதபுரத்திற்குக் கிட்ட உள்ள இசுறுமுனியாவில் அமைந்துள்ள சிற்பங்கள் பௌத்தம் இங்கு வருவதற்கு முன்னரே இவ்விடம் ஈஸ்வர வழிபாட்டோடு தொடர்புடை இடமாக இருந்து பின்னர் பௌத்த வழிபாட்டில் அமிழ்ந்தினாலும் கூட கி.பி.7 ஆம், 8 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மறுபடியும் இந்துச்

செல்வாக்கு இங்கு கால் கொண்டதைப் பல்லவ பாணியிலமைந்த இச்சிற்பங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இங்கு காணப்படும் விகாரை கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது.

இங்கு காணப்படும் சிலைகளில் திஸவீவ குளக்கட்டில் செதுக்கப்பட்டுள்ள யானைச் சிலைகள் சிவ வணக்கத்தோடு தொடர்புடைய தலைகள் ஐயனார் வழிபாட்டை எடுத்துக் காட்டும் குதிரை, மனிதன் சிலை ஆகியவையே எமது கவனத்தை ஈர்ப்பவையாகும். அநுராதபுரத்திலும் கதிர்காமத்திலும் கிடைத்துள்ள கி.பி.9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இரு சிங்களக் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் இக்காலத்தில் மாதோட்டம் ஒரு புனிதப் பிரதேசமாக விளங்கியமை தெளிவாகின்றது. சேதவனராம தூபிக்கு வழங்கப்பட்ட தானத்தைக் கூறவந்த அநுராதபுரக் கல்வெட்டு “இதை மீறியவர்கள் மகாவுது (மஹாதீர்த்தம்) என்னுமிடத்தில் ஆட்டினைக் கொன்ற பாவங்களை அடைவர்” எனக் குறிப்பிடுகின்றது. கதிர்காமக் கல்வெட்டும் “குறிப்பிட்ட விதிகளை மீறுவோர் மஹாதொடியிலே (மாதோட்டத்தில்) பசுக்களைக் கொன்றோரின் பாவங்களை எய்துவர்” எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இத்தகைய குறிப்புகள் தமிழ்ச்சாசனங்களிலே வரும் “கங்கையிடைக் குமரியிடைக் காராம்பசுவைக் கொன்ற பாவத்தைப் பெறக்கடவதாகும்” எனவரும் வாசகத்தை நினைவூட்டி கங்கை, குமரி போன்று ஈழத்திலும் திருக்கேதீஸ்வரம் புனிதப் பிரதேசமாக விளங்கியதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. திருக்கேதீச்சரம் போன்று மேற்குக் கரையிலே அமைந்திருந்த முன்னேச்சரமும் முக்கிய வழிபாட்டுத் தலமாக அமைந்திருந்தல் வேண்டும்.

அநுராதபுரத்தின் வடபகுதியை விட ஏனைய பகுதிகளிலும் சிவவழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய தடையங்கள் சிக்கியுள்ளன. வசபக்குளத்தில் வடபகுதியில் சிவலிங்கங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அநுராதபுரகால நாணயங்களில் நிற்கும், இருக்கும் நிலையிலுள்ள ஆண், பெண் தெய்வங்கள் காணப்படுகின்றன என்பதுடன் இவற்றுள் இருதலை, முத்தலை சூலங்களுடன் காணப்படும் தெய்வங்கள் சிவனே எனலாம்.

அநுராதபுரத்தில் மகாசேனனது மகனாகிய கீர்த்திழீமோகன் ஆட்சி செய்தபோது திருகோணமலையில் மட்டுமன்றி மாதோட்டத்திலும் இந்துக் கோயில்கள் காணப்பட்டதைச் சூளவம்சமும் தடாவம்சமும் எடுத்தியம்புகின்றன. சூளவம்சம் இம்மன்னன் காலத்தில் (கி.பி.301-328) திருகோணமலையிலுள்ள கோகரணக் கடற்கரைக்கு ஒரு மந்திரவாதி, பிற்காலத்தில் மன்னனாக இருக்கப்போகும் “மகாநாக” என்பவனை அழைத்துச் சென்று கிரியை ஒன்றில் ஈடுபட்டதையும் அப்போது பாம்பு உருவம் தோன்றியது என்றும் அப்பாம்பைத் தொட்டதால் மகாநாக அரச பதவியை பின்னர் பெற்றதாகவும் வரும் குறிப்பு நோக்கற்பாலது.

ஈழத்தில் சோழராட்சிக் காலத்தில் சிவாலயங்கள் பல எழுச்சி பெறலாயின. சோழர் சைவசமயத்தைப் பெரிதும் ஆதரித்திருந்தனர். தென்னிந்தியாவின் பொற்காலம்

எனக்கணிக்கப்படும் இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் சிவாலயங்கள் உன்னதமான நிலையில் வளர்ச்சி கண்டன. இவர்கள் காலத்தில் சமய மறுமர்ச்சி சமய, சமூக, பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகளின் நிலைக்களனாக விளங்கிய ஆலயத்தை மத்திய நாடியாகக் கொண்டு சைவசமயம் வளர்ச்சியுற்றது. சோழர்கள் கோயில்கள் கட்டும் பணியில் மிகவும் சிறந்து விளங்கியதால் காலத்தால் அழியாத பெருங்கோயில்களை நிர்மாணித்தனர். அவை அவர்களது வரலாற்றில் என்றும் அழியாத புகழ்படைத்தவையாக உள்ளன. கோயில்களை நிர்மாணிக்கும் இவ்வியக்கம் அயலில் உள்ள நாடுகளுக்கும் பரவியது. இதன் பயனாய் ஈழத்திலும் பல சிவாலயங்கள் இதற்குச் சான்று. இலங்கையில் பல பாகங்களிலும் சோழர் காலத்தில் பல ஆலயங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டதை கல்வெட்டுக்களும் ஏனைய தொல்லியற் சான்றுகளும் சான்றாக்குகின்றன. ஈழத்தில் பொலநறுவைக் காலப்பகுதியில் ஏறக்குறைய 16 ஆலயங்களின் எச்சங்களைக் கொண்டு அக்கால ஆலய வளர்ச்சி பற்றி அறிய முடிகின்றது. இவ்வரிசையில் இரண்டாம் சிவ தேவாலயம், ஐந்தாம் சிவதேவாலயம் குறிப்பிடத்தக்கவை.

திருகோணமலைப் பிரதேசத்தில் உள்ள மானன்கேணி மற்றும் நிலாவெளி என்ற இடங்களைச் சார்ந்த கல்வெட்டுக்கள் சோழரினால் கோணேஸ்வரம் கோவில் பரிபாலிக்கப்பட்டதாக தெரிவிக்கின்றன. மானன்கேணியைச் சார்ந்த சோழ இளவரசனான இலிங்கேஸ்வரதவனின் கல்வெட்டு குறிப்பிடும் “மச்சகேச்சுவரம்” கோணேஸ்வரத்திற்குரிய மற்றுமொரு பெயராகும். கோணேசர் கல்வெட்டு கோணேச்சர கோயில் பற்றியதாக உள்ளதோடு திருகோணமலையில் சோழரது செயற்பாடுகளையும் நினைவுறுத்துகின்றன. திருகோணமலை கோணேஸ்வரர் கோயில் 11 ஆம், 12 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாட்டின் மிகவும் முன்னணியான சமய நிறுவனமாகத் திகழ்ந்தது. திருக்கோணேஸ்வரமும் திருக்கேதீஸ்வரமும் நாயன்மார்களின் பாடல் பெற்ற தலங்களாக சிறப்படைந்தன.

கி.பி.12 ஆம் 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த திசையையிரத்து ஐநூற்றுவர் சாசனத்தில் பதவியாவிலுள்ள சிவன் கோயிலுக்கு சோழர்கள் கொடுத்த ஆதரவு புலனாகின்றது. வணிகர் குழுவாகிய “வீரக்கொடியர்” இங்குள்ள சிவன் கோயிலுக்குக் கொடுத்த தானத்தைக் குறிக்கின்றது. இங்கு “பா” வடிவில் அமைந்துள்ள கல்வெட்டு மூன்றாவது சிவ தேவாலயத்தில் கூறப்பட்டதாகும். இதன் காலம் கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டாகும். இப் பா “வலகலி” என அழைக்கப்பட்ட சிவன் மீது பாடப்பட்டதாகும். ஈழத்துக் கவிஞரால் சிவன் மீது பாவுருவில் பாடப்பட்ட முதற் கல்வெட்டு இதுவாகும் என இதனைப் பதிப்பித்த பேரா.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றார். அப்பாடலானது

“உத்தமர் தம் கோயில் வலகலி எனலும்

நித்த நியமம் நெறி வளர்

சித்தமுடன்சேர் இளமைசேர்ந்த

பதியில் விளையாரம்பேர் இளமை யாந்துகள்
போதா வாயிரங் கொண்டுரைப்பர் திரு
சுத்தமாக முயன்றான் முயன்ற திரு"

இப்பாடலிலே உயிரின் தோற்றுவாயாக இருப்பவரும் என்றும் இளமை குன்றாதவருமான சிவன் பாதங்களில் தூசிக்குச்சமர்ப்பணம் செய்யும் ஆயிரம் மலர்கள் மூலம் ஈட்டும் அருள் செல்வத்திற்கு ஒப்பாகத் தூய முறையில் ஈட்டப்பட்ட வணிகரின் செல்வம் சமப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் இக்கல்வெட்டுச் சான்று "சிவபாத வணக்கம்" பதவியாவில் இக்காலத்தில் நிலைத்திருந்தது எனவும் கூறியுள்ளார். சிவனது பாத வழிபாடு இக்கால கட்டத்தில் ஈழத்தில் மட்டுமன்றி தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் நிலைத்திருந்தது என்பது ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் பதவியாவில் 1970 இல் கண்டெடுக்கப்பட்டதும் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததுமான நந்தி இலச்சனையுடைய ஒரு வெண்கல முத்திரை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது சிவதேவாலயம் ஒன்றில்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதன் ஒரு பக்கத்தில் நந்தி ஒரு விரிந்த தாமரை மலரில் உள்ளது. நந்தியின் இரு மருங்கிலும் குத்து விளக்குகள் காணப்படுகின்றன. நந்தியின் மேலே பிறைச் சந்திரனும் குடையும் உள்ளன. இம் முத்திரையிலிருந்தும் ஈழ வரலாற்றில் சோழர்கால சிவ வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம் புலனாகும்.

இக்காலத்தில் ஈழத்தில் புகழ்பூத்த சிவாலயங்களான திருக்கேதீச்சரமும் திருக்கோணேச்சரமும் சிறப்புடன் விளங்கின எனலாம். திருக்கோணேச்சரம் அமைந்துள்ள திருகோணமலை மாவட்டம் ஒரு முக்கியமான மாவட்டமாகவும் விளங்கியதையும் இக்காலச் சான்றுகள் உணர்த்துகின்றன. இதனால் தான் சோழர் பின்னும் அரசு கட்டிலேறிய விஜயபாகு, விகரமபாகு, கஜபாகு போன்றோர் நடவடிக்கைகள் மட்டுமன்றி குளக்கோட்டன் போன்றோர் சைவசமயத்திற்கு ஆற்றிய பணிகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. ஈழத்தில் கஜபாகு மன்னன் காலத்தில் திருக்கோணேச்சரத்தின் அர்ச்சகர்களாக விளங்கிய "லிங்காயர்கள்" அதாவது லிங்கத்தைக் கழுத்தில் தரித்தவர்கள். இவர்கள் நம்பிக்கை யாதெனில் 'ஆத்மா இறைவனிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு இறுதியில் சிவனிடம் ஒடுங்குகின்றது என்பதாகும். இவ்வகையில் ஈழ வரலாற்றில் சிவ வழிபாடு பற்றி அறியலாம்.

குளக்கோட்டன் கோணேசர் ஆலயத்திற்கு செய்த திருப்பணிகளைப் பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவமாலை தரும் செய்தி முக்கியமானது. அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாவது, "கி.பி. 436 இல் மனுந்திகண்ட சோழனின் மகன் யாத்திரை செய்து திருக்கோணேஸ்வரர் சிவாலயத்தைத் தரிசித்து தம்பலகாமத்தில் பழுதுபட்டுக்கிடந்த கோணேசர் சிவாலயத்தைப் பழுதுபார்ப்பித்து அக்கிரகாரம் அனைத்தையும் திருத்துவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

மேலும் தெரிவிக்கையில் “குளக்கோட்டு மகாராசன் திருப்பணியை நிறைவேற்றி அவ்வாலயப் பணிவிடைகளை நிறைவேற்றுவற்கும் கோணேஸ்வர இலிங்கத்திற்குப் பூசனை புரிவிப்பதற்கும் செலவு, வரவுகளுக்காக வயல் நிலங்களையும் தோப்புக்களையும் ஏற்படுத்தி அவைகளில் பயிரிட்டு வருமானம் செலுத்தும்படி வன்னியர்களை அழைப்பித்து குடியிருத்தி தன் நாட்டுக்கு மீண்டான். அந்நாள் முதல் அவ்வருமானங்களால் ஆலயப் பணிவிடைகளும் அந்தணர் அக்கிரகாரங்களும் மடங்களுமாகச் சிறந்து விளங்குகின்றன” இவ்வகையிலும் பொலநறுவைக் காலத்தில் சிவ வழிபாடு பெற்ற இடத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.

கி.பி.1250 இற்குப் பின்னர் பொலநறுவை ஆட்சி ஆட்டம் கண்டது. இக்கால கட்டத்திலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் என்ற ஒரு பரம்பரையினர் அமர்ந்து ஆட்சி செய்தனர். “ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் சைவ கலாச்சாரத்திற்கும் தமிழ் கல்விக்கும் காவலராய் நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக விளங்கி வந்தனர். இராமேஸ்வரத்துச் சேதுபதிகளோடு திருமண உறவு காரணமாக இவர்கள் தம்மை ‘சேது காவலர்’ அதாவது “இராமேஸ்வரத்தின் காவலர்” என அழைக்கலாயினர். எனவே ‘சேது’ யாழ்ப்பாண அரசுக் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களிலும் நூல்களிலும் பொறிக்கப்பட்டன. “யாழ்ப்பாண மன்னர் மிகுந்த மதத்துவேசிகளான போர்த்துக்கேயரின் அழிவிலிருந்து குறைந்தது ஒரு நூற்றாண்டாவது சைவத்தைக் காத்து வந்தனர்” எனலாம்.

பரராஜசேகரன், செகராஜசேகரன் என்ற பட்டப் பெயர்களை மாறி மாறித் தரித்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட தமிழ் மன்னர் பாண்டிய மன்னனுக்கு தளபதியாய் விளங்கியவனின் பரம்பரையினர் என்று கருதப்படுகின்றனர். தமிழகத்து இராமேஸ்வரத்துடன் ஈழத்து கோணேச்சரமும் கேதீச்சரமும் இவர்களால் பேணப்பட்டன.

சிவனொளிபாத மலை இக்காலத்தில் இந்துக்களது யாத்திரைத் தலமாக விளங்கியது என்பதனை பதினான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த “இன்பற்றாறாவின்” குறிப்பு உணர்த்துகின்றது. இம்மலையை இவன் தரிசிப்பதற்கு யாழ்ப்பாண இராட்சிய மன்னராகிய ஆரியச்சக்கரவர்த்தி வருடாவருடம் இத்தலத்திற்கு யாத்திரை செய்யும் நான்கு யோகிகளையும் நான்கு பிராமணர்களையும் பத்து உதவியாளர்களையும் இவனொடு உதவிக்கு அனுப்பினான் என்பதிலிருந்து இம்மலை சிவ வழிபாட்டின் சின்னமாக விளங்கியமை மறுப்பதற்கில்லை.

ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் கோணேச்சரத்தின் மீது வைத்திருந்த தொடர்பினை யாழ்ப்பாண வைபவமாலை பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“கனகசூரிய சிங்கை ஆரியன் தன் பிள்ளைகளாகிய பரராஜசேகரனையும் செகராஜசேகரனையும் திருக்கோவலூரில் இராஜ குடும்பத்தவர்பால் கல்விகற்க வைத்து யாத்திரை பண்ணும்படி தன் மனைவியுடன் காசிபரியந்தம் திருத்தலம்

தோறும் சென்று தரிசித்து திரும்ப கோகர்ண சிவாலத்தில் வந்திறங்கி அவ்விடத்திலிருந்து சிவராத்திரி விரதம் அனுட்டித்தான்”

இக்காலத்தில் வன்னி நாட்டின் வழிபாட்டுத்தலங்கள் பற்றி வையாபாடல் எடுத்துரைக்கின்றது. செட்டிகுளச் சந்திரசேகரீச்சர ஆலயம், ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றியீச்சரர் ஆலயம், உருத்திரபுரம் சிவன் கோயில், வன்னிக்குளச் சிவன்கோவில் என்பனவும் இக்காலத்தில் சிறப்புப் பெற்றிருந்த சிவ தலங்களாகும்.

இவ் யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்திலேயே நல்லூரிலே கைலாயநாதருக்கும் சட்ட நாதருக்கும் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வகையில் யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்தில் சிவ வழிபாட்டின் மேன்மையினைக் காணலாம்.

இவர்களை அடுத்து ஈழத்தை ஐரோப்பியர் ஆண்டனர். இவ் ஐரோப்பியர் காலத்தைப் போர்த்துக்கீசர் காலம் (1505 – 1658), ஒல்லாந்தர் காலம் (1658 – 1796), ஆங்கிலேயர் காலம் (1796 – 1948) என வகுத்து நோக்கலாம்.

போர்த்துக்கீசர் ஈழத்தை ஆண்டபோது மத சகிப்புத் தன்மையற்ற இவர்கள் பௌத்தர்களையும் இந்துக்களையும் வலிந்து தமது சமயத்திற்கு இழுத்தனர். அவ்வாறு வராதவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தினர். இந்து ஆலயங்களை இடித்து அங்குள்ள செல்வங்களைச் சூறையாடினர். இக்காலகட்டத்தில் வைரவர் வழிபாடு என்ற ஒன்று மட்டுமே மிகப் பரவலாக நிகழ்ந்து வந்தது என அறிகின்றோம். வீட்டு வளவுகளில் மரங்களின் கீழ் சூலம் நாட்டி வைத்து மக்கள் வழிபட்டு வந்தனர். போர்த்துக்கீச அதிகாரிகளின் கண்களில் தற்செயலாகச் சூலம் தென்பட்டுவிட்டால் “அது தேங்காய் உரிக்கும் கருவி” என்று கூறி அவர்கள் சமாளித்தனர் என்பர். விரத காலங்களில் வாழை இலையில் உணவு உண்பதும் தடுக்கப்பட்டது. ஆனால் மக்கள் வாழையிலையில் சாப்பிட்டு முடிந்ததும் அதனை வெளியில் எறிவதற்கு அஞ்சிக் கூரையில் செருகி வைப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டனர். பிராமணர் தாம் குருமார் என்ற அடிப்படையில் வரியினைச் செலுத்தாது தப்பிக்கொண்ட வேளையில் அவர்களைப் போலவே பிராமணர் அல்லாதவரும் பூணூல் அணிவதன் மூலம் பிராமணராகத் தம்மைக் காட்டி வரி செலுத்தாது தப்பித்துக் கொண்டதாகவும் கூறுவர். இத்தகைய போர்த்துக்கேயரின் வன்முறைகளுக்கு மத்தியிலும் சிவ மூர்த்தங்களுள் ஒன்றான வைரவ மூர்த்தத்தின் குறியீடான சூலத்தை வழிபட்டதன் மூலம் சிவ வழிபாட்டினை மேற்கொண்டனர்.

இவர்களை அடுத்து யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஒல்லாந்தர் ஓரளவிற்கு மதசகிப்புத்தன்மை உடையவர்கள். “ஒல்லாந்தர் போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து கைப்பற்றி 138 ஆண்டுகளாக ஆண்டு வந்தனர். அக்காலத்தில் அவர்கள் கோட்டைகளைக் கட்டுதல், நிலவளவைப் பகுதிகளைச் சீர்திருத்தல் தேசவழமை என்றும் தமிழ்

மக்களின் நியாயப் பிரமாணங்களைத் தொகுத்து வெளியிடல் முதலிய நற்கருமங்களைச் செய்வதில் காலத்தைக் கழித்தனர். எனவே நாட்டில் சமாதானம் நிலவிற்று ஒல்லாந்தர் தமது புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவத்தை மக்களிடையே பரப்ப விரும்பினரேயாயினும் போர்த்துக்கேயரைப் போல் அட்டுழியங்களைச் செய்து மக்களைத் துன்புறுத்துவதில்லை. அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட காலத்தில் சைவசமயிகள் ஓரளவு சுதந்திரமாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதை அக்காலத்தில் எழுந்த தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து அறியமுடிகின்றது.

ஒல்லாந்தர் தளபதியின் சமயலறைக்கு நாஸ்தோறும் இறைச்சித் தேவைக்கென ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும் மாடு ஒன்று அனுப்பப்படல் வேண்டும் என்ற சட்டம் ஒன்றே ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நடைபெற்ற முக்கிய சமய எதிர்ப்பு நிகழ்ச்சியாகும். 'கோ' வதையாகிய மகா பாதகத்துக்கு தாமும் உடந்தையாக இருத்தலாகாது என்ற குறிக்கோளினால் ஸ்ரீலஹீ ஆறுமுகநாவலரின் முன்னோரான திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர், தமது முறை வந்தபொழுது இரவோடிவாகக் கப்பலேறித் தமிழகம் சென்றார். அங்கு அவர் வாழ்ந்து சிவப்பணியாற்றினார். இவர் வடமொழியிலும் தமிழிலும் சமய நூல்கள் எழுதியும் உரை கண்டும் சைவசமய வளர்ச்சிக்கு அரும்பணியாற்றினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1787 இல் வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயிலை ஒல்லாந்தர் தளபதியின் மனைவியின் ஆசியுடனும் ஆதரவுடனும் வைத்திலிங்கச் செட்டியார் கட்டத் தொடங்கி 1791 இல் திருப்பணியை நிறைவேற்றிக் கும்பாபிஷேகமும் செய்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவையனைத்தும் ஒல்லாந்தர் காலத்து சிவ வழிபாட்டினையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியை அடுத்து ஆட்சி செய்த ஆங்கிலேயர் காலத்தில் சைவசமயம் ஓரளவிற்கு மீண்டும் வளர்சியடையத் தொடங்கின எனலாம். ஆங்கில அரசு ஆரம்பத்தில் கடைப்பிடித்த சமய சுயாதீனக் கொள்கையால் இந்நிலை மேலும் விருத்தியடைந்தது. எனினும் அரசாங்கக் கொள்கையை பொறுத்தவரை இந்து மதம் புதிய அந்தஸ்துகளும் பெறவில்லை. இந்நிலையிலேயே யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் ஞானப்பிரகாசர் மரபில் 1822 ஆம் ஆண்டில் ஆறுமுக நாவலர் தோன்றினார். இவர் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை இலங்கையில் தளர்வுற்றிருந்த சைவ சமயத்தைத் தன் முயற்சியால் மேனிலைக்குக் கொண்டு வந்தார். ஆங்கிலப் பாதிரிமாரைப் போலவே இலவச சைவப் பாடசாலைகளை உருவாக்கி சைவப் பாரம்பரியத்தைப் பேணும் வகையில் கல்வி கற்பிக்க ஆவன புரிந்தார்.

பிறமதமாகிய கிறிஸ்தவம் பரவ சய மதமாகிய சைவம் குன்றுதலைக் கண்ட நாவலர் அவர்கள் வேதசிவாகமங்கள், தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளையும் கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தமையால் மக்கள் தமக்கு

விளங்காத விடயங்களை இவரிடம் கேட்டறிய முற்பட்டனர். இவ்வாறு மக்கள் தம்மிடம் வரும்போது அவர்களுக்குக் கடவுளுண்மை, ஆன்ம உண்மை, புண்ணிய பாவம், சொர்க்கம், நரகம், மறுபிறவி இவற்றை எல்லோரும் நம்பவேண்டும் என்றும் இவைகளைப் பற்றிக் கூறும் நூல்கள் சிவ மூர்த்தத்தினது ஈசான முகத்தினின்றும் தோன்றிய காமிகம் முதல் வாதுளம் வரையுள்ள மூலாகமம் 28 ஆம். அவைகளின் சார்பு நூலாகிய உபாகமங்கள் 207 எனவும் சிவாகமத்தில் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சுருக்கி இனிதும் விளங்கும் தமிழ் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களுமே எனவும் மக்களுக்கு விளக்குவார்.

பாதிரிமார் யாழ்ப்பாணம் வந்து சிவன் கடவுளல்லர் எனவும் சைவம் “துன்மார்க்கம்” என்றும் போதித்தனர். சைவர்கள் “பிசாசின் அடிமைகள்” என்றும் பேசினர். இந்நிலையில் நாவலர் சைவர்கள் மத்தியில் சமய அறிவினைப் பரப்பும் நோக்குடன் “யாழ்ப்பாணத்துச் சமயநிலை” எனும் நூலை வெளியிட்டார். இதில் சிவ தீட்சை செய்வது, விபூதி, உருத்திராட்சம் அணிவது, பஞ்சாட்சர செபம், சிவாலயதரிசனம், என்பவற்றினை வலியுறுத்தி சைவசமயத்தை மேன்மையடையச் செய்துள்ளார்.

சைவசமயிகளின் சமய வாழ்வை நிலைபெறச் செய்ய வேண்டி நாவலர் அவர்கள் 1847 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 18 ஆம் நாளிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமை தோறும் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் சைவசமய உண்மைகளை எடுத்துப் பிரசங்கமாரி பொழிந்தார். சைவசமய நெறிகளை விடுத்துத் தம் வாழ்க்கையை சுபமாக்கி வந்த மக்களுக்கு உண்மையான சைவ வாழ்வு எது என்று எடுத்துக் காட்டினார்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் நாவலர் அவர்களால் சமயப்பிரசங்கம், சமய நூற்பதிப்புக்கள், சமயநூல் வெளியீடுகள், சமயக்கண்டனங்கள், சமயக்கல்வி, பாடசாலை என்பவற்றை சமயநிலையை ஸ்திரப்படுத்தவல்ல சாதனங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. சமய வழிபாட்டில் கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், விநாயகர் புராணம் முதலிய புராணபடனங்கள் என்பன நாவலர் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவை பெரும்பாலான கோயில்களில் நிகழ்ந்தமையைக் காணலாம். இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருதல் காணலாம். இந்நிலை இன்றும் தொடரப்பட்டு வருதல் காணலாம்.

சமகாலப்பகுதியில் சைவசமயக் கல்வியும் புராணபடன முறையும் சன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர், புலோலி கதிரவேற்பிள்ளை, புலோலி குமாரசாமிப் புலவர், கணேசையர், பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, புலோலி சிவபாதசுந்தரம், கந்தையாப்பிள்ளை, முத்துக்குமாரசாமிக்குருக்கள் போன்ற பலரால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளமை காணலாம்.

இவருக்குப் பின்னரும் பல அறிஞர்கள் தோன்றி சைவசமயத்தை ஈழத்தில் வளம்படுத்தினர். விபுலாநந்தர், சேர்.பொன்.இராமநாதன், புலோலியூர் சு.சிவபாதசுந்தரனார், சு.இராசரத்தினம் முதலிய பெரியார்கள் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் சைவம் வளர்ச்சியுற அரும்பாடுபட்டவர்களாவர்.

இன்று ஈழத்தில் புகழும் புராதனப் பெருமையும் கொண்ட சிவ ஆலயங்கள் மட்டுமன்றி இங்குள்ள அம்மன், பிள்ளையார், முருகன், விஷ்ணு போன்ற இதரவழிபடு தெய்வங்களை மூலமூர்தங்களாகக் கொண்டமைந்த ஆலயங்கள் பல விளங்குதல் காணலாம். இவை சிவ வழிபாட்டில் இன்றியமையாது கலந்த மூர்த்தங்களாகியமை நோக்கத்தக்கதாகும். சிவனுக்குரிய ஆலயங்கள் குறைந்த எண்ணிக்கைக்குரியனவாக விளங்கிய போதிலும் பழம் பெருமைக்குரியதாக அமைந்தமை காணலாம்.

இன்று இந்துக்கள் சிவனுக்குரிய விசேட தினங்களாகிய பிரதோசம், சிவராத்திரி முதலிய விரதங்களை அனுட்டித்து வருகின்றமையைக் காணலாம்.

இவ்வகையில் சைவத்தின் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவனை வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலும் சரி வரலாற்றுக்கு பிற்பட்ட காலத்திலும் சரி ஈழத்தில் வழிபடப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றும் ஈழத்திலுள்ள பிரசித்தி பெற்ற சிவாலயங்களான திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணேச்சரம் முதலியவற்றுக்கு வெளிநாட்டவர்கள் படையெடுத்து வந்து வழிபட்டு தமது நேர்த்திக்கடன்களைச் செலுத்திச் செல்வதைக் காணலாம். இவை யாவும் சிவ வழிபாடு ஈழத்தில் பெற்ற முக்கியத்துவத்தினையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மாகாண கல்வித்திணைக்களம், வடமாகாணம்
மாகாண நிலை தமிழ்மொழி நாள் போட்டி முடிவுகள் -2007

வீடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.1	வாசிப்பு	முதலாம் பிரிவு	1	த.நேகாசினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
			2	ம.துஷிதா	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/கரவெட்டி மாணிக்கவாசகர் வித்தி
			3	சி.பவதாரணி	வவுனியா தேற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமலி
4.1	வாசிப்பு	இரண்டாம் பிரிவு	1	யோ.ஆன் சாலினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
				தே.கிரேஷி	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/பூம்புகார் கண்ணகி வித்தி
			3	உ.குணசுகி	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/கொடிகாமம் திருநாவுக்கரசு வித்தி
4.2	ஆக்கத்திறன் வெளிப்பாடு	முதலாம் பிரிவு	1	யா.வினோஜன்	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/கரவெட்டி மாணிக்கவாசகர் வித்தி
			2	தொ.ஆன்றியா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/இலகடிப்பிட்டி றோகதகபா
			3	க.கபிலன்	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/மருக்காரம்பளை அத்தகபா
4.3	ஆக்கம்- எழுத்து	முதலாம் பிரிவு	1	ப.பெற்சன் மத்தியு	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி
			2	கு.கௌசிகா	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/கொடிகாமம் திருநாவுக்கரசு ம.லி.
			3	சு.விரீசா	வவுனியா தேற்கு	வவுனியா	வ/இலங்கை திருச்சபை த.க.பா

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.4	கட்டுரை வரைதல்	இரண்டாம் பிரிவு	1	ம.கீர்த்தனா	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு	மு/கலைமகள் வித்தி
			2	த.கோகுலன்	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/காட்லிக் கல்லூரி
			3	சு.கோகிலவதனி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/பெரியகோமரசன் குளம் மலி
4.4	கட்டுரை வரைதல்	மூன்றாம் பிரிவு	1	ஞா.செந்துஜா	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு	மு/அம்பலவன் பொக்கணை ம.வித்தி
			2	ஸ்ரீ கேதிகா	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா: தும்பளை சிவப்பிரகாச வித்தி
			3	ஜெ.நிரோஜா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/நெடுஞக்குளம் கலைமகள் வித்தி
4.5	கட்டுரை வரைதல், இலக்கியம் நயத்தல்	நான்காம் பிரிவு	1	தெ.பிரணவன்	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/ஹாட்லிக் கல்லூரி
			2	ஜெ.யசோதினி	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி	கிளி/இராமநாதபுரம் மேற்கு அதகபா
			3	அ.டினுயான்சி	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு	மு/உடையார்கட்டு மலி
4.6	தமிழியற் கட்டுரை வரைதல், இலக்கியம் நயத்தல்	ஐந்தாம் பிரிவு	1	அ.பபியோலா	மடு	மன்னார்	மன்/கருங்கண்டல் றோ.க.த.பாடசாலை
			2	சி.ரம்மியா	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/உசன் மகா வித்தி
			3	சீ.தாரணி	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி	கிளி/இந்துக் கல்லூரி

வீடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.7	இலக்கணப் போட்டி	நான்காம் பிரிவு	1	ச.தாரணி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை
			2	ஜெ.தீபிகா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமலி
			3	கே.நிவேகா	மடு	மன்னார்	மன்/இலுப்பைக்கடவை அதிகபா
4.7	இலக்கணப் போட்டி	ஐந்தாம் பிரிவு	1	கு.யஸ்மின் கிறிஸ்ரெலா	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/அருணோதயா கல்லூரி
			2	ச.சசிரேகா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/வவுனியா இந்துக் கல்லூரி
			3	பெ.டென்சியா	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு	மு/புதுக்குடியிருப்பு மத்திய கல்லூரி
4.8	திறனாய்வுப் போட்டி	ஐந்தாம் பிரிவு	1	எஸ்.கிசோகர்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி
			2	பு.கிரிசாந்தன்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இலங்கைத்திருச் சபை தகபா
			3	சி.மயூரன்	மடு	மன்னார்	மன்/ஆண்டாங்குளம் நோக்கதகபா
4.9	குறுநாடக ஆக்கம்	நான்காம் பிரிவு	1	அ.கோகுலன்	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/வரணி மகா வித்தி.
			2	செ.செறின	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித லூசியா மலி
			3	இ.விதுசா	துணுக்காய்	முல்லைத்தீவு	மு/ஒட்டுசுட்டான் மலி
4.9	குறுநாடக ஆக்கம்	ஐந்தாம் பிரிவு	1	வீ.இமாலினி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரி
			2	கு.வத்சலா	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/புதுக்குளம் மலி

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
			3	த.வசீகரன்	மடு	மன்னார்	மன்/அடம்பன் மவி
4.10	கவிதை ஆக்கம்	நான்காம் பிரிவு	1	ஸ்ரீ.ரஜிபவன்	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/ஹாட்லிக் கல்லூரி
			2	சு.சட்சாயினி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமவி
			3	க.ரமாப்பிரியா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/உயிலங்குளம் றோகதகபா
4.10	கவிதை ஆக்கம்	ஐந்தாம் பிரிவு	1	தி.தமிழினியாள்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/முருங்கன் மகா வித்தி.
			2	சி.நிரஞ்சினி	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி	கிளி/பூநகரி மவி
			3	ந.மதனிகா	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மவி
4.11	சிறுகதை ஆக்கம்	நான்காம் பிரிவு	1	நா.ஆர்த்தனா	மடு	மன்னார்	மன்/அடம்பன் ம.ம. வித்தி.
			2	வி.பிரதீபா	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு	முல்/அம்பலவன்பொக்கனை மவி
			3	செ.டெலான்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/தோட்டவெளி அதகபா
4.11	சிறுகதை ஆக்கம்	ஐந்தாம் பிரிவு	1	சி.உ.மாநந்தினி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/சைவப்பிரகாச மகளிர் கல்லூரி
			2	சி.தட்சாயினி	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு	மு/புதுக்குடியிருப்பு மத்திய கல்லூரி
			3	வி.குயின்சி ஸ்ரெலா	மடு	மன்னார்	மன்/அடம்பன் மவி

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.12	பேச்சு	முதலாம் பிரிவு	1	ப.கீர்த்திகா நிலாந்தினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
			2	பா.சௌமியா	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/வெதிரி திருஇருதயக் கல்லூரி
			3	மு.துவிஜனன்	வவுனியா தேற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமவி
4.12	பேச்சு	இரண்டாம் பிரிவு	1	இ.சஞ்சீவ்	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/கொடகாமம் திருநாவுக்கரசு ம.வித்தி
			2	சி.யதார்த்தினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
			3	பு.சாமினி	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/கிடாச்சூரி கருவேப்பங்குளம் அதகபா
4.12	பேச்சு	மூன்றாம் பிரிவு	1	அ.உமாகரன்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/இந்துக் கல்லூரி
			2	பி.ஆன் ஷிபோறின்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
			3	இ.ஏகாந்தினி	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/தரணிக்குளம் கணேஷ் வித்தி
4.12	பேச்சு	நான்காம் பிரிவு	1	உ.திருமாறன்	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மகாஜனாக் கல்லூரி
			2	பொ.நிருபிதா	வவுனியா தேற்கு	வவுனியா	வ/விபுலானந்தாக் கல்லூரி
			3	ஞா.மேரி பெல்பினா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.12	பேச்சு	ஐந்தாம் பிரிவு	1	ச.கோபிநாத்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மத்திய கல்லூரி
			2	தி.டினாஷா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
			3	ச.கவிதா	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/கல்மடு ஆதகபா
4.13	பாவோதல்	முதலாம் பிரிவு	1	செ.கேசவி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமலி
			2	சி.ஜெகப்பிரியன்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
			3	வெ.நிஷேதன்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/புனித பொஸ்கோ வித்தி
4.13	பாவோதல்	இரண்டாம் பிரிவு	1	ம.சைலாதேவி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/ஸ்ரீ நாகராஜா வித்தி
			2	ஜெ.மதுஷகன்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி
			3	எஸ்.ஆருள்ஷீபா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
4.13	பாவோதல்	மூன்றாம் பிரிவு	1	த.ஆரணி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
			2	வி.நிரோஜினி	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/தரணிக்குளம் கணேஷ் வித்தி

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
			3	செ. அருள்ராஜ்	தீவகம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/புனித அந்தோனியார் கல்லூரி, ஊர்காவற்றுறை
4.13	பாலேவாதல்	நான்காம் பிரிவு	1	ந. சூளசி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி
			2	க. வேணுகா	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/கல்மடு அதகபா
			3	யோ. விக்ரஹின் பீரிஸ்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
4.13	பாலேவாதல்	ஐந்தாம் பிரிவு	1	செ. பிருந்திகா	வவுனியா தேற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமவி
			2	ஸ்ரீ காயத்திரி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
			3	செ. ஆனந்தகுமார்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
4.14	இசையும் அசைவும்	முதலாம் பிரிவு	1	இ. சனிஸ்ரா	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/புதிய சின்னக்குளம் அதகபா
			2	கெ. சாருஜா குருஸ்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சென் மேரீஸ் பெண்கள் வித்தி
			3	ம. ரமயா	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/ஞானாசாரியார் கல்லூரி
4.15	இசை தனி	இரண்டாம் பிரிவு	1	ப. சாயகி	வவுனியா தேற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமவி

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
			2	ற.நிஷா	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/இராமநாதன் கல்லூரி
			3	ஆர்.சௌமிகா பெரேரா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித வள்ளார் றோகதகபா
4.15	இசை தனி	மூன்றாம் பிரிவு	1	வி.மத்யமா	வவுனியா தேற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமவி
			2	ரி.ஆன்ஸ் கனிமொழி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/நானாட்டான் மமவி
			3	பு.பானுப்பிரியன்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி
4.15	இசை தனி	நான்காம் பிரிவு	1	சு.தசாங்கன்	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/யூனியன் கல்லூரி
			2	பா.சுகிர்தா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
			3	த.லக்ஷிதன்	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/கல்மடு அதகபா
4.15	இசை தனி	ஐந்தாம் பிரிவு	1	செ.சந்திரிக்கா	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/இந்து மகளிர் கல்லூரி
			2	க.கிரிஜா	வவுனியா தேற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமவி
			3	ஜெ.எமில் றொஷானி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
4.16	இசை	குழு - I	1	வ.விஜய்கரன்	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/காட்லிக் கல்லூரி

வீடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				யோ.கொலின்ஸ் யூலியஸ்			
				ம.கோணேஸ்வரன்			
				சோ.ரஜீந்தராஜ்			
				யோ.கோகுலன்			
				க.ஆருள்			
				த.சானுஜன்			
				சி.நிதர்சன்			
				சி.கஜேந்திரன்			
				ச.கபாஸ்கர்			
	இசை	குழு 1	2	ஆ.ஜென்சிகா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/நெருக்குளம் கலைமகள் வித்தி
				சே.மதுஷா			
				ம.உதயருபி			

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				ப.ட.யானி			
				சு.பிரியதர்சினி			
				சு.திலகேஸ்வரி			
				பா.ராதிக்கா			
				பா.அர்ச்சனா			
				லோ.ரஞ்சினிதேவி			
	இசை	குழு I	3	கோ.பிரியதர்சினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
				த.தர்மிலா			
				த.குஷாந்தினி			
				ச.மகிழினி			
				சூ.கயன்சி			
				ச.அனுசிக்கா			

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				ம.கேனுஜா			
				த.ஆரணி			
				நா.பிரியங்கா			
				ப.இனோக்கா நிதர்சினி			
4.16	இசை	குழு - II	1	மோ.அபிராமி	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி
				யோ.கஜேந்திரா			
				யோ.சசிந்தா			
				ம.மிருணா			
				இ.நாமகள்			
				ம.தாளினி			
				சி.தேவகி			
				இ.தர்மிகா			

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				ஸ்ரீ சிவாத்தமிகா			
				பா.பாலநிருத்தனா			
	இசை	குழு - II	2	வின்சன் மடோனா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
				கி.சிவராஜினி			
				ச.சஜினி			
				இ.அபிகா			
				நீ.நிதர்சினி			
				ர.சரண்யா			
				பி.நிரஞ்சலா			
				அ.மேரி அனோஜா			
				ஜே.அனித்தா			
				த.திவாகரி			

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
	இசை	குழு - II	3	நு.அன்ரனி றொசானி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமவி
				ந.சரணியா			
				ப.திவ்யா			
				ச.சங்கீதா			
				கு.வினோபா			
				க.அனோஜா			
				இ.பிரியதர்சினி			
				தா.சாவினா			
				சா.கிறிஸ்தர் டயானா			
				சி.சிவதர்சினி			
4.17	நடனம் - தனி	முதலாம் பிரிவு	1	ந.அபிராமி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மகாஜனாக் கல்லூரி
			2	வீ.யதுஷாலினி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/தமிழ் மமவி

வீடிய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.17	நடனம் - தனி	இரண்டாம் பிரிவு	1	க.கௌதமன்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/யாழ் மத்திய கல்லூரி
4.17	நடனம் - தனி	மூன்றாம் பிரிவு	1	லோ.மயூரதி	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி
4.17	நடனம் - தனி	நான்காம் பிரிவு	1	கி.பிரவீணா	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/இந்து மகளிர் கல்லூரி
4.17	நடனம் - தனி	ஐந்தாம் பிரிவு	1	செ.ஐரான்சி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/தமிழ் மமவி
			2	பா.தர்சனா	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
			3	மு.கிருஷ்ணரா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
			2	ஜெ.திவ்யா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமவி
			3	உ.ஐனாசியா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
			2	பு.ஐனந்தன்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/தமிழ் மமவி
			3	கை.துளசிகா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
			2	செ.ஐயவாணி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமவி
			3	ச.நாகதர்சினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
			1	செ.ஐரான்சி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/தமிழ் மமவி
			2	பா.தர்சனா	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
			3	ச.ஆ. அருள்மொழி குருஸ்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
4.18	நடனம்	குழு-1	1	கு.விதூர்ஷன்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மத்திய கல்லூரி
				கி.கிருஷ்ணந்தன்			
				க.கிருசாந்தன்			
				செ.சனூஜன்			
				ஜெ.சிந்துரன்			
				க.கணாதிபன்			
				த.தயாநிஷன்			
				ஜெ.யதுநயன்			
				கு.கோபிநாத்			
				உ.அரிஞ்சயன்			
				க.கௌதமன்			

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				கு.கபிலன்			
	நடனம்	குழு-1	2	அ.அஸ்வினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
				அ.நேராஜனா			
				கி.சுகிர்தா			
				சி.பிரியந்தினி			
				இ.சாருத்தியாகுருஸ்			
				பு.சாலினி			
				உ.ஜனுசியா			
				இ.கலைவாணி			
				த.கோகிலா			
				ரா.சுஜித்தா			
				பு.சிந்துஜா			

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				ந.கௌரிமலர்			
	நடனம்	குழு-1	3	கோ.ஜெனனி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இந்துக் கல்லூரி
				செ.செல்வனேஸ்வரி			
				பு.கீர்த்தனா			
				வ.விஜயசாந்தி			
				அ.சோபனா			
				லோ.சுஜா			
				தி.தியானுகா			
				ஜெ.விஷ்ணுகா			
				ஜெ.வியூஷனா			
				ம.கிசாந்தினி			
4.18	நாட்டிய நாடகம்	குழு-II (தி.போ)	1	யோ.ரெபேக்கா தர்சினி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/வவுனியா தமிழ் மவி

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				கு.வித்தியா			
				வி.ராஜிகா			
				செ.ஜீவிதா			
				தே.தயந்தினி			
				செ.ஜான்சி			
				ஈ.நித்திலா			
				இ.ஜினோசா			
				சி.சிவசாந்தன்			
				ப.அபிசாயினி			
				போ.வைஸ்ரபி			
				பா.நிவேக்கா			
	நாட்டிய நாடகம்	குழு-II (தி.போ)	2	வி.தட்சாயினி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/இராமநாதன் கல்லூரி

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				ம.சுமதினி			
				ம.கௌசிகா			
				சி.சிவாஞ்சலி			
				ற.கௌதமி			
				க.சுகிபா			
				செ.நர்மதா			
				லோ.லக்ஷ்ணா			
				சி.பிரதீபா			
				த.அபிராமி			
	நாட்டிய நாடகம்	குழு-II (தி.போ)	3	த.சசிகரன்	மன்னார்	மன்னார்	மண்/சித்திவிநாயகர் வித்தி
				ச.நாகதர்சினி			
				மு.அட்சரா			

வீடிய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				ப.தனுசியா			
				த.திசாந்தினி			
				ஜெ.பியூனிகா			
				ஐ.நிரோஜா			
				ரா.பத்மசாலினி			
				ம.நிருஜா			
				இ.ஆன்செரின் குருஸ்.			
				க.கிருத்திகா			
				தெ.தர்சினி			
4.19	நாடகம்	(தி.போ)	1	கை.கார்த்திகா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
				கை.துளசிகா			
				வை.நந்தினி			

விய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				கு.மகிழினி			
				கி.சுஜீவினி			
				ப.ரஸ்மிதா			
				ச.சாரங்கா			
				லோ.மேரியூஜின்			
				வி.பிரியங்கா			
				இ.டொமின்றில்லா			
				ம.ஸோபதனுசா			
				சே.ஆனந்தகுமார்			
	நாடகம்	(தி.போ)	2	ம.கயானி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/பூந்தோட்டம் அடகபா
				ச.அனுஷா			
				ஞா.கஜ்ஞாபி			

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				லோ.அபிராமி			
				க.நிறோஜினி			
			2	மா.ராசிகா			
			1	யோ.சுமங்கலி			
				தெ.அனுஜா			
				பா.சுவாதிகா			
				இ.திலீபா			
				ஜெ.அனுஷாந்			
				இ.கேசிஹோபேட்			
	நாடகம்	(தி.போ)	3	க.மேகலா	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/உ-டுவில் மகளிர் கல்லூரி
				ந.மாதூரி			
				அ.லக்ஷ்ணா			

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				தே.துஷாந்தினி			
				கு.தமிழினி	எலக்டிரானிக்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம் கல்லூரி
				ற.பரிமளா			
				செ.நிரோ			
				பா.சிந்துஜா			
				இ.ரெனிஷா			
				ந.புஸ்பவதனா			
4.20	வில்லுப்பாட்டு	(தி.போ)	1	வ.பார்த்தீபன்	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/பூனியன் கல்லூரி
				ப.லீனஸ் சகாயதாஸ்			
				ந.ரஜந்தன்			
				செ.சீராளன்			
				போ.அன்ரனி நோபேட்	எலக்ட்ரானிக்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம் கல்லூரி

வீடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				கு.சாயிசங்கர்			
				ச.அபிராமச்சங்கர்			
	வில்லுப்பாட்டு	(தி.போ)	2	ச.கிறிஸ்தியா பெர்ணானடோ	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
				அ.ஜெரின் வெண்ணிலா			
				அமல டெஸ்சீலி குருஸ்			
				பி.ரெறன்சியா குருஸ்			
				ர.ஜெரோசியா இலின்கலி			
				பெ.விஜயபாலா. யூகலிஸ்ரா			
				அ.மரியதிரேசா			
	வில்லுப்பாட்டு	(தி.போ)	3	வி.சுபகா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மமலி
				வி.விஜிதா			
				ஜெ.விதர்சினி			

வீடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				ஆ.பிரசானந்தி			
				அ.சஜிந்தா			
				பி.டினுஷா			
				இ.தனுசிகா			
4.21	விவாதம்	(தி.போ)	1	சி.துஷாரன்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலயம்
				பா.புரந்தரதாசன்			
				ந.ஐனார்த்தனன்			
	விவாதம்	(தி.போ)	2	பா.ஜேம்ஸ் ஜெனின்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/முருங்கன் ம.வித்தியாலயம்
				அ.லெஸ்ரன்			
				ஜே.றுஞ்சன் விமலதாசன்			
4.22	தமிழறிவு வினாவிடைப்போட்டி	(தி.போ)	1	க. ஜானி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மகாஜனக் கல்லூரி
				க. சகன்யா			

விய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				த. மதுரா			
				செ. குகப்பிரியா			
				கு.விதுஷா			
	தமிழறிவு வினாவிடைப்போட்டி	(தி.போ)	2	வி.நிரோஜா	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
				சி.லினைர் அருண்மதி			
				ந.சா.நிபலியா			
				கோ.பகீரதி			
				மி.விக்ரர் குணசேகரா			
	தமிழறிவு வினாவிடைப்போட்டி	(தி.போ)	3	கி.மைதிலி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மகளிர் கல்லூரி
				யோ.சசாந்தினி			
				த.லிகந்தா			
				கி.டனிடா			

வீடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.23	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	(தி.போ)	1	கெ.டக்ஷனா எம்.றமீசா உம்மா ஆர்.றைசா பானு கே.சபீனா எம்.ஜஸமினா டி.எம்.தஸ்மினா பானு ஐ.நிஸ்மியா எம்.எவ்.பஸ்மினா பானு ரி.முர்ஷிதா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/மதீனா வித்தி
	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	(தி.போ)	2	ஆர்.ஏ.அஸ்மியா கே.எம்.மைஸா என்.சப்னா	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/ஒஸ்மானியா கல்லூரி

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
				ஆர்.நிஸ்ஸா			
				என்.நுஸ்ரியா			
				எம்.எவ்.சமீரா			
4.24	சிங்களமொழி மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு	விசேட பிரிவு - I	1	கே.ஜி.தரங்கசம்பத்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/காமினி மவி
4.24	சிங்களமொழி மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு	விசேட பிரிவு - II	1	பி.ஏ.எம்.சேபாலிகா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/காமினி மவி
4.25	சிங்களமொழி மாணவர்களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்து	விசேட பிரிவு - I	1	வீ.சாமினா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/காமினி மவி
4.25	சிங்களமொழி மாணவர்களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்து	விசேட பிரிவு - II	1	மு.ஆ.துலாந்ஜன்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/காமினி மவி

மாகாண கல்வித்திணைக்களம், வடமாகாணம்
மாகாண நிலை தமிழ்மொழி நாள் கூத்துப் போட்டி முடிவுகள் -2007

விடய இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
1.0	வடமோடி	திறந்த போட்டி	1	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/கைதடி நாவுற்குழி அ.த.க.பா
2	தென்மோடி	திறந்த போட்டி	1	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/ திருக்குடும் கன்னியர்மடம் ம.வி
2	தென்மோடி	திறந்த போட்டி	2	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/கல்மடு அ.த.க.பா
3.0	சிந்து நடை	திறந்த போட்டி	1	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/புதுக்குளம் ம.வி
3.0	சிந்து நடை	திறந்த போட்டி	2	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/சண்டிலிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி
4.0	இசை நாடகம்	திறந்த போட்டி	1	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மகாஜனாக் கல்லூரி
5.0	விசேட கூத்து	திறந்த போட்டி	1	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/விக்ரோறியா கல்லூரி
5.0	விசேட கூத்து	திறந்த போட்டி	2	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித ஆனாள் ம.ம.வித்

**மாகாணக்கல்வித்திணைக்களம், வடமாகாணம்
மாகாண நிலை தமிழ்மொழித்திணைப் போட்டி முடிவுகள் -2008**

பகுதி	பகுதி	பிரிவு	நிலை	தேர்வு பெற்ற பெயர்	வகை	மதிப்பீடு	பகுதி
4.1	1	வாசிப்பு	முதலாம் பிரிவு	1	சு.பவித்திரா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				2	மா.பிரியந்தினி	மன்னார்	மன்னார்
				3	ஜெ.நிஷோபா	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்
4.1	2	வாசிப்பு	இரண்டாம் பிரிவு	1	த.நேகாசினி	மன்னார்	மன்னார்
				2	வி.கோபிகா	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்
				3	ம.மேகலா	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா
4.2	3	ஆக்கத்தின் வெளிப்பாடு	முதலாம் பிரிவு	1	கு.நிதுஷா	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்
				2	தே.புருஷோத்தமன்	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா
				3	போ.ஆய்கல் எனன்சி	மன்னார்	மன்னார்
4.3	4	ஆக்கம்-எழுத்து	முதலாம் பிரிவு	1	சு.சுபநிலா	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்
				2	வி.யதுர்ஷனா	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு
				3	வி.தர்சனா	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி
4.4	5	கட்டுரை வரைதல்	இரண்டாம் பிரிவு	1	ப.கதிர்நாதர்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்
				2	மு.சலக்சனா	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி
				3	மா.பிரசாந்	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு
4.4	6	கட்டுரை வரைதல்	மூன்றாம் பிரிவு	1	இ.நித்தியா	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி
				2	ப.விஜிதா	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்
				3	ப.தனோசிகா	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு
4.5	7	கட்டுரை வரைதல், இலக்கியம் நயத்தல்	நான்காம் பிரிவு	1	மு.தர்ஷனா	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்
				2	மு.சிவாஜினி	மன்னார்	மன்னார்
				3	இ.சப்னா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா

பாடநாடு	பாடநாடு	நிலை	பாடநாடு பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடநாடு
4.6	தமிழியற் கட்டுரை வரைதல், இலக்கியம் நயத்தல்	ஐந்தாம் பிரிவு	1 இரா. முகாஷினி 2 த. நெறாயிலர்ன் மனோசு 3 கு. குணதீபன்	மன்னார் வவுனியா தெற்கு யாழ்ப்பாணம்	மன்னார் வவுனியா யாழ்ப்பாணம்	மன்/தலைமன்னார் பியர் அ.த.க.பா. வ/பூவரசன்குளம் ம.வித்தி யா/இந்துக் கல்லூரி
4.7	இலக்கணப் போட்டி	நான்காம் பிரிவு	1 ச. அனுஷா 2 கு. கஜவதனி 3 யே. செசிலியா மேபிள்	வடமராட்சி முல்லைத்தீவு கிளிநொச்சி	யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணம் முல்லைத்தீவு	யா/வட இந்து மகளிர் கல்லூரி மு/அம்பலவன் பொக்கணை த.வி. கிளி/கிளிநொச்சி மத்திய கல்லூரி
4.7	இலக்கணப் போட்டி	ஐந்தாம் பிரிவு	1 ப. தயாளினி 2 ச. நிரோஷா 3 அ. பியோலா	வவுனியா வடக்கு வலிகாமம் மடு	வவுனியா யாழ்ப்பாணம் மன்னார்	வ/புதுக்குளம் ம.வித்தி யா/அருணோதயா கல்லூரி மன்/கருங்கண்டல் நேரா.க.த.ம.வி
4.8	திறனாய்வுப் போட்டி	ஐந்தாம் பிரிவு	1 பு. ஜீவனா 2 ந. பவித்ரா 3 கு. கிருஷ்ணா	வடமராட்சி கிளிநொச்சி மன்னார்	யாழ்ப்பாணம் கிளிநொச்சி மன்னார்	யா/விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி, கரவெட்டி கிளி/புனித திரேசா பெண்கள் கல்லூரி மன்/புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி
4.9	குறுநாடக ஆக்கம்	நான்காம் பிரிவு	1 வி.லதாங்கி 2 ச. சபேசன் 3 சி. பிரசலா	கிளிநொச்சி வலிகாமம் வவுனியா தெற்கு	கிளிநொச்சி யாழ்ப்பாணம் வவுனியா	கிளி/வட்டக்கச்சி ம.வி யா/அருணோதயா கல்லூரி வ/சைவப்பிரகாச மகளிர் கல்லூரி
4.9	குறுநாடக ஆக்கம்	ஐந்தாம் பிரிவு	1 க. ஜயந்தினி 2 து. மேரி மரிஸ்ரெலா 3 சி. உ. மாநந்தினி	வலிகாமம் மன்னார் வவுனியா தெற்கு	யாழ்ப்பாணம் மன்னார் வவுனியா	யா/ஸ்கந்தவேரோதயா கல்லூரி மன்/புனித ஆனாள் ம.ம.வித்தி வ/சைவப்பிரகாச மகளிர் கல்லூரி
4.1	கவிதை ஆக்கம்	நான்காம் பிரிவு	1 க. பிரசாந் 2 ரூ. ஞானசுபாஷினி 3 அ. ஐஜாஷினி	வடமராட்சி வவுனியா தெற்கு முல்லைத்தீவு	யாழ்ப்பாணம் வவுனியா முல்லைத்தீவு	யா/ஹாட்லிக் கல்லூரி வ/விபுலாநந்தாக் கல்லூரி மு/உடையர்கட்டு ம.வித்தி
4.1	கவிதை ஆக்கம்	ஐந்தாம் பிரிவு	1 வே. சதன் 2 ஜெ. சர்மிளா	முல்லைத்தீவு தென்மராட்சி	முல்லைத்தீவு யாழ்ப்பாணம்	மு/புதுக்குடியிருப்பு மத்திய கல்லூரி யா/சாவகச்சேரி மகளிர் கல்லூரி

பேர்தலை	பேர்தலை	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வகை	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.11	16	சிறுகதை ஆக்கம்	நான்காம் பிரிவு	3	ஐ.ஐ.யதீபன்	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி ம.வி
4.11	17	சிறுகதை ஆக்கம்	ஐந்தாம் பிரிவு	1	ஏ.கஜானனி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி
4.12	18	பேச்சு	முதலாம் பிரிவு	2	வீ.சர்மிளா	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு	மு/வள்ளியபுளம் கனிஷ்ட உ.க.வித்தி
4.12	19	பேச்சு	இரண்டாம் பிரிவு	3	இ.கம்காளினி	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி திரேசா பெண்கள் கல்லூரி
4.12	20	பேச்சு	முன்றாம் பிரிவு	1	பி.சரணியா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறும்பைக்குளம் மகளிர் ம.வித்தி
4.12	21	பேச்சு	நான்காம் பிரிவு	2	கு.தர்மேந்திரன்	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/கொடிகாமம் திருநாவுக்கரசு ம.வித்தி
4.12	22	பேச்சு	ஐந்தாம் பிரிவு	3	ந.நிரோஷிகா	முல்லைத்தீவு	முல்லைத்தீவு	மு/புதுக்குடியிருப்பு மத்திய கல்லூரி
				1	த.அபிவாணா	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/சாவகச்சேரி இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை
				2	த.ஜினோசன்	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/புதுக்குளம் மவி
				3	சி.ஐக்கப்பிரியன்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவினாயகர் இந்துக் கல்லூரி
				1	ம.தரணியா	வலகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மகாஜனா கல்லூரி
				2	போ.ஆன்சாலினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
				3	கே.சுதர்சன்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/வவுனியா தமிழ் மத்திய மகா வித்தி
				1	வி.விஜிதா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறும்பைக்குளம் மகளிர் ம.வித்தி
				2	சி.யதார்த்தினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
				3	ஐ.மதுராஷிகன்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி
				1	சி.பவித்திரா	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/மீசாலை வீரசிங்கம் மவி
				2	ம.பிரியங்கா கிரிஷாந்தி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
				3	பு.ஆன் டினூஷா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறும்பைக்குளம் மகளிர் ம.வித்தி
				1	க.லோஜனா	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
				2	சு.தரணியா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/புவரசன்குளம் ம.வித்தி
				3	ஞா.மரியசீலன்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/முருங்கன் மவி
				1	சி.விசாகி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/சைவப்பிரகாச மகளிர் கல்லூரி

பாடல்	ஆ.பா.இ	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	லலயம்	மாண்புமிகு	பாடல்களை
4.13	23	பாலேவாதல்	முதலாம் பிரிவு	2	வி.வத்தசாங்கிதன்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/யாழ் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை
				3	நெ.ஸ்ரெபானி குலாஸ்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சென்மேரீஸ் பெண்கள் கல்லூரி
4.13	24	பாலேவாதல்	இரண்டாம் பிரிவு	1	சி.சபார்த்தினி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
				2	பு.சாமினி	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/கிடாச்சூரி கருவேப்பங்குளம் அதகபா
				3	அ.கிருஷ்ணமேரி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
4.13	25	பாலேவாதல்	முன்றாம் பிரிவு	1	ப.சாயகி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறும்பைக்குளம் மகளிர் ம.வித்தி
				2	மி.சாமந்தி	வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/நெல்லியடி மமலி
				3	அ.அஸ்வினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவினாயகர் இந்துக் கல்லூரி
4.13	26	பாலேவாதல்	நான்காம் பிரிவு	1	சு.தசாங்கன்	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/பூனியன் கல்லூரி
				2	வி.நிபோசினி	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/தரணிக்குளம் மலி
				3	அ.அன்ரனி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் ஆண்கள் பாடசாலை
4.13	27	பாலேவாதல்	ஐந்தாம் பிரிவு	1	ச.கஸ்தூரி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சித்திவினாயகர் இந்துக் கல்லூரி
				2	க.சோபா	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
				3	சே.மதுரீக்கா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/சைவப்பிரகாச மகளிர் கல்லூரி
4.14	28	இசையும் அசைவும்	முதலாம் பிரிவு	1	க.டயந்தினி	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/கல்மடு மலி
				2	ஜே.கிஷோனி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனிதசவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
				3	கோ.சிவகலை	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மூளாய் சைவப்பிரகாச வித்தி
4.15	29	இசை தனி	இரண்டாம் பிரிவு	1	ரி.வருணியா	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/இந்து மகளிர் கல்லூரி
				2	ந.சிபிஷா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறும்பைக்குளம் மகளிர் ம.வித்தி
				3	செ.எஸ்ஷியாமா குருஸ்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/சென் மேரீஸ் பெண்கள் பாடசாலை
4.15	30	இசை தனி	முன்றாம் பிரிவு	1	ஜே.லிதாசினி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறும்பைக்குளம் மகளிர் ம.வித்தி
				2	அ.சண்முகப்பிரியன்	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/பூனியன் கல்லூரி
				3	ஜே.எம்ரேஞ்சியா செவ்வியன்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித ஆனாள் ம.ம.வித்தி
4.15	31	இசை தனி	நான்காம் பிரிவு	1	ச.ரவிகரன்	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/வட்டு இந்துக் கல்லூரி
				2	யே.யே.யூ.நிறோகினி	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி

பாட நெடு	பாட நெடு	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	பாட்பாடாளர் பெயர்	வகை	மாவட்டம்	பாடசாலை
				3	ஞா.வசந்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வவுனியா தமிழ் மத்திய மகா வித்தி
4.15	32	இசை தனி	ஐந்தாம் பிரிவு	1	ச.சரசாகித்தியன்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி
				2	சா.மதுசூதனா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மகளிர் ம.வித்தி
				3	கி.துவாரகன்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் ஆண்கள் பாடசாலை
4.16	33	இசை	குழு I	1	சி.கோகழீஸ்வரன்			
					கு.கஜிந்தன்			
					க.நிருபன்			
					கு.ஜெனோலின்			
					த.சதர்சிங்			
					சி.டிவக்ஷன்			
					சி.துஷாகாந்தன்			
					க.றதுசன்			
					சி.கார்த்திக			
					இர.விவிதிசதானந்தன்			
					யாழ்ப்பாணம்	யா/மத்திய கல்லூரி		
4.16	33	இசை	குழு I	2	ஜெ.சதுஷன்			
					சு.லுமிந்தன்			
					ம.அபினேஷ்			
					ம.விபிஷன்			
					ந.சுகநேசன்			
					இ.சாருஜன்			
					இ.தேனாஜன்			
					பா.மனோச பாரத்			
					செ.பிரதீப			
					நோ.தாமரா			
ஜெ.நொய்சி								
அ.சுஜந்தினி								
த.டினாசியா								
					வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வவுனியா தமிழ் மத்திய மவி	

மாண்புமிகு	இ.ச.யா.பு.	இ.சை	நிலை	நிலை	பேர்ப்பாண்டி	பெயர்	வகை	மாவட்டம்	பெயர்	மாவட்டம்	
4.16	33	இசை	குழு I	3	அ.சாதனா செ.நிலோமி ஆ.பவஸ்ரீனா மு.டொ.சுஜினா கு.ஆன்சொர்மினா அ.மெரினா ஜோசபின் ச.சங்கீதா த.பத்மசூரியா யோ.நிருபிகா கு.சுலோஜினி செ.ரிசா நா.சுபாஜினி நி.கஜானா சி.கீர்த்திகா செ.மெலோனா ஜெ.டுவாரகா	மன்னார்	மன்னார்	மன்னார்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
4.16	34	இசை	குழு - II	1	ஸ்ரீ உசேனி சே.மதுரிக்கா சொ.தமிழினி பா.சிந்துஜா கு.தமிழ்ச்செல்வி இ.ராதிக்கா க.டிநோஜினி ர.சௌமிகா நி.நிசாந்தினி இ.சுஜித்தா பொ.நிசாந்தி சு.லக்கியா டி.நிவேதனா பி.சியாஸினி ச.நோசாலின் ஜே.முஷாந்தி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரி	
4.16	34	இசை	குழு - II	2	ஸ்ரீ உசேனி சே.மதுரிக்கா சொ.தமிழினி பா.சிந்துஜா கு.தமிழ்ச்செல்வி இ.ராதிக்கா க.டிநோஜினி ர.சௌமிகா நி.நிசாந்தினி இ.சுஜித்தா பொ.நிசாந்தி சு.லக்கியா டி.நிவேதனா பி.சியாஸினி ச.நோசாலின் ஜே.முஷாந்தி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வவுனியா	வவுனியா	வ/சைவப்பிரகாச மகளிர் கல்லூரி	
4.16	34	இசை	குழு - II	3	ஸ்ரீ உசேனி சே.மதுரிக்கா சொ.தமிழினி பா.சிந்துஜா கு.தமிழ்ச்செல்வி இ.ராதிக்கா க.டிநோஜினி ர.சௌமிகா நி.நிசாந்தினி இ.சுஜித்தா பொ.நிசாந்தி சு.லக்கியா டி.நிவேதனா பி.சியாஸினி ச.நோசாலின் ஜே.முஷாந்தி	மன்னார்	மன்னார்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி	

பகுதி	பகுதி	நகர்ப்பகுதி	பிரிவு	நிலை	பாடகர் பெயர்	வயம்	மரபு	பாடசாலை
4.17	35	நடனம் - தனி	முதலாம் பிரிவு	1	அ.பி.கில்லா செ.பிரியங்கா அ.கஜனி	வவுனியா தெற்கு யாழ்ப்பாணம்	வவுனியா யாழ்ப்பாணம்	வ/வவுனியா தமிழ் மமவி யா/இந்துமகனிர் ஆரம்ப பாடசாலை
4.17	36	நடனம் - தனி	இரண்டாம் பிரிவு	1 2 3	ம.மலினி கிருஷ்ணந்தி சி.பாவனா வி.கம்சினி ச.நர்மதா	யாழ்ப்பாணம் தெற்கு	யாழ்ப்பாணம் வவுனியா	மன்/புனித சவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி யா/வேம்படி மகனிர் உயர்தர பாடசாலை
4.17	37	நடனம் - தனி	மூன்றாம் பிரிவு	1 2 3	பா.யஸ்திகா செ.கஸ்தூரி அ.தனுசன்	வலிகாமம் தெற்கு	யாழ்ப்பாணம் வவுனியா	வ/வவுனியா தமிழ் மமவி மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி யா/இராமநாதன் கல்லூரி
4.17	38	நடனம் - தனி	நான்காம் பிரிவு	1 2 3	ஜெ.பிரியவதனி தே.கஜந்தினி ப.தனுஷியா	யாழ்ப்பாணம் தெற்கு	யாழ்ப்பாணம் வவுனியா	வ/இறம்பைக்குளம் மகனிர் மவி மன்/புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி யா/வேம்படி மகனிர் உயர்தர பாடசாலை
4.17	39	நடனம் - தனி	ஐந்தாம் பிரிவு	1 2 3	சி.சிவதாரணி சி.சிவசாந்தன் பொ.நீற்றா நிரோசா	வலிகாமம் தெற்கு	யாழ்ப்பாணம் வவுனியா	வ/வவுனியா தமிழ் மமவி மன்/சித்திவிநாயகர் வித்தி யா/இராமநாதன் கல்லூரி
4.18	40	நடனம்	குழு-1	1	பா.லபோஜன் க.நிமலராஜ் த.குருசன் இ.மதுஷன் த.நிலாந் உ.சங்கீத் க.பகீர்தன் அ.வேணுகோபன் ச.டிலக்சன் க.ரஷீருபன் கு.கஜருபன் ந.பிரசாந்தன்	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மத்திய கல்லூரி

பகுதி	பகுதி	நிலை	பேர்தயாளி பெயர்	வகை	மார்ச்	பாடசாலை
4.18	40	நடனம்	குழு-I	ச. தக்கிகா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				ச.மிரோஷசனா		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	அ.கோமலினிசியா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				இ.மலக்கினி		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	ம.மலவியசாரா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				ஸ்ரீ.கம்ஷிகா		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	ச.திவ்னுஜா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				க.மதுஷாலி		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	சி.அனுசானினி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				வி.மிதுனானினி		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	ர.சஸ்மிதா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				அ.மதுர்ஷனா		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	சௌ.சர்மிகா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				க.ரதீசா		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	த.நேகாசினி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				யோ.ஆன் சானினி		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	தியசோதினி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				நி.நிதர்சினி		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	ம.சுகன்யா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				ம.ஜெபகாந்தினி		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	தே.மேரி ஏஞ்சல்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				சு.அபிநயா ஜென்கி		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	வி.அருணாத்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				ச.சங்கீர்த்தனன்		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	சி.மகிந்ரேபசன்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				பு.ஜனந்தன்		
4.18	40	நடனம்	குழு-I	சி.டினேஷ்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				ர.சயிந்தினி		
4.18	40	நடனம்	குழு-II (தி.போ)	ரா.சுஜிந்தினி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				ச.ரேமக்கா		

பகுதி	பெயர்	பதவி	பரவல்	மேலநிலை	மேலநிலை பெயர்	வகை	மாண்புமிகு	மாண்புமிகு
4.18	41	நாட்டிய நாடகம்	குழு-II (தி.போ)	2	அ.அனோஜினி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை
					க.சாமினி			
4.19	42	நாடகம்	(தி.போ)	1	வ.கமச்சினி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி
					வீ.யதுசாலினி			
					பா.சாந்தனா			
					ரு.ஹம்சத்வனி			
					நி.சாஜிபானு			
					சி.லக்ஷாயினி			
					சி.ஐனனி			
					மு.மதிவதனி			
					இ.பிரவீனா			
					வ.தாட்ஷாயினி			
ர.குஷ்யந்தி								
கு.வைஷ்ணவி								
இ.சாரதாதேவி								
வி.கீர்த்தனா								
ம.நிருஜன்								
ஆ.அங்கஜன்								
அ.வினோஜன்								
சி.கலாராஜ்								
க.திஷாந்								
ந.கஜிந்தன்								
வ.ஜஸமிலன்								
ச.சேமராஜ்								
நி.சச்சிதானந்தன்								
த.நிமல்காந்								
ர.தர்சன்								
தே.வனிசன்								

பகுதி	பகுதி	நிலை	பட்டம்	நிலை	பிரதமபாளர் பெயர்	வகை	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.19	42	நாடகம்	(தி.போ)	2	<p>ஜெ.அற்புதராஜ் டிமேல்</p> <p>ஞா.ஜோன் போன்</p> <p>நி.மேரிஜோசப் குருஸ்</p> <p>கி.மேரி மரீனா டயஸ்</p> <p>அ.சகாயராஜன்</p> <p>ஜெ.ஜெயநிசாந்தன்</p> <p>ச.கிரேஸ் காயத்திரி</p> <p>அ.டி.அருணியா</p> <p>க.மேவின் குலாஸ்</p> <p>த.சாமிளாருபன்</p> <p>வ.பபிதரன்</p> <p>ம.யோகேஸ்வரன்</p> <p>கி.அனோஜன்</p> <p>க.கரிகரன்</p> <p>செ.ஸ்ரனி</p> <p>தி.சுகிர்தன்</p> <p>கு.இந்துஜன்</p> <p>பு.தயூசிகா</p> <p>இ.ஐனோசா</p> <p>பா.சந்திரகுமாரி</p> <p>ஈ.நித்திலா</p> <p>ஜெ.ஜஸ்ரின்</p> <p>கு.வினோத்</p>	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித ஆனாள் மத்திய மவி
4.19	42	நாடகம்	(தி.போ)	3	<p>ஜெ.ஜெயப்பிரகாஷ்</p> <p>த.மோகனரங்கன்</p> <p>வி.விமல்தாஸ்</p> <p>ச.கோகுலன்</p>	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/வவுனியா தமிழ் மத்திய மவி
4.20	43	வில்லுப்பாட்டு	(தி.போ)	1		வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/வவுனியா தமிழ் மத்திய மவி

பாடநாள்	பாடநாள்	நிகழ்ச்சி	பரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.20	43	வில்லுப்பாட்டு	(தி.போ)	2	ப.ஆதித்தன் அ.நீரோஷன் சி.சாரங்கன் போ.லா. ஆன்சன் தே.சுகிந்தன் எ.இ.ஜோஜ்கரன் செ.அருண்தாஸ் குருஸ் ஜே.ரெமிசியன் ஜெறி கு.கிருஷ்ணன் பெ.போ.அ.டிக்கஷன் சி.ரதாஸ்தன் இ.மனோஜ் யூ.கஜந்தன் ம.நிநோஜன் த.மேருஜன் வி.பிருந்தாவன் பா.தபோதரன்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/புனித சவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி
4.20	43	வில்லுப்பாட்டு	(தி.போ)	3	வ.நீரோஷன் செ.நீவேஜன் ப.அஜ்ஜந்தன் போ.ஜயந் தெ.கூர்க்காபினி த.மதுஜன் ஜே.அர்ச்சனா பு.ஜீவனா க.பிரியந்தினி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/யூனியன் கல்லூரி
4.21	44	விலாதம்	(தி.போ)	1	வ.நீரோஷன் செ.நீவேஜன் ப.அஜ்ஜந்தன் போ.ஜயந் தெ.கூர்க்காபினி த.மதுஜன் ஜே.அர்ச்சனா பு.ஜீவனா க.பிரியந்தினி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மத்திய கல்லூரி
4.21	44	விலாதம்	(தி.போ)	2	வ.நீரோஷன் செ.நீவேஜன் ப.அஜ்ஜந்தன் போ.ஜயந் தெ.கூர்க்காபினி த.மதுஜன் ஜே.அர்ச்சனா பு.ஜீவனா க.பிரியந்தினி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மத்திய கல்லூரி
4.22	45	தமிழறிவு வினாவிடைப்	(தி.போ)	1	வ.நீரோஷன் செ.நீவேஜன் ப.அஜ்ஜந்தன் போ.ஜயந் தெ.கூர்க்காபினி த.மதுஜன் ஜே.அர்ச்சனா பு.ஜீவனா க.பிரியந்தினி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/மத்திய கல்லூரி

பாடம்	பகுதி	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
		போட்டி			சி.சஜிதா ந.துவாரகா	வடமராட்சி வடமராட்சி	யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணம்	யா/விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி யா/விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி
4.22	45	தமிழறிவு வினாவிடைப் போட்டி	(தி.போ)	2	ந.கிருத்திகன் ச.கிஷோக்குமார் வி.அருந்ததி ஞா.துஷாந் செ.கேதீஸ்வரன்	வவுனியா தெற்கு வவுனியா தெற்கு வவுனியா தெற்கு வவுனியா தெற்கு வவுனியா தெற்கு	வவுனியா வவுனியா வவுனியா வவுனியா வவுனியா	வ/வவுனியா தமிழ் மத்திய மவி வ/வவுனியா தமிழ் மத்திய மவி வ/வவுனியா தமிழ் மத்திய மவி வ/வவுனியா தமிழ் மத்திய மவி வ/வவுனியா தமிழ் மத்திய மவி
4.22	45	தமிழறிவு வினாவிடைப் போட்டி	(தி.போ)	3	மி.வி.குணசேகரா போ.பகீரதி வி.நிரோஜா ந.ச.நிபல்லியா கி.லிளை அருள்மதி	மன்னார் மன்னார் மன்னார் மன்னார் மன்னார்	மன்னார் மன்னார் மன்னார் மன்னார் மன்னார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி
4.23	46	ஸல்லிம் நிகழ்ச்சி	(தி.போ)	1	அ.முபாரிஸ் பை.மிப்பராஸ் இ.ரஹீம் மு.ஜூஸ் லி.அலிஅஹமட் அலி அ.நிசான் பை.சப்ராஸ் அ.முஜாபீர்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/மதீனா வித்தி
4.23	46	ஸல்லிம் நிகழ்ச்சி	(தி.போ)	2	ஐ.முகமட் முக்தார் ம.முகமட் முஜாஹித் க.முகம்மது ஹாசில் அ.முகம்மது ஆசித் ந.அகம்மது நுஸ்கி நா.முகம்மது சாபீர்	மன்னார்	மன்னார்	மன்/அல் மினா மவி

பகுதி	பகுதி	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
4.24	47	சிங்களமொழி மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாகிப்பு	விசேட பிரிவு -I	1	நா.முகம்மது நிலாம் நி.முகம்மது அஸ்மத்	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/பரகும் மவி
4.24	48	சிங்களமொழி மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாகிப்பு	விசேட பிரிவு -II	1	மு.இந்துமதி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/மடுகந்த தேசிய பாடசாலை
4.25	49	சிங்களமொழி மாணவர்களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்	விசேட பிரிவு -I	1	ஆர்.எம்.சாருக்கா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/காமினி ம.வித்தி
4.25	50	சிங்களமொழி மாணவர்களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்	விசேட பிரிவு -II	1	வி.சர்மிலா	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா	வ/காமினி ம.வித்தி

மாகாணக்கல்வித்திணைக்களம், வடமாகாணம்
மாகாண நிலை தமிழ்மொழித்தின நாட்டுக்கூத்துப்போட்டி முடிவுகள் -2008

செ.பா.கூ.	செ.பா.ஊ.	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
1	51	வடமோடிக்கூத்து	தி.போ	1	தி.ருசிந்தன் து.வின்சன் வி.சிந்துஜன் த.அனோஜன் ஜெ.நோஜனா ர.தர்மிலா பு.டோபிகா யோ.தனுஜா தெ.தனுசியா கி.உ.சாளினி ச.ஜாசினி பா.கமலதாசன்	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்	யா/நாவற்குழி அ.க.பா
2	52	தென்மேடிக் கூத்து	தி.போ	1	து.அஜிதா அ.ஜெஜிபா இ.நிதர்சா ச.லக்ஷிகா கா.நளாயினி செ.மேரிசந்திரமலர் செ.கஜேந்தினி ச.பிரதீபா சி.பிரியதர்சினி சி.கோவற்சன் செ.கார்த்தீபன் பா.நிதர்சனா	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/இளவாலை மெய்கண்டான் ம.வி

பேர்தலை	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
3	தென்மேடிக் கூத்து	தி.போ	2	பொ.லிங்கேஸ்வரி சு.யுசாந்தினி மா.லிங்கேஸ்வரி செ.ஜெஸ்மின் வை.துர்க்கா த.லக்ஷாயினி ப.சஞ்சிகா ப.பகவதீஸ் சி.றஜன் செ.தானுகா கு.யாழினி அ.நிறோஜினி யோ.சிவதர்சினி வி.தர்சிகா செள.மேரிலாவன்பா தீ.மேரிஜனாசா வி.மோகனப்பிரியா ப.ரமீலா த.சுகி செ.கார்திகா தீ.மேரிகொன்சலா த.கிரிசாலினி சி.சோபனா அ.மல்லிப்பீனா அ.சரீனா நா.சோபினி க.யசோதா க.கஜேந்தினி சி.கார்த்தனா ர.ரகீதா ஈ.சுவீற்றி	வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/கல்மடு ம.வி
4	தென்மோடிக் கூத்து	தி.போ	1	செ.கார்த்திகா தீ.மேரிகொன்சலா த.கிரிசாலினி சி.சோபனா அ.மல்லிப்பீனா அ.சரீனா நா.சோபினி க.யசோதா க.கஜேந்தினி சி.கார்த்தனா ர.ரகீதா ஈ.சுவீற்றி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/கந்தர்மடம் சைவப்பிரகாச வித்தி
5	சிந்துநடைக் கூத்து	தி.போ	1	செ.கார்த்திகா தீ.மேரிகொன்சலா த.கிரிசாலினி சி.சோபனா அ.மல்லிப்பீனா அ.சரீனா நா.சோபினி க.யசோதா க.கஜேந்தினி சி.கார்த்தனா ர.ரகீதா ஈ.சுவீற்றி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/சண்டிலிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி

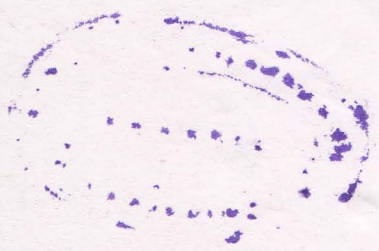
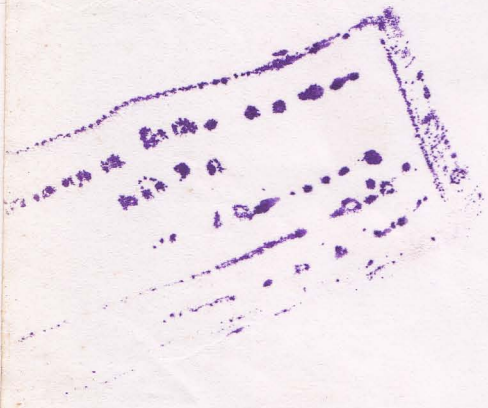
இயக்கம்	நிகழ்ச்சி	பீரில்	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை	
				ம.கார்த்திகா ச.லக்ஷ்ணா க.தர்மிகா				
				பா.லோஜிகா த.தர்மேந்தினி கே.ஜீவலதா ஆ.காஞ்சனா ந.திசாந்தினி சி.கிரீஜா த.சிவநாதன் ந.சதுாஜன் செ.நவந்தா க.வியூசனி க.கஸ்தூரியா கே.பிருந்துஜா இ.சலக்சன் வி.தர்மிதா ச.தயாளினி சு.நவலக்சுமி பா.கௌசலா செ.சுதர்சினி ரேவா.தர்சிக்கா ஞா.திவ்வியா அ.ஜா.மதுசா தி.சோபனா தி.திலகவதி அ.சகானா கோ.விஜயகுமாரி				
6	53	சிந்துநடைக் கூத்து தி.போ	2		வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/புதுக்குளம் ம.வி	
7	53	சிந்துநடைக் கூத்து தி.போ	3		மன்னார்	மன்னார்	மன்/மோட்டைக்கட்டை அ.த.க.பா	
				அ.அமிர்தசிந்துஜன் வி.விஸ்வநாதன் சி.கரிகாலன் கோ.திபேசன்				

பெண்	வயது	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாலட்டம்	பாடசாலை
8	54	இசைநாடகம்	தி.போ	1	பா.மாதூரி சி.காயத்திரி கு.நிரோஜன் க.நிரஞ்சன் பா.லால்குரன் வி.வானதி ப.பிரியா வி.கல்யாணி பி.ரொபின் வி.கேதீஸ் க.ஜெ.பிமேமன் க.நிரோசன் செ.டெ.தயாபுரன் கி.யூட்.அன்ரன்ஸ் செ.றொசாந்தன் செ.ஜெபநேசன் நெ.றோஜஸ் ஜெ.பிறிடா டான்சி பா.அக்ஸர்ரா நகோமி ஞா.கிறிஷாந்தா ச.கிஷோசாளினி மு.விநோதினி த.வசந்தினி ம.யூட்.மலக்சன் வி.நிரோசினி இ.ஏகாந்தினி ப.ருசாந்தினி ஆ.றோசி கா.தர்சிகா இ.டிசாந்தன் அ.நிவேதன் ச.தனுசன் இ.இந்தசன் த.பிரதீஸ்	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/இணுவில் மத்திய கல்லூரி
9	54	இசைநாடகம்	தி.போ	2		மன்னார்	மன்னார்	மன்/பரிகாரிகண்டல் அ.த.க.பா
10	54	இசைநாடகம்	தி.போ	3		வவுனியா வடக்கு	வவுனியா	வ/தரணிக்ஞளம் கணேஸ் வீத்தி

கு.ப.கு.	கு.ப.கு.	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	வலயம்	மாவட்டம்	பாடசாலை
11	55	விசேட கூத்து	தி.போ	1	க.கபிலன் மு.சதீஸ்குமார் தே.லக்ஷ்மன் யோ.மீலான், நோஜன் இ.கெமில்டன் வில்சன்ராஜ் ப.சதீஸ் அன்ரனி நே.சாஜகான்நிமல் அ.ஜெ.மை.கொலின் யோ.யூட் பில்யே அ.சி.ரகுணன் அ.ம.அனரனிற் ஜெலன் ப.இ.ஜேம்ஸ் நிரோஜன் ஜெ.ஜோன் அலெக்ஸ் யோ.அ.ஜோசப் அனோஜன் அ.சஞ்சித்குமார் யோ.கமில்டன் ய.கிசோக்காந் அ.மலான் இ.யூகாந்த் அ.மெலானி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்	யா/புனிதகென்றியர்சர் கல்லூரி
12	55	விசேட கூத்து	தி.போ	2	அ.நிதர்சா ஜீ.அஜென்சிதா குா.நிதியா த.கௌதமி சி.டுண்சிகா ப.மேரி துவரகா ஜெ.துஜிப்பரினா அ.மெர்னா	வவுனியா தேற்கு	வவுனியா	வ/இலுப்பைக்குளம் நோ.க.த.க.பா

.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....

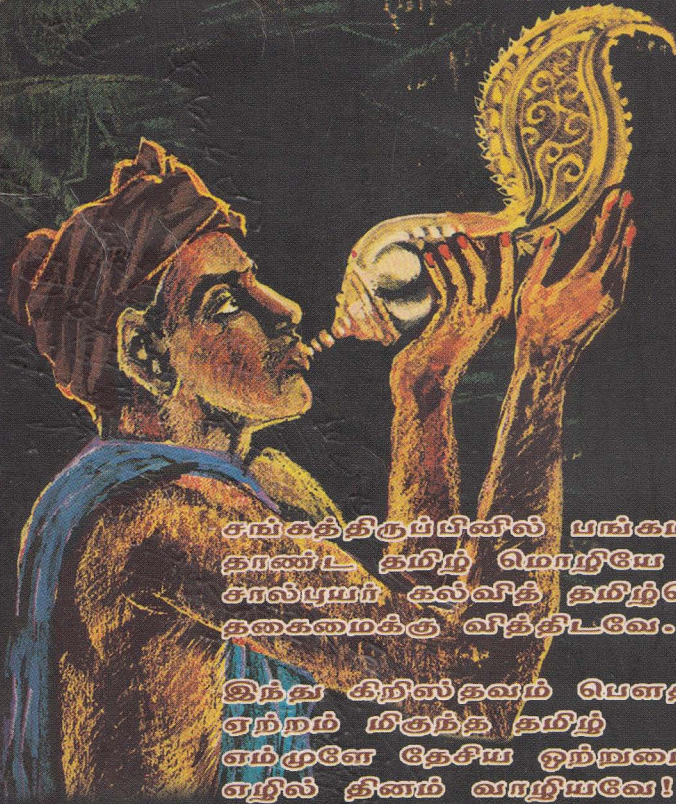
Handwritten text in a rectangular stamp, likely in a South Asian script, possibly containing a date or reference number.

SRINAGANATHA
LIBRARY
CHUNNAKA

தமிழ் மொழித் தின வாழ்த்து

வாழ்க தமிழ்தினம் வளர்க தமிழ்த்தினம்
வாழிய வாழியவே!
மாண்புறு முத்தமிழ்வித்தகரின் நினை
வாம் தினம் வாழியவே!

இலங்கையின் மாணவர் வளங்கொள் தமிழப்பயிர்
இறையமெனப் பெரலிய
ஏற்புறு முத்தமிழ் போட்டி பண்பாட்டின்
எழுச்சிக்கு வித்திடவே.

சமீகத்திருப்பினில் பங்கறலாதிருந்
தாண்ட தமிழ் மொழியே
சால்புயார் கல்வித் தமிழ்மொழிய்பிரவுயர்
தகைமைக்கு வித்திடவே.

இந்த கிறிஸ்தவம் பெளத்தம்ஸ் லாம்நெற்
ஏற்றம் மிகுந்த தமிழ்
எம்முளே தேசிய ஒற்றுமை நிலைபெறும்
எழில் தினம் வாழியவே!